

IJA # 2409

חמשה חומשי תורה

Ḥamishah Ḥumshe Torah

London, 5685 (1929)

Handwritten Arabic script at the top left of the page.

ספר

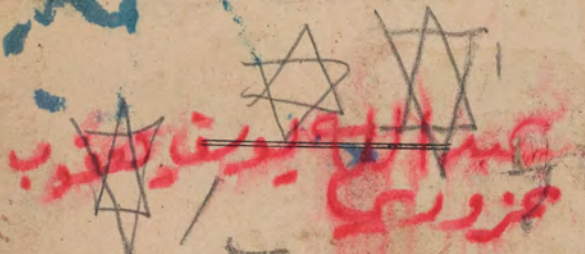
חמשה חומשי תורה

Handwritten Arabic script on the left side.

עם

נקודות ומעמים:

נשלמו מקרוב מוגהים ונקיים מכל שגיאות:

נדפס

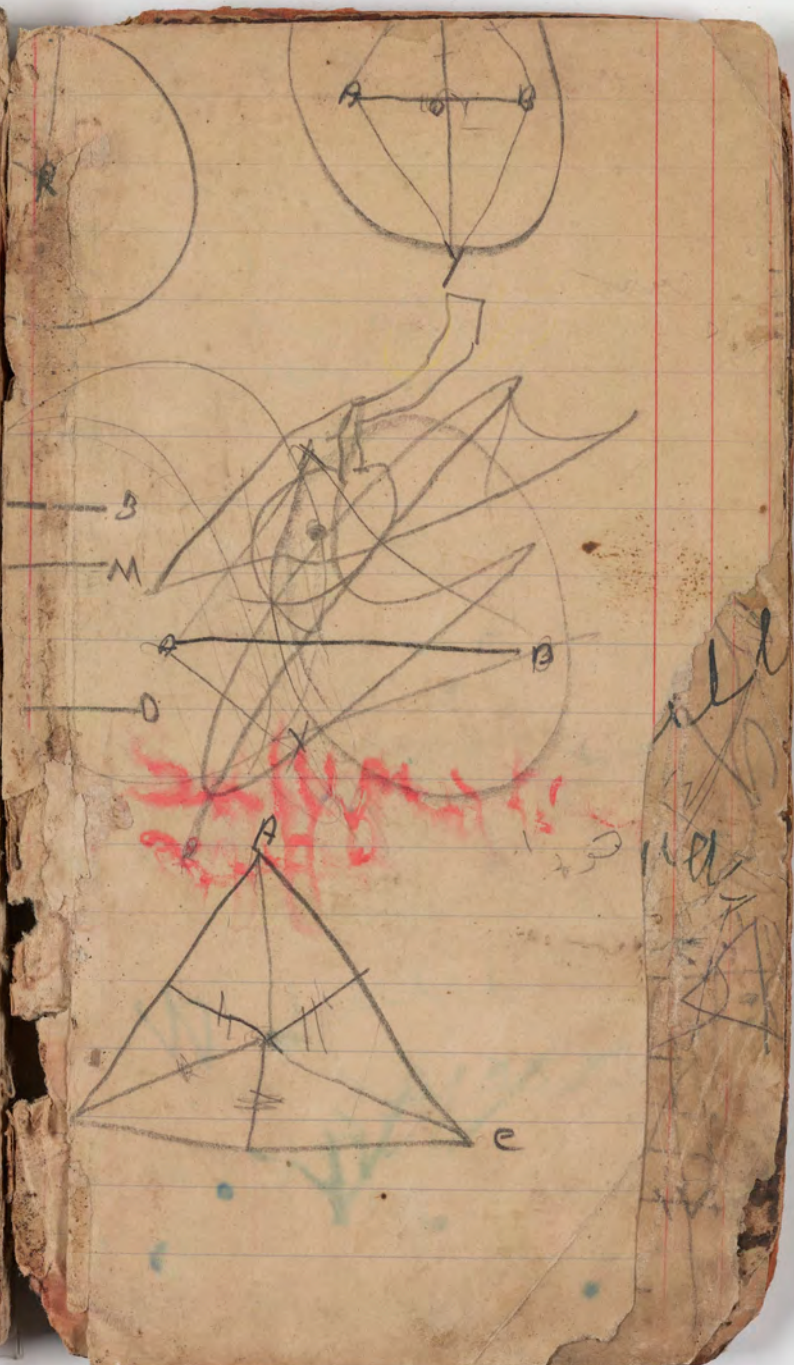
בעיר הבירה

לונדון

בשנת

יערוף כמטה לקחזי הזל כמל אמרתז לפ"ק:

1929.

מי הגיד לה פי עירם אמה המרה העץ אשר צייתיה לבלתי
אכל מפני אכלת : ויאמר האדם האשה אשר נתת
עמדי הוא נתנה לי מרהעץ ואכל : ויאמר יהוה אל הים
לאשה מה זאת עשית והאמר האשה הנפש השאני ואכל :
ויאמר יהוה אל הים : אל הנפש פי עשית זאת צרתי אמה
מפלי הנפשה ומפל תחת השדה על-הקנה הלזה ועפר האכל
פלימי חיה : ואיכה ו אשית ביקה יבין האשה יבין
זרעה יבין זרעה היא ישוקה לאש ואמה תשוקני עקב :
אל-האשה אשר הרבה ארבה עצבותה

והרבה בעצב תלדי בנים ואל-אשה תשוקתה והיא משל-
קב * ואלהם אמר פי שמעתי לקול אשתך
והאכל מרהעץ אשר צייתיה לאמר לא האכל מפני ארבה
האדמה בעצבותי בעצבון האכלתה פלימי חיה : וקוץ
ודבר תצמיח לה ואכלת את-עשב השדה : בועת אשה
האכל לחם עד שיבכה אל-האדמה פי מנחה למהות פי-עפר
אמה ואל-עפר תשוב : ויקרא האדם שם אשתו כנה פי
הוא היתה אם פלימי : ונעש יהוה אלהים לעדם ולאשתו
פרות עור וילפפם * ויאמר ו יהוה יבי

אלהים הו האדם היה כאחד מן-טבע טוב ורע ועשה ו
פרישלה ידו ולחה גם מעצ החיים ואכל נתי לעלם :
וישלתהו יהוה אלהים מנזעו לעבו את-האדמה אשר
לקח משם : ויגרש את-האדם וישכן מעדם לגרעו את-
הקדש ואל לחט הרוב הפנהפכת לשמר את-הרה עצ
החיים :

והאדם נדע את-חנה אשתו ופחל ופחל את-מו והאמר
חנה איש את-יהוה : ותקף ללדת את-חיו את-הכל
ויהי-הכל נצה גאו ומו הנה עבר אדמה : ויהי מקץ ימים
ויבא מו מסגו האדמה מנחה ליהוה : ותכל הבוא גם-
היא מנחות מאתו ויחלפנו וישע יהוה אל-הכל ואל-
מנחתו : ואל-מו ואל-מנחתו לא שעה ויחר למו סוד
ויסלי פניו : ויאמר יהוה אל-מו למה כרה לה ולמה נפלה
פניה : הלא אם-מיטיב שאת ואם לא תיטיב לפניה הלא
רעז ואל-ה השוקתו ואמה המשל-פו : ויאמר מו אל-
אחי ויהי פה-יתם פשדה ויקם מו אל-הכל אחיו ויחרי
ויאמר יהוה אל-מו אז הכל אחיה ויאמר לא ידעתי חס
אחי אבני : ויאמר מה עשית קול דמי אחיה וצעים
מרהאדמה : ועמה צרתי אמה מרהאדמה אשר פח

כתב
לך

ישמעאל ויהוה יבי

את־פיה לקחת את־דמי אחיה מִיָּדָה : פי תעבל את־הַמִּדְבָּר
 לִצְדִיקָה מִתְּפִלָּה לֹה גַע וְגַד הַתְּהִיָּה בְּאֶרֶץ : וַיֹּאמֶר הוֹ
 אֶל־יְהוָה גְּדוֹל עֲלֵי מַשְׁוֹא : הוּ גִלְשָׁת אֵלֵי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי
 הַמִּדְבָּר וּמִפְּנֵי אֶסְתֵּר וְהִיִּתִי נַע וְגַד בְּאֶרֶץ וְהִיָּה כִּלְמִשְׁאֵי
 יִתְרָגְנִי : וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לִכּוֹ כִּלְיָהֳרָג מִזֶּן שְׂבָעֵתִים יָקָם
 וְלָשֵׁם יְהוָה לִלְוֹן אוֹת לְבַלְתִּי הַבּוֹת־אֹתוֹ כִּלְמִשְׁאֵו : וַיִּשָּׂא
 הוֹ מִלְּפָנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־נֹד מִדְּמַת־עֵדֶן : וַיִּבַע מִזֶּן אֶת־
 אִשְׁתּוֹ וַיִּסְתֵּר וַתֵּלֶד אֶת־חִבּוֹן וַיְהִי בְּנָה עֵיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעֵיר
 קָשֵׁם בְּנֵי חִבּוֹן : וַיִּגְדַּל לְחַנּוּף אֶת־עַיִד וְעַיִד יָלַד אֶת־
 מְהֻיָּאֵל וּמְהֻיָּאֵל יָלַד אֶת־מְהֻשָּׁאֵל וּמְהֻשָּׁאֵל יָלַד אֶת־
 לָמוֹד : וַיִּמְחֲלוּ לָמוֹד שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאִמָּה עֵדָה וְשֵׁם
 הַשְּׂמִיטָה עֵלָה : וַתֵּלֶד עֵדָה אֶת־יִבְלָה הִיא הָיָה אֵלֶּי יֵשֶׁב אֶת־
 הַמִּקְוָה : וְשֵׁם אֲחִיו יִבְלָה הִיא הָיָה אֵלֶּי כִּלְתִּישָׁש בְּפֹר וְעַיִד
 וְעֵלָה גַם־הָיָה יָלַד אֶת־תֵּיבֵל מִזֶּן לָשֵׁש כִּלְתִּישָׁש קַחֶשֶׁת
 וְכִרְזֵל וְאַחֵת תֵּיבֵל־מִזֶּן נַעֲמָה : וַיֹּאמֶר לָמוֹד לְנַשְׂו עֵדָה
 וְעֵלָה שְׂמַעֵן חוֹלֵי נַשְׂו לָמוֹד הַמַּזְהָ אֶמְרָתִי כִּי אִישׁ הַרְבֵּתִי
 לְכַפְּצֵי וַיֵּלֶד לְחִבְרָתִי : כִּי שְׂבָעֵתִים נִסְמָנוּ וְלָמוֹד שְׂבָעִים
 וּשְׂבָעָה : וַיִּבַע אָדָם עוֹד אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־
 שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שֵׁתִּילֵי אֱלֹהִים נָבַע אֹתוֹ תַחַת הַקֶּלַע כִּי הָיָה
 הוֹ : וַיִּלְשֹׁת גַּם־הָיָה לְדוֹדוֹ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אַנְשֵׁש אֵז הַחֶלֶל
 לְקִרְא בְּשֵׁם יְהוָה : ס

זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם בְּיּוֹם בְּרָא אֱלֹהִים אֱדָם בְּדִמְתָּה
 אֱלֹהִים עֲשָׂה אֹתוֹ : זָקֵן וַיִּמָּוֶה בְּרָאִם וַיְבָרֶה אֲבָם וַיִּקְרָא
 אֶת־שְׁמֹם אָדָם בְּיּוֹם הַבְּרָאִם : נָדָו אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
 שָׁנָה וַיִּוֹלַד בְּדִמְתּוֹ כַּעֲלָמוֹ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת : וַיְהִי
 יָמֵי־אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁת שִׁמְנָה מֵאוֹת שָׁנָה וַיִּוֹלַד
 בָּנִים וּבָנוֹת : וַיְהִי כִּלְיָמֵי אָדָם אֲשֶׁר־הָיָה הַיָּשֵׁעַ מֵאוֹת
 שָׁנָה וַיִּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמָת : ס וַיְהִי־שֵׁת חֲמֵשׁ
 שָׁנָה וַיִּמָּוֶה שָׁנָה וַיִּוֹלַד אֶת־אֵנוֹשׁ : וַיְהִי־שֵׁת אַחֲרֵי
 הוֹלִידוֹ אֶת־אֵנוֹשׁ שְׂבַע שָׁנִים וַיִּשְׁמָנָה מֵאוֹת שָׁנָה וַיִּוֹלַד
 בָּנִים וּבָנוֹת : וַיְהִי כִּלְיָמֵי־שֵׁת שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיָּשֵׁעַ
 מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת : ס וַיְהִי אֵנוֹשׁ הַשְּׂעִים שָׁנָה
 לֹד אֶת־הַיּוֹן : וַיְהִי אֵנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־הַיּוֹן חֲמֵשׁ
 הַ שָׁנָה וַיִּשְׁמָנָה מֵאוֹת שָׁנָה וַיִּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת : וַיְהִי
 יָמֵי אֵנוֹשׁ חֲמֵשׁ שָׁנִים וַיָּשֵׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת :
 וַיְהִי הַיּוֹן שְׂבָעִים שָׁנָה וַיִּוֹלַד אֶת־מְהֻלָּאֵל : וַיְהִי הַיּוֹן
 יָמֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מְהֻלָּאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּשְׁמָנָה מֵאוֹת

שנה

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ צֹעַר : וַיִּבְחַרְלוּ לוֹשׁ אֶת כָּל־כַּפְּרֵי
 תְּהוֹמוֹ וַיִּפְסַע לוֹשׁ מִמֶּנּוּם וַיִּפְרְזוּ אִישׁ מֵעַל אֲחִיו : אַבְנָם
 יָשֶׁב בְּאֶרֶץ־כְּנַעַן וְלוֹשׁ יָשֶׁב בְּעַרְבֵי הַכְּפָר וַיִּבְחַל עַד־סוּם :
 וַאֲנָשֵׁי סוּם רָעִים וְהַפְּסָאִים כִּלְיָהֳרָג מָאֹד : וַיְהוֹדָה אֶמֶר
 אֶל־אֲבָנָם אַחֲרֵי הַכְּפָר לוֹשׁ מֵעַמּוֹ שֵׁאָה נָא עֵלֶיךָ וַיֵּאָד
 מִדְּבַר־הַקּוֹם אֲשֶׁר־אָמְרָה שֵׁם צִלְנֵה וַיִּגְבְּהָ וַתִּקְרָא וַיִּקְרָא :
 כִּי אֶת־כָּל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־אָמְרָה רָאָה לֹה אֶתְנַנְהָ וְלִצְדָה עַד־
 עוֹלָם : וְשִׁמְתִי אֶת־יְרֵדָה כַּעֲפֵר הָאֶרֶץ אֲשֶׁר : אֵל־יִבְקַל
 אִישׁ לְמַנּוֹת אֶת־צִפְרֵי הָאֶרֶץ גַּם יִרְעָה וַיִּקְרָא : הַיּוֹם הַתְּהַחֲלֹף
 כִּלְמִשְׁאֵל לְצִדְקָה וְלִדְבָרָה כִּי לֹה אֶתְנַנְהָ : וַיִּבְחַל עַבְדָּם
 נִבְרָא וַיֵּשֶׁב בְּאֶלְנֵי מִמְרָא אֲשֶׁר בְּחִבְרֹן וַיִּגְדַּלְשֵׁם מִזֶּמֶן
 כִּלְיָהֳרָה : ס

וַיְהִי בְּיָמֵי אַמְרָקֵל מִלְּוֵה־שִׁנְעָר אַרְיֹה מִלְּוֵה אֶלְסָר יִבְי
 כְּדוֹלְעָמֶר מִלְּוֵה עֵלָם וְתוֹדָעֵל מִלְּוֵה בּוּיָם : עֲשׂוֹ מִלְּחָמָה
 אֶת־כְּרֵעַ מִלְּוֵה סוּם וְאֶת־בְּרִישַׁע מִלְּוֵה עַמְרָה שְׁנַבָּב וּמִלְּוֵה
 מְדָמָה וּשְׁמֵאֲבָר מִלְּוֵה צְבָלִים וּמִלְּוֵה בְּלַע הַיֵּזֶעֶר : כִּלְ
 אֶלֶה חִבְרֹן אֶל־עַמְקָה הַשְּׂעִים הִיא יָם הַכְּלֹחַ : שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה
 שָׁנָה עֲבָדוּ אֶת־כְּדוֹלְעָמֶר וַיִּשְׁלַשְׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה מְרֹדִי :
 וַיִּבְרָא כַּעַ עֶשְׂרֵה שָׁנָה כָּא כְּדוֹלְעָמֶר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר אֹתוֹ
 וַיִּבְי אֶת־רִפְאִים כַּעַשְׂתֵּרֶת מְרָגִים וְאֶת־הַיְיֹתִים בְּהָם וְאֵל
 הַזֵּאֵפִים בְּשׂוּהָ הַרְבֵּהִים : וְאֶת־הַחֲרִי כִּתְרָם שְׁעִיר עֹד
 אֵל פֶּאֶרֹן אֲשֶׁר עַל־הַמִּדְבָּר : וַיִּשְׁבּוּ וַיִּבְרָאוּ אֶל־עֵזֹן מִשְׁפָּט
 הוּא מְדוּשׁ וַיִּפְּו אֶת־כָּל־שָׁנָה הַצִּמְלָמוֹ וְגַם אֶת־הַחֲמֹרִי
 הַיֵּשֶׁב בְּחִצְיוֹן מִמֶּר : וַיִּבְרָא מִלְּוֵה־סוּם וַיִּבְרָא עַמְרָה הַכְּלֹחַ
 מְדָמָה וּמִלְּוֵה צְבָלִים וּמִלְּוֵה בְּלַע הוּא־יֵזֶעֶר וַיִּעַרְכּוּ אִתָּם
 מִלְּחָמָה כַּעַמְקָה הַשְּׂעִים : אֶת כְּדוֹלְעָמֶר מִלְּוֵה עֵלָם וְתוֹדָעֵל
 וְתִרְזָה בּוּיָם וְאַמְרָקֵל מִלְּוֵה שִׁנְעָר וְאַרְיֹה מִלְּוֵה אֶלְסָר אֶר־כְּרֵעָה
 אֶת־הַחֲמִישָׁה : וַעַמְקָה הַשְּׂעִים כְּאֶרֶת כְּאֶרֶת חִמְר
 כָּאֶתְנָם לֹה־סוּם וַעַמְרָה וַיִּפְּלוּ־שָׁמָּה וְהַפְּסָאִים הָרָה נָסָו :
 כְּלוֹשׁ וּמִצְרַיִם כִּלְרֹלֶשׁ סוּם וַעַמְרָה וְאֶת־כָּל־אֲבָלָם וַיִּלְכוּ :
 וַרְעָמָה וּסְבָתָקָאֵשׁ וְאַחֲרֵשֵׁוֹ בְּרָאֵתִי בְּרָאֵתִי אַבְרָם וַיִּלְבְּוּ וְהָיָה
 נִבְרָד הָיָה חֶלֶל זָבָא הַכְּלִישׁ וַיִּגְדַּל אַבְרָם הַעֲבָדִי וְהָיָה שְׁלֹן
 לְפָנֵי יְהוָה עַל־בְּנוֹ עַמְרִי אֲחִי אֲשֶׁפֶל נִאֲחִי עֵדֶר וְהָם כַּעֲלֹ
 וְתַחֲוֵי רֵאשִׁית מִמְּלִכָה זַע אַבְרָם כִּי נִשְׁבָּה אֲחִיו וַיְהִי אֶת־
 שִׁנְעָר : מוֹדֵה־אֶרֶץ הַתְּהַחֲלֹף עֲשָׂר וַיִּשְׁלַשׁ מֵאוֹת וַיְהוֹדָה עַד
 רְחֹבֶת עֵיר וְאֶת־קְלָח : לֹה הָיָה וַעֲבָדוֹ וַיִּבְנֵם וַיְרַדְּפֵם עַד

היבנה

את פיה לקחת את דמי אהיה מקנה : פי תעזוב את הנאמנה
 לאתמה מה פתחה לה גע וכו' תהיה בארץ : ולאמר הן
 אליהן גדול עני משפוח : הן גרשפו אתי היום מעל פני
 הארץ ומפניה אסתר והייתי גע וכו' בארץ והיה כל מפני
 יתרגי : ולאמר לו יהיה לכו פל-הרג מנו שבצעתים יגם
 נשם יהיה ללון אות לבלתי תפוח אתו פל-מציא : נמצא
 מנו מלפני יהיה נישב בארץ לוד קומת-עמו : נמצא מנו את
 אשתו נפחר נפלד את חנוה ויהי לנה עיר ויקרא שם העיר
 קשם בנו חנוה : ויגלד לחנוה את-עיד ועידך לוד את
 מחיאל ויחייאל לוד את מחיאל ויחייאל לוד את
 למה : ויחזילו למה שתי נשים שם האחת עדה ושם
 השנית צלה : ופלד עדה את-יגל הוא היה עלי יעב אהל
 ומקנה : ושם אחיו יגל הוא היה עלי פל-הפש קבור ועניב
 וצלה גם הוא גלדה את-היגל מנו לשש פלדהש קחשת
 ויגל נאחות תיבל-מנו בעמה : ולאמר למה לנשו עדה
 וצלה שמעו הולי נשו למה המנה אמרתי פי אש הנחתי
 לפעמי ויגל לחברתי : פי שבצעתים יגם-מנו ולמה שבצעים
 ושבצה : ונרע אגם עוד את-אשתו ופלד מנו ומקנה את
 שמו שת פי שתילי אלהים ורע אחר תחת היגל פי הדני
 מנו : ולשת גם-היא גלדהו ויקרא את-שמו אגוש אז החל
 לקרא בשם יהיה :

זה ספר תולדת אדם עולם כרא אלהים אדם פדמהו
 אלהים עשה אתו : וקר נמנה כראם נכרה אדם ויקראו
 את-שם אדם פנים הפראם : ויהי אדם שלשים ונמנה
 שנה וילד פדמתו כפלהו ויקרא את-שמו שת : ויהיו
 ימיהם אחר הולידו את-שת שמנה מאת שנה וילד
 בנים ונקות : ויהיו פלימי אדם אשר-תי תשע מאות
 שנה ושלשים שנה ונקת : ויהי-שת תשע מאות
 שנים ונמנה שנה וילד את-אגוש : ויהי-שת תשע מאות
 הולידו את-אגוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ושלש
 בנים ונקות : ויהיו פלימי-שת שתיים עשרה ויהיו אדם
 מאות שנה ונקת : ויהי אגוש : עלי-קנה
 לו את-הקו : ויהי אגוש אחר הולידו פי גמשהם הפים
 ה שנה ושמנה מאות שנה וילד בנים : אלה תולדות
 ימי אגוש חמש שנים ויהשע מאות פכשו שנתים אחר
 ויהי מרגו שבצעים שנה וילד את-דו את-אופכשו חמש
 וי הולידו את-מחללאל ארבעים

א' ס' מ' כ' א' ס' מ' כ' א' ס' מ' כ' א' ס' מ' כ'

בארץ מצרים באכה צער : ויבחר-לו לזוט את פל-פפר
 חיהו ויפסע לזוט מקום ויפרדו איש מעל אחיו : ואבנם
 יעב בארץ-מצרים ולזוט יעב פפרי הפפר ויאהל ערסום :
 ואנשי סדם נשים והשאם ליהיה מאו : ויהיה אמר
 אל-אבנם אחרי הפפר-לזוט מעמו שא לא עיליה וראו
 מדי-הקום אשר-אמה שם צלה ונגפה וקומה ונקמה :
 פי את-פל-הארץ אשר-אמה ראה לוד אמתנה ולרעה עד
 עולם : ושלמתי את-ירעה בעפר הארץ אשר : אם יוכל
 איש למנות את-צפר הארץ גם ירעה ויפנה : קום התחלף
 בארץ לארצה וילחפה פי לוד אמתנה : ויאהל אבנם
 נכבא וישב כאלו ממנה אשר בחרו ויבדושם מזבח
 ליהיה :

ויהי בימי אמרפל מלך-שכנר אריות מלך אלסר ובי
 פדללעמר מלך צלים ונדלל מלך גוים : עשו מלחמה
 את-ירע מלך סדם ואת-ברשע מלך עמרה שנכב ו מלך
 אדמה ושמאבר מלך צבונים ומלך גלע היא-צער : פל-
 אלה חברו אל-עמה השוגים הוא יום המלח : שתיים עשרה
 שנה עברו את-פדללעמר וישלש-עשרה שנה מרדו :
 ונבא פער שנה בא כדלעמר והפלטים אשר אתו
 נכפו את-רפאים בעשתרת מרזים ואת-היזקים בהם ואת
 הקאמים בשנה הררבים : ואת-החגי פהרם שיער עד
 אל פארו אשר על-המדבר : וישבו ויבאו אל-עין משפט
 הוא קדש ניפו את-פל-שנה העמלקי וגם את-האמני
 הישב כמצו פמר : ונבא מלך-סדם ומלך עמרה ומלך
 אדמה ומלך צבונים ומלך גלע הוא-צער ויערכו אהם
 מלחמה בעמה השנים : את פדללעמר מלך צלים ונדלל
 מלך גוים ואמרפל מלך שכנר ואריות מלך אלסר ארבעה
 מלכים את-החמשה : ועמה השוגים בארת בארת חמר
 וינסי מלך-סדם ונעמקה ויפלי-שפה והפשארים הרה נסי :
 ויקחו את-פל-רלש סדם ונעמקה ואת-פל-אכלם וילכו :
 ויקחו את-לזוט ואת-רלשו פדאחי אבנם וילגו והיא
 ישב בסדם : ויבא הפליט ויגד לאבנם העברי והוא שלג
 כאלו ממנה האמרי אחי אשפל ונאחי עור והם בעלי
 הקו-אבנם : וישמע אבנם פי נשפה אחיו ויהי את
 חניכו וליהי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדה עד
 לו : ויחלה עליהם ולגלה היא ועבריו ויגם וירדפם עד

א' ס' מ' כ' א' ס' מ' כ' א' ס' מ' כ' א' ס' מ' כ'

היכה

היכה אשר משאל לרשעה : וישב את על הרקש ונתן
את לויט ויהיו ירכשו השבע ונתן את שים ואת העם :
ויצא מלח סדום לקראתו אחר שבעו מהי את דורלעטר
ואת המלקים אשר אמו אל עמק שנה עמק המלח :
וימלכו עליה מלכה שלום הוציא להם גיו והוא טהור למל
עליו : ויברכהו ויאמר ברוך אברהם למל עליו הנה
שמים נארו : וברכה אל עליו אשר מן ברוך ברוך
ויסורלו מצער מלל : ויאמר מלח סדום אל אברהם מרלי
הקצש והרקש מהלח : ויאמר אברהם אל מלח סדום
מרמתי גדי אל יתנה אל עליו הנה שמים נארו : אם
מהל ועד שוה ועל ואם אהר מלל אשר לך ולא תאמר
אני העשיתי את אברהם : על עניו רק אשר אלהי העשיתי
וחלה האנשים אשר הלכו אפי ענר אשכל ומטוה הם
יחיו חלהם :

אמר ויברכים המלכה הנה וברו יתנה אל אברהם בפתחה
לאמר אל תירא אברהם אנו לנו שבעה ברכה מלל :
ויאמר אברהם אנו הנה מה דמיון לי ואולי הולך ערובי
בדמשקה בימי הוא בפשק אל עני : ויאמר אברהם תולי לא
נתמה גרע והנה ברוכי ירכש אתי : והנה וברו יתנה אל
לאמר לא ירשעה זה פראם אשר יצא ממלכה הוא ירכשו :
ויצא אלו החופה ויאמר בפסגה השמלכה יסבל הפוכה
אם תוכל לספר אתם ויאמר לו עד והנה ורעה : והנה
ביתו ויחשבה לו ברכה : ויאמר אלו אני והנה אשר
הוצאתי טארי פשוים למה לך את הארץ הלא לרשעה
ויאמר אנו הנה בפה אנו פי ארשעה : ויאמר אלו
הנה לי עגלה משלשת ועו משלשת ועל משלש ותו
ונולל : ויבחר לו את כל אלה ויבחר אתם בפרנה ונתן אשר
בתו לקראת רעהו ואת האשר לא בחר : ויהי העשט על
הפגרים וישע אתם אברהם : ויהי השמש לבוא ויברכה
הקלה על אברהם והנה אמה חשבה גדלה נפלת עליו :
ויאמר לעבדים ודע פדע פיני ו והנה ורעה פארץ לא להם
בעבדים ועפי אתם ארבע מאות שקנה : ונתן את העל אשר
עבדו עו אלו ואת ריבו יצא ברכש גדול : ואתה תבלי
אל אמתיה בשלום תמבר בשנה טובה : ודור רביעי
ישנה הנה פי לא שלום עלו האמרי עדיקה : ויהי
השמש באה ועלטה הנה והנה חפיר עשו ולפיד אש
אשר עיר עיו הפגרים האלה : פלים ההוא פרת והנה
אנ

אברהם ויאמר לרעה נתתי את הארץ הלא
מפני משה : ויהי הנה ורעה : ואת המלכה
ואת המלכה ואת המלכה : ואת המלכה ואת
המלכה : ואת המלכה ואת המלכה ואת
המלכה :

וישני אשת אברהם לא ילדה לו וכלה שפחה מצריה
וישמה הנה : ויאמר שני אל אברהם הנה לא עשיתי והנה
מלכת פלני אל שפחתי אולי אברה משה וישמע אברהם
לקול שני : והנה שני ו אשת אברהם את הנה המצויה
שפחה מלח עשר שנים אברהם בארץ כנען ופתחו
אתה לאברהם אשה : ויקרא אל הנה ופתח
והנה פי הנה ופתח בברכה בעיניה : ויאמר שני אל
אברהם חספי עלי אולי נתתי שפחתי בחרה ופתח פי
הנה ופתח בעיניה ישפט הנה ביני וברכה : ויאמר
אברהם אל שני הנה שפחתי ברוך עשיליה חסוב בעיניה
והעניק שני ופתחה מצריה : וימשיכה מלח הנה על עיו
המים בפרנה על קצו בנה שור : ויאמר הנה שפחה
שני ארמיה נאת ואנה חלכי ויאמר מפני שני בברתי
אלה פקחת : ויאמר לה מלח הנה שני אל בברתה
והתעני מכת גיד : ויאמר לה מלח הנה הנה ארבה
את ורעה ולא יספר מרב : ויאמר לה מלח הנה הנה
הנה וילדה עו וקראת שמו ישמעאל פי ישמע הנה אל
עגלה : והוא והנה פרא אדם נדו בכל וד כל בו ועל פני
כל אביו ישון : ופתח שם והנה הנה אלה מפת אל
נא פי אמנה חכם חלם ראיתי אחר הני : על פו הנה
לפני פאר לחי הני הנה ברוכה ונתן גיד : ופתח הנה
לאברהם ברוך אברהם שם ברוך אשר ילדה הנה ישמעאל :
ואברהם ברוך שנה ושש שנים בברת הנה את ישמעאל
לאברהם :

ויהי אברהם ברהשעים שנה ותשע שנים ויהי אל
אברהם ויאמר אלו אבראל שני התחלה לפני והנה חמים :
ואתה ברוכי ביני ובין ואתה איתך במלח מאה : ויפל
אברהם על פניו ונדבר אמו אלהים לאמר : אולי הנה ברוכי
אברהם והיום לאב חפון גנים : ולא יברא עוד את שמה
אברהם והנה שמה אברהם פי אברהם חפון גנים נתקוד :

טו ה נסר מל' נרא

והפרתי

והפתי אתו במאד מאד ונתתיו לגוים ומלכים משה
 ויבא : ותקמתי את בריתי ביני ובינה וירצה אברהם
 לדתם לברית עולם להיות לה לאלהים : וירצה אברהם
 ונתתי לה ולירצה אברהם את ו ארץ מגיד את כל ארץ
 פנצו לאחזת עולם והייתי להם לאלהים : ויאמר אלהים
 אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וירצה אברהם
 לדתם : זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם וביני
 וירצה אברהם הפול להם כל זמן : וימלאתם את פשר
 צדלתכם ויהיה לחות ברית ביני וביניכם : וירשמת ימים
 ופול להם כל זמן לדלתים ילדי בית ומקנת לכה מלך בר
 גבר אשר לא מירצה הוא : הפול ופול ילדי בית ומקנת
 פסקה והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם : ויגלו זכר
 אשר לא יפול את בשר צדלתו ונכרתה הפול ההוא
 מעצמך את בריתי הפך : ויאמר אלהים אל
 אברהם שכי אשר לא תהיה את שמך שכי פי שרה
 שמה : וקבתי אתה וגם נתתי ממנה לה פו וקבתי
 והייתה לגוים מלכי עמים ממנה יהוי : ויפל אברהם על
 פניו וירצה ויאמר בלבו מאד שנה ילד ואם שנה
 תבת השמים שנה מלך : ויאמר אברהם אל האלהים לו
 ישמעאל יהיה לפני : ויאמר אלהים אל אברהם אשר
 ילדת לה פו וקבאת את שמו ויבא ותקמתי את בריתי אתו
 לברית עולם לירצה אברהם : ולישמעאל שמעתי הפך ו
 בקמתי אתו והפתי אתו והרפתי אתו במאד מאד שנים
 אשר נשיאם ילדי ונתתיו לגוי גדול : ואת בריתי אקים
 את יצחק ואשר מלך לה שנה לפועד הנה בשנה האחרת :
 ויכל לומר אתו ויעל אלהים מעל אברהם : ויבא אברהם
 את ישמעאל פנו ואת פלילי ביתו ואת פלילי מקנת פספו
 פל זמן פאנשי בית אברהם וימל את בשר צדלתם פנצם
 היום הנה פאנשי הגר אתו אלהים : ואברהם פרת שנים
 ותשע שנה פהפלו בשר צדלתו : וישמעאל פנו פו שנים
 פשנה שנה פהפלו את בשר צדלתו : פנצם היום הנה
 נפול אברהם וישמעאל פנו : וכל אגאי ברתי ילדי בית
 ומקנת פכה מאת פו דבר נפול אתו :

ויבא אליו יהודה בא לגי ממנה והוא ישב פתח האהל ד
 פתח הים : וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים

ויבא פנו פו שמת ימים פאנשי צנה אתו אלהים : ואברהם
 פו שמת שנה פהפלו לו את יצחק פנו : ויאמר שנה
 צנה עשה לי אלהים פלילי פחוקלי : ויאמר מי
 מלל לאברהם היקמה בנים שנה פיליתי פו לזכרו :
 ויגל מלך ויגל ויעש אברהם משנה גדול פים הפול
 את יצחק : ויבא שנה את פו הגר הפכתי אשר ילדה
 לאברהם משנה : ויאמר לאברהם פרוש המשנה הנה
 ואת פנה פי לא ירש פו המשנה הנה עס פני עס יצחק :
 וירע הדבר מאד פניו אברהם על אורח פנו : ויאמר
 אלהים אל אברהם אל ירע פניו על הפער ועל המשנה פ
 אשר תאמר אליו שנה נשמע בקלה פי בישנה וקבתי לה זכר
 וגם את פו המשנה לגוי אשר פניו ירצה הוא : ויש
 אברהם פפכר וקבתי להם וחמת פים ויתן אל חגר פם
 שמה ואת הילד וישלחה ופלה ונתת פו פו פו פו פו
 ויכלי פים מדהמרה ופלה את הילד פחת
 השים : ופלה וישב לה מגדו פחת פמסותו לו
 פנה אל ארצה פמות הילד וישב מגדו וישא פו
 ויבד : וישמע אלהים את קול הפער ויקרא מלאך
 אל חגר מדהשמים ויאמר לה מדהמה חגר אלתי
 שמע אלהים אל קול הפער פאנשי הוא פם :
 את הפער ונתתו את ידה פו פיליו גדול
 ויקח אלהים את עיניו וקרא פאר פים ופלה ו
 החמת פים ופלה את הפער : ויהי אלהים את
 וישב פו פו ויהי רבה משנה : וישב פו פו
 לו פו אשר פאנשי פמרים :
 פעת ההוא ויאמר אבי פלה ויכל שני פכאו
 לאמר אלהים פמו פכל אשר פתה עשה : ופ
 לי באלהים הנה אסתפקר לי וליני וליכני
 פשתי פמו פשעה פניו ועס פאנשי פו פו
 ויאמר אברהם אל פאנשי : והיבא אברהם פ
 על אורח פאר פים אשר פזלי פכני אבי פלה
 אבי פלה לא ירעה מי עשה את הילד הנה וני
 הפדמי לי וגם פכני לא שמעתי פלתי היום : ו
 פו וקבר ויתן לאבי פלה ויקרע פנים פו
 אברהם את פכני פכשת פזלו לכדו : ויאמר
 אל אברהם מה הנה פכני פכשת פלה פו
 לכדו : ויאמר פי את פכני פכשת פלה פו

פתחיה לי לעדה כי חסרתי את הבאר הזאת : על פני המד
למקום הזה באר שבע כי שם נשבעו שניהם : ויגדתי
לך את הבאר שבע ונקם אביאלה גיבלי שר אבא וישמע
אל הארץ פלשתים : וישע אשל שבוע ויקרא שם
שם יהודה אל עולם : ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים
רבים :

ויהי אהל הדברים האלה ותאלהים נסה את אברהם כב
ויאמר אליו אברהם ויאמר הכהן : ויאמר הוויא אתי בקדו
את יחידה אשר נתת את יצחק ואת אלהיך אל הארץ המדנה
העלה שם לעלה על אחד הקנים אשר אפר אליו :
שם אברהם בפקר ובחבט את המלו ויחך את שני נקרו
וואת יצחק פקו ויבוע עצי עלה וקם וילך אל המקום
ואמר לו האלהים : פנים השלישי וישא אברהם את
בנה את המקום כדחה : ויאמר אברהם אל נקרו
לכם פה עם החמור ונאי והפער ללכה ערפה ונשפתה
ה אלהים : ויחך אברהם את עצי העלה וישם על
בנו ויחך פדו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם
ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אליו ויאמר
ויאמר הנה האש והעצים ואני השח לעלה :
דקם אלהים ויאהלו השח לעלה בני וילכו שניהם
יבוא אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם
זימזבח ויצרף את העצים ויעלו את יצחק בנו
על הזמבח מסעל לעצים : וישלח אברהם את
את המאכלת לשחט את בנו : ויקרא אליו
מדי השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר
אמר אלי השלח נדח אל הפער ואל מפעש לו
ועתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשבת
ויהי וידה סמי : וישא אברהם את יצחק וירא
אחר האחו פסקו בקרניו וילך אברהם ויחך
עליו לעלה פחת פקו : ויקרא אברהם שם
הז והנה ויראה אשר אמר היום פקו יהוה
בא מלאך יהוה אל אברהם שנית מדי השמים :
ועשתי את יהוה כי עו אשר שליח אתי הדיבר
ושקם את בנתו את יחידה : פירכה אברהם
ה את ירעה פקרו השמים וכדול אשר על
ויקש ורעה את אשר אביו : והתקדו
עלי הארץ לעב אשר שמעם פקלי : וישב
אברהם

והאיש משתחא לה פחליש לזעת הקהלים יהוה וירק
אם לא : ויהי פאשר עלי הגמלים לשמות ויחך האיש
בום זקב בוע משקלו וישא צמידים על גדיה עשה וזב
משקלם : ויאמר בתימי את הקדו בא לי הוש בית
אביו מקום לבו לליו : ויאמר אליו בתימאל אלכי
פדמלכה אשר גלדה לנחור : ויאמר אליו גם תבנו גם
מספוא רב עמנו גם מקום לליו : ויחך האיש וישתחו
ליהוה : ויאמר פדו יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא
עוב חסדו ונאמתו מעם אדני אלכי פדוה בתי יהוה בית
אחי אדני : ויקרץ הקצו ופנד לבית אמה פדברים
האלה : וילדקה חך וישקו לבו וירץ לבו אל האיש
הקדו אל יצחק : ויהי פראת אתי היום ואת השמים
על ידו אחרו וכשמעו את דברי רבקה אחרו לאמר פה
דבר אלי האיש ויבא אל האיש ויחך עמו על הגמלים
על יצחק : ויאמר בוא פדו יהוה למה העמד פדו
ואלכי פפתי הפית וקום לגמלים : ויבא האיש הפית
וישפח הגמלים וימו לבו ומספוא לגמלים ויחך
רבלי ויגלי הגמלים אשר אתו : וישם לקרו לא
ויאמר לא אלך עד אסדברתי דברי ויאמר דבר : ויאמר
עמו אברהם אלכי : ויהוה בקו את אדני סד ויגדל
ויסרלו יאן וקרו וקסו וזקב וצדקם וישפח ויגמלים
ובמרים : ופלד שרה אשת אדני בו לאדני אחר וקמה
ויסרלו אתי אל אשר לו : וישבעני אדני לאמר לא תעב
אשר לבני מפניו חכנעני אשר אלכי ישב פדיו : את
לא אל בית אביו ואל משפחתי ולקחת אשה לבני :
ויאמר אל אדני אל לא תלך האשה אחר : ויאמר אל
יהוה אשר התחלפתי לפניו ושלח מלאכו אמה ויהלים
דבר ולקחת אשה לבני משפחתי במבית אבי : אז
תקרה מעלתי כי תבוא אל משפחתי ואסלא ותנה לך
והיית בני מאלתי : וקבא היום אל יצחק ויאמר יהוה
אליו אדני אברהם אם ישוד לא מעלים וירי אשר אלכי
הלך עליה : הנה אלכי נשב על יצחק היום והנה העלמה
היאאת לשאב ואמרתי אליה השקניינא מעשמים
מפנה : ויאמר אל כי אמתה שמה וקם לגמליה אשר
היא האשה אשר הקים יהוה לבד אדני : אל טרם מעלה
לדבר אל יצחק והנה רבקה יצאת וקבה על שנקמה ופנד

כ"ד וירא כ' 2
העניכה

עשו מן השדה והיא עיף : ויאמר עשו אלי יעקב
 חלצני נא מן הארץ הזאת כי עיף אלני על כן
 הראשון אדום : ויאמר יעקב מכרה כיום את הבכורה
 לי : ויאמר עשו הנה אלכתי הולך למות ולקפחתי לך
 בכרה : ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר
 את בכרתו ליעקב : ויעלב נתן לעשו לחם ימיו עדשים
 ויאכל וישתה ויהם ויגלו עשו את הבכרה : פ
 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי
 אברהם ויגלו יצחק אל אבימלך מלך פלשתים כרה :
 ויהא אליו יהודה ויאמר אל תמך מצרפתו שכן בארץ אשר
 אמר אליו : גיר בארץ הזאת ואחיה עמה וצברכה פר
 לך ולירעה אהל את פלשתים האל תקמתי את השבעה
 אשר נשבעתי לאברהם אביה : והרפיתי את ירעה
 כדרכי השמים ונתתי לירעה את פלשתים האל
 והתברכי ברעה כל גוי הארץ : יעקב אשר שמע
 אברהם כללי וישמר משמרתי מצותי וחרתי :
 וישב יצחק בגר : וישאלו עבדיו הפקודים לעשתו ויאמר
 אתמי הוא פי נבא לאמר אשתי פדתי גני אשתי הפקודים
 על רבקה קרובת מרחה הוא : ויהי פי אברהם לשם
 הקמים וישאף אבימלך מלך פלשתים בעד חמלו וירא
 ויחיה יצחק מצחה את רבקה אשתו : ויקרא אבימלך
 ליצחק ויאמר אף תהא אשמה הוא ואיך אמרת אתמי הוא
 ויאמר אליו יצחק פי אמרתי פדמות עליה : ויאמר
 אבימלך מה זאת עשית לני למעט שלב אחר העם את
 אשתי וקבאת עליה אשם : ויגן אבימלך את פלשתים
 לאמר הלעז פאיש הנה וקאשתו מות יקח : ויזבע יצחק
 בארץ הזאת וימצא פשנה חיה מאה שערים ויברכהו
 ויקח : ויגדל האיש וגלה הלוך ויגדל עד פירגל מאד :
 ויהיו מקנהו אילן וימנהו בקר ובעבד רבה וימנא אליו
 פלשתים : וכל הבשר אשר חסרו עבדו אלו עמי
 אברהם אביו סתמים פלשתים וימלאום עפר : ויאמר
 אבימלך אל יצחק לך מעפתי כי צממת ממני מאד : ויגלה
 משם יצחק ויחן בקר לחי וישב שם : וישב יצחק ויחפרו
 את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום
 פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא לחן שמות פשמת
 אשר קרא לחן אביו : ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו
 שם באר מים חיים : ויכריעו רעי גר עסדעי יצחק לאמר

כז

לנו המים ויקרא שם הבאר עשוק כי התעשוקו עמו :
 ויחפרו באר אחרת ויכריעו בסעלה ויקרא שמה שמתה :
 ויצתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא
 שמה רחבות ויאמר פי עמה הרחוב יהנה לנו ויכריעו
 בארץ : ויעל משם באר שבע : ויקרא אליו יהנה פלילה
 והוא ויאמר אליו אלהי אברהם אביה אליהו קראתה
 אלני וברכתיה וחרפיתי את ירעה בעבד אברהם עבדי :
 ויגן שם מזבח ויקרא בשם יהנה וישם אהלו ויכריעו
 עבדי יצחק באר : ויביל עליה קלה אליו מברך ויחיה
 מרעהו ויגלל שר עבדו : ויאמר אלהם ויצחק פדע
 פאתם אליו ואתם שאתם אחי ויתשלחני מאתכם
 ויאמרו ראי ראינה קרבתה יהנה : עשו ויאמר תהי נא אלה
 בינותינו בינינו ויבנה ויכרה בקרית עמו : אם תעשה
 עמנו רעה פאשר לא נגענוה וקאשר עשינו עמו רד טוב
 וישלחתי בשלום אמה עמה פרוה יהנה : ויעש לחם משנה
 ויאכלו וישתו : וישקמוו בפקר וישבעו איש לחמו
 וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום : ויהי ביום ההוא
 ויבא עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו
 ויאמרו לו מצאנו מים : ויקרא אלה שבעה על כן שם
 העיר באר שבע עד היום הנה : ויהי עשו בר
 ארבעים שנה ויקח אשה את יחזיקת בת פאני חתמי
 ואת בשמת בת אילו חתמי : ויחונן מרת רים ליצחק
 וילרבה :

לפני

אלה אמר

מאכה אשר נברתי לך שם גדר עפה קים לא טרדתיך
הואת ושיב אל ארצ מולדתך : ופעד רחל וליאה ובלהמרה
לו העיד לנו חלה ונחלה בבית אבינו : חלוא נכריות
נחשבנו לו כי מקרנו ויאלל בסאבול את פספסנו : כי כל
העשר אשר העזיל אלהים מאלינו לנו הוא ילבנו ועמנו
פלו אשר אמר אלהים אליה עשה : ונקם יעקב וישא את
בניו ואת נשיו על המטלים : וינהג את פלמנהו ואת
פלדשו אשר רכש מקנה חבילו אשר רכש בפניו אדם
לבוזו אלי יצחק אביו ארצה פנעו : ולבו חלוא לבו את
אליו והננו רחל את התרפים אשר לאביו : ויננו יעקב
את לב לבו האמי על גלי הגיד לו כי ברח הוא : ויברך
הוא וכל אשר לו ונקם וינצור את הנהר וישם את פניו תר
הגלעד : ויננו ללבו פלים השלישו כי ברח יעקב : ויחן
את אביו עמו וינדה אביו גרה שבעת ימים ויננה אתו
בחר הגלעד : ויבא אלהים אל לבו האמי בחלם הלילה
ויאמר לו השמר לת פדמבר עם יעקב מסוב עדרע :
וישן לבו את יעקב ויעקב פקע את אהלו בחר ולבו פקע
את אביו בחר הגלעד : ויאמר לבו יעקב מה עשית
והננו את לבבי והנהג את בתי פשביות חרב : למה
נחפאת לבתי והננו אתי ולא חננת לי ואשלחך בשמחה
יבשרים ברת ובקור : ולא נשפתי לבשה לבני ולבתי
עפה הסבלת עמו : ישלאל יחי לעשות עמכם רע ואלחי
אכלם אמשו אמר אלי לאמר השמר לת מדבר עם יעקב
מסוב עדרע : ועפה חלוה חלקת פרי נכסת נכסתה לבית
אביו למה נגדת את אביו : ונעו יעקב ויאמר ללבו כי
באתי כי אמרתי פדמנול את פנותיה מעמי : עם אשר
תמצא את אלהי לא יחיה נגד אחינו הקרית מה עשית
והחלה ולא ידע יעקב כי רחל נקבתם : ויבא לבו באהל
יעקב ויבא אל לאה ויבא אל שתי האמהות ולא מצא נשאו
מאהל לאה ויבא באהל רחל : ורחל לקחה את התרפים
והשטת בבר הנמל ותשב עליהם וימשש לבו את פל האהל
ילא מצא : ומאמר אל אביו אלי יחל פניו אדני כי הוא
אכל לתם מפניו פידנה נשים לי ויחלש ולא מצא את
התרפים : ונחר ליעקב ויבא בלבו ונעו יעקב ויאמר ללבו
מה פשעי מה חפאתי כי דלקת אביו : פדמנשפת את
פלגלי מה פשאת מכל פלדיותה שים פה נגד אמי ואחיו

לא ח' עס' ב' ב'

ויורחו

ויאמר בני שנינו : זה עשרים שנה אכלי עשן ורחל
ועדה לא שפגתי ואילו צאנה לא אכלתי : טרפה לא הבאתי
אליו אבני אבסחה טיני ופכחשנה פכתי וים ונגדתי לילה :
הייתי ביום אכלתי חרב וקרח פלילה ופדו שנתו מעיני :
זה לי עשרים שנה בביתך עבדתיה ארבע עשרה שנה
בשתי בנותי ושש שנים בצאנה ופחלת את משקדתי עשרת
מקים : להלי אלתי אבני אלחי אברתם ופחד ויחוק הנה
לי כי עתה ביום שלחתי את עמי ואת יגיע פני ראה
אלהים וינכה אמש : ונעו לבו ויאמר אל יעקב הבנות
בלתי והפנים פלי והצאו צאלי וכל אשר אנה ראה ליהוא
ולבתי מה אעשה לאלה היום אז לבניו אשר לבני :
ועפה לקה נכרתה ברית אמי ואמה ונדה לעד ביני
ויביקו : ויחן יעקב אביו וינחה מסבה : ויאמר יעקב
לאחיו לקחו אכלים ויחיו עבדים ויעשו רגל ויאכלו שם
על הרגל : וימרא לו לבו כי שחדימה ויעקב מרא לו
בלעד : ויאמר לבו הגל הנה עד ביני ויבנה היום על לבו
בראשיתו בלעד : והמשפה אשר אשר יצא יהיה ביני
והגדה כי נסתר איש בהגדו : אסתעפה את בלתי ואם
תחן נשים על בלתי און איש עמנו ראה אלהים עד ביני
ויביקו : ויאמר לבו ליעקב הנה הגל הנה והנה הפעכה
אשר בריתי ביני וביקו : עד הגל הנה ועדה הפעכה
אם אני לא אצטר אליה את הגל הנה ואם אמת לא יצטר
אלי את הגל הנה ואת הפעכה הזאת לרעה : אלחי
אברתם ואלחי נחור ישפטו בליני אלחי אברתם וישבע
יעקב בפחד אביו ויחן : ויזבח יעקב זבח בקר ויחנה
לאחיו לאכל ללחם ויאכלו לחם ויילינו בקר :

לב

וישכם לבו בפדור וינשח לבניו ולבנותיו ויבנה את המזבח
וילח וישב לבו למחיו : ויעקב חלוה לדרשו ויפגעו בו
מלאכי אלהים : ויאמר יעקב פאשר ראם מסבה אלהים
זה וימרא שם הסקום והוא מסתגם :

פ ה

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אביו ארצה שציר
מנה אדום : ויננו אדם לאמר מה האמרו לאדני לעשו
זה אשר עבדת יעקב עם לבו ברתי ואחר ערעמה :
נחירלי שור וחמור צאו ועבד ושפחה ואשלחה לבני
לאדני למצאתו פניו : וישכבו מפלאתים אל יעקב

לאמר

לא נ' ה'

לאמר גמתי אל-אחיה אל-עשו וגם הלך להקארה וארבע
מאות איש עמו : ויהי יצא לבן עשר לו וחמש מאות
אשר-איתו ואת-המצאן ואת-הבקר והחמלים לשני סבבות :
וילאך אחריו עשו אל-המקנה האחת והצטרף ויהי
המקנה הנשאר לפליטה . ויאמר יצא אל-אחי עברכם
נאלתי אצלו יצחק והיה האמר אלי שוב לערובך ולמלודתך
ואשכרה עמך : קמתי מכל החסדים נמסל האמת אשר
עשית את עבדך כי ברחלי עברתי את-הנהר הזה ועמך
היה לשני סבבות : השילני נא מיד אחי מיד עשו כי
רוא עלי אלהי פדונו והפני אם עלי בני : והנה אפרת
היטב אשיב עמך ושמתי את-רצפי פרוץ הים אשר לא
יסקר מרג : ויגלו שם פעללה ההוא ויהי מרחקו מן
מנחה לעשור אחיו : ענים מאלים גרשום עשאים רחלים
מאקים ומאלים עשנים : גפלים מינקות יבניהם
שלאים פרות ארבעים יסרים עשנה אלתת עשנים
וענים עשנה : וישלח ביד-עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר
אל-עבדיו עברי לפני ורחו פשימו ברו עדר יבנו עדר :
ויגו את-הראשון לאמר כי נבגשתי עשו אחי וישאלה
לאמר למי-אתה ואנה הלך ולמי אלה לפניה : ואמר
לעבדך ליצחק מנחה הוא שלחתי לאחי לעשו והנה
פסוקא אחריו : וישלח גם את-השני גם את-השלישי
גם את-פלי-החללים אחריו העדרים לאמר בדרך הזה תבדקו
אל-עשו בעצמכם אהו : ויאמרתם גם הנה עבדך יצא
אחריו ויאמר אנכרה פניו פמנחול החלבת לפני ואחריו
בד אמה פניו אצלי ושא פני : ומעבר המנחה על-פניו
והוא לו פלילה והוא פמנחה : ויהם פלילה הנה ויהי
את-שתי נשיו ואת-שתי שפחתיו ואת-אחיו עשר ילדיו
ובעלה את מצבר ובה : ויהם ויעברם את-ההחל ויעבר
את-אשר-לו : ויהי יצא לבדו ויאמר איש עמו עד
עלות השחר : ויהי כי לא יכל לו ויגע בכתר-הר והתע
פתיחה יצא בהאבה עמו : ויאמר שלחני כי עלה
השחר ויאמר לא אשלחך כי אס-ברכתי : ויאמר אליו
מה-שמה ויאמר יצא : ויאמר לא יצא יצא עד
שמה כי אחי-שאל פישתיו עס-אלהים ועם-אנשים
והתקל : וישאל יצא ויאמר הינדה-פא שמה ויאמר לפיה
עד תשאל לשני ויגדה אהו שם : ויהי יצא עמו

והוא
הוא
הוא
הוא

המקום פניאל קרובותי אלהים פנים אל-פנים והפאל
נפשי : ויבחר-לו השמש פאמר עבר את-פניאל והוא על
על-יבנו : על-פני לא-יאכלו בני-יוסף-אל את-גיד הנפש
אשר על-פני הנהר עד היום הנה כי נגע בכתר-הר ועל
גיד הנפש :
ויהי יצא עיו וירא והנה עשו פא ועמו ארבע מאות
איש ויחץ את-הילדים על-לצה ועל-רחל ועל שתי
השפחות : וישם את-השפחות ואת-ילדיהן ראשונה ואת
לצה וילדיה אחרים ואת-רחל ואת-יוסף אחרים :
והוא עבר לפניכם וישפחו ארצה שבע פעמים עד-גשותו
עד-אחיו : וירץ עשו לקראתו ויחבקוהו ויפל על-צווארו
וישקהו ויבכה : וישא את-עיו וירא את-הבנים ואת-
הילדים ויאמר מי-אלה לה ויאמר הילדים אשר-הנו אלהים
את-עבדך : והגשן השפחות תהו וילדיהו ומשפחתו :
והגשן גם-לצה וילדיה וישפחו ויחבר גשן יוסף ורחל
וישפחו : ויאמר מי לה של-המנחה הנה אשר פגשתי
והאמר למעלהו בציני אולי : והאמר עשו ישל רב אחי
יהי לה אשר-לה : ויאמר יצא אל-נא אס-נא קצאתי הו
בעיניך ולקחת מנחתי מיד כי על-פני נאיתי פניה קראת
פני אלהים ותרגני : וחדנא את-ברכתי אשר הבאת לה
פרי-פני אלהים וכי ישל-לל ויפטרפו ויגה : ויאמר
נסעה ואלכה ואלכה לנגדה : ויאמר אליו אדני ידע כי
הילדים רפים והמצאן והבקר עלות עלי ודפקים יום אחד
נשרי של-מצאן : יעברנא אדני לפני עבדו ואלי את-החלה
לאפי לרגל המלאכה אשר-לפני לרגל הילדים עד אשר
אבא אל-אדני שקינה : ויאמר עשו אשינה-נא עמך מר
העם אשר אתי ויאמר זה אכסא-הו בציני אדני :
וישם פנים ההוא עשו לדרשו אשינה : ויעלב נסע סבתה
ויגו לו ברת ולמנהגו עשה סבת על-פני הנה שם-המקום
סבות :
ויגו פנעו בבוא סבתו אדם ויהו את-פני העיר : ויהו
את-חלפת השנה אשר נטה-שם אהלו מיד בג-ספור
אזני שנת פסחה השנה : ויאמר שם סבתו ויקרא-לו אל
אליו וישאל :

לד

לד

וישאל ויהי בתי-לצה אשר ילדה ליצאק לראות בננות חס
האנץ : וירא אלהי שכם ברחמי קחני נשאי האנץ

ויקח אלה וישכב אלה ויענה : ומדבר נפשו בדינה
 פתי יעלוב ויהאב את הפעל וידבר על לב הפעל : ויאמר
 אדם על חמור אביו לאמר קחלי את הילדה הזאת
 ואשה : ויעלוב שמע פי סמא את דינה בתו ונכניו הוי
 את חמורו בשדה וחקיש יעלוב ערבאם : ויאמר חמור
 אבי שכם אל יעלוב לדבר אתו : יבני יעלוב פאז מר
 השדה פשעם ויתעטבו האנשים ויחור להם סאז פי
 בכלה עשה הישראל לשוב את פת יעלוב וכו לא יעשה :
 וידבר חמור אדם לאמר שכם בני השדה נפשו בבתכם
 הנו לא אתה לו לאשה : ויהחמנו אתנו בלתיכם מתנב
 לנו ואת בנותינו תקחו לכם : והמנו פשעו והארץ פתחה
 לפניהם שבו וסחרה וקאמוז פה : ויאמר שכם אל
 אביו ואל אחיו אמארתם פשעניכם ואשר תאמרו עלי
 אנו : חרפי עלי סאז מחר ופתו ואתנה פאשר תאמרו
 אלי ותנולי את הפעל לאשה : ויענו בני יעלוב את שכם
 ואת חמור אביו פמרנה וידברו אשור סמא את דינה
 אחתם : ויאמרו אליהם לא נכלל לעשות הדבר הזה
 לכת את אולתנו לאיש אשר לו ערלה כירחפה הוא לנו :
 אוד פזאת נאות לכם אם תהיו כלנו להפל לכם פל יזכר :
 ונתנו ארז בנותינו לכם ואת בנותיכם קחולנו וישכבו
 אתכם ותהיו לעם אחד : ואחלא תשמעו אלינו להפול
 ולקחט את פשעו וקלקנו : וישכו דבריהם פשיני חמור
 ובעני שכם ברחמור : ולא אחר הפער לעשות הדבר פי
 חרץ בבחי יעלוב והוא נכדו מפל בית אביו ויקרא
 חמור ושכם בנו אל שער עיגם וידברו אל אנשו עירב
 לאמר : האנשים האלה שלמים הם אמתו וישכו בחרץ
 ויסחרו אמה והארץ הנה בחבת ימים לפניהם את
 בנותם קחולנו לנשים ואת בנותינו נתנו להם : אוד פזאת
 יאתו לנו האנשים לשבת אמתו לחיות לעם אחד קהפול
 לנו פל יזכר פאשר הם נפלים : אמתם והיגם וכל
 פהתם הלוז לנו הם אוד נאותה להם וישכו אמתו :
 וישמעו אל חמור ואל שכם בנו פל יזכר שער עירו ופולו
 פל יזכר פל יזכר שער עירו : ויהי ביום השלישי קהיותם
 פאבים ויקחו שני בני יעלוב שמעון ולוי אחי דינה איש חרפו
 וכלא על קעור פשה ויחרטו פל יזכר : ואת חמור ואת
 שכם בנו חרטו לפי חרב וקחו את דינה כבית שכם ויצאו :

ד' ל' יושע ס' הנשר ס' ב' הנשר ק

בני יעלוב פאז על תחללים ויבאו הציר אשר סמא
 אחתם : את שכם ואת פקחם ואת חמוריהם ואת אשר
 פצרו ואת אשר בשדה לקחו : ואת גל חילם ואת כל
 ספסם ואת נשיהם שבו ויבאו ואת כל אשר פכית : ויאמר
 יעלוב אל שמעון ואל לוי עברתם אתי להבא אלני פישב
 הארץ פפנעני ופכרתי ופניו מתי מספר ונאספו עלי
 והפניו ונשפתו אפי גבתי : ויאמרו הקוללה יעשה
 את אחותנו :

ויאמר אלהים אל יעלוב היום עלה ביתאל ושב שכם
 ונעשה שם מזבח לאל הבראה אליו בברחו מפני עינו
 אחר : ויאמר יעלוב אל בירו ואל פל יזכר עינו חסרו
 את אלתי חקבל אשר בלכם והפחירו וחקליו שמלתיכם :
 ונקומה ונעלה ביתאל ונעשה שם מזבח לאל קעלה אתי
 ביום גרתי ויהי עמדי פהרה אשר קלקתי : ונתני אל
 יעלוב את פל אלתי חקבל אשר ביום ואת חמוריהם אשר
 פאזוניהם וישמו אתם יעלוב פחת האלה אשר עבדכם :
 וישעו נתי ופחת אלהים על הערים אשר סביבותיהם
 וכלא הדפי אחרי בני יעלוב : וכלא יעלוב לנה אשר פאצר
 פנעו הוא ביתאל הוא וכל העם אשר עמו : ויבן שם
 מזבח ויקרא לשמו אל ביתאל פי שם נגלו אליו האלהים
 פהרה מפני אהיו : ופמת דברה מנחה רבקה ומחבר
 פפחת לביתאל פחת קאלו ויקרא שמו אלון פכית :
 ויקרא אלהים אל יעלוב עוד פבאו מפני
 אדם ויברו אתו : ויאמרו לו אלהים שמת יעלוב לא יברא
 שמה עוד יעלוב פי אס וישראל יהנה שמה ויקרא את שמו
 ישראל : ויאמר לו אלהים אלי אל שדי פנה ירבה פי
 ויקח ביום יהנה ממות ומלכים מסלגיה גאז : ואת
 הארץ אשר נתתי לאבותם ילוינה לך אמתה ילוינה
 אחרת שמו את הארץ : וישל פגליו אלהים פפקוחם
 אשר דבר אתו : ויעב יעלוב מצבת פפקוחם אשר דבר
 אתו מצבת אבו וישח עליה גסו וישח עליה שמו : ויקרא
 יעלוב את שם הפקוח אשר דבר אתו שם אלהים ביתאל :
 ויסעו מבית אל ויהיעוד פכית הארץ לבוא אפרתה
 ופלדו רחל ומתש בלדמה : ויהי כחשתה פלדמה
 ופאמר לה המלדה אל תיראי פניסוה לך פו : ויהי
 פצאת נפשה פי מנה ומתה שמו פראוי ואביו קראלו

ד' ל' יושע ס' הנשר ס' ב' הנשר ק

בנפשו : וקמת רחל ותקבל בנדה אפלתה הוא עיה
 להם : ויבא יעקב מצבה על יד הנהר והוא מאבקת הברית
 רחל עדיהם : וישע ישראל ויש אלהיה מהלצה למנהל
 אדר : ויהי בשלש ישראלי בארץ כנחתי ובלה ראינו וישלב
 את-בלתה פילגש אביו וישמע ישראל
 ויהיו בני-יעקב שנים עשר : בני לאה בקור יעקב ואבנו
 ושמואל ורני ויהודה ויששכר וזבולון : בני רחל יוסף
 ובינמן : יבני בלחה שפחת רחל זו ונפתלי : יבני
 ולמה שפחת לאה עד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד-לו
 בשמן אדם : ויבא יעקב אל-יעקב אביו ממדא הנהר
 הארבע הוא חבריו אשר ברשם אברם ויעקב : ויהיו
 ימי יעקב מאת שנה ויחמשים שנה : ויגוע יעקב ויסת
 ויאסף אל-עשוי זהו יסעב ימים ויחברי אליו עשו ויעקב
 בניו :

ואלה תולדות עשו הוא אדום : עשו לקח את-נשיו לו
 סבבור קנעו את-ערה פתיאלון קחתי ואת-אהליבמה
 פתי-ענה פתי-עבדו קחתי : ואת-בשמת פתי-ישמעאל
 אהות רבנות : ופלד עדה לעשו את-אליפו ובשמת גלדה
 את-רעואל : ואת-אליבמה גלדה את-יעיש ואת-יעלם ואת-
 גרר אלה בני עשו אשר ילד-לו בארץ קנעו : ויקח
 עשו את-נשיו ואת-בניו ואת-בנותיו ואת-בל-נפשות פתי
 ואת-מקנהו ואת-פל-ביתו ואת-פל-הגינו אשר רכש
 בארץ קנעו ובלה אל-ארץ ספג יעקב אחיו : פירקה
 רכושם רב משבת יחשו ולא גלה ארץ מקניהם לשבת
 אדם ספג מקניהם : וישב עשו בקור שעיר עשו הוא
 אדום : ואלה תולדות עשו אבי אדום בקור שעיר : אלה
 שמות בני-יעשו אליפו בדעדה אשת עשו רעואל בדשמת
 אשת עשו : ויהיו בני אליפו מימן אושר עפו ונעמם
 יהני : ורמנעו הנהר פילגש לאליפו בדעשו ומלד לאליפו
 את-עמלה אלה בני עדה אשת עשו : ואלה בני רעואל
 קחת ונדה שמה ימדה אלה היו בני בשמת אשת עשו :
 ואלה היו בני אהליבמה בתי-ענה פתי-עבדו אשת עשו
 ומלד לעשו את-יעיש ואת-יעלם ואת-גרר : אלה אליפי
 בני-עשו בני אליפו בקור עשו אליפו מימן אליפו אלוה
 עפו אליפו קני : אלה לרה אלה בעמם אלה עמלה אלה
 אליפי אליפו בארץ אדום אלה בני עדה : ואלה בני

לה ט' ספא במצט ססא
 לו ה' עש סו
 ד' ישי סו
 רעואל

רעואל בדעשו אלה נחתי אלה נדה אלה שמה אליפו נדה
 אלה אליפי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת
 עשו : ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלה יעיש אלה
 יעלם אלה נדה אלה אליפי אהליבמה בתי-ענה אשת
 עשו : אלה בני-עשו ואלה אליפיהם הוא אדום : ס
 אלה בני-שעיר קחתי וישני הארץ לופו ושולל ויעבדו
 נענה : ודשו ואשר ודשו אלה אליפי קחתי בני שעיר
 בארץ אדום : ויהיו בני-לופו חרי ויהימם ונארות לופו
 במנע : ואלה בני שולל עלנו ומנחת ויעל שפו ואדם :
 ואלה בני-עבדו ונדה נענה הוא ענה אשר מצא את-יהימם
 במדבר ברשתו את-הקמחים לעבדו אביו : ואלה בני-
 ענה דשו ואת-אליבמה בתי-ענה : ואלה בני דשו קחמו
 ואלשו ונתנו יברו : אלה בני-אשר בלמו ונענו נעמו :
 אלה בני-דשו עיש ואביו : אלה אליפי קחתי אלה לופו
 אלה שולל אלה עבדו אלה ענה : אלה דשו אלה
 אשר אלה דשו אלה אליפי קחתי לאליפיהם בארץ שעיר :
 ואלה המלכים אשר פלגי בארץ אדום

לפגי מלך-מלך לבני ישראל : וימלך באדום בלע קר
 בעור ושם עירו דנקבה : ונמט בלע וימלך פחמיו ירב
 בנדה מסבדה : ונמט ירב וימלך פחמיו השם בארץ
 פחמיו : ונמט השם וימלך פחמיו חנד בנדה פספה
 את-מדנו בשנה מלכ ושם עירו ענית : ונמט חנד וימלך
 פחמיו שמלה מסבדה : ונמט שמלה וימלך פחמיו
 שאיל מרחבות הקר : ונמט שאיל וימלך פחמיו בעל
 חנו בנדה בור : ונמט בעל חנו בנדה בור וימלך פחמיו
 חנד ושם עירו פעו ושם אשתו מהי-באל בתי-מסוד בת
 מי זקב : ואלה שמות אליפי עשו למשפחותם למקמתם
 בשמתם אלה ממנע אלה עלנה אלה ורת : אלה
 אהליבמה אלה אלה אלה פיקו : אלה קני אלה מימן
 אלה מבצר : אלה מנד-אל אלה עיבם אלה ו אליפי
 אדום למשנתם בארץ אה-זקם הוא עשו אבי אדום :

לו וישב יעקב בארץ סנעבי אביו בארץ קנעו : אלה ו
 תולדות יעקב יוסף בדשבע-שנה שנה הנה רעה את-
 אחיו בשאו והוא נער את-בני בלחה ואת-בני ולמה נשי
 אביו ונבא יוסף את-דבתם דעה אל-אביהם : וישאל
 אביו את-יוסף מל-בניו בנדה-ענים הוא לו ועשה לו
 כתר

שתבת פסים : וירא אהיו פירארו אהב אביהם מפל אהיו
 וישא ארו ולא נבלו ופרו לשלם : ויחלם יוסף חלום
 ויגד לאהיו ויוספו עוד שנה ארו : ויאמר אליהם שמעו
 לא החלום הזה אשר חלמתי : והנה אנחנו מאלמים
 אלפים בתוך השנה והנה קמה ארפת ונסבבה והנה
 תסביבה אלפתיהם ותשחתונו לארפתו : ויאמרו לו
 אהיו חמלה תמלה עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו
 עוד שנה ארו על חלמתי ועל דברי : ויחלם עוד חלום
 אחר ויוספר ארו לאהיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד
 והנה השמש ותבוח ואחד עשר פוכבים משתחווים לי :
 ויוספר אל אביו ואל אחיו ויגדו לו ויאמר לו מה
 החלום הזה אשר חלמתי תבוא נבוא אלו ואספר ואספר
 להשתחולת לה ארצה : וימאנו אהיו ואביו שמר את
 הדבר : וילכו אהיו לדעות את יצוא אביהם עשרם :
 ויאמר וישאל אל יוסף חלום חלום רעים עשיתם לה
 וישלחו אליהם ויאמר לו הניני : ויאמר לו לה לא ראה
 את שלום אחיו ואת שלום השאן והשבני דבר וישלחה
 מצחה כבדו ונבא שבעה : וימאנו איש והנה תעה
 בשנה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש : ויאמר את
 אחי אנכי מבקש הנידה נא לי אשה הם רעים : ויאמר
 האיש גסעו מזה פי שמעתי אמרים גלגה הנידה וילך
 יוסף אתר אהיו וימצאם בדברו : וירא אתו מרחק
 ויבאם ויקרב אליהם ויחבבלי ארו להמיהו : ויאמרו
 איש אל אחיו הנה בעל החלמות חלום נא : ועתה ו
 לכו ונחנה וישלחהו באתו הפרות ואמרנו הנה רעה
 אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתי : וישמע ראובן וישלחהו
 מידם ויאמר לא נפתי נפש : ויאמר אליהם וראובן אל
 משכבדם השליכו ארו אל חבור הנה אשר צמד
 נד אל השלחהו למען השיל ארו מידם להשיבו אל
 אביו : ויהי כאשר נא יוסף אל אחיו ויפשו את
 יוסף את פתחהו את פתחת הפסים אשר עליו : ויגההו
 וישלכו ארו חברה והפור נח און פו אים : וישבו אל
 לחם וישא עיניהם וירא והנה ארחת וישמעאלים באתו
 ממצר וממלחם נשאים נבאל וצרי ולא חלבים לחורו
 מצרופה : ויאמר והנה אל אחיו מה מצע פי בחור את
 אהיו וכפינו את דמו : לכו ונמכרנו לישמעאלים ונדע

לו י נסד ע' א

אלתהרבו פיראוינו בשרנו הוא וישמעו אהיו : ויעברו
 אכלים מדגים סחרים וימשכו ויגלו את יוסף מרחבור
 וימכרו את יוסף לישמעאלים בשערים בשם ויביאו את
 יוסף מצרופה : וישב ראובן אל חבור והנה אהיו יוסף
 בבור ויקרע את בגדיו : וישב אל אחיו ויאמר תלך
 אלפי נאני אנה אעבא : ויקהו את פתחת יוסף וישחמו
 שעיר עזים ויטבלו את פתחת בדם : וישלחו ארו
 פתחת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הפיר
 נא הפתחת בנות הוא אסלא : ויפירה ויאמר פתחת
 בני חנה רעה אכלתהו מלה מלה יוסף : ויקרע ויעלב
 שמלתיו וישם שם בפתחו ויתאבל על בנו ימים רבים :
 ויקמו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויפאו להתנחם ויאמר
 פיראד אל בניו אבלי שאלה נבנה ארו אביו : והפדלים
 מכרו ארו אל מצרים לפוספר סתים פדעה שר
 הפסחים :

לח

ויהי בעת ההוא נכד יהודה מאת אהיו נש עד איש
 עדלמי ושמן חיה : וירא שם יהודה בתי אש פנעני
 ושמן שוש וימכרה ונבא אליה : וימכר ותלך בן ויקרא את
 שמו ער : וימכר עוד ותלך בן ויקרא את שמו און :
 וימכר עוד ותלך בן ויקרא את שמו שלה והנה בכזב
 בלדמה ארו : ויקח יהודה אשה לער בכורו וישמה סמר :
 ויהי ער בכור יהודה בע בעיני יהודה וימכרהו יהודה :
 ויאמר יהודה לאון נא אל אשת אחיו ונבם אתה וקום
 גבע לאחיו : ונדע און פי לא לו יהנה הגבע ותיה אס
 נא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נחזרע לאהיו :
 ונדע בעיני יהודה אשר עשה ונמת בסאתו : ויאמר
 יהודה לתמר בלתו שכי אלמנה בית אביו עד ויגדל שלה
 בלי פי אמר פדמות בסיהא פאחיו ותלך סמר ותשב
 בית אביו : וירפו הנשים ותמת בתי שוש אשת יהודה
 וינחם יהודה ופעל על גונו נאנו הוא וחיכה רעהו העדלמי
 המנחה : ויגד לתמר לאמר הנה חמיו עליה המנחה
 לקו נאנו : ותמר בנוי אלמנה מועליה ותבס בשערה
 ותתעלה ותשב בפתח עינים אשר על גרבה המנחה פי
 באתה פירבול שלה ותוא לאימתה לו לאשה : ויראם
 יהודה ויחשבה לזונה פי כסחה פניה : ויש אליו אל
 חברה ויאמר חבה נא אבוא אליו פי לא ידע פי בלתו
 הוא ויאמר סחיתמולי פי תבוא אליו : ויאמר אנכי
 אשלח

אל

אשלה בדיעבד מרהצאן והאמר אסיהתו ערבון עד
 שלחה : ויאמר מה הערבון אשר אסיהתו ותאמר החסד
 ופתי לך וימשה אשר בנהו ויפרגה ויבא אליו ויחר לו :
 ויחם ופלגו ותסר צעיפה מעליו ותלפז בגדי אלמנתה :
 וישלח והקדה את ידיו קדוים ביד רעהו העדלמי לקחת
 הערבון מיד האשה ולא מצאה : וישאל את אנשי מקמה
 לאמר אנה תקדשה הוא בעיני על ידכמה ויאמרו לא
 היתה בזה קדשה : וישב אל ידוהיה ויאמר לא מצאתי
 וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה : ויאמר
 והקדה תקדלה פן קתה לבתי הקה שלחתי הנדי הקה
 ואפה לא מצאתה : ויהי כמשלש חדשים יצד ליהנה
 לאמר זכרה פמר פלחה וגם הקה קנה לזנבים ויאמר
 והנה הוציאתה ותשקה : הוא מצאת והיא שלחה
 אל חמה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי קנה והאמר
 מפרגא למי החקמת והסתלים והפסחה האלה : ויפר
 והנה ויאמר גזמה מפני פירעונו לא יתמיה לשלה
 בדי ולא יספה עוד לבעמה : ויהי בעת לדמה והנה
 תאומים בפקנה : ויהי בלדמה ויפודו ותקח המולדת
 ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה : ויהי
 פמשב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פקחה עליו פדע
 ויקרא שמו פדע : ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני
 ויקרא שמו זבד :

ויקחה הברד מצרפתה ויקחהו פוספוס כלים פרטה שר ל
 הספקים איש מצדו מיד תישמעאלים אשר הורדה שמה :
 ויהי והנה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בעיני אדניו
 המצרי : וירא אדניו פי יהנה אהו וכל אשר הוא עשה
 יהנה מצליח בידו : וימצא יוסף תו פעיניו וישבת אהו
 וינסתוהו על ביתו וכל ישרו נתו בידו : ויהי מאה הפחד
 אהו בעיניו ועל כל אשר ישלו ויברכה יהנה את בית המצרי
 בכלל יוסף ויהי ברפת יהנה בכל אשר ישלו בפניה
 ויבשרה : ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אהו
 מאמה פי אסתלחם אשר הנה אנה ויהי יוסף יחד
 האר ויהי מראה : צהי אחר הדברים האלה ויפחד
 אשר אדניו את צעיפה אל יוסף ותאמר שככה עמי :
 וימלו ויאמר אל אשת אדניו תו אדני לא ידע אהי
 מה בעיני וכל אשר ישלו נתו בידו : אנה גדול בעיני
 בזה מפני ולא חסדו מפני מאמה פי אסתוהו פאשר

וי

את אשתו ואיה אעשה הרעה הודלה הזאת וקסאמי
 לא ליהם : ויהי פדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אלה
 לשכב אשלה להורות עמה : ויהי פהלים הנה ויבא המנהג
 לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בפניה :
 ותהפסדהו בברדו לאמר שככה עמי ויעזב בידו עליו
 ויגם ויצא החפצה : ויהי פראוהה פירעוב בידו ענה
 ויגם החפצה : ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר
 ראי תביא לנו איש עברי לצחקה בנה פא אל לשכב עמי
 ויאמר פקול גדול : ויהי כשמצו פירימתי קולי ויאמר
 ויעזב בידו אשלי ויגם ויצא החפצה : ותפח בידו אשלה
 עד קרא אדניו אל ביתו : ויפדע אהו פדברים האלה
 לאמר פא אל העבד העברי אשר הבאת לנו לצחקה פי :
 ויהי פהרימי קולי ויאמר ויעזב בידו אשלי ויגם החפצה :
 ויהי כשמצו אדניו את דברו אשתו אשר דברה אליו לאמר
 פדברים האלה עשה לי עבדה ויחר אפי : ויחר אהו
 יוסף אהו ויתקחה אל בית הסחר מלום אשר אסתר האלה
 אסתרם ויהי שם בעיני הסחר : ויהי והנה את יוסף ויבא
 אליו הסד ויפנו חפו בעיניו שר בית הסחר : ויפנו שר
 בית הסחר ביד יוסף את כל האסירים אשר בעיני הסחר
 ואת כל אשר עשים שם הוא הנה עשה : אין שר בית
 הסחר ראה את כל מאומה בידו פאשר יהנה אהו ויפחד
 הוא עשה והנה מצליח :

ויהי אחר הדברים האלה חסדו משקה מלה מצרים
 והאפה לאדניהם למלה מצרים : ויקחה פרעה על שני
 קריסיו על שר המשקים ועל שר האופים : ויחן אהם
 פמשמר בית שר המשקים אל בית הסחר מלום אשר
 יוסף אסר שם : ויפחד שר המשקים את יוסף אהם
 וישבת אהם ויהי ימים במשמר : ויחלמו חלום שגיהם
 איש חלמו פלילה אהו איש פפתונו חלמו הפשקה והאפה
 אשר למלה מצרים אשר אסתרם בעיני הסחר : ויבא
 אל יוסף יוסף בעקר וירא אהם והתם זעפים : וישאל את
 קריסיו פרעה אשר אהו במשמר בית אדניו לאמר מדוע
 פנעם רעים היום : ויאמרו אליו חלום חלמנו פהרז אהו
 אהו ויאמר אלהם יוסף חלוא לאלהים פרתנים כפרדנה
 לי : ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו
 פחלומי והנה גפנו לפני : ויבגמו שלשה שריים והוא

כפרתו עלתה נשח הקשילו אשפתיה ענקים : וקום
 פרעה בדיו ונאח את הענקים ונאשחם אתם אל כוס פרעה
 ונאמן את הכוס על קפת פרעה : ויאמר לו יוסף זה פתרון
 שלשת הפירות שלשת ימים הם : בעוד ושלשת ימים
 ישא פרעה את ראשו והשיב על פניו ונתת כוס פרעה
 בידו פמשפט קראשון אשר היות משקהו כי אם זכרתי
 אתה פאשר יטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתי אלי
 פרעה והוצאתני מרהיבת הנה : כירגב גבתי מארץ
 העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כישמו אתי בעור :
 ונרא שרה האלים כירשוב פתר ויאמר אל יוסף את אגלי
 בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי : גבסל קציון
 מקל מאכל פרעה מצעה אפה והעוף אכל אתם מרהיב
 מצל ראשי : ונעו יוסף ויאמר זה פתרון שלשת הסלים
 שלשת ימים הם : בעוד ושלשת ימים ישא פרעה את
 ראשו מצליח ותלה אותה על יצו ואכל העוף את גשרה
 מצליח : ונתיו פנים השלישי יום הלדת את פרעה ונעש
 משקה לכל עבדיו וישא את ראשו שר המשקים ואת ראש
 שר האפים בתוך עבדיו : ונשב את שר המשקים על
 משקהו וימן הכוס על קפת פרעה : ואת שר האפים תלה
 באשר פתר להם יוסף : ולא זכר שר המשקים את יוסף
 וישבקהו :

פ פ פ פ

נהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על
 הים : והנה מרהיאר עלה שבע פרות יפות מראה
 ובריאת בשר ומרעינה באחו : והנה שבע פרות אסרות
 עלות אחריו מרהיאר רעות מראה ודקות בשר ומעמדנה
 אצל הפרות על שפת הים : ונאכלנה הפרות רעות
 הפראה ונתת הבשר את שבע הפרות ילת הפראה
 והבריאת ויקח פרעה וישון ונתלם שגית והנה ו שבע
 שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות : והנה שבע
 שבלים דקות ושריפת הדים צמחות אחריו : ונתבלענה
 השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות
 ויקח פרעה ונתה חלום : ונתו בפקר ומפעם רוחו
 וישלח ויקרא את כל חרשמי מצרים ואת כל חכמי
 ויספר פרעה להם את חלמו וארפותר אותם לפרעה
 ויביל שר המשקים את פרעה לאמר את חלמו אני מפר
 חלום : פרעה מצח על עבדיו וימן אתי במשמר בית שר
 הסבחים

הסבחים אתי ואת שר האפים : ונתלמה חלום בלילה
 אחד אני והיא איש פתרון חלמו חלמני : ושם אהנו
 נער עבדי עבד לשר הסבחים ונספר לו ונספר לנו את
 חלמתינו איש בחלמו פתר : ונתו פאשר פתרו לנו פן תה
 אתי השיב על פני ואתו תלה : וישלח פרעה ויקרא
 את יוסף ויריעהו מרהיאר ויגלה ויחלה שמלחיו ויבא אל
 פרעה : ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ואתר אין
 אתו נאני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו :
 ונעו יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום
 פרעה : ויבגר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמד על שפת
 הים : והנה מרהיאר עלה שבע פרות בריאות בשר
 ויפת הים ומרעינה באחו : והנה שבע פרות אסרות
 עלות אחריו דלות ורעות הלאר מאד ודקות בשר לא ראיתי
 כנתה בכל ארץ מצרים לרע : ונאכלנה הפרות הדקות
 והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריאות : ונתבלענה
 אל מרהיאר ולא נודע כירבא אל מרהיאר וימארו לו בע פאשר
 בתחלה ויאמר ונרא בחלמי והנה ו שבע שבלים עלה
 בקנה אחד מלאות וטבות : והנה שבע שבלים צמחות
 דקות שדפות הדים צמחות אחרים : ונתבלען השבלים
 הדקות את שבע השבלים המלאות ונאמר אל מרהיאר וימן
 מגיד לי : ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא
 את אשר האלתיים עשה חגיד לפרעה : שבע פרות המלאות
 שבע שנים הנה ושבע השבלים המלאות שבע שנים הנה
 חלום אחד הוא : ושבע הפרות הדקות והרעות העלות
 אחריו שבע שנים הנה ושבע השבלים הדקות שדפות
 הדקות יהי שבע שני רעב : הוא מדבר אשר דברתי
 אל פרעה אשר האלתיים עשה הראה את פרעה : הנה
 שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים : וקמו
 שבע שני רעב אחריו ונשפה כל השבע בארץ מצרים
 וכלה הרעב את אחריו כירבד הוא מאד : ועל השנות
 החלום אל פרעה פעמים כירבדו הדבר מעם האלהים
 וממחר האלהים לעשותו : ועתה נרא פרעה איש נבון
 וחקם וישתחו על ארץ מצרים : געשה פרעה ויקח סנהים
 על הארץ וחפש את ארץ מצרים מצרים שני השבע :
 ויקבצו את כל אכל השנים המלאות הבאות תחלה ויספרי
 בר מחת ודפרעה אכל בערים ושמי : והנה האמר
 למקדו

לספרו לערץ לשבע שני הנעב אשר הניח בארץ מצרים
 ולא תפנה הארץ פדעב : ויטעב הדבר פיעני פרעה
 ובעניו פלי עבדיו : ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה
 איש אשר רוח אלהים בו : ויאמר פרעה אל יוסף אחי
 הדני אלהים אותך אתי פל יאת ארבעו ורחם פמדי :
 אפה פתנה על ביתי ועל פיה יטה כל עמי בה פכפא
 אגל מצד : ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אותך על
 פל ארץ מצרים : ויסר פרעה את מצפעתו מעל רדו ונתן
 אתו על יד יוסף וילפש אתו פגד יוש ונשם רבד הדוב
 על צוארו : וירעב אתו במרפבת הפשנה אשר לו ויקראו
 לפניו אברה ונתנו אתו על פל ארץ מצרים : ויאמר
 פרעה אל יוסף אתי פרעה וכל עניו לא ילים איש את ידו
 ואחר ידלו פל ארץ מצרים : ויקרא פרעה שם יוסף
 אפנת פענה ויסרלו את אסנת בת פוסי פכע פתו אז
 לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים : ויוסף פד שלישי
 שנה פעמוו לפני פרעה מלח מצרים ויצא יוסף מלפני
 פרעה ויעל פל ארץ מצרים : ופעש הארץ פשבע שני
 השבע לקמצים : ויקבץ את פל אכל ושב שנים אשר
 היו בארץ מצרים ויתר אכל בערים אכל שזה העיר אשר
 סביבתה נתן בתוכה : ויאמר יוסף פר כחול הים
 הרבה מאד עד פיתחל לספר פראו מספר : וליוסף ילדו
 שני בנים פמרים פבוא שנת הרעב אשר הלדה לו אסנת
 בת פוסי פכע פתו איו : ויקראו יוסף את שם הפגור
 פנשה פירשני אלהים את פל צמלי ואת פל בית אבי :
 ואת שם השני נתא אפרים פירשני אלהים בארץ עניו :
 ויש ותקלה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים :
 ותחלה שבע שני הרעב לבוא פאשר אמר יוסף ויהי
 דעב פכלי הארצות וכל ארץ מצרים היה לחם : ותרעב
 פל ארץ מצרים ויצעה העם אל פרעה לחם ויאמר פרעה
 לכל מצרים לכה אל יוסף אשר אמר לכם פעשו :
 והרעב הזה על פל פני הארץ ונסתח יוסף את פל
 אשר פתם וישפך למצרים ויתקן הרעב בארץ מצרים :
 וכלי הארץ פאוי מצרימה לשפך אל יוסף פירחנה הרעב
 פל הארץ :

וירא יעקב כי ישאמר פמצרים ויאמר יעקב לבניו למה טו
 תיראו : ויאמר הנה שמעתי כי ישאמר פמצרים רדו

שפך ושפדו לנו משם ונתנה ולא נמות : ונרדו אחי יוסף
 עיניה לשפך פר פמצרים : ואת בנימין אחי יוסף לא שלח
 ויעב את אחיו כי אשר פדוקאפני אסון : וילא בני
 יוסף אל לשפך פתוה הפאים פירדה הרעב בארץ פנעו :
 ויוסף הוא השלים על הארץ הוא הפשפיר לכל עם הארץ
 וילא אחי יוסף וישפחורלו אפים ארצה : וירא יוסף
 את אחיו ויפגם ויתנפל אליהם וידבר אתם קשות ויאמר
 אליהם מצו פאתם ויאמרו מצרץ פנעו לשפך אכל : ויבר
 יוסף את אחיו והם לא פקרהו : ויאמר יוסף את החלמות
 אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את
 עונת הארץ פאתם : ויאמרו אליו לא אדני ועבדך פאוי
 לשפך אכל : פלנו בני איש אחד פחני פנים אפחני לא
 היו עבדך מרגלים : ויאמר אליהם לא פירענת הארץ
 פאתם לראות : ויאמרו שנים עשר עבדך אהים ו אפחני
 בני איש אחד בארץ פנעו והנה פקסו את אבינו היום
 ונאחד אפני : ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי
 אליכם לאמר מרגלים אתם : פזאת הפחני תו פרעה אם
 פאוי מזה כי אם פבוא אהיכם פקסו הזה : שלחו פכם
 אחד וקח את אחיכם ואפם האסרי ופחני דבריהם האמת
 אהיכם ואם לא תו פרעה כי מרגלים אתם : ויאמר אתם
 אל משמר שלשת ימים : ויאמר אליהם יוסף פנים השלישי
 יאת עשוי וחי את האלהים אתי רבא : אס פנים אתם פכש
 אחיכם אחד ואסר בבית משמרכם ואפם לכה תביאו שגר
 רעבון פמרים : ואת אחיכם פקסו תביאי אלי ויאמרו
 דבריהם ולא תמותי ופעשו רבן : ויאמרו איש אל אחיו אכל
 אשמים ו אפחני על אחינו אשר ראינו צרת פפשו פחתנו
 אלינו ולא שמענו על פן פאה אלינו הפדה הזאת : ונעו
 ראינו אתם לאמר תלוא אפחתי אליכם ו לאמר אל פחמא
 בגלד ולא שמעתם ונס דמוו הנה פדה : והם לא נעו
 כי שמעו יוסף כי פחליץ פיתם : ויסף מעליהם ויגדו וישב
 אליהם וידבר אליהם וקח מאתם את שמעון ויאמר אהו
 לענייהם : ונעו יוסף וילא את פחליהם פל ילחשיב
 פספיהם איש אל שונו ולתת להם שדה לגרה ונעש להם
 פו : וישא את שבתם על חמריהם וילכו משם : ויסתח
 האחד את שונו לתת מספוא לחמרו פפלוו וירא את פכפו
 ונתנה היא פפי אמתתהו : ויאמר אל אחיו הושב פכפי
 ובה הנה באמתתה ויצא לפם ויתרדו איש אל אחיו לאמר

מחצית עשה אלהים לנו: ונבוא אל-עלב אביהם ארצה
 כנען ויגידו לו את כל-הקולת אתם לאמר: ודבר האיש
 אדני הארץ אפני קשות ונתנו אותנו כמרגלים את-הארץ:
 ולאמר אליו פעם אצחקנו לא תיני מרגלים: שגם-עשר
 אצחקנו אחים בני אבינו האחד איננו ותקמן היום את-אבינו
 פארץ קנען: ולאמר אלינו האיש אדני הארץ בואת אנע
 כי בניכם אתם אחיכם האחד הביחו אתי ואת-העבדו כתיבם
 קחי ולבני: וקבואו את-אחיכם תקמן עלי וארעה פי לא
 מרגלים אתם פי בניכם אתם את-אחיכם אפני לכם ואת-
 הארץ מסקרו: ויהי הם מריקים שפתיהם והנה-איש צורר
 פספו פשפו ויראו את-יצרות פספיהם תפיה וצביהם
 וייראו: ולאמר אליהם יעלב אביהם אתי שפלתם יוסף
 איננו ושמועו איננו ואת-בנימן תקחו עלי הוי כלבה:
 ולאמר ראובן אל-עבדו לאמר את-שני בני פמית אמ-לא
 אביאנו אליה תקח אתו על-ידי וצני אשיבנו אליה: ולאמר
 לא יבד בני עינכם קראוהו מרת והוא לבדו נשאר יקראוהו
 אסון בגדה אשר תלכר-בה והורדתם את-שיבתו בנינו
 שאולה:

והרעב גדו פארץ: ויהי כאשר פלו לאכל את-השבר
 אשר הביאו ממצרים ולאמר אליהם אביהם שבנו שבנו
 לנו מעט-אכל: ולאמר אליו יהודה לאמר הניד העד בני
 האיש לאמר לא-תראו פני בלתי אחיכם אתכם: אם-ישו
 משלח את-אחינו אפני גרדה ונשברה לה אכל: ואם-איננו
 משלח לא נבד פרה-איש אמר אלינו לא-תראו פני בלתי
 אחיכם אתכם: ולאמר ישראל לקח חרעם לו להניד
 לאיש העיד לבם זה: ולאמר שאל שאל-האיש לנו
 ולמולדתנו לאמר העיד אביהם חי הניש לבם זה ונגד-לו
 על-פי הדברים האלה תדוע נדע פי יאמר הוידו את-
 אחיכם: ולאמר יהודה אל-ישראל עבדו שלחה הפער אתי
 ונקימה ונגדה ונקימה ולא נמית גם-אצחקנו בני-אמה גם-
 אפני: אכלי אצרכנו מדי תבחושנו אמ-לא תביאוהו אליה
 והצחקו לפניה וקסאתי לה כל-הימים: פי לוי
 חתמה-הנו כרעמה שכנו זה פעמים: ולאמר אליהם ישראל
 אביהם אמ-כן ו אפוא זאת עשו קחי מזמרת הארץ בכל-ימים
 יהודי ו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נבאת ולט פמנים
 וישגדים: וקסח משנה קחי בידכם ואת-הקסח תפושב
 פני אמתותיכם פשינו בגדכם אילי משנה הוא: ואת-

אחיכם

אחיכם קחי וקדמו שובו אל-האיש: ואל שני יסו לבם
 בחמים לפני האיש ושלח לבכם את-אחיכם אחר ואת-
 בנימין ואלו פאשר שגלתי שקלתי: ויהוה האנשים את-
 חפנתה היות וישגדה קסח לקחו בדם ואת-בנימן וקסח
 ויגדו מצרים ויעמדו לפני יוסף: וירא יוסף אתם את-
 בנימין ולאמר לאשר על-ביתו הבא את-האנשים הביתה
 ויבלם שבר וקחו פי אתי ואכלי האנשים פצחורים: ויעש
 האיש פאשר אמר יוסף ויבא האיש את-האנשים ביתח
 יוסף: ויגדו האנשים פי הובאו בית יוסף ולאמרו על-דבר
 הקסח השוב באמתותינו בפתחה אנחנו מובאים להחלל
 עלינו ולהתכפל עלינו ולקחת אותנו לעבדים ואת-
 חמרינו: וישגו אל-האיש אשר על-בית יוסף ויגדו
 י אליו פתח הבית: ולאמרו פי אדני יד נבדנו בפתחה
 לשבר-אכל: ויהי כפי-באנו אל-המלון ונפתחה את-
 אמתותינו והנה קסח-איש פני אמתותו פספנו כמשקלו
 ונשב אתו בגדנו: וקסח אחר הורדנו בגדנו לשבר-אכל
 לא ידענו מרשם פספנו באמתותינו: ויאמר שלום לבכם
 אל-הידיא אל-חילכם ואלהי אביכם נתנו לבכם משמון
 באמתות-לם פספכם בא אלנו ויובא אליהם את-שמועו:
 ויבא האיש את-האנשים ביתח יוסף וימר-מם וירחצו
 רגליהם וימן מספוא לחמריהם: ויבינו את-המקחה עד
 בוא יוסף פצחורים פי שמעו פירשם ואכלו לחם: ויבא
 יוסף הביתה וקבואו לו את-המקחה אשר-בנתם הביתה
 וישקח-הו-לו ארצה: וישאל לקחם לשלום ולאמר השלום
 אביכם תהוו אשר אפרתם העודפי חי: ולאמרו שלום
 לעבדך לאבינו עודפי חי ויהי וישמחם: וישא עליו
 וירא את-בנימין אחיו גדאמו ולאמר הנה אחיכם תקמן
 אשר אפרתם אלו ויאמר אליהם וקחה בני: וימחר יוסף שבע
 פרי-במדי בחמיו אל-אחיו ויבקש לבבות ויבא חתרה
 וקחה שמה: וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שמי לחם:
 וישמי לו לבדו ולחם לבבם ולמצרים האכלים אתו
 לבדם פי לא ויכלו המצרים לאכל את-העבדים לחם
 פרה-ועבה הוא למצרים: וישכבו לפני הפכור ככל-הו
 ותצרי פצרתו ויתקחו האנשים איש אל-רעהו: וישא
 משאת מאת פניו אליהם ותרב משאת בנימן משאת בלם
 קמש גדור וישתה וישפרי עמו:

מנ' מ' א' ד' ט' כה וישהו קר

ויצו

ויגשו את אפרים על ביתו לאמר מהא את אמתות הארץ
 אכל האמר ויקחו שאת וישם כספת אש עמי אמתותי
 ואת גבולי בקיע הקפת הארץ עמי אמתותי ואת כסף
 שכרו וישע דובר יוסף אמר דבר : האמר את והאנשים
 שלהם הקפו והקריבם : הם יגשו אתה צדק לא תחיה
 ויוסף אמר לאמר על ביתו הם ויהי אמתו הארץ
 והשופים והמרת אלהם לפיה שלמפתם בעה פחת סוכה :
 וילא זה אשר ישמה אדני פי והיא נתש ונתש פי
 והלחם אשר עשיתם : וישעם ודבר אלהם את הדברים
 האלה : והאמר אדני לפיה ודבר אדני פדבנים האלה
 חלילה לעבדתי בעשות פדבר הקה : הו קספ אשר
 משאני עמי אמתותי השלבו אלה מארץ מצו ואלו
 נכלו מערת אדני כספת או רוב : אשר ישא אלה מעבדתי
 ואת ונתן אמתו הקה לאדני לעבדים : ולאמר בעבדתי
 כדברכם פרהו אשר ישא אלה והחלילי שקד ואם
 פתתי נחם : וימתינו ויחידו אש את אמתותי ארצה
 וימתינו אש אמתותי : ויחלש בגדול החל ויבטחו פלה
 וישא הגביע באמתות בנימן : ויחריעו שמלתם ויעמס
 אש על חמלו וישבו הערה : ויכל והנה ויחלו ביתה
 יוסף והיא עורפי שם ויפלו לבני ארצה : ולאמר לחם
 יוסף פרהו וישא הקה אשר עשיתם חלוא ויעתם פי
 נחש ונתש אש אשר פלתי : ולאמר והנה מה המלוא
 לאדני מה פדבר ומה פדבנות האלהים משא את עניו עבדתי
 חפני עבדים לאדני גם אמתו גם אשר נמא הגביע
 פרו : ולאמר חלילה לי בעשות זאת האש אשר נמא
 הגביע פרו הו והחלילי עבד ואם עלי לשלום אל
 אבנים :

לראות

מ' ספ' ט"ז י' ספ' ט"ז

לדבר פני : ויהי פי עלינו אל עבדך אנו ונבדלו את דברי
 אדני : ולאמר אמתו שני שכרי לנו מצד אכל : ולאמר
 לא נכל לבנות אדני ואתי הקשו אמתו ונדנו קרלה
 בעל לראות פני האש ואתי הקשו אמתו אמתו : ולאמר
 עבדך אדני אלהם אמתו ויעתם פי שנים הלחלילי אשתי :
 וישא האחד מאמי ולאמר אה סרה סרה וקלא ואתי עדי
 הקה : ויעתם גם אתי זה מעם פני ומרה אסון והודותם
 את אדני פדבר שאלה : ועתה כבלי אל עבדך אדני
 והפער אמתו אמתו ונפשו השנה כנפשו : והנה פראותי
 פראותי הפער ואת והודו עבדך את שירת עבדך אמתו
 פרו שאלה : פי עבדך ערב את הפער מעם אדני לאמר
 אסר לא אמתותי אלה וחסותי לאמי פלחמים : ועתה
 וישא עבדך פחת הפער עבד לאדני והפער בעל עט
 אדני : פראות אמתו אדני והפער אמתו פראות
 פדבר אשר ישא את אדני :

מד

ולא יכל יוסף להתאפק לכל הפעמים עליו ויקרא הויאמי
 כל אש מעלי ולא עמד אש אלה פרהו ויוסף אל אדני :
 ויפנו את חליו עבדי וישמעו פדבנים וישמע בית פדבר :
 ולאמר יוסף אל אדני אדני יוסף העוד אדני הו ולא יכלו
 אדני לענות אלו פי נבחרו מפינו : ולאמר יוסף אל
 אדני וישא אדני וישא ולאמר אדני יוסף אמתו אשר
 מנתתם אתי מצרית : ועתה ואלו פדבנות ואלו יכל
 בעיניכם פרי מנתתם אתי הקה פי למחיה שלחתי אלהים
 לפניהם : פרו שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים
 אשר אירדתיש וקציר : וישלחתי אלהים לפניהם לשנים
 לכם שאמרת בארץ ויהסנות לכם לפליטה גדלה : ועתה
 לא אמתם שלחתם אתי הקה פי האלהים וישאמי לאב
 לפדבר ולאדני לכל ביתו ומשל פכל ארץ מצרים : פרהו
 ועלי אל אב ואמתותם אלו זה אמר בנה יוסף שמתי
 אלהים לאדני לכל מצרים ודה אלה אל פדבנות : והשבת
 בארץ ישו והיית הרוב אלה וקנה וקנה וקנה וקנה
 וקנה וכל אש-קנה : וכל פלתי אתה שם פדבר חמש
 שנים רעב פרהו אמת וקנה וכל אש-קנה : והנה
 עיניכם ראות וציני אתי בנימן פריי הפדבר אלהים :
 והפדתם לאמי אתי פל-פדבר במצרים ואת פל אשר ראתם
 וקחתם והודותם את אדני הקה : ויפל על צוואתי בנימן
 אדני ויבך ויבכו פדה על צוואתי : וישא לכל אדני
 ויבך

י' ספ' ט"ז י' ספ' ט"ז

יבדו עליהם ואחרי כן דבריו אהיו : ויחל נשפט
בית פרעה לאמר באי אחי יוסף בעיני פרעה ובעיני
עבדיו : ויאמר פרעה אל-יוסף אמר אל-עמך זאת עשה
סעני את-בערילם ולכה-בא ארצה כנען : ויקח את-
בערילם ואת-ביתכם ויבא אל-ואמה להם את-סעני ארץ
מצרים ויאלי את-חלב הארץ : ואתה צינתה זאת עשה
החילתם הארץ מצרים עגלות לספקם ולגשילם וינחיתם
את-אבותם ויבאכם : ועיניכם אל-תהם על-כל-כם פירעו
אל-ארץ מצרים להם היא : ויעש-בן בני ישראל ויסו
להם יוסף עגלות על-פי פרעה ויסו להם עדה לפרה :
לכלם נסו לאיש חלפות שמלות ולבנימן נתן שלש מאות
קסה וחמש חלפות שמלות : וילאבו שלח פילת עשרה
סורים ושאים מסוב מצרים ועשר אתנת לשאת ער ולהם
יסונו לאבויה לפרה : וישלח את-אחיו וילכו ויאמר אליהם
אל-תרגזו בפרה : ויעלו מסערים ויבאו ארץ כנען אל-
יעקב אביהם : ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וקיי הוא
משל גדל-ארץ מצרים ונשג לבו פי לד-האמון להם :
וידברו אליו את-פל-דבריו יוסף אשר דבר אליהם וירא
את-העגלות אשר-שלח יוסף לשאת אהו ונתחיו ריה יעקב
אביהם : ויאמר ישראל רב עוד-יוסף בני חן אלה ואראני
בפרים אמת :

ויסע ישראל וכל-אשר-לו ויבא בארץ סבט וינחם ויהים מ
לאהו אחיו יוסף : ויאמר אל-הים ו לישראל בפראת
חילתה ויאמר יעקב ו יעקב ויאמר הנני : ויאמר אחי האל
אלהי אגיד אל-הי-יהוה מרבה מצותיה פירלתי גדול אשר-סו
שם : אלני ארד עשה מצותיה ואלהי אעלה גם-שלח ויוסף
ושיר לו על-ציוה : והיום יעקב מצאני אבט וישאני בני
וישראל את-יעקב אביהם ואת-עסם ואת-נשיהם בעגלות
אשר-שלח פרעה לשאת אהו : ויקחו את-מקניהם ואת-
רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצריתם יעקב וכל-
ורעו אהו : בניו ובעניו אהו בנתיו ובענות בניו וכל-
הצדו הביא אהו מצריתם : ואלה שמות
בני ישראל הביאים מצריתם יעקב ובעניו בלך יעקב ראובן :
יהו ראובן חתה פילגא וחסרון וכרמי : ובעני שמעון ומואל
ויעזר והמדו ויערו ואחר ושאל עד-הקנענית : ובעני לוי גרשון
קחת ויערי : ובעני יהודה ער ואהו ושלה ופרץ וזבד
ויער ער ואהו בארץ כנען ויהמי בכר-פרץ חצרן וחמל :

ובני

ובעני וישכר תולע ופנה וזבד ושמרון : ובעני זבלו סרד
ואלו ויחלאל : אלה בני לאה אשר הולדה ליעקב כספון
אזלם ואת דינה בתו כל-גפוש בעני ויבנותיו שלשים ושלוש :
ובעני לך צפון ורחמי שוני ואעפזו ערו וצורתי ואראלי : ובעני
אשר ומה וישנה וישני ובריעה ושרח אהתם ובעני בריעה
סבר וימליאל : אלה בני זלפה אשר-נתנו לבן לאה בתו
ויולד את-אלה ליעקב שש עשרה נפש : בני רחל אשת
יסף יוסף ובענימן : ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר הולדה
לו אסנת בת-פוסו קרע פתן או את-מנשה ואת-אפרים :
ובעני בנימן בלע ובכר ואשבל ברא ובעפזו אחי וראש מפים
וחפים וארד : אלה בני רחל אשר יולד ליעקב כל-גפוש
ארבעה עשר : ובעני דן חשים : ובעני נפתלי ונחמאל ונטי
ויער ושלם : אלה בני בלהה אשר-נתנו לבן לרחל בתו
ויולד את-אלה ליעקב כל-גפוש שבעה : כל-הגפוש הפאה
ליעקב מצריתם ויבאו סלבד נשי בעני-יעקב כל-גפוש
ששים ושש : ובעני יוסף אשר-ילדלו במצרים נפש שנים
כל-הגפוש לבית-יעקב הפאה מצריתם שבעים :

ואת-יהודה שלח לסניו אל-יוסף להורות לפניו גשנת ס
ויבאו ארצה גשן : ויאמר יוסף מרפבתו ונעל להקאת
וישראל אחיו גשנה וירא אליו ויפל על-צוואתיו ויבד על-
צוואתיו עוד : ויאמר ישראל אל-יוסף אמרתה הפעם אחר
ראיתי את-פניך פי עודה חי : ויאמר יוסף אל-אחיו ואל-
בית אחי מעלה ואעבדה לפרעה ואמרה אליו אחי בית
עמי אשר בארץ-כנען באי אלי : והחנשים רצי בואו פ
אלני מקרה הנני ואלכם ויהיהם וכל-אשר להם הביאו :
והיה פריהם להם פרעה ואמר מה-פעשיכם : ויאמרוהם
אלשי מקרה הנני עבדיה מקעורינו ועד-עמה גם-אנחנו גם
אנחנו בעבדתי השטני בארץ גשן פריהו עבת מצרים כל-
רעה בואו :

ויבא יוסף ונגד לפרעה ויאמר אליו ואחי ואלכם ויהיה
וכל-אשר להם באי בארץ כנען והיום בארץ גשן : וימרה
אחיו לקח חמשה אגשים וישגם לפני פרעה : ויאמר
פרעה אל-אחיו מה-פעשיכם ויאמרו אל-פרעה רעה בואו
עבדיה גם-אנחנו גם-אבותינו : ויאמרו אל-פרעה לניר
בארץ באתי פראו מרעה לבואו אשר לעבדיה פירכודו הקרב
בארץ כנען ועסתי ושובי-בא עבדיה בארץ גשן : ויאמר

ס' ה' ת' ט'

פרעה אל-יוסף לאמר אבדתי ואחיה בא אל-ידי : ארץ מצרים לפניה הוא במצב הארץ הושב את-אבדתי ואחיה אחיה ושבו בארץ גשון ואם ירעה וישבכם אל-ידי וישמכם שתי מקנה על-אשר-לי : ויבא יוסף את-יעקב אביו ויצטרפו לפני פרעה ויבנהו יעקב את-פרעה : ויאמר פרעה אל-יעקב פחה ימי שני חודש : ויאמר יעקב אל-פרעה ימי שני חודשי שלשים ומאת שנה מעט ורעים הו' ימי שני חודשי ולא השינו את-ימי שני חודשי בימי מקהריהם : ויבנהו יעקב את-פרעה ויצא מלפני פרעה : וישב יוסף את-אביו ואת-אחיו וישבו לתם אחיה בארץ מצרים במצב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה : ויכלכל יוסף את-אביו ואת-אחיו ואת כל-בית אביו לחם לפי חשפו : ולחם אין בכל-הארץ קירבנו הרעב מאוד ופלה ארץ מצרים וארץ פלעז מפני הרעב : ויבקש יוסף את-פל-הפסח המצא בארץ מצרים ויבא ארץ פלעז בשער אשר-תם שבנים ויבא יוסף את-הפסח בידה פרעה : ויתם הפסח בארץ מצרים ויבא ארץ פלעז ויבא כל-מצרים אל-יוסף לאמר הבה לנו לחם ולפחה נמדת נבנה כי אפס פסח : ויאמר יוסף הכני מקהריכם ואתנה לכם במקהריכם אם-אפס פסח : ויקימו את-מקהריהם אל-יוסף ויתנו להם יוסף לחם בפסחים ובמקנה הצאו ובמקנה הקור ובחמרים וינתלם בלחם בכל-מקנהם בשנת הקור : ויתלם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכתד מאדני כי אפסם הפסח ומקנה הבהמה אל-אדני לא נשאל לפני אדני בלתי אם-יונתנו ואדמתינו : לפיה נמדת לעיניו גם-אנחנו גם-אדמתינו קנהו אהנו ואת-אדמתינו בלחם ונתתה אהנו ואדמתינו עבדים לפרעה ותרדע וקחיה ולא נמדת והאדמה לא תשם : ו יוסף את-פל-אדמת מצרים לפרעה קירמקרו מצרים אשר שוהו קירמקו עלהם הרעב ויתתו הארץ לפרעה : ואת-העם העביר אתו לערים מקנה נביל-מצרים ועד-קנה : רק אדמת הלחנים לא קנה כי חק לקחתים מאת פרעה ואכלו את-חמם אשר נתן להם פרעה על-פיו לא מקרו את-אדמתם : ויאמר יוסף אל-העם הן חליתי אהכם חיום ואת-אדמתכם לפרעה הא לכם ודע וירעם את-האדמה : ויהי פתבואת ינתתם חמישית לפרעה וארבע חמדת יהיה לכם לזרע השנה ולאכלכם ולאשר בביתכם ולאכלל לספקם : ויאמרו החיותנו נמצא-חון בעיני אדני ותתנו

סב

ססס

עבדים

עבדים לפרעה : וישם אתה יוסף לרש עבד-חיום תהא על-אדמת מצרים לפרעה לחמש נה אדמת הלחנים לבדם לא חקנה לפרעה : וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשון ויאמרו ביה ויפירו ויבנו מאד : ויהי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חמיו שבע שנים וארבעים ומאת שנה : ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבעניו יוסף ויאמר לו אם-לא מצאתי חן בעיניך שים-נא ידך תחת ראשי ועשית עמדי חסד ומדת אל-נא תקברני במצרים : ושכבתי עם-אבותי וישאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אלני אנשאה בדברך : ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על-ראש המטה :

מז ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הגה אבד חלה וקחה את-שני בניו עמו את-מנשה ואת-אפרים : ויגד ליעקב ויאמר הגה בנה יוסף בא אל-יך ויתחזהו ישראל וישב על-המטה : ויאמר יעקב אל-יוסף אל שני בנך אצני בלתי בארץ פלעז ויבנהו אתי : ויאמר אלי חנה מפרעה ותרביחיה ויתתיה לתתל עמים ונתתי את-הארץ הולאת לזרעו אחריה אהנת עליכם : ועשה שני-בניך הקלוים לה בארץ מצרים עד-באו אליה מצרימה ליהם אפרים ומנשה פראהו ושמועון יהודה : וימלדתיך אשרה-לדת אמריהם לך יהוי על שם אחיהם יקראו בנתל-תם : וצניו בלתי מפיו מטה עלי רחל בארץ פלעז בפרה בעוד בברת-אבך לבא אפרתה ואפרתה שם בנהו אפרת הוא בית לחם : ויבא ישראל את-בעני יוסף ויאמר מיראה : ויאמר יוסף אל-אביו בני חם אשר-נתדל אליהם בנה ויאמר קחם-נא אלי ויאברכם ועיני ישראל קבדו מיתו : לא יכל לראות ויגש אתם אליו וישתחו להם ויחבק להם : ויאמר ישראל אל-יוסף ראה פניה לא סללתי והנה קראת אתי אליהם גם את-ירעה : ויצא יוסף אהם מעם ברגיו וישתחו לאפיו ארצה : ויבנהו יוסף את-שניהם את-אפרים בימינו משפאל ישראל ואת-מנשה בשמאלו מימיו ושכאל ויגש אליו : וישלח ישראל את-ימינו וישתחו על-ראש אפרים והוא השעיר ואת-שמאלו על-ראש מנשה שכל את-ימינו כי מנשה הבכור : ויבנהו את-יוסף ויאמר

ס כה אין סק סססא בלי כ אם רוח את אה

האלהים

האלהים אשר התחלכו אבותי לפניו אברהם ויצחק האלהים
 הרעה את מעותי עד היום הזה : הפלאתו הפאל אתי
 מפני דע יבנה את העצרים ויבנה בהם שמי ושם אבותי
 אברהם ויצחק ויבנה להם בקרב הארץ : ויהי יוסף כי
 יאשר את יד יוסף על ראש אפרים ויבנה בעינו ויחלפו
 יד אביו להסיר אותה מעל ראש אפרים על ראש מנשה :
 ויאמר יוסף אל אביו לא יבנו אתי בידה הפלר שים ויבנה
 על ראשו : וימצאו אביו ויאמר בעתה בני ידעתי כד
 הניו והחללכם ובסודי ויבן ויאמר אביו הקפון ויבן
 משפט ויבנו והנה מלאכה טובה : ויבנה ביום ההוא
 לאסוף דה יבנה ויבנה לאמר ויאמר אלהים באפרים
 ויבנה וישם את אפרים לפני מנשה : ויאמר ויבנה
 אל יוסף הנה אבני מת ויהי אלהים עינים ויהיב אלהים
 אל ארץ אבותיכם : ויאמר ויהי לה שנים אחד על אפרים
 אשר לחותי בני האמורי בקרפי ובמחסי :

ויקרא ויעלב אל בניו ויאמר האספו ואנידה לכם את מט
 אשר יקרא ארבעם באחרית הימים : הקבצו ושמינו בני
 יעלב ושמינו אל ישראל אבותיכם : ראובן בקרי אמה פתי
 ובראשית אבני יתר אשר נבנה עו : פתו פלים אל הותר
 כי עליה משפתי אביו או חלפת יציעי עליה :
 שמעון ולוי אחים פלי חסם מבריתם :
 גדעם אל תבא נפשי בקהלם אל תחוד פברי כי באפם תרנו
 איש נברצם עקרי שור : אהרן אפם כי עו ועברתם כי
 השתה אהלם בייעלב ואפיצם בישראל :
 ויהיה אמה ידנה אחיה דה בערת אביו ושמחתי לה בני
 אביו : גור אהיה ויהיה מטרת בני עליה פרע רבץ פארנה
 יקלבוני מי והומני : לא יסור שבט מיהודה ימחוק מבני
 רגליו עד פירובא שילה ולו יקות עמים : אסרי לגפון עירא
 ולפתחה בני אהרן פנים פלון לבשו ויבדעו עינים סתיה :
 חקל לוי עינים מגו ויהו שנים מחלב :
 וברלן לחוף נפים וישלן והיא לחוף אגית ונרכתו על צידו :
 ויששכר חמר בהם רבץ גון המשפתים :
 ויהי מנחה פי טוב ואת הארץ פי נעמה ויש שכמו לספל
 ויהי למס עבד : גון גיו עשו פאחד שבט
 וישראל : והידן נחש על ידנה שפילו על אהרן הנשון
 עקביים וישלן רבבו אהור : לישועתה קמתי ויהיה :

גד גרוד ונערה ויהי גרד עקב :
 מאשר שמעתי לחמו והיא וכן מצדו מלח :
 כפמלי עליה שלחה הפלון אמר ששפר :
 פרת יוסף גון פרת על יציו פלות מצדו על שור :
 וימרהו גרפו וימסמרהו בפעלי השים : וימסב פאיתו
 השפון וילא זרעי ידיו מידו אביו ועלב משם רעה אהו
 וישראל : מאל אביו ויעזרד ואת שדו ויברכהו ברכת
 שמים מעל ברכת תהום רבצת מחה ברכת שמים והים :
 ברכת אביו גברו על ברכת הווי עד פמרת פבעת עולם
 פהיו לראש יוסף וילקחו גויר אחיו :
 בנימין זאב יוסף פגהר יאכל עד ולעבר וחלקו שלל :
 פל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם
 אבותם ויברכו אותם איש אשר פברכתי ברה אהם : ויצו
 אותם ויאמר אלהם בני נוסף אל עמי הברו אתי אל אבותי
 אל הפערה אשר פשנה עפרון החמי : בפערה אשר
 פשנה חמפלה אשר על פני ממרא פארץ פגעו אשר הנה
 אברהם את השנה מאת עפרון החמי לאחוזת הבר : שמה
 הברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה הברו את יצחק
 ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה : מקנה השנה
 וחמפעה אשר גו מאת בני רמת : ויכל יעלב לפנת
 את בניו ויאמר רגליו אל הפערה ויגיע ויאסף אל עמיו :
 וישל יוסף על פני אביו ויבנה עליו וישחלו : ויצו יוסף
 את עבדיו את הרפאים לחלט את אביו ויחנפו הרפאים
 את ישראל : ויטלאו לו ארבעים יום כי גון וילא ימי
 חמפנים ויבני אהו מצבים שבעים יום : ויעברו ימי
 בכרתו ויבדד יוסף אל בית פרעה לאמר אמלא מצאתי
 הו בעיניכם ויברכה פאגני פרעה לאמר : אבי השביעני
 לאמר הנה אבלי מת בודדו אשר פריתי לי פארץ פגעו
 שמה פמפגני ושמה אעלה ויאמר את אביו ואשיבה :
 ויאמר פרעה עליה ויקר את אביו פאשר השביעה : וישל
 יוסף לקר את אביו ויעלו אהו על עבדו פרעה וקני ביתו
 וכל זמני ארץ מצרים : וכל בית יוסף ואהיו בית אביו
 רה חסם וצאנם ויקלם צובי פארץ גשון : וישל עשו
 גסרבה בספרשים ויהי חמפנה פגד מאד : ויבא ער
 לון האש אשר בעבר הברו ויכסודו שם מספר גדול וקבר
 מאד ויעש לאביו אהל שבעת ימים : ויהי יוסף מאד

ובעבור מעש פני און פלגי בקל הארץ : פי עמה
 שלחתי את ידו ואת אונתו ואת עשתי בגדר ומקדו מד
 הארץ : ואלם בעבור זאת האצדתיך בעבור הראתך
 את ידו ואת עשתי בקל הארץ : עודה מסתולל
 בעשי לבלתי שלחם : קני מססיר בעת טרר בנד פנד
 מאד אשר לא תהיה כמותו במעלים למרהלים הסדה ועד
 עמה : ועמה שלח העז את מקנה ואת פל אשר לה
 בשדה פל האדם ותבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאמר
 הפיתה ונדו עלתם הבנד ומתי : הירא את דבר יהוה
 מעבדו פרעה הקים את עבדו ואת מקנהו אל השמים :
 ואשר לא יקם לבו אל דבר יהוה וישלב את עבדו ואת
 מקנהו בשדה : ויאמר יהוה אל משה
 ומה את דבר עלי השמים ויהי בנד בקל ארץ מצרים על
 האגם ועל הבהמה ועל פל עשב השדה בארץ מצרים :
 ויש משה את משהו על השמים ויהנה נמו לולת הבנד
 ומתלהו אש ארצה וימטר יהוה בנד על ארץ מצרים :
 ויהי בנד ואש מתלקחת בתוה הבנד פנד מאד אשר לא
 תה כמותו בקל ארץ מצרים מאז היתה לתי : ויהי הבנד
 בקל ארץ מצרים את פל אשר בשדה מצרים ועד הבהמה
 ואת פל עשב השדה הבנה הבנד ואת פל עץ השדה
 אשר : בה בארץ וישן אשר שם פניו וישן אל לא תה בנד :
 וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אליהם הסאתי
 הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים : הפתירו אלי
 יהוה ורב מהות לולת אלהים יבנד ואשלחה אתכם ולא
 תספון לעמי : ויאמר אליו משה פצאתי את הידועי אפלו
 את פפי אל יהוה חקלות יחולני והבנד לא יתנה עוד
 לקצו מעש פי ליהוה הארץ : ואמה ועבדו ובעמי פי
 אדם היראני מפני יהוה אלהים : והפסמה והשלח
 רבחה פי השלחה אביב והפסמה גבול : והחשה
 ותספמה לא רבו פי אפילת הנה : וישא משה מעם
 פרעה את העיר ויפרש פפיו אל יהוה ויחולני חקלות
 והבנד וימטר לא תמה ארצה : וירא פרעה כי חולל הפסד
 והבנד וחקלות וישא לחסא ויבנד לבו הנה ועבדו :
 ויחול לב פרעה ולא שלח את בני ישראל פאשר הנה
 יהוה פוד משה :

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה פי יאלי הכבדתי
 את

את לבו ואת לב עבדו למעו שתי אתמי אלה בקרבו :
 ילמעו מספר פאנוי בנה ודבדנה את אשר התללתי
 במצרים ואת אתמי אשר שפתי גם ודעם פראני יהוה :
 וכלא משה ואתו אל פרעה ויאמרו אליו בדה ארץ יהוה
 אלתי העבדים ערשתי מאגם לעלת מפני שלח עמי
 ועבדני : פי אמר אתה לשלח את עמי הנה מבוא
 סתר ארפה בגולה : וכסה את עיו הארץ ולא יוכל לראת
 את הארץ ואלל ואת יתר השלחה הנשאת לכם מרהבנד
 ואלל את פל העץ העצם לכם מרהבנד : ויחולני כפתי
 ויפתי כל עבדו ויבתי כל מצרים אשר לא ירא את יהוה
 וצרות אפלו מיום היותם על הארץ עד היום הנה
 ונה וצא מעם פרעה : ויאמר עבדו פרעה אליו עד
 סמי יהוה נה לט למואש שלח את העלשים ועבדו את
 יהוה אלתיכם הפרם מעש פי אבדה מצרים : וישב
 את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אליהם לני עבדו
 את יהוה אלתיכם פי ופי החלקים : ויאמר משה בערתי
 בערתי גלגו בקלני ובערתי גלגו בערתי ובערתי גלגו פי חר
 יהוה לני : ויאמר אליהם יהוה הנה עסקם פאשר
 משלח אתכם ואת פסגם ואל פי רצה נה פניכם : לא
 לו לני נה הבנד ועבדו את יהוה פי אתה אפם מכהים
 ונגיש אתם מאת פני פרעה : ויאמר יהוה

וישא משה מעם פרעה ולא שלח את בני

ישאל : ויאמר יהוה אל משה ואלו
 ידע על השמים ויהי השם על ארץ מצרים והשם
 וגם משה אתו על השמים ויהי השם אלהיך בכל ארץ
 מצרים שלשת ימים : לא תראה איש את אחיו ולא תראה
 איש מתחמיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור
 בקיבושלתם : ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו
 את יהוה הן צאתכם ובניכם יצאו גם סככם גלה עמכם
 ויאמר משה גם אתה תתן בנתי ונתים ועלה ועשיתי
 ליהוה אלתינו : וגם מקלני גלה עשני לא תשאול פרעה
 פי מפני נחם לעבד את יהוה אלתינו ואתה תגיד לא גודע
 מה בעבד את יהוה עד באתי : ונתנה יהוה את
 לב פרעה ולא אבה לשלחם : ויאמר לו פרעה לך
 מעל השם לך אל הים ראות פני פי פנים ראות פי
 פמית : ויאמר משה בן דפרס לא אסף עוד ראות
 פניה :

ויאמר יהוה אל משה עוד גגע אהרן על פרעה
 ועל מצרים אחריו ושלח אתכם מנה בשלחו פלה גרש
 וקח אתכם מנה : ופרעה מצאני העם וישאלו איש
 מאת רעהו ואשר מאת רעהו כל ירסקה וכל זקב : ויפון
 יהוה את יתו העם בעיני מצרים גם הויש משה גדול
 מאד בארץ מצרים בעיני מצרים גם הויש משה גדול
 ויאמר משה לה אפר יהוה פתחת העללה
 אני יוצא בתוה מצרים : ואת כל בכור בארץ מצרים
 מקבור פרעה הישב על פסאו עד בקור השפחה אשר אתר
 הרחוב וכל בקור בהמה : ויהוה מצאנה גדלה בכל
 ארץ מצרים אשר פתחו לא נתתה וקמתי לא חספ
 גלגל ופע ישראל לא תבדל לב לשנו למאיש ועד בהמה
 לפעו פדטיו אשר יקלה יהוה ביו מצרים יביו ישראל :
 ויהי קל בעיני אלה אלי והשפסו בלי לאמר מצ אמת
 וכל העם אשר בגדה ואתרבו אגא ויצא מעט פרעה
 בהריאת : ויאמר יהוה אל משה לא
 ישמע אלהם פרעה לפעו רבות סופתי בארץ מצרים :
 וישעה ואתרו עשו את בלי השפתים האלה לפני פרעה
 ונתנו יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל
 בארץ :

ויאמר יהוה אל משה ואל אתרו בארץ מצרים למי :
 החדש הזה לכם ראש חודשים ראשון הוא לכם לחודשי
 השנה

השנה : ודברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחודש
 הזה ויקחי להם איש מנה לבית אבית מנה לבית : ואם
 ימקט הבית מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו
 במכסת נפשת איש לפי אכלו תלסו על השנה : שנה
 תמים זכר ברשנה יהיה לכם מרחקשים ומרחקנים
 תתקחו : וזהו לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום
 לחודש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל ביו
 הערבים : ולקחו מרחם ונתנו על שתי הפזות ועל
 הפישות על הגומים אשר יאכלו את פקם : ויאכלו
 את הבשר בקלה חנה עלי ראש ומצות על מרחים
 יאכלהו : אל תאכלו מאפו נא וקח מכל פנים פי
 אם עלי ראש ראשו על פרעו ועל הרפו : ואל תחירו
 מאפו עד בקור והפטר מאפו עד בקור באש תשרפו : וקח
 האכלו אתו מתניכם חגרים בעלכם כרגליכם ומחלקם
 בידכם ואל תחס אתו בחפזו פסח הוא להוה : ועברתי
 בארץ יום פלילה חנה ומהיותי כל בכור בארץ מצרים
 מאדם ועד בהמה וכל אלתי מצרים אעשה שפטים אני
 יהוה : ויהי היום לכם לאת על הבתים אשר אתם
 שם וראיתי את היום ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם גוף
 למשחית בהפתי בארץ מצרים : וזהו היום הזה לכם
 לזכרון וחתם אתו חג ליהוה לדלתים חקת עולם
 תתקדו : שבעת ימים מצות האלוי את פנים הראשון
 משבתי שאל מבתכם פי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש
 שהוא מישראל מיום הראשון עד יום השבעי : וביום
 הראשון מקרא חודש וביום השביעי מקרא חודש יהיה לכם
 כל מלאכה לא תעשה בהם את אשר יאכל לכל נפש הוא
 לבדו יעשה לכם : ושמרתם את הפזות פי בעצם היום
 הזה הוצאתי את בני ישראל מצרים ומצרים ישמרתם את
 היום הזה לדלתים חקת עולם : הראשון בארבעה עשר
 יום לחודש בקרב האכלו מאת עד יום הקדו ועשרים
 לחודש בערב : שבעת ימים שאל לא ויצא בהמתכם
 פי כל אכל מהמזת ונכרתה הנפש שהוא מצות ישראל
 בפר ובאונה הארץ : פלימתמזת לא תאכלו בכל
 מושבתים האכלו מצות : ויקרא משה חמי

לכל זמנו ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן
 למשפחתים ושחטו תפסח : וילקחתם צבת אוב
 ויטבלתם בדם אשר בפת והנעתם אל השפחות ואל שתי
 המזות

המחלות מורחם אשר בשפת ואמם לא תצא על שפתך
 ביהו עד בקור : ועבר יהיה לנפש את מצותי ורעה את היום
 על המפלות ועל שפתי המפלות נפסה יהיה על המפלות ולא
 יהיו המפלות לבא אל המפלות לנפש : ישמרת את
 הדבר הזה לחסדך ולבגידה עד עולם : והיה כיהונת
 אל הארץ אשר יהיו יהיה לבם פאשר דבר בשמרתם
 את העבדה הזאת : והיה כיהונת עליכם בניכם שה
 העבדה הזאת לבם : ואמרתם ביהונת הזה ליהיה
 אשר פסח על דמי בני ישראל במצותי בנינו את מצותי
 ואת מצותי האיל ויהיה העם וישמרתו : ויהיה ויעשו בני
 ישראל פאשר צוה יהיה את משה ואתו יהיו פון עשו :
 ויהי ויבטח העם חלים הזה הוציא יהיה את בני
 ישראל מארץ מצרים על עבדאם :
 ויבדד יהיה אל משה לאמר : מה שלי כל בלור פאשר שבו
 כל ירחם בבני ישראל פאדם ובקבחה לי הוא : ויאמר
 משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם מצרים
 מבית עבדים כי בתנה יד הוציא יהיה אתכם מזה ולא
 יאכל חקץ : היום אתם יצאתם ביהונת הקבוב : והיה
 כיהונת יהיה אל ארץ חככעני וקחתי וקחתי וקחתי
 וקחתי אשר נשבע לאבותי לתת לה ארץ זבת חלב
 ודבש וצדפת את העבדה הזאת ביהונת הזה : שבעת
 ימים האכל פירות וביים השביעי חג ליהיה : מצות יאכל
 את שבעת הימים ולא ירעה לה חמץ ולא ירעה לה שאר
 בכל יבנה : והתדת לבנה ביום הזה לאמר בעבד זה
 עשה יהיה לי בצאתי מצרים : והיה לה לאות על ידה
 ולזכרון בין עיני לפעו חתנה היתה יהיה ביהונת כי ביד
 חזקה הוצאת יהיה מצרים : ושפרת את הנהמה הזאת
 למעדה ממים ומיכה : והיה כיהונת
 יהיה אל ארץ חככעני פאשר נשבע לה ולא יבנה ויהיה
 לה : והעבדה על פאשר חכם ליהיה וכל פאשר ופאשר
 בהספה אשר יתנה לה הונכים ליהיה : וכל פאשר חמל
 תפסדה בשה ואסילא תפסדה נערתה וכל בקור אתם בבנה
 תפסדה : והיה כיהונת ביד פאשר פחדת את המצות
 אליו בתנה יד הוציא יהיה מצרים מבית עבדים :
 ויהי כיהונת פרעה לשלחנה ויחלג יהיה כל בלור פאשר
 מצרים מבקר אתם ועד בקור בהספה על פון אלי זכר ליהיה
 כל פאשר חכם הונכים וכל בקור בני אפסדה : והנה לאות
 על ידך ולמוספת בין עיני פון בתנה יד הוציא יהיה
 מצרים :

ב לא א רמשה

את

אלה את יאכל פון : הושב ושקיר לא יאכל פון : פניה
 אהו יאכל לארצות מרהביות מרהביות מרהביות ויעצם
 לארצות מרהביות : כל עבד וישראל יעשו אתו : וקרינו
 אהו יד ויעשה פסח ליהיה חסול לו כל יד ויהי יתב
 לעשתו והנה באתה הארץ וכל עמל לא יאכל פון : היתה
 אמת יהיה לאותה ולגר חגר פהונכם : ויעשו כל בני
 ישראל פאשר צוה יהיה את משה ואתו יהיו פון עשו :
 ויהי ויעצם חלים הזה הוציא יהיה את בני
 ישראל מארץ מצרים על עבדאם :
 ויבדד יהיה אל משה לאמר : מה שלי כל בלור פאשר שבו
 כל ירחם בבני ישראל פאדם ובקבחה לי הוא : ויאמר
 משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם מצרים
 מבית עבדים כי בתנה יד הוציא יהיה אתכם מזה ולא
 יאכל חקץ : היום אתם יצאתם ביהונת הקבוב : והיה
 כיהונת יהיה אל ארץ חככעני וקחתי וקחתי וקחתי
 וקחתי אשר נשבע לאבותי לתת לה ארץ זבת חלב
 ודבש וצדפת את העבדה הזאת ביהונת הזה : שבעת
 ימים האכל פירות וביים השביעי חג ליהיה : מצות יאכל
 את שבעת הימים ולא ירעה לה חמץ ולא ירעה לה שאר
 בכל יבנה : והתדת לבנה ביום הזה לאמר בעבד זה
 עשה יהיה לי בצאתי מצרים : והיה לה לאות על ידה
 ולזכרון בין עיני לפעו חתנה היתה יהיה ביהונת כי ביד
 חזקה הוצאת יהיה מצרים : ושפרת את הנהמה הזאת
 למעדה ממים ומיכה : והיה כיהונת
 יהיה אל ארץ חככעני פאשר נשבע לה ולא יבנה ויהיה
 לה : והעבדה על פאשר חכם ליהיה וכל פאשר ופאשר
 בהספה אשר יתנה לה הונכים ליהיה : וכל פאשר חמל
 תפסדה בשה ואסילא תפסדה נערתה וכל בקור אתם בבנה
 תפסדה : והיה כיהונת ביד פאשר פחדת את המצות
 אליו בתנה יד הוציא יהיה מצרים מבית עבדים :
 ויהי כיהונת פרעה לשלחנה ויחלג יהיה כל בלור פאשר
 מצרים מבקר אתם ועד בקור בהספה על פון אלי זכר ליהיה
 כל פאשר חכם הונכים וכל בקור בני אפסדה : והנה לאות
 על ידך ולמוספת בין עיני פון בתנה יד הוציא יהיה
 מצרים :

ויהי בשלח פרעה את העם ולא יתכם אל הים ברה מצד
 פלשתים : 4

פלאותם כי קרוב הוא עי ו אפר אלהים פרוצתם העם
 בראתם מלחמה ושבו מצרימה : ויטב אלהים ו את העם
 גרה הפודגר יססוף ונחשום עלי בני ישראל מצרי
 מצרים : ויקח משה את עצמות יוסף עמו לפי השפט
 השביע את בני ישראל לאמר פלו יקחו אלהים אתכם
 והעליכם את עצמתי מזה אתכם : ויסעי מספת נחמי
 באתם פקחה הפודגר : ויהנה חלף לפניהם יוסף פעמוד
 עני לנחתם תדרו ולילה פעמוד אש להציר להם ללכת
 יומם ולילה : לא ימיש עמוד העני יוסף ועמוד האש
 לילה לפני העם :
 ויבגר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
 ושבו וקחו לפני פי חתיות בני מגיל בני העם לפני פעול
 צלו נקחו חתני עלתים : ואמר פרעה לבני ישראל
 נקחים הם פארצ סגר עליהם הפודגר : והחיתי את
 לב פרעה ורבה אחריות ואפקדח בפרעה ובכל חילו ויעני
 מצרים פראני יהוה ויעשרינו : נגד למלך מצרים פי
 קח העם ונקפו לבב פרעה ועבדיו אליהם ויאמר מה
 זאת עשינו פישלחנו את ישראל מעבדנו : ויאמר את
 רכבו ואת עמו לקח עמו : ויקח שש מאות רכב בחי
 וכל רכב מצרים ושלשם על עלו : ויחנה יהוה את
 לב פרעה עלה מצרים וירדת אחריו בני ישראל ויהוה את
 יצאים ביד רמה : וירדפו מצרים אחריו בני ישראל
 חנים עלתים פל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי
 חתיות לפני פעל צלו : ופרעה הקריב וישא בני ישראל
 את עיניהם והנה מצרים ו נסע אחרים וירא אלה
 וישערו בני ישראל אל יהוה : ויאמר אל משה מסעלי
 מירברים במצרים למחטתו למות בפודגר מה זאת עשית
 לנו להוציאנו ממצרים : חלא ינה תדבר אש ופרת
 אליה במצרים לאמר חבל מספו ומעבדה את מצרים
 טוב לנו עבד את מצרים מסחנו בפודגר : ויאמר משה
 אליהם אל תיראו התושבו ירא את ישראל יהוה אשר יצאה
 לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו לדאתם
 עוד עד עולם : יהוה ילחם לכם ואתם פחושיו :
 ויאמר יהוה אל משה מה תצעה אלי דבר אל בני
 ישראל ויסעו : ואתה הקם את משה ואת את ידך על
 חנם ונקמה ויבאו בני ישראל בתוך העם בפישח : נאני
 חני מחול את לב מצרים ויבאו אחריתם ואפקדח בפרעה
 ובכל

ובכל חילו פרקבו ובקראו : ויעניו מצרים פראני
 בהקדתי בפרעה פרקבו ובקראו שוי : ויסע מלך האלויים
 חלף לפני מחנה ישראל ונגלה מאחריהם ויסע עמו
 העני מסתים ועמוד אחריתם : ויבא בני ומחנה מצרים
 ובין מחנה ישראל ובתי העני והחשוה ויאר את חלילת
 ולא קנב זה אליה פל חלילה : ויש משה את ידו על
 העם ויולה יהוה ו את חתים ברוח קדים ענה פל חלילה
 וישם את חתים לחרבה ויפקעו חתים : ויבאו בני ישראל
 בתוך העם בפישח והמים להם חופה מימינם ומשמאלם :
 וירדפו מצרים ויבאו אחריתם פל סוס פרעה רכבו ופרשיו
 אל יהוה העם : ויחי באשמת הפודגר וישקח יהוה אל
 מחנה מצרים פעמוד אש ועני וקחם את מחנה מצרים :
 ויסר את אפן מרפלתיו וינחמהו בקבדת ויאמר מצרים
 אנסיה מסני ישראל פי יהוה נלחם להם במצרים :
 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על העם ויש
 וישבו חתים על מצרים על רכבו ועל פרשיו : ויש משה
 את ידו על העם וישב חתים לפנות פקח לאיתנו ומצרים נסים
 לקראתו ונעור יהוה את מצרים בתוך העם : וישבו חתים
 ויכפו את הרקב ואת הפרשים לכל חיל פרעה חפאים
 אחריתם בים לא ישאר פקח עד אחר : ויבני ישראל חלכו
 בפישח בתוך העם והמים להם חפה מימינם ומשמאלם :
 וישע יהוה פנים הקוה את ישראל מיד מצרים וירא
 וישראל את מצרים מת על שפת העם : וירא ישראל את
 הני הדולה אשר עשה יהוה במצרים וירא העם את
 יהוה ויאמינו פיהוה ובמשה עבדו :
 ויאמר לאמר וישיר משה ויבני ישראל את השירה הזאת ליהוה
 ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי יבוא משה
 ורכבו דכה העם : עני ומקרת ים ויהי לי
 לישעה : זה אלי ואניוהי : אלהי
 אבי וארמנותי : יהוה איש מלחמה יהוה
 שמו : מרפלת פרעה וחילו ירה בים ומבחו
 שלשיו מפעו בים סוף : תחמת ויכמו ירדי במעולת
 פמו אבני : ויניח יהוה נאדרי פלח : ימיה
 יהוה תרעץ ארוב : ויבוב האונה פתחם
 חמיה : תשלח חרנה ואכלמו פקש : ויכרית
 אפוד נערמו פיום נאקו כמותו

ד' כה בראש זמור ס' נ'ה שמו' סו' א' ל' נטשה זלוב

ליהנה ספר את אשר תלכו אשר יתן אשר תבטלו בשלה
 ואת פליקטות תהיו לבם למשמרת עד תבקר : וינה
 אתו עד תבקר כאשר צוה משה ולא תבא יש ורשף לא
 תהיה בו : ויאמר משה אל ה' היום פרישבת היום
 ליהנה היום לא תמצאנה פסחה : וישא ימים הלמטה
 גנים השבעי שבת לא יהיה בו : ויהי ביום השביעי
 ויהי טרדעם ללחם ולא קצא : ויאמר יהוה
 אל משה עד אנה מאננים לשמר מצותי ויהוה י
 פירונה נתנו לבם השבת עלינו והוא נתן לבם ביום
 השביעי להם ימים שבעו איש מהמו אל יצא איש ממקו
 ביום השביעי : וישברתי העם ביום השביעי : ויברא
 כות ישראל את שמו מן והוא יברע כל לבו ופעמו בשבת
 דבש : ויאמר משה יה ה' ה' אשר צוה מלא
 העם משה למשמרת לדומים לעמו : ויאמר משה
 אשר העלתי אתכם בפני ה' והוא לא יפני אתכם
 מעבדים : ויאמר משה אל אהרן זה צוה ה' אתי ו
 שמה קול העם מן ותנה אתו לפני ה' למשמרת
 לדומים : ויאמר משה יהוה אל משה וישיחיו אתו
 לפני העדת למשמרת : ויברא ישראל אליו את השם
 ארבעים שנה עד פגם אל יצא נוספת את השם אליו
 עד פגם אל יצא ארבע שנים : והעם אשר הוציא
 ה' :

ויסעו כל צבאת בני ישראל מדבר סיני למסעיהם על י
 פי יהוה ויחטו ברסודים ואזו מים לשבת העם : ויב
 העם עם משה ויאמרו תבדלנו מים ולשבת ויאמר להם
 משה מדה תריבוני עמדי מדה תנסו את יהוה : ויצא שם
 העם לפנים וילך העם על משה ויאמר להם זה העליתני
 מצרים לחסות אתי ואת בני ואת מקני פגמתי : ויצעק
 משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט
 ויבטלני : ויאמר יהוה אל משה עבד לפני העם ומה אעשה
 מדתך ישראל ומשה אשר חפית בו אתי הלא קח בידך
 והלכתי : הני עמו לפניך שם על העם בחרב ויהיה
 כצור והצאי טעמי מים ושתה העם ויעש מן משה לעני
 העם ישראל : ויקרא שם המקום משה ומשה לעני
 בני ישראל ועל נפתם את יהוה לאמר תגש יהוה פה רבני
 אסאון : ויקרא צמלה וילחם עם ישראל
 ברסודים : ויאמר משה אל יהושע בחר לני אנשים וצא
 הלחם

הלחם בצמלה סחר אלני קצב על ראש הנבצה וספח
 האלונים בדי : ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם
 בצמלה ומשה אתרו וחור עלי ראש הנבצה : והלח
 כאשר ימים משה ידו ויברא ישראל וכאשר ימים ידו ויבר
 צמלה : וידי משה בדים ויחורו וישימו חמיו
 וישב עליה ואתרו וחור ממנו בדי מנה אחד ומנה אחד
 ויהי ידיו אמונה עד בא השמש : ויחלש יהושע את צמלה
 ואת עפו לסירקב : ויאמר יהוה אל משה
 משה פלב זאת זכרון בפני ויום פועי יהושע בירמיה
 אכחה את ידו צמלה ממתת השמים : ויבן משה מזבח
 ויקרא שמו יהוה נסי : ויאמר בידו על פגם זה מלחמה
 ליהנה בצמלה סדר לר :

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה
 ה' למשה ול ישראל עמו ברהוציא יהוה את ישראל
 מצרים : ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה
 אחר שלחיה : ואת שני בניה אשר נשם האחד גרשם פי
 אפר בן הייתי בארץ נדרה : ושם האחד אליעזר פי
 אלתי אבי בעורי ויגלני מתרב פרעה : ויבא יתרו חתן
 משה ויבני ואשתו אל משה אל הפדיו אשר הוא חנה
 שם תר האלונים : ויאמר אל משה בני חתקו יתרו בא
 אליו ואשתו ושני בניה עמה : ויצא משה לקראת חתנו
 וישתחו וישקלו וישאלו איש לרעהו לשלום ויקראו האחד
 ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה
 ולמצרים על אודת ישראל את כל ההלואה אשר מצאתם
 בצרחה ויגלם יהוה : ויקח יתרו על פליטות אשר עשה
 יהוה לישראל אשר השילו מן מצרים : ויאמר יתרו ברנה
 יהוה אשר השיל אתכם מן מצרים ומן פרעה אשר
 השיל את העם מתחת יד מצרים : עתה ידעתי כרנול
 יהוה מקל האלונים פי בדבר אשר נדי עליהם : ויקח יתרו
 חתן משה עלה ויבקים לאלוהים ויקרא אתרו וכל ויהי
 ישראל לאכל לחם עם חתנו משה לפני האלונים : ויהי
 מסחלת וישב משה לשפט את העם ויצמד העם על
 משה מדתה עד ערב : וברא חתן משה את כל
 אשר הוא עשה לעם ויאמר מה תדבר הזה אשר אתה
 עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נאב עליה מד
 עמר עד ערב : ויאמר משה לחתנו קייבא אלי העם
 לדרש

לדוש אלוקים : קריחה להם דבר פא אלי ופמסתי עין
איש יבין רעהו והודיעתי אתהו האלוקים ואתהוהוהו :
ויאמר הוהו משה אליו לא טוב הדבר אשר עמתי עשה :
כל תפל במתה במהעם הוהו אשר עמתי עשה :
הדבר לא תתקבל עשהו לבנה : עמתי שמע בקולי אעשה
ויהי אלוקים עמתי הוהו עמתי לעם מול האלוקים ותבנה
עמתי את הדברים אל האלוקים : והודיעתי אתהם אתי
הקדוש ואתהוהוהו והודיעתי להם את הדבר ולכני בה
ואתהפעשה אשר יעשו : ועמתי הוהוהו מכל העם
אשר יהיו ויהי אלוקים אשר עמתי עשהו ושמעתי
עלהם אשר אלפים שרי מאות שרי חמשים ושני עשרת :
ושפסו את העם בכל עת ויהוה על הדבר הוהו ויהי
אליו וכל הדבר תפשו ושפסוהם והוהו מכל העם ויהי
אמרו : אם אתהוהו הוהו תעשה ויהוה אלוקים ויהוה
עמתי וגם על העם הוהו על מלכו וכל האלוקים ויהוה
משה לקול הוהו ויעם כל אשר אמר : וישמע
אשר יהיו מכל ישראל ויהוה אתם האלוקים על העם אשר
אלפים שרי מאות שרי חמשים ושני עשרת : ושפסו
את העם בכל עת את הדבר תפשו ויהוה אל משה וכל
הדבר תפשו ושפסו הם : וישלח משה אתהוהו ויהוה
לו אל ארצו :

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום יט
הוהו באי מדבר סיני : ויסעי מרפדים ויהוה מדבר סיני
ויהוה בפסדו ויהוה ישראל ויהוה : ומשה עלה אל
האלוקים ויקרא אליו יהוה מרדכי לאמר לה תאמר לבית
ידי ותיגד לבני ישראל : אפם יהוה אשר עשיתי
למצרים וישא אתכם על פני נפשי ויהוה אשר עשיתי
ועמתי אשמוע השמע בקולי ושמרם את עירתי ויהוה
לי סגלה מכל העמים כירלי פליהארץ : ושפסו פהוהו
מכלבת פתנים ויהוה הוהו אלה הדברים אשר תדבר אל
פני ישראל : ויהוה משה ויהוה להוהו העם וישם לפניכם
את פליהדברים האלה אשר עמתי יהוה : ויענו כל העם
ויהו ויאמרו כל אשר דבר יהוה ויעשו כל העם
דבר העם אל יהוה : ויאמר יהוה אל משה משה את
בא אלי עבד קצו בעבדו ישמע העם קדברי עמתי וגם
בה יאמיני לעולם ויעד משה את דברי העם אל יהוה :
ויאמר יהוה אל משה לה אל העם ועשיתם תיום ויהוה
וכבו

והבסו שמלתם : והיו נכנים ליום השלישי כו ביום השלישי
נגד יהוה לעינו כל העם על דבר סיני : והגבלת את העם
סיני לאמר השמרו לכם עלות פהר ונגע פהרהו פל
הלגע פהר מות ימות : לא תגע פו יד פריסקול פהל או
יהו ויהו אשמהו אשמי לא יהוה במשה חילל הוהו
יעלי בהר : ויהו משה מרדכי אל העם וימנע את העם
וכבסו שמלתם : ויאמר אל העם הוהו נכנים לשלשת ימים
אל תגשו אל אשה : ויהו ביום השלישי פהלת הפהר ויהו
הלות ויהוה ויענו פהו על דבר וקול שפסו חנו מאד ויחבר
כל העם אשר פהרה : ויהו משה את העם לתבואת
האלוקים מרדכי ויהוהו פתחתיה הוהו : והו סיני
עשו קלו מפני אשר נבד עליו יהוה באש ויעל עשמו פשו
העבשו ויחבר כל הוהו מאד : ויהו קול השפסו הולו והוהו
מאד משה ידבר והאלוקים יענו קול : ויהו יהוה על
הר סיני אל יראש הוהו ויקרא יהוה למשה אל יראש הוהו
ויעל משה : ויאמר יהוה אל משה הוהו העם פהרהו
אל יהוה לראות ופכל מפני רב : וגם הפתנים הנפשים
אל יהוה ותקשו פהרהו פהרהו : ויהו משה אל
יהוה לא ייכל העם לעלות אל הר סיני פהרהו פהרהו
פנה לאמר הנבל את הוהו ומשפתי : ויאמר אליו יהוה
להוהו ועלית אמה ואמרו עמתי ותפתנים ויהוה אל יחבר
לעלות אל יהוה פהרהו פהרהו : ויהו משה אל העם ויאמר
אלהם :

וידבר אלוקים את פליהדברים האלה לאמר :
אנני יהוה אלוקי אשר הוצאתיך מארץ מצרים
מבית עבדים : לא יהוה לך אלוקים אחרים על פני : לא
תעשה לה פסל וכל תמונה אשר פשטום ו מפעל נאשו
פארץ מפתח נאשו פמים ו מפתח לארץ : לא תשפחהו
להם ולא העבדם פי אנני יהוה אלוקי על הפה פהו
ענת על פנים על שלשים ועל רבעים לשנא : ועשה
חסד לאלפים לאחבי גלשמי מצותי : ויהוה לא
תשא את שמ יהוה אלוקי לשנא פי לא יענה יהוה את
אשר ישא את שמו לשנא : ויהוה את
יום השבת לקדשו : ששת ימים פהרהו ושבתה פל
מלאכתה : ויום השביעי שבתו ויהוה אלוקי לא תעשה
כל מלאכה אמה ו יבנהו ויבנהו עבדו ונאמתי ויהוה
וגוה אשר בשעריה : פי ששת ימים עשה יהוה את
השמים

השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בהם ונתן עינים
השמיים על כל בנה ונתן את יום השבת ונתן שבתו
על את הארץ ואת האדם לטעון ואת בני האדם
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :

לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :

לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :

לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :

לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :
לא תבנה את היום הזה : לא תבנה את היום הזה :

שמורת משפטים כ"א : ואל שש-אלה לא
נעשה לה והצאת הנס אין נסח : משה אש
נמת מות ימות : נאמר לא צדה והאלהים אנה לדו
ושמתי לו מקום אשר יגיס שמה : וקרית
איש על דעתו להרנו בערמה מעם מזבחי תקופי למות :
ומטה אביו ואמו מות ימות :
ולגב איש ומקרו וממצי קרו מות ימות :

ומהלל אביו ואמו מות ימות : וקריתו אנשים
והקדושים את דעתו פאנו או באגרת ולא נמות ונפל
למשפט : אמרום והתחלה פהוץ על משענתו ונקח
המפתח בק שבתו ופנו ורפא ירפא : וקריתו
איש את עבדו או את אמתו פשט ימות פחת ידו נלם
יגם : אה אמרום או ימים עמד לא יגם פי כספו היא :

וקריתו אנשים ונלפא אשה קרה והצאי לדיה
ולא יתה אסו עניש יעלש פאשר ישות עליו פעל האשה
וכמו פפללים : ואם אסו יתה ונתתה גגש פחת נפש :
צו פחת עליו שון פחת שון יד פחת יד גגל פחת גגל :
ידה פחת פניה פצע פחת פצע חבורה פחת חבורה :

וקריתו איש את ציון עבדו או את ציון אמתו
ושמתי לחפשי ושלחפו פחת ציון : ואם שון עבדו או שון
אמתו יפיל לחפשי ושלחפו פחת שון :
וקריתו שור את איש או את אשה נמת סקול וסקול השור
ולא יאכל את פשוו ובעל השור נקי : ואם שור נלח
הוא מתקל שלשם והיעד בקעליו ולא ישמרו והמית
איש או אשה השור וסקול ונב-בעליו ימות : אם לפר
ישת עליו ונתן פדונו כפשו כלל אשר ישות עליו : או לכו
יגח או רב יגח פמשפט הזה נעשה לו : אם עבד יגח
השור או אמה נסח ושלשים שקלים ופלו לאדויו והשור
יסקל : וקריתו איש בור או קריתו איש
קר ולא יכספו ונפל שמה שור או חמור : פעל הבור
ישלם נסח ושיב לבעליו והמת והיה לו :

וקריתו שור איש את שור בעהו נמת וקריתו את השור
החל וקצי את נספו ונם את חמתו וקצי : או נודע פי
שור נקח הוא מתקול שלשם ולא ישמרו בעליו שלם
ישלם שור פחת השור והמת והיה לו :
ויגב איש שור או אשה וטבחיו או מקרו חמשה קרו ושלם
פחת חמשה חמשה ואלו פחת חמשה :

כ"א

כ"א

כ"א

כ"א

כ"א

שני לא תתנה משפלה ועבודה אחרת מספר ימים אסור
 את אצותי אשלה ללבוש ותפתי את כל העם אשר נבא
 בקום ונתתי את כל לבושי ארץ ערב : ושלחתי את
 המצרים לפניך וגרשתי את הרועי את סגפני ואת החמתי
 מלפניך : לא אגרשני מפניך בשנה אחרת פרוסתה הארץ
 שממנה ובקרה עליה חנה השנה : מעט מעט אגרשני
 מפניך עד אשר תפודה ונתחלה את הארץ : ושמי את
 גבולך מינס סוף ועד ימים פלשתיים יסודך עד המדבר כי
 אהיו עיניכם את אשר ישיב הארץ וגרשתימו מפניך : לא
 תכלת להם ולא לחייהם בקרות : לא ישובו ארצה עד
 תסויא אהיה לי כי תעבדו את אלהיהם כיתורה זה
 למקום :

ואל משה אמר עלה אל יהוה אלהיך ונסו נבד ואיך
 ושבעים מזקני ישראל והשפוחים מדקו : ונגש משה
 לבדו אל יהוה וקם לא יגשו וקם לא יעלו עמו : ויקרא
 משה לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים
 וישו כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה
 בעשור : וכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בעבור
 וישו מוצה פתח דבר ישמים עשרה מצדה לשנים עשר
 שבמי ישראל : וישלח את יצחק בני ישראל ויעלו עלת
 ויזבחו ויקדים שלמים ליהוה בני ישראל ויעלו עלת
 הזם וישם קאגלת נחצי הזם וזה על המזבח : ויקח משה
 הפזית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה
 בעשור וישמע : ויקח משה את הזם ויזכה על העם ויאמר
 הנה גם הפזית אשר פרת יהוה עשלים על כל הדברים
 האלה : ויעל משה ואמר נבד ואיך וישבעים מזקני
 ישראל : וירא את אלתי ישראל ותחת רגליו כמעשה
 לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר : ואל אציל בני
 ישראל לא שלח גו וקחו אתי האלהים ויאכלו וישתה :
 ויאמר יהוה אל משה עלה אל ההר ונתתי
 שם ואמנה לך את לוחת האבן ותהיה והפעלה אשר
 כתבתי להוריהם : וקם משה ויתאשע שחרתו ויעל משה
 אל ה' האלהים : אל המזבחים אמר סברלני בזה עד
 אשר ישוב אליהם והנה אחרו וחרו עינים מירבעל וקרים
 ויש אלם : ויעל משה אל ההר וקם העגן את ההר :
 וישלחו פדור יהוה על תר סיני ויפסחו העגן עשית ימים
 ייחרא אל משה ביום השביעי מתיה העגן : וסרה גבור
 יהוה

ותה פאש אכלת פנאש קחו לצני בני ישראל : ויקרא
 משה בתוה קעגו ויעל אל יהוה ויהי משה בזה ארבעים
 יום וארבעים לילה :

י ט פ ט

וידבר יהוה אל משה לאמר : וכל אל בני ישראל
 ויקחורלי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו מקחו את
 תרומתי : וזאת תרומתה אשר תקחו מאתם זהב וקסף
 וקחשת : וכתבת וארבע ותולעת שני ושש ועצים
 וערת אילם סגופים וערת תחשים וצני ששים : שמו
 לפאר בשמים לשמן הששחה ולהקטרת חספים : אבני
 שחם וצבני מלאים לאבד ולהשן : ועשוי לי מקדש
 ושבתי בתוכם : וכל אשר אני מצוה אותך את מבניתי
 המשקו ואת מבניתי כל בליו וגו מצשיו :

ועשוי ארון נחצי אפרים נחצי ארזו ואמה נחצי
 ונחפו ואמה נחצי לקחו : ועשית אותו זהב שהור סבית
 וקחוצ המצפני ועשית עליו זר זהב סביב : וצקת לו
 ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פצמתי וישתי טבעת
 על צלעו האחת וישתי טבעת על צלעו השנית : ועשית
 בנני צני ששים ועשית אתם זהב : וכתבת את הכתובים
 בטיפעת על צלעת הארון לשאת את הארון קום :
 בטיפעת הארון יהיו הכתובים לא יסרו מפני : ונתת אל

הארון את העזרת אשר אמו אלה : ועשית כפזת זהב
 שהור אפרים נחצי ארפה ואמה נחצי רחבה : ועשית
 שנים פרגים זהב מקשה מעשה אתם משני הזות
 הפפזת : ועשה פרג אחד מעשה מזה וקריב אחד
 מעשה מזה מרה הפפזת מעשוי את הפרגים על שני הזותיו :
 ויהיו הפרגים קרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם
 על הפפזת ופניהם איש אל אחיו אל הפפזת יהיו פני
 הפרגים : ונתת את הפפזת על הארון למעלה ואל
 הארון תפון את העזרת אשר אמו אלה : ונוצתי לך
 שם ודברתי אהיה מעל הפפזת מעין שני הפרגים אשר
 על ארון העזרת את כל אשר מצוה אותך אל בני ישראל :

ועשית שלקו צני ששים אפרים ארפו
 ואמה רחפו ואמה נחצי לקחו : ועשית אותו זהב שהור
 ועשית לו זר זהב סביב : ועשית לו מסגרת ספה סביב
 ועשית זר זהב למסגרתו סביב : ועשית לו ארבע
 טבעת זהב ונתת את הפפזת על ארבע הפזת אשר
 לארבע

לארבע רגליו : לעפר המסורה מתנון הטבעת לכתים
לכדים לשאת את השלחן : ועשית את הכדים עצי שטים
ועשית אתם זקב ונשאיתם את השלחן : ועשית קצרותיו
וכפלתיו והשורתיו ואת רגליו ואת זקב שור פועל
אתם : ונתת עליהם שלחן לחם פנים לפני מקדו :

ועשית סכנת זקב שור מקשה פועל
הסכנה ורכה ונהיה גביעיה פועל ויהי יסודיה מנחה יהוי :
ושלש קנים וצאים מצדיה שלשה וקני סכנה מצדה האחד
ושלש קני סכנה מצדה השני : שלשה גביעים משלמים
במנה האחד כפול ופחה ושלש גביעים משלמים במנה
האחד כפול ופחה גו לשלש הקנים הוצאים מרספנה :
ובכמה ארבעה גביעים משלמים כפוליה ופחותיה :
וכפוליה פחות שלש הקנים משנה וכפוליה פחות שלש הקנים
משנה וכפוליה פחות שלש הקנים משנה לשלש הקנים
הוצאים מרספנה : כפוליהם יהיהם משנה ויהי גלגל
מקשה אחר זקב שור : ועשית את הרגליה שבצה
והגלה את הרגליה ומאיר על עבר פניה : וימלחתי
וימלחתי זקב שור : כפר זקב שור יעשה אתה את
כל הכלים האלה : וראה ועשה בתבניתם אשר אתה
בראה בקר :

ואת המשקן מעשה עשר ורועת שש משור ויכלת כו
וארזקו ורועת שלש פרקים מעשה חשב מעשה אתם :
אחד ו היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע
באמה היריעה האחת מנה אחר לכל היריעה : המש
היריעה פחילין הרבה אשה אל אחתה וקמש ורועת הרבה
אשה אל אחתה : ועשית ללאות תכלת על שפת היריעה
האחת מקצה בחברת וכו מעשה בשפת היריעה הקיצונה
במחברת השני : מטשים ללאות מעשה ביריעה האחת
והמטשים ללאות מעשה מקצה היריעה אשר במחברת
השנית מקבילת הללאות אשה אל אחתה : ועשית מטשים
ורכי וזקב וחברת את היריעה אשה אל אחתה בפרקים
ותנה המשקן אחד : ועשית ריעת עזים לאהל עלי המשקן
עשתי עשתי ריעת מעשה אתם : אחד ו היריעה האחת
שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מנה
אחת לעשתי עשתי ריעת : וחברת את המש היריעה
לכד ואת שש היריעה לכד וקפלת את היריעה הששית
אל כבל פני האהל : ועשית מטשים ללאות על שפת
היריעה

היריעה האחת הקיצונה בחברת מטשים ללאות על שפת
היריעה בחברת השנית : ועשית ורכי קושת מטשים
והבאה את המקרים בללאות וחברת את האהל ותנה
אחד : ופחה קצוה ביריעת האהל חצי היריעה קצוה
הסכנה על צדדי המשקן : והאמה מנה והאמה מנה
קצוה בארה ורועת האהל ותנה סרית על צדי המשקן
מנה ומנה לכפתו : ועשית מקסה לאהל עלת אילים
מאדמים ומקסה עלת תחשים מלמעלה :

ועשית את המקשים למשקן עצי שטים למדים : עשר
אמות ארבע מקרש ואמה וחצי האמה לחב מקרש האחד :
שמי דות לקרש האחד משלבת אשה אל אחתה כו
מעשה לכל מרשי המשקן : ועשית את המקשים למשקן
עשרים קרש לפאת נגדה מרנה : וארבעים אדגריסם
מעשה פחת עשרים מקרש שלש אדנים פחת מקרש האחד
לשמי ורמי ושני אדנים פחת מקרש האחד לשמי ורמי :
והגלע המשקן השנית לפאת צפון עשרים קרש : וארבעים
אדגריסם קרש שלש אדנים פחת מקרש האחד ושני אדנים
פחת מקרש האחד : והיריעה המשקן גשה מעשה שלשה
מקשים : ושני קרשים מעשה למקצעת המשקן בפרקים :
והיה האמם מלמטה ונתדו ויהי תמיד על ראשו אל
השפעת האחת גו ותנה לשניהם לשני הפקצלת יהוי :

והיה שטנה קרשים ואדגריסם קרש שלשה עשר אדגריסם שלש
אדנים פחת מקרש האחד ושני אדנים פחת מקרש האחד :
ועשית בריחם עצי שטים מטמה למרשי גלע המשקן
האחד : ומטמה בריחם למרשי גלע המשקן השנית
ומטמה בריחם למרשי גלע המשקן לפרקים גשה :
והפרים המיגו בתוף מקרשים מברס מרספנה אל
הקצה : ואת המקשים מעשה זקב ואת פועלתיים מעשה
זקב פתים לפריתם ועשית את המקשים זקב : ומקמת
את המשקן במשקן אשר הראת בקר :

ועשית פרקת סכנה וארזקו והולעת שני ושש משור
מעשה חשב מעשה אתה פרקים : ונתתה אתה על
ארבעה עמנוי שטים מצפים זקב ונתת זקב על ארבעה
אדגריסם : ונתתה את הסכנה פחת מקרשים וקבא
ששה מברס לסכנה את צרנו קצוה והבדילה הפלגר
לקם כיו מקוש וכו קדש מקדשים : ונתת את הפפרת
על צרנו קצוה קדש מקדשים : ושמת את השלחן

מחויץ לפתור ואתה פתורה לכח השלחן על גלע המשיגן
המנהג והשלחן מהו על גלע צפון : ועשית מסו לפתח
האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מצשה
לגם : ועשית לפקדו חמשה עמתי ששים ועשית אתם
זקב וניחם זקב וניחם להם חמשה ארבע נחשת :
ועשית את הפזעם צפי ששים חמש אמות ארבע וחמש כו

אמות רחב רביע והיה הפזעם ושלש אמות חסתי :
ועשית קרבתיו על ארבע פינתיו כספני תהיו קרבתיו ועשית
אתו נחשת : ועשית סירתיו לדשנו ונציל וימולתיו
וימולתיו וימולתיו לכל פלגיו מצשה נחשת : ועשית
לא מקבד מצשה נחשת נחשת ועשית על הולשת ארבע
סגלת נחשת על ארבע קפוזתיו : ונתתה אמה פתח

פרקב הפזעם מלמשה והיתה קדשת עד חצי הפזעם :
ועשית בדים לפזעם צפי ששים ועשית אהם נחשת :
והקבד את בניו בפזעל וסני הבדים על שפני קלעל
הפזעם בשאת אלו : נקוב לתר מצשה אלו כשאר
שכני ישראל דבר כן יעשו : ועשית את חצר

המשכן לפאת קדמית קנה קלעים לחצר שש משור מצשה
באמה ארבע לפאת האחור : ועשיתו עשירים ואדניתם
עשירים נחשת וני העשירים ונחשתם קסם : וכו לפאת
צפון פארה קלעים באמה ארבע ועשיתו עשירים ואדניתם
עשירים נחשת וני העשירים ונחשתם קסם : ורחב הקיכל
לפאת ים קלעים חמשים אמה עגדותם עגדה ואדניתם
עשירה : ורחב הקיכל לפאת קדמית מנחת חמשים

אמה : וחמש עשרה אמה קלעים לפתח עגדותם שלשה
ואדניתם שלשה : ולפתח אמה קלעים לפתח עגדותם שלשה
עגדותם שלשה ואדניתם שלשה : ילשער הקיכל מסו
עשירים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור
מצשה לגם עגדותם ארבעה ואדניתם ארבעה : קל-

עמתי הקיכל סביב בחשקים קסם וניחם קסם ואדניתם
נחשת : ארה הקיכל באמה נחש וחמשים בחמשים
וחמה חמש אמות שש משור ואדניתם נחשת : לכל קלי
המשכן קל עגדתו וכל ימולתיו וכל ימולת הקיכל נחשת :

ואמה פזעל ואת בני ישראל וקחו אליה שמו צר וזה פתית
לפיצור לקעלות נר חסיד : באהל מועד מחויץ לפתח אשור

ס יא ועמתי קר

על

על קעלות יצרו אלו אהל וקחו מערב עד קור לפני יהוה
הקח עולם לדרכתם מאת בני ישראל :
ואמה חקבב אליה את אהליו ארבע ואת בניו אהו מתיח
בני ישראל לקחנולי אהליו נדב ואביהיא אל עזר ואיתמר
בני אהל : ועשית בגדי קדש לאהליו אהיה לקבד
ילתפארת : ואמה תדבר ארבע לכתמירלב אשר מלאחיו

ריח חכמה ועשו את בניו אהליו לקדשו לקחנולי :
ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת משבץ
מצנפת ואבגט ועשו בגדי קדש לאהליו אהיה לבגיו לקחנול
לי : וחם יקחי את הנהב ואת הפזעל ואת הארגמן
ואת הולעת השני ואת השש

את האפד זקב תכלת וארגמן הולעת שני ושש משור
מצשה חשב : שפני כתפת הברת והנהילו אל שפני קיחתי
וחקר : וחשב אפדתו אשר עליו כמצעלו כספני יהוה
זקב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור : ולתפת
את שפני אבני ששה ופתחתם עליהם שמות בני ישראל :

ששה משמרתם על האבן האחת ואת שמות הששה
היוקרים על האבן השנית בתולדותם : מצשה תרש אבן
ספתי חתם תפחה את שפני האבנים על שמות בני ישראל
קסבת משבצות זקב מצשה אהם : ושפת את שפני
האבנים על פתפת האפד אבני זקרו לבני ישראל וקחו
אהלו את שמותם לפני יהוה על שפני כתפיו לזקרו :

ועשית משבצת זקב : ושפני שרשרת זקב
סחור מנבזלת מצשה אהם מצשה עבת ונתתה את שרשרת
העבלות על המשבצת : ועשית חשן משפט
מצשה חשב כמצשה אפד כמצשה זקב תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משור מצשה אלו : רביע יהוה קפיל
צרת ארבו ונרת רחבו : ומלאה בו מלאת אבן ארבעה
סגרים אבן טיר אדם פסדה וקדמת הסיר האחד : והסיר

השני לפה ספיר ונתתם : והסיר השלישי לשש שבו
והאחמה : והסיר הרביעי פרשיש ושהם והששה משבצים
זקב יחיו במלואתם : והאבנים תולתו על שמות בני
ישראל שפנים עגרה על שמותם פתחתו חותם איש על
שמו תולתו לשני עשר שבט : ועשית על החשן שרשרת
גבולת מצשה עבת זקב סחור : ועשית על החשן שפני
שבצות זקב ונתת את שפני השבצות על שפני קצות החשן :

והנתת את שפני עבתת הנהב על שפני השבצות אל קצות
החשן

החשון : ואת שמי תצורת שמי העלות תמו על שמי
 הפעולה ונתתה על כותפות האלף אל קול פניו :
 ועשית שמי סבעות וזב ושמת אתם על שני הצות החשון
 על שתי אשור אל עני האלף גיתה : ועשית שמי
 סבעות וזב ונתתה אתם על שמי סבעות האלף מלמט
 מפול פניו לצפר סבעותו מפול לחשב האלף : וירכסו
 את החשון סבעותו אל סבעות האלף בסתיל תכלת
 להיוז על חשב האלף ולצניח החשון פעל האלף :
 ונשא אחרו את שמות בני ישראל בהשון הפשט על לבו
 עבדו אל תהיה לזכרו לפני יהוה קמיד : ונתת אל השון
 הפשט את האורים ואת התמים והיו על לב אחרו בבואו
 לפני יהוה ונשא אחרו את משפט בני ישראל על לבו
 לפני יהוה קמיד : ועשית את מעיל האלף
 ככל תכלת : והיה קיראשו בתוכו שמה יהיה לפי
 סביב מעשה ארג פני תהא ותהלו לא ובעז : ועשית
 על שוליו רפני תכלת וארצו ותולעת שני על שוליו
 סביב וקצמו זבב בתוכם סביב : קצמו זבב ורפיו
 קצמו זבב ורפיו על שולי המעיל סביב : והיה על אחרו
 לשבת ונשמע קולו בבואו אל תהיה לפני יהוה ובצאתו
 ולא ימות : ועשית חיצ זבב סתור ופתח
 עליו פתחי חתם הדש ליהוה : ושמת ארו על פתלי
 תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת והיה :
 והיה על מצח אחרו ונשא אחרו את צנן המדשים אשר
 יקדשו בני ישראל לכל מתלה קדשיהם והיה על מצחו
 קמיד לדביו להם לפני יהוה : ושבת התתרת שש
 ועשית מצנפת שש ומכש המעשה מעשה להם : ולבגו
 אחרו המעשה בתת ועשית להם אבגשים ומדעות המעשה
 להם לכבוד ולתפארת : והלבשת אתם את אחרו אחר
 ואת בגיו אהו וקשתה אתם ומלאה את ידם ומדשת אתם
 וכתתלי : וצעה להם מכנסי כד לכסות אשר צננה
 מסתגים ועדי יתבים יהוה : והיו על אחרו ועל בגיו
 בבלים ואל תהי מועד או בגשתם אל המצנפת לשבת
 ביהוש ולא ישא ציו ואתי תתה עולם לו ילדיו
 אחרו :

וזה הדבר אשר תעשה להם למבש אתם לכתו לי אה כט
 פר אה דרגור ואילם שנים תמים : ולתם מצות ותלת

מח כח סבעות ק מצן מ

מצת

מצת על גלית בששון ורזקו מצות משחים בששון סלת הים
 המעשה אתם : ונתת אתם על סל אחר והקרבת אתם
 בפל ואת תהר ואת שני האילים : ואת אחרו ואת בגיו
 סתריב אל פתח אהל מועד והצפת אתם במים : ולמחת
 את הבגדים והלבשת את אחרו את המצנפת ואת מעיל
 האלף ואת האלף ואת החשון והפדת לו בתשב האלף :
 ושמת המצנפת על ראשו ונתת את העני סתור על
 המצנפת : ולמחת את השון המשחה והצפת על ראשו
 ומשחת אתו : ואת בגיו ומקריב והלבשתם סתרת : והקרב
 אתם אכלס אחרו ובגיו והבשת להם מכנפת והיתה להם
 סתרה לחפת עולם ומלאה יד אחרו ויד בגיו : והקרב
 את הספר לפני אהל מועד וסמו אחרו ובגיו את יתים על
 ראש ספר : ושחת את הספר לפני יהוה פתח אהל
 מועד : ולמחת מים ספר ונתתה על סתרת המצנפת
 במצנפת ואת קליהם משפח אל יסוד המצנפת : ולמחת
 את קליהם המכסה את המצנפת ואת היתרת על סתרת
 ואת שמי תכלת ואת החלב אשר עליהם והמפרת
 המצנפת : ואת אשר ספר ואת ערו ואת פרשו משנה
 בראש סתור למחנה סתרת הוא : ואת האלף האחד תתה
 וקטנו אחרו ובגיו את יתים על ראש האיל : ושחת
 את האיל ולמחת את דמו והקפת על המצנפת סביב : ואת
 האיל תנמח לכתיו והצפת חרפו ובגיו ונתת על יתתיו
 ועל ראשו : והמפרת את קליהם המצנפת עליה הוא
 ליהוה בית ידווח אשה ליהוה הוא : ולמחת את האיל
 השני וסמו אחרו ובגיו את יתים על ראש האיל : ושחת
 את האיל ולמחת מדמו ונתתה על סתרתו ארו אחרו ועל
 תתה ארו בגיו תכלית ועל צנן דם תכלית ועל צנן רגלים
 תתתה ונתת את יתים על המצנפת סביב : ולמחת מר
 תים אשר על המצנפת ומשמו המשחה והצפת על אחרו
 ועל בגיו ועל בגיו ועל בגיו בגיו אהו ומבש הוא ובגיו
 ובגיו ובגיו בגיו אהו : ולמחת מר האיל סתרת ואת
 ואת החלב המכסה את המצנפת ואת תרת סתרת ואת שמי
 תכלית ואת החלב אשר עליהם ואת סמו קי איל
 מלאים הוא : וכפר להם אמת וסלת להם שמו אחר
 ורזקו אחר מסל המצנפת אשר לפני יהוה : ושמת הפל
 על פני אחרו ועל פני בגיו והקפת אתם תגיפה לפני
 יהוה : ולמחת אתם מים והמפרת המצנפת על העלה
 לרוב

לרוב

לבים נידוח לפני יהוה אשה היא ליתנה : ולמחפת את
 חתונה מאיל הפלגים אשר לאמר והנפת אתו הנפת לפני
 יהוה ותהי לה לנחה : והנפת אתו הנחה הנפתה ואת
 שוק התרופה אשר הניח ואשר הניח מאיל הפלגים מאשר
 לאמר והנפת לפני : והיה לאמר ולבניו לחקיעולם
 בעת בני ישראל כי תרופה היא ותרופה יהיה מאת בני
 ישראל מוכחי שלמים תרופתם ליתנה : יבנה העולם
 אשר לאמר והני לבניו אמרו למשקה בהם ולמלא בהם
 אתיהם : שבעת ימים לפנים הפתו פתחו מבני אשר
 נבא אל אהל מועד לשרת בעולם : ואת אל הפלגים
 הקחו וישלף את בשרו בקום קודש : ואל אהל אהרן ובניו
 את בשר האיל ואת הפלגים אשר בפל פתח אהל מועד :
 ואלו אתם אשר פפר בהם למלא אתיהם להבש אתם
 ויהי לא אהל מועד קודש הם : ואם יבחר מבשר הפלגים יבחר
 הפלגים עד המזבח ושפת את חנותו בראש לא אהל מועד
 קודש הוא : ועשית לאמר ולבניו לכל אשר צוית
 אתה שבעת ימים הפלגים נם : ויהי חסאת מעשה לזכר
 על הפלגים וחסאת על הפלגים שבעת ימים ומשקה אתו
 למדשו : שבעת ימים מכפר על הפלגים ומשקה אתו ותהי
 חסותם קודש קודשים כל הפלגים שבעת ימים :
 ואת אשר מעשה על הפלגים כבשים בני ישראל שנים
 ליום מקוד : את הפלגים הקחו מעשה כבש ואת הפלגים
 השני מעשה בני הערבים : ועשו סלת פלגל בשמן פתיה
 רבע כהיו וגם רביעת כהיו גו לבקש הקחו : ואת
 הפלגים השני מעשה בני הערבים ככנתת הפלגים ככנתת
 מעשה ליה לבים נידוח אשה ליתנה : סלת מסוד
 לדלתיהם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אנעד להם
 שפה לדבר אליה שם : ולעזתי שפה לבני ישראל והבש
 בעלבי : והשפתי את אהל מועד ואת הפלגים ואת אהרן
 ואת בניו אהבש לבתו לי : ושכנתי בתוך בני ישראל
 וסייתי להם לאלקים : והנני כי אני יהוה אלתיכם אשר
 הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם בני יהוה
 אלתיכם :

ועשית מזבח מקפור הארת עצי שטים מעשה אתו : ל
 אשר יבנו וצפת רחבו רביע יהיה ואפסים קשתו מסג
 מרמתי : ועשית אתו וקב שחור את בניו ואת עזרתיו
 קביב ואת מרמתי ועשית לו עז וקב קביב : ושתם סבעת
 וזה

קוב מעשה לו : מתחת לזרוע שתי צלעותיו מעשה על
 שני צדיו והיה לבתים לבדים לשאת אתו בקשה : ועשית
 את הבדים עצי שטים ועשית אתם וקב : וקמת אתו
 לפני הפרכת אשר על אהרן קערה לפני חפצת אשר
 על העזת אשר אנעד לה שפה : והקטיר עליו אהרן
 קלחת סמים בפקר בפקר בהטיבו את חסות וקטינה :
 ובחצלות אהלו את חסות קו קערפים ומשיכה קלחת
 מסוד לפני יהוה לדלתיהם : לא יתעלו עליו קלחת
 זרה ועלה ימנחה וקשה לא תסכו עליו : וכפר אהרן
 על מרמתי אמת בשנה מים חסות חפצרים אמת בשנה
 וכפר עליו לדלתיהם קודש קודשים הוא ליתנה :

ויבנה יהוה אל משה לאמר : כי תשא את ראש בני
 ישראל לפניהם ולתנו איש לקר נפשו ליתנה בפקד
 אתם ולא יתנה בהם גוף בפקד אתם : נה ויתנו כל
 קעבל על חסותיהם מסעות השקל בשקל תהנה עשירים
 גרה השקל מסעות השקל תרופה ליתנה : כל קעבל
 על חסותיהם מבו עשירים שנה ועולה יהו תרופה יהוה :
 קעשיר לא יתנה ותהי לא ימעיט מסעות השקל לתת
 את תרופת יהוה לכפר על נפשתיכם : ולמחפת את גספ
 חפצרים מאת בני ישראל וקמת אתו על עזרת אהל מועד
 והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם :

ויבנה יהוה אל משה לאמר : ועשית
 פניר קחשת וכעו קחשת לכהנה וקמת אתו בירא אהל מועד
 ובניו חסותם וקמת שפה קום : והסני אהרן ובניו מסני
 את ידיהם ואת רגליהם : בבאם אל אהל מועד ורמצי
 מים ולא ימתו או בגשתם אל חסותיהם לשרת לחסות
 אשה ליתנה : והסני ידיתם ורגליהם ולא ימתו וקחית
 להם חסותיהם לו ילוצו לדלתיהם :

ויבנה יהוה אל משה לאמר : ואתה מחלף בשמים
 ראש קרדור חמש מאות ומקור בשם חסותיהם חסות
 ומאתים ומקור בשם חסותיהם ומאתים : ומנה חמש מאות
 בשקל חלוד ושמן זית קו : ועשית אתו ששן משחת
 קודש למח מתחת מעשה קום ששן משחת קודש יהוה :
 ומשחת בו את אהל מועד ואת אהרן קערה : ואת
 השלחן ואת פלגיו ואת חסותיה ואת פלגיה ואת מזבח
 חסותיה : ואת מזבח חלוד ואת פלגיו ואת חסותיה
 ואת

ואת בני : והזשפת אלהם והה מ: הדישים של הנפש בהם
 וקום : ואת זכורו ואת זכורו המסוד והזשפת אלהם לכתוב
 ל: ואל בני ישראל מדבר לאמר שמו משחת קודש יהוה
 זה לי לדלתים : על אשר אדם לא יקח ויבטח בתו
 לא מצטו פתחו קודש הוא קודש יהוה לכם : איש אשר
 יקח פתחו ואשר יפיו מצטו עליו ונקרה מצטו :
 ויאמר יהוה אל משה מה חילת פנים גאון ו אשחלת
 וחלבה פנים וילבנה זכר פי בר יהוה : וצויה אלה
 הפירת לקח מצטו רחם מסלח סהור קודש : ושחקת
 ספחה סבל ונתנה מספה לפני העדה באהל מועד אשר
 אצט לך שפת קודש הנשים פתחה לכם : ותקשרת
 אשר מצטו בפתחיה לא מצטו לכם קודש פתחה לך
 ליהוה : איש אשר יצטו קטור לזכרים בה ונקרה
 מצטו :

וידבר יהוה אל משה לאמר : וזה קראתי בשם לא
 בעלאל גדאני גדאני למטה יהודה : ואמלא אתו ויה
 אלהים שדמחה ובהבנה ובעצת ובעל מלאכה : להשיג
 מחשבת לעשות פתח ובעצת ובעצת : יבחרשת אגו
 למלאה ויבחרשת עץ לעשות בכל מלאכה : וצויה יהוה
 נתמי אתו את אהלי מצד גדותיה למסדהו יגלב פי
 הצטלב נתמי חכמה וצויה את פל אשר צויה : את
 וקח מצו ואת גלו לעדת ואת הפלח אשר עליו ואת
 פל שלו המהל : ואת השלקו ואת גלו ואת הפלח
 חסרהו ואת כל גלו ואת מופח הפלח : ואת מופח
 הפלח ואת כל גלו ואת הפלח ואת הפלח : ואת מופח
 השקו ואת גלו המהל למהל ואת הפלח ואת גלו
 לכתו : ואת שמו המשתחה ואת חכמת הפנים לקודש פלח
 אשר צויה : וצויה יהוה ואת הפלח ואת הפלח
 משה לאמר : ואתה דבר אל בני ישראל לאמר את
 שבחתי השקו פי אלה הוא בני העולם לדלתים
 לזצת פי אני יהוה שהושבים : ושמחתם את השפת פי
 קודש הוא לכם מסלוח מות יקח פי פל העשה בה
 מלאכה ונקרה הקשט והוא מקרב עמיה : וצויה יהוה
 וצויה מלאכה ובלים השבועי שבת שבתו קודש יהוה
 פל העשה מלאכה ביום השבת מות יקח : ושמרת בך
 ישראל את השבת לעשות את השבת לדלתם בעיה עולם :

פיני וכל בני ישראל אלה לעולם קיימת זמים עשה
 יהוה את השמים ואת הארץ ובלים השבועי שבת ונקשה :

ו יפיו אל משה בכלתו לידבר אתה בקר ס
 סני שני לחת העדת לתח אגו פתחים פאצטע אלהים :
 ויקח הקם קייבשש משה לזרות מדקהו ויקחל הקם
 על אמריו ויאמר אליו קום ו עשה לני אלהים אשר ילכו
 לפני כיהוה ו משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא
 נעננו מדקה לוי : ויאמר אלהם אהרו פתחו קודש יהוה
 אשר פאצו לשיכם בניכם ובלתים וקהיא אלו : ויהפךרו
 פל הקם את קודש יהוה אשר פאצויהם וקראו אל אמריו :
 ויקח מרים וצור אתו פתחם ויעשהו עגל מסכה ויאמר
 אלה אלהיך ישראל אשר העלית מארץ מצרים : ויקרא
 אמרו וכוונ מופח לפניו ויקרא אמרו ויאמר חג ליהוה
 סקר : וישפוטו ספחרת ויעלו סלח וישאו שלמים וישב
 העם לאהל ושתו וקמו לצחוק : פ
 וידבר יהוה אל משה להודו פי שחת עמו אשר העלית מארץ
 מצרים : סרו סר מדקהו אשר צויהם עשו לכם עגל
 מסכה וישחטוהו ויבדוהו ויאמר אלה אלהיך ישראל
 אשר העלית מארץ מצרים : ויאמר יהוה אל משה ראיתי
 את העם הזה ותה עם קשה ערף הוא : ועמה הפיחה
 לי והחראפי בהם ואכלם ואעשה אותם לגוי גדול : ויחל
 משה את פי יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפי
 בעמו אשר הוצאת מארץ מצרים בקח גדול ובעד סוקה :
 למה יאמרו מצרים לאמר פתח הוצאת לקרנ אלהם
 גורים וכללתם מעל פני האדמה שוב ספרו אפי והקם
 על הרעה לעמה : וכל לאמרם לישחוק ולישראל עבדו
 אשר נשבעתם להם ביה וימדבר אלהם ארבה את ידעלם
 פדוקיה השמים וכל הארץ הוצאת אשר צויה אתו
 לזרעלם ויחלו לעלם : ויקם יהוה על הרעה אשר דבר
 לעשות לעמו : **פרש** ויקח ויגד משה מדקהו
 שני לחת העדת בכו לחת פתחים משני עבדיהם מכה
 ומתה הם פתחים : ויחלחם מצטויהם אלהים הפה ומסכתב
 מסכתב אלהים הוא חרית עליהם : וישמע יהושע
 את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מסכה פמנהו :
 ויאמר און קול צנות בניהו ואון קול צנות חלופיה קול
 צנות אפני שמע : ויהו פאצו קרב אל המנה ויקרא את

העגל יתחלה ויחראף משה וישלח מן את החרב
 וישגר אים פסח הקור : ויטה את העגל אשר עשה
 וישלח פסח ויסקור עד אשר יקח ויחזק על פני הסוס ויטה
 את פני ישראל : ויאמר משה אל משהו מרדעשה לה
 העם הזה עירובאת עליו כמשה נלה : ויאמר אהרן
 אליהו מה אדני אמה ויעם את העם על דבר המה
 ויאמר לה עשה להם אלהים אשר ילגי להם עיניה
 משה ואיש אשר העלה מארץ מצרים לא יעם מרדעיה
 לו : ויאמר להם למה יקח התפרה ויפסולו ויאשלכיה
 עלש ויגז העגל הזה : ויהי משה את העם על פני
 היה קרסועה אהרן ושמעה בקרובים : ויעל משה
 עשר הסכה ויאמר על ליהוה אל ויאספה אליו על העגל
 לו : ויאמר להם כד אשר יהיה אליו ויאמר שמואל אש
 חרבו על ידו עברו נשטנו מאשר לאשר בפסחיה הרי
 אש את ידיו ואיש את ידו ואיש את ידו : ויעשה
 גיילו פדור משה ויעל מרובעים פנים הרה פשלת
 אליו אש : ויאמר משה מלא ידכם היום ליהוה כי אש
 בקר וקמרו וקח על ידכם היום פרה : ויהי ספחיה
 ויאמר משה אל העם אים ספחיהם ספחה נלה ועפה
 אעלה אל יהוה אליו אעלה אעלה פני ספחיהם : ויאמר
 משה אל יהוה ויאמר אעלה אעלה היום ספחה נלה
 ויעשה להם אליו קרב : ועפה אש פשחה ספחה נלה
 אז כחני לא ספחה אשר פתחה : ויאמר יהוה אל משה
 מ אשר ספחה אעלה ספחה : ועפה לה ונה את
 העם אל אשר פתחה לה הנה ספחה לה לפניה יתום
 קחוי וקמרו עלהם ספחיהם : ויעל יהוה את העם על
 אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן :
 ויעל יהוה אל משה לה עלה מנה אמה והעם אשר לו
 העלות ספחה ספחה אל יהוה אשר לפניה העם על
 ליהוה ויעלה אש ליהוה אעלה אעלה : ויאמר להם
 ספחה ונשטני את ספחה אעלה : ויאמר להם
 ויביטו : אל אשר עבר חלב דבש על לא אעלה עקרה
 כי עסקה שרה אמה פראלה פרה : ויאמר להם
 את יהוה הנה ויהא עליו ויהא אש עזי עליו :
 ויאמר יהוה אל משה אשר אל פני ישראל אים עסקה
 ספחה נבש אהרן אעלה פרה וכל ידו ועפה יהוה אעלה
 לו ספחה

מעלה

מעלה ואדעה מה אעשה לה : ויהא עלו ברו ישראל את
 עזים סקר חרב : ימשה ויהא את האהל ויטה לו מרדע
 לפסחה הרה מרדעיה וקרא לו אהל מועד ויהוה על
 מבקש יהוה יגא אל אהל מועד אשר מרדע לפסחה :
 ויהוה פסחה משה אל האהל וקמו פלי העם ונעבו אש
 פחה אהלו והלטה אתי משה עד פני האהל : ויהוה
 פחה משה האהל ביד עמו העמו ועמד פחה האהל
 ודבר עם משה : וראה כל העם את עמו העמו עמו
 פחה האהל וקם כל העם והשתחוו אש פחה אהלו :
 ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים פאשר ידבר אש אל
 בשרו ושב אל ספחיה וישררו והאש פדורו נעו לא
 ימסו מתיה האהל : ויאמר משה לו
 אל יהוה אמה אמר אלי העל את העם הזה ואמר
 לא הודעתי את אשר תשלח עמי ואמה אעלה ויעשה
 בשם ונחמאך הן פניו : ועפה אש אעלה פניו הן
 פניו הודעתי לא את דברו ואצד למען אעלה הן
 פניו יהוה כי עשה כפי הנה : ויאמר פני גלוי
 ויבדתי לה : ויאמר אליו אסרו פליה חללים אל פסחה
 מנה : ויהי אש פניו פניו הן בעליה אש ועפה
 הלו פלכחה עמו ונפליה אש ועפה מכל העם אשר
 על פני האהל : ויאמר יהוה אל משה לו
 גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה פניו הן פניו
 ויעשה פנים : ויאמר הנה לא את פסחה : ויאמר אל
 אעבר פל ספחה על פניה ויהא אש הנה לפניה ופתי
 את אשר אזו ונחמתי את אשר אהם : ויאמר לו
 העל לדבר אתי פני לא יראי האדם וחי : ויאמר
 יהוה הנה פנים אפי ונעבה עליהו : ויהוה פניו
 פניו ושמחה פנהו ויהוה ושמחה כפי עלה עז
 עברו : ויפסלו את פניו ויהוה את פניו פניו לא
 ידע :

לו

ויהוה יהוה אל משה פסלה שגיליהו אהים ספחה
 פראשנים ונחמתי על יהוה את הדברים אשר הנה על
 חלהו הראשנים אשר שפחה : ויהוה נכוז לאמר ועליהם
 בכהו אל יתר סיו ונעבה לי אש על ראש הקור : ואש
 לא עלה עשו וקם אש אל יהוה פכל החרב בספחה וספחה
 אל יפשו אל ספחה הנה הרה : ויפסלו שגיליהו אהים
 פראשנים וישטם משה בכהו ויעל אל יתר סיו פאשר אעלה
 יהוה

יהיה אהו נקמה בלוי שגני לזנות אבנים : ויהי יהודה בעינו
 ויהי יצחק עמו עם ויקרא בשם יהודה : ויעברו יהודה ו על
 קצו ויקרא יהודה ו יהודה אל רחום וחסדו אלה אפים ורח
 חסד ואמת : נצור חסד לא אלפים נפשו אלו נפשע וחסד
 ונקמה לא ינקמה פקדו ו עזו עבות על פנים ועל פניו בנים על
 שלשים ועל רפעים : ויפוקר משה ויהי ארצה וישקרו :
 ויאמר אסרתי מלאתי הזו בעיליה אדוני ילדתי אדוני בקרבו
 כי עם קשה ערת הזה וקלחת לעונתי ולחטאתי ונתלפתי :
 ויאמר הזה אליו פרת ברית נגדו על עשור אצטוד נפלאות
 אשר לא יברוא בכל הארץ וכלל העמים וברא כל העם
 אשר אמה בקרבו את מעשה יהודה פרנחא הוא אשר אני
 עשה עשור : שומר לך את אשר אנכי מצוה היום הנני
 גרש ממנה את הארץ והפגעי והחתי והכנעני והחית
 ותיבסי : השמר לך פדמכות ברית ליושב הארץ אשר
 אמה פא עליה פדמכותה למנהש בקרבה : כי אתי מובדחתם
 התלשו ואת מעלתם תשברו ואת אשרו תכרתו : כי
 לא תשמרתו לאל אחר כי יהיה קמא שמו על המא הוא :
 פדמכות ברית ליושב הארץ ונני ו אחרו אליהם וברו
 לאליהם וברא לך ואלתה מובדח : ולמחנה מבעתו
 לבגד ונני בנתיו אחרו אליהם וחזו את בגדי אחרו
 אליהם : אלתי מסכה לא תעשה לה : אתהג הפשות
 תשמו שבעת ימים המלך מסות אשר איתו למועד תוש
 הארבי כי בתוש הארבי יצאת מספרים : כל אשר חסם
 לי וכל מקוה מלך פסור אשר ושה : נספר סמור תסדה
 בשו ואם לא תסדה וערפתו כל בכור בלוד מסדה ולא
 ורני פני רוקם : אשת ימים סעלד וכלים השביעי תשבת
 בחיטש ובקציר תשבת : וכן שבעת מעשה לך בפני
 העיר חסום וכל האסוף תקופת השנה : שלש פעמים
 פשנה יראה כל וקויה את פניו חלו ו יהודה אלתי ושראל :
 כי יאירש עום מקויה והרסותי אתי בגלד ולי יחלד איש
 את צדקה בעלחה לראות את פני יהודה אלתי שלש
 פעמים בשנה : לא תשקט על חקץ עם זבתי ולא ילוי
 לפקר זבח תג הפסח : ראשית בפני אבותי פלוי בית
 יהודה אלתי לא תבשל גדי בחלב אשו :
 ויאמר יהודה אל משה פתילה את הדברים האלה
 כי ערפי ו הדברים האלה ברתי אמת ברית ואתי ושראל :

ל' ט' ו' ר' ד' ר' ר' י' ט' ס' כ' ו'

ויחי

ויהי יצחק עם יהודה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא
 אכל וימים לא שתה ויקתב על הלוחות את דברי הברית
 עשורת הדברים : ויהי פדות משה מתר סניו ושני
 ללח העזת ביד משה פדותו מדהדר ומשה לא ידע כי
 חכו עור פניו פדפרו אהו : יברא אהרו וכל בני ושראל
 את משה ויהי חכו עור פניו ויברא מנשרת אליו : ויקרא
 אליהם משה וישבו אליו אהלו וכל הנשאים בעדה ויבר
 משה אליהם : ואחריו נגשו על פני ושראל ויצלם את
 כל אשר דבר יהודה אהו בחר סניו : ויכל משה מדבר
 אהם ויהיו על פניו מסנה : ויכלא משה לפני יהודה לדבר
 אהו וסיר את המסנה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ושראל
 את אשר ועה : וראו בני ושראל את פני משה כי חכו
 עור פני משה והשיב משה את המסנה על פניו עד פאו
 לדבר אהו :

כב ס ס ס ס

לך

ויקחל משה את כל עבת בני ושראל ויאמר אליהם
 אלה הדברים אשר ענה יהודה לעשר אהם : אשת ימים
 תעשה מלאכה וכלים השביעי יהיה לכם נדש שבת שבתו
 ליהודה פליחעשה בו מלאכה יקת : לא תבשרו איש פקל
 משלתיכם ביום השבת : ויאמר משה
 אל כל עבת בני ושראל לאמר זה הדבר אשר ענה יהודה
 לאמר : קחו מאתכם תרומו ליהודה על נדיב לבו ויבאה
 את תרומת יהודה וקב וקספ וקחשת : ותכלת וארבעו
 ותלענת שני ושש וענים : ועלת אלים מאדמים ועלת
 תחשים וצעי חפים : ושמו למאור ובשמים לשמן הפשחה
 ולחטרת חפים : ואבגי שחם ואבגי מלחים למאור
 ולהשו : וכל חכסלב בקם וברא ויעשו אה כל אשר
 צוה יהודה : את המלשון את אהלו ואת מכסותו את קדסו
 ואת מקדשו את בריתו את עשניו ואת אבדניו : את הארון
 ואת צדניו את הפלרת ואת פלרת הפסוק : את השלחן
 ואת צדניו ואת פל פליו ואת לחם חפים : ואת מנרת
 המאור ואת פלית ואת קדמיה ואת שמו המאור : ואת
 מזבח הקטרת ואת צדניו ואת שמו הפשחה ואת הקטר
 חפים ואת מסוק הפרתה לקחת המשכן : את מזבח
 העלח ואת מכפר הפחשת אשר לו את צדניו ואת פל פליו
 את חקיר ואת רפנו : את הלעז הקצר את עשניו ואת

ל' א' מ' ס' כ' ו'

אדניה

האחד : וילבדתי הפשגו יאחד עשה ששה תרשים :
ושגו תרשים עשה למעשה הפשגו פירכום : ותני
תוצאם מלמטה ויהיו תפים אל-ראשו אל-הפצע
האחת גו עשה לשניהם לשגו הפוצעת : ותני שמנה
תרשים ואזניהם קשה עשה ששה פירכום שגו אזניהם שגו
אזניהם פחרת הקדש האחד : ועש בריות עצי שטים
המשה למרשי אל-הפשגו האחת : ונחמה ברותם
למרשי אל-הפשגו השנית ונחמה ברותם למרשי
הפשגו לירכתיים יאחד : ועש את-הכריתות התינו לכה
בתוך התרשים מרמשה אל-המשה : ואת-התרשים עשה
זהב ואת-מבעתם עשה זהב פתים לבריותם ויבא את-
הבריות זהב : ועש את-הפרכת תכלת וארבעה ותולעת
שני ושש משגו מעשה השב עשה אהה פרכים : ועש
לה ארבעה עמודי שטים ויבאם זהב וניחם זהב ויבא להם
ארבעה אזניהם קשה : ועש מסו לפתח האהל תכלת וארבעה
ותולעת שני ושש משגו מעשה הקם : ואת-עמודיו המשה
ואת-נייחם ויבא ראשיתם ונחמה זהב ואזניהם המשה
נהשת :

ועש כעלאל את-האזן עצי שטים אפסלים ונחצי ארפו לו
ואמה נחצי רחבו ואמה נחצי קומו : ויעשהו זהב טהור
מפיות ומהניז ועש לו גר זהב סביב : ויבא לו ארבע טבעות
זהב על ארבע פצמתיו ושתי טבעות על-עלעל האחת ושתי
טבעות על-עלעל השנית : ועש בני עצי שטים ויבא אתם
והב : ויבא את-הכריתות פפועות על עלעל האזן לשאת
את-האזן : ועש פפרת זהב טהור אפסלים נחצי אפסלים
ואמה נחצי רחבה : ועש שני כרבים זהב מעשה עשה
אתם משני קצות הפפרת : כרוב אחד מעשה מזה וכרוב
אחד מעשה מזה מרמשה עשה את-הכרבים משגו
הזרתיים : ויהיו הכרבים פרושי כנלים למעלה סבבים
בכנייהם על-הפפרת ויבאם אש אל-אזניו אל-הפפרת
היו פני הכרבים : ועש את-השלקון
עצי שטים אפסלים ארפו ואמה רחבו ואמה נחצי קומו :
ויבא אתו זהב טהור ועש לו גר זהב סביב : ועש לו
מסגרת טפח סביב ועש גר-זהב למסגרתו סביב : ויבא
לו ארבע טבעות זהב ויבא את-הטבעות על ארבע הפפת
אשר לארבע רגליו : לעשות המסגרת היו הפפועות פתים

ל' ה' קצותו ס

לכדים

לכדים לשאת את-השלקון : ועש את-הכריתות עצי שטים
ויבא אתם זהב לשאת את-השלקון : ועש את-הכריתות
אשר על-השלקון את-הקרתיו ואת-פפתיו ואת מנהייתיו
ואת-הקשרות אשר יסו פתו זהב טהור :
ועש את-המלכוד וזהב טהור מקשה עשה את-המלכוד
ורכבה וקנה ברכיה בפתחיה ופרכיה במשה היו : וששה
קנים וזאבים מפניהם שלשה ורגי מנה מעשה האחד
ושלשה רגי מנה מעשה השני : שלשה רבעים משקלים
במנה האחד בפתר ופדה ושלשה רבעים משקלים במנה
אחד בפתר ופדה גו לששת הקנים הוצאם מרמשה :
ובמלכה ארבעה רבעים משקלים בפתחיה ופרכיה :
וכפתר פחת שני הקנים מפנה וכפתר פחת שני הקנים
מפנה וכפתר פחת שני הקנים מפנה לששת הקנים
הוצאם מפנה : בפתחיהם וקנהם מפנה היו פלה מקשה
אחת זהב טהור : ועש את-הקרתיה שבועה וימלכהו
וימלכהו זהב טהור : פפר זהב טהור עשה אהה ואת
כל-כליה :

ועש את-מונח המסגרת עצי
שטים אמה ארפו ואמה רחבו רבוע ואפסלים קומו
מפיות היו מרמתיו : ויבא אהה זהב טהור את-נייחו ואת
קרתיו סביב ואת-מנהייתו ועש לו גר זהב סביב : ושתי
טבעות זהב עשה לו מפתח לזיו על שתי עלעלתיו על
שני צדיו לכתים לכדים לשאת אתו פתים : ועש את-
הכריתות עצי שטים ויבא אתם זהב : ועש את-שמו הפפועות
קדש ואת-הקרת השפים טהור מעשה הקם :

לח

ועש את-מונח העלה עצי שטים קמל אפסלים ארפו
וקמל אפסלים רחבו רבוע ושלוש אפסלים קומו : ועש
מרמתיו על ארבע פנתיו מפניו היו מרמתיו ויבא אתו
נהשת : ועש את-פיל-קלי המונח את-הסילת ואת-
הקנים ואת-המזקת את-הפוזלת ואת-הפוזלת פל-קליו
עשה נהשת : ועש למונח מקבר מעשה נהשת נהשת
פחת פרכיו מלמטה ערמתיו : ויבא ארבע טבעות
בארבע המצות למקבר המהשת פתים לכדים : ועש
את-הכריתות עצי שטים ויבא אתם נהשת : ויבא את-
הכריתות פפועות על עלעל המונח לשאת אתו פתים
קרב לזה עשה אהה : ועש את-הכריתות
נהשת ואת פני נהשת בפתחיה הפכאל אשר יבאו פתח
אהל מועד : ועש את-הקשר לפתח ונגב
חימנה

שטים רבוע

לפיכך הלצי הקצול שיש משכו מזה האמה : עמודים
עשרים ואדניהם עשרים נחשת וני העמודים נחשתים
קספ : ולפאת צפון מזה האמה עמודים עשרים
ואדניהם עשרים נחשת וני העמודים נחשתים קספ :
ולפאתים קלעים המשים האמה עמודים עשרה ואדניהם
עשרה וני העמודים נחשתים קספ : ולפאת קדמה
מזרחה המשים אמה : קלעים ממש עשרה אמה אל
הכתף עמודים שלשה ואדניהם שלשה : ולכתף
הצניף מזה וצדל לשער הקצר קלעים קמס עשרה אמה
עמודים שלשה ואדניהם שלשה : פל הלצי הקצר
סביב שיש משוך : והאדנים לעמידת נחשת וני העמודים
נחשתים קספ וצפוי האשיתם קספ והם המכשילים קספ
לל עשוי הקצר : וקספ ישער הקצול מצדחה להם תבלת
וארזנו ותולעת שני ושש משוך ועשורים אמה ינה
ומכח ברחב קמס אמות לצפת הלצי הקצר : ועצדיהם
ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וניתם קספ וצפוי
האשיתם נחשתים קספ : וכל היחידת לפשו ונתקצי
סביב נחשת :

אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר עשה על ידי משה
ס ס ס

עבודת קלעים ביד איתמר בראשון חבדו : ובצילאל ביד
אביר בראשון למשה והיה עשה את כל אשר ציוה יהוה
את משה : ואתו אחליצב בראשיתו למטה וידן
והשב ויהם בתבלת וצארונו ותולעת השני ובשש :
ס
הקדש ויהי וזה המנורה השש ועשרים גפר השב
מאות ושלושים שקל בשקל הקדש : יקספ פקודי העדה
מזה גפר ואלה השלש מאות נחשת ושבעים שקל בשקל
הקדש : קמס לגלגלת מנחת השקל בשקל הקדש לכל
העבר על המנזרים מבו עשרים שקל נחשת לקדש לאל
אלה ושלשת אלפים נחשת שקל נחשת לקדש מאות
גפר המספ לצדד את אדני הקדש ואת המנורה מאת
אדנים למאת הקצר גפר לצדו : ואת האלה ישבע המנורה
ונחשת ושבעים שקל וני העמודים יצבה האשיתם
וחשוק אהם : ונחשת המנורה שבעים גפר ואלפים
וארבע מאות שקל : ונעש זה את אדני מטה אהל מוסד
ואת מנחה הנחשת ואת מכפר הנחשת אשר לו ואת כל
כלי

כלי המזבח : ואת אדני הקצול סביב ואת אדני שער
הקדש ואת כל יחידת המשכן ואת כל יחידת הקצר סביב.
יסדה תקביל והארזנו ותולעת השני עשוי בקרשית
לשבת בגדש ונעשו את בגדי הקדש אשר לצדו פאשר
צנה יהוה את משה :
ס
זהב תבלת וארזנו ותולעת שני ושש משוך : ונרקעו את
פתי הנתיב והאצות כחילם לצשורת כרותה תתכלת וכתח
הארזנו וכתח ותולעת השני וכתח השש מצדחה חשב :
ספת עשור לו הקבלת על שני קצווחו חצר : והשב אפסדו
אשר עליו מפני זה מצדחה זהב תבלת וארזנו ותולעת
שני ושש משוך פאשר צנה יהוה את משה :
ס

ויעשו את צבגי השתם מסבת משבצות זהב
מקחולת פתחי חותם על שמות בני ישראל : וישם אתם
על כתפת האפד אבני זקרו לבני ישראל פאשר צנה יהוה
את משה :
ס
השב כמצדחה אלה זהב תבלת וארזנו ותולעת שני ושש
משוך : רביע הגה קפול עשוי את ההישן זהב ארזנו וזהב
דחבו קפול : וימלאו את ארבעת פתחי אבני מוסד
מסדה בקבוצת הסוד האחד : והסוד השני לקח ספור
ויחלם : והסוד השלישי לקח שקל ואחלה : והסוד
הרביעי פתחי שתם והשתה מוספת משבצות זהב
במקלותם : והבדנים על שמת בגר ישראל תקה שתים
עשרה על שמתם פתחי חתם איש על שמו לשנים עשר
שקט : ונעשו על ההישן שושלת נבלת מצדחה צבת זהב
פדור : ונעשו שתי משבצות זהב ושתי משבצות זהב ויתנו
את שתי המשבצות על שני קצות החשן : ויתנו שתי
העבולות הנתיב על שתי המשבצות על קצות החשן : ואת
שתי קצות שתי העבולות קננו על שתי המשבצות ויתנו
על כתפת האפד אל מול פניו : ונעשו שתי משבצות זהב
ויעשו על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד
ביתח : ונעשו שתי משבצות זהב ויתנו על שתי כתפת
האפד מלפניה מוסד פניו לצמת מנחתו מפעל לחשב
האפד : וירכסו את החשן ממשבצות אל משבצות האפד
בפתיל תבלת להיות על השב האפד ולא יצח החשן מפעל
האפד פאשר צנה יהוה את משה :
ס

ויעשו את שקלי האפד מצדחה אבני קליל תבלת : וקיר שלש
ס

הפעיל בתוכו כפי תהיה שמה לקוי סביב לא יתקד :
 ויעשה על-שולי הפעיל רפולי תכלת וארבעה ויהיה שני
 משוך : ויעשה פסגתו זהב טהור ויהיה את-הפסגות
 בתוף הרפלים על-שולי הפעיל סביב בתוף הרפלים :
 פצעו ורפלו פצעו ורפלו על-שולי הפעיל סביב לשורת פאשר
 צנה יהיה את-משה :
 וישעו את-משה :
 ואת-פאשר אבני לאבןו וזבניו : ואת-הפסגות שש
 ואת-האבנים שש פסגו ותכלת וארבעה חסד שש פסגו :
 פשעה להם פאשר צנה יהיה את-משה :
 ויעשו את-פיץ נזר-הקדש וזהב טהור ויכתבו עליו סממל
 פתחיו חוקם קדש ליהוה : ויהיה עליו כתיל תכלת
 לתת על-הפסגות מלמעלה פאשר צנה יהיה את-משה :
 ותכלת על-עברת משכו אהל מועד ויעשו פני
 ויעשו את-הפסגות אל-משה את-משה :
 על-גליו קרפיו תרשיו פריחו ועשיו וזבניו : ואת-
 מכסה עזרת האולם הטאפים ואת-מכסה עזרת התקשים
 ואת פרכת הפסוק : את-זרנו העזרת ואת-זבני ואת
 הפסגות : את-השלקו את-גל-גליו ואת להם הפסים :
 את-הפסגות הפסגות את-הרפלים גלת הפסגות ואת-כל
 פליה ואת ששן הפסגות : ואת מזבח הזהב ואת
 הפסגות ואת קצרת הפסגות ואת טסו פתח האהל : את
 מזבח הפסגות ואת-מכסה הפסגות ואת-גליו ואת
 גל-גליו את-הפסגות ואת-פניו : את גלעי הקצר את-עשיות
 ואת-אזניות ואת-הפסוק לשער הקצר את-עשיות :
 ואת גל-גליו עבדו הפסגות לאהל מועד : את-זבני
 השקר לשורת פאשר צנה יהיה את-משה : ויהיה
 פניו גבני לבחן : פלל אשור-צנה יהיה את-משה פני עשו
 פני ואת-אל את פלי-העבדן : ויהי משה את-פלי-הפסגות
 ואת-עשו אתה פאשר צנה יהיה גז עשיו ויהיה אתם
 משה :
 ויזכר יהוה אל-משה לאמר : פיוס-הקדש הראשון ס
 באהו לתקד פלום את-משכו אהל מועד : ושמת שם
 את זרנו העזרת וספת על-הזרנו את-הפסגות : והבאת
 את-השלקו וזבנת את-עצמו והבאת את-הפסגות וספלותם

וישעו את-משה

למ על-הזרנו

את

את-גל-הקדש : ונתת את-מזבח הזהב לקמרת לפני זרנו
 העזרת ושמת את-פסוק הפתח למשכו : ונתת את
 מזבח העלה לפני פתח משכו אהל-מועד : ונתת את-
 הפסגות ביד-האהל מועד ויהיו הפסגות ונתת שם מים : ושמת
 את-הקצר סביב ונתת את-פסוק שער הקצר : ולמחפת
 את-משכו הפסגות ופסגות את-המשכו ואת-פלי-אשור-בו
 והשמת אתו ואת-פלי-גליו ותיה קדש : ופסגות את-מזבח
 העלה ואת-פלי-גליו והשמת את-הפסגות ותיה הפסגות קדש
 קדשים : ופסגות את-הפסגות ואת-פסגות והשמת אתו :
 ונתת את-הזרנו ואת-זבניו אל-פתח אהל מועד והשמת
 אתם פסגות : והלפשת את-זבניו את פסגות הקדש ופסגות
 ואת-זבניו ואת-זבניו פתח ואת-זבניו והלפשת
 אתם פסגות : ופסגות אתם פאשר משחת את-עשיות
 וכתבי לוי ויהיה להיות להם משחתם לכהן עולם
 לדלתם : ויעש משה פלל אשור צנה יהיה אתו פני עשו :
 ויהי בהקדש הראשון פסגות השגרת פסגות
 להקדש הפסגות : ויהיו משה את-המשכו ויהיו את-
 זבניו ויהיו את-הקדש ויהיו את-זבניו ויהיו את-פסגותיו :
 ויהיו את-האהל על-המשכו ויהיו את-מכסה האהל עליו
 מלמעלה פאשר צנה יהיה את-משה : ויהיה
 ויהיו את-העזרת אל-הזרנו ויהיו את-הפסגות על-הזרנו ויהיו
 את-הפסגות על-הזרנו מלמעלה : ויהיו את-הזרנו אל-
 המשכו ויהיו את פרכת הפסוק ויהיו על זרנו העזרת
 פאשר צנה יהיה את-משה : ויהיו את-השלקו
 באהל מועד על ידו הפסגות פלל ממוזע לפסגות :
 ויערו עליו ערו להם לפני יהוה פאשר צנה יהיה את-
 משה : ויהיו את-הפסגות פאשר צנה יהיה לכהן
 השלקו על ידו הפסגות פסגות : ויעל הפסגות לפני יהוה
 פאשר צנה יהיה את-משה : ויהיו את-מזבח
 הזהב פאשר צנה לפני הפסגות : ויהיו עליו קמרת
 פסגות פאשר צנה יהיה את-משה : ויהיו את-
 פסוק הפסגות למשכו : ואת מזבח העלה שם פתח משכו
 אהל מועד ויעל עליו את-העלה ואת-המזבח פאשר צנה
 יהיה את-משה : ויהיו את-הפסגות ביד-האהל מועד
 ויהיו הפסגות פסגות פסגות : ויהיו פסגות משה
 ואת-זבניו ואת-זבניו ואת-זבניו : פסגות אל-אהל
 מועד ונתתם אל-הפסגות ויהיו פאשר צנה יהיה את-
 משה

משה

שמות פקודי מ

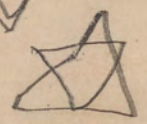
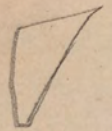
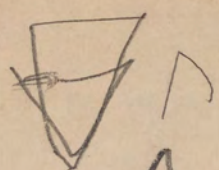
משה : ויפן את-מקו שער הקצר ויבל משה את-המלאכה :
ויבס העגן את-אהל מועד וכבוד יהוה
שלא את-הפישקו : ולא-קבל משה לבוא אל-אהל מועד
יבדעלוהו העגן וכבוד יהוה שלא את-הפישקו :
מסעיהם : ואם-לא יעלה העגן ולא יסעי עד-יום העלתו :
כי עלו יהוה על-הפישקו יומם ולא פתחה לילה בו לעיני
כל-בית-ישראל בכל-מסעיהם :

חוק :

סכום מסוי רסר ואלה שמות אלה ומאמם חסיה . ארם סמן : חצי אלהם
לא תקלי : משיותו י' א' . אי זה בית אשר תבנו י' סמן : וסדרו כ' ט' . לילה
לילה יחזה רעת סמן : פקיו מ' . תורה אלהו בלבו סמן . מנין הפחוחה
תשע וששים . הסתומה . חמש ותשעים . הל מאה
וששים וארבע פרשיות : י' שלה שוך מקדש ומצון
יסעדך סמן

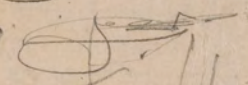

ויקרא

ויקרא :

אשר

ועשה אתה קדושים ליהוה כליל תקדש : וכל מקום
 פהו כליל יהוה לא האכל : ונדבר יהוה
 אל משה לאמר : ודבר אל אחיו ואל בניו לאמר זאת
 תורת התפלות במקום אשר תשחט העולה תשחט התפלות
 לפני יהוה ונדש קדשים הוא : חפזו המסמא אתה
 ואכלתה במקום קדש האכל בחצר אהל מועד : כל
 אשר יגע בבשרה וקדש ואשר יזה מדמה על הבשר אשר
 יזה עליה תבסם במקום קדש : וכלי חרש אשר תבשל בו
 וסגור ואם בכלי חרש בשלה וטרו ושחט בפנים : כל
 דבר בבשרים יאכל אתה ונדש קדשים הוא : וכל חסאת
 אשר יבא מדמה אל אהל מועד לכפר בעדש לא האכל
 באש תשחט :

וזאת תורת האשם ונדש קדשים הוא : במקום אשר י
 ישחט את העולה ישחט את האשם ואת דמו יזרק על
 המזבח סביב : ואת כל חלבו יקריב מפני את האלה
 ואת החלב והמקפה את הקרב : ואת שתי חפלות ואת
 החלב אשר עליהו אשר על הכפלים ואת התורת על
 הכבד על החלות יסירה : והקטיר אדם הכהן המזבח
 אשר ליהוה אשם הוא : כל דבר בבשרים יאכלו במקום
 קדש האכל ונדש קדשים הוא : בחסאת האשם תורת
 ארת להם חפזו אשר יכפרו לו יהוה : ותפלו המקריב
 את עלות אש עוד העלה אשר הקריב לפזו לו יהוה :
 וכל מנתה אשר תאפה בפניו וכל בעשה במתקשת ועל
 מחבת לפזו המתקריב אתה לו יהוה : וכל מקום
 בלילה בשמן תרבה לכל בני אהרן איש פאחיו :

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב
 ליהוה : אם על התודה וקריבה וקריב ו על זבח התודה
 חלות מצות בגלות בשמן וקריב מצות משחים בשמן
 וסלת מרבה חלות בגלות בשמן : על חלות לחם המז
 וקריב קרבנו על זבח תורת שלמים : והקריב מפני אהרן
 סבל קרבנו תרימה ליהוה לפזו חזקה אתים השלמים לו
 יהוה : וקשר זבח תורת שלמים פזו קרבנו יאכל לא יעם
 מפני עד דקה : ואם ינדר או נדבה זבח קרבנו פזו הקריבו
 את זבחו ואכל וקפחרת והפותר מפני יאכל : והפותר מבשר
 תצבא פזו השלישי באש ישחט : ואם חסאת אהרן
 מבשר זבח שלמים פזו השלישי לא ידעה המתקריב אתו
 לא יתעב לו פזיל וזנה ותקשש האבלת מפני עינה השא :

והבשר

ותבשר אשר יגע בכל שמה לא יאכל באש ישחט והבשר
 כל טהור יאכל בשר : ותקשש אשר תאכל בשר מצבה
 השלמים אשר ליהוה וסמאתו עליו ונכרתה תקשש הקדש
 מעשרים : וקשש פירתגע בכל שמה בסמאת אדם או
 בבחמה סמאה או בכל שמה שמה יאכל מבשר זבח
 השלמים אשר ליהוה ונכרתה תקשש הקדש הקדש מעשרים :

ונדבר יהוה אל משה לאמר : ודבר אל בני ישראל לאמר
 כל חלב שור וקשב וצו לא תאכלו : וכלב נבילה וחלב
 סרספה ועשה לכל מלאכה ואכל לא האכלו : כי כל
 אכל חלב מרהפתה אשר יקריב מקדש אשה ליהוה
 ונכרתה תקשש האבלת מעשרים : וכל דם לא תאכלו בכל
 מושלמכם לצוף ולפחמה : כל נפש אשר תאכל פלדם
 ונכרתה תקשש הקדש הקדש מעשרים :

ונדבר יהוה אל משה לאמר : ודבר אל בני ישראל לאמר
 חפזתי את זבח שלמיו ליהוה וקרא את קרבנו ליהוה
 חפזתי את זבח שלמיו וקרא את קרבנו ליהוה
 על התודה וביאפי את הקדש להקריב אתו תנקה לפני יהוה
 ותקטיר חפזו את החלב המזבחה וזהו הקדש לאהרן
 ולבניו : ואת שוק המזון תתנו תרימה לפזו מזבחו
 שלמים : חפזתי את דם השלמים ואת החלב מפני
 אהרן וזו תתנה שוק המזון למנה : כי את חזה התנקה
 ואת שוק התרימה לחתמי מאת בני ישראל מזבחו
 שלמים ואתם לא תאכלו חפזו ולבניו לקדושים מאת
 בני ישראל : זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשר יהוה
 פזו הקריב אתם לכהן ליהוה : אשר יזה יהוה לתת
 להם פזו משחו אתם מאת בני ישראל חזק עולם לדתם :
 זאת התודה לעלה למקחה ולחפאת ולאשם ולמלוואים
 בלזבח השלמים : אשר יזה יהוה את משה בחר סיג
 פזו צאתו את בני ישראל לקריב את קרבנותם ליהוה
 במדבר סיני :

ונדבר יהוה אל משה לאמר : קח את אהרן ואת בניו

אתה תבחר ויחבר אתו באבנים וילבש אתו את הסלע
 ויטו עליו את המאד ויחבר אתו פוחש המאד ויאסד לו
 וישם עליו את השמן ויטו אל המושן את האבנים
 ואת המאדים : וישם את המזבחת על ראשו וישם על
 המזבחת אל סגול קצו את ציצ הדבב נור הקדש פאשר
 ענה יהוה את משה : ויקח משה את שמן המזבחה
 וימשח את המזבחה ואת כל אשר בו וימחש אתם : וי
 מנני על המזבחה שבע פעמים וימשח את המזבחה ואת כל
 גליו ואת הסלע ואת פניו לקדשם ויצל משמן המזבחה
 על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו : ויקרב משה את בני
 אהרן וילבשם קפנות ויחבר אתם אבנט ויחבש להם מנעלות
 פאשר ענה יהוה את משה : וילש את פי המזבחה ויסמך
 אהרן ובניו את ידוהם על ראש פר הספאת : וישחש ויקח
 משה את הדם ויטו על המזבחה סביב פאשר ענה
 ויחשא את המזבחה ואת הדם ויצל אל יסוד המזבחה ויחבשהו
 לכפר עליו : ויקח את פל החלב אשר על הקרב את
 ימרת הקבד ואת שמני הקלית ואת חלביתו ויקח משה
 המזבחה : ואת הכפר ואת ערו ואת פשרו ואת פשרו
 שרת פאש מהניז למזבחה פאשר ענה יהוה את משה :
 ויקרב את אל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידוהם על
 ראש האיל : וישחש ויזרקה משה את הדם על המזבחה
 סביב : ואת האיל נסח לנתתי ויקח משה את הראש
 ואת המזבחה ואת הכפר : ואת הקרב ואת הכרעים נתץ
 בפנים ויקח משה את פל האיל המזבחה עלה היא
 לביתיחה אשה היא ליהוה פאשר ענה יהוה את משה :
 ויקרב את האיל השני אל המזבחה ויסמכו אהרן ובניו
 את ידוהם על ראש האיל : וישחש ויקח משה מן המזבחה
 ויטו על המזבחה את המזבחה ועל פשרו ועל פשרו ועל
 פשרו ועל המזבחה : ויקרב את בניו אהרן ויטו ויטו מן
 הדם על המזבחה אולם המזבחה ועל פשרו ועל פשרו ועל
 פשרו ועל המזבחה ויזרקה משה את הדם על המזבחה סביב :
 ויקח את החלב ואת האלה ואת פל החלב אשר על הקרב
 ואת ימרת הקבד ואת שמני הקלית ואת חלביתו ויקח משה
 המזבחה : ויסל המזבחה אשר לפני יהוה לקח חלת משה
 אמת וחלת להם שמן ויחבר אתו וישם על החלבים
 ועל שוק המזון : ויטו את החלב על פני אהרן ועל פני

ויקרא צו ה

בניו ויגח אתם המזבחה לפני יהוה : ויקח משה אתם
 מעל פניהם ויקח המזבחה על העלה מלאים הם לריח
 נידוח אשה היא ליהוה : ויקח משה את הקח ויניסוהו
 המזבחה לפני יהוה כאל המזבחה למשה היה למזבחה פאשר
 ענה יהוה את משה : ויקח משה משמן המזבחה ויטו
 הדם אשר על המזבחה ויז על אהרן ועל בניו
 ועל בניו בניו אהרן ויחבש את אהרן ואת בניו
 ואת בניו בניו אהרן : ויאמר משה אל אהרן ואל בניו
 בשלח את החבשה פתח אהל מועד ושם האכלו את
 החלם אשר בסל המזבחה פאשר ענה יהוה את משה ויטו
 יאכלוהו : והמזבחה בפשר וכלחם פאש תשרפו : וימסחו
 אהל מועד לא תשא שבעת ימים עד יום מלאת ימי
 מלאכתם פי שבעת ימים ומלא את ידכם : פאשר ענה
 ביום הזה ענה יהוה לעשרת לכפר עלכם : ויקח אהל
 מועד משבט יומם וילזה שבעת ימים וישמרתם את משבחת
 יהוה ולא תמחוהו פירכו צויתו : ויעש אהרן ובניו את
 כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה :

ויחל ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו וילחמו
 וישראו : ויאמר אל אהרן ואל בניו עגל כדבר לחסאת
 ואל לעלה המימם ויחבר לפני יהוה : ואל בני ישראל
 תדבר לאמר קחו שעידי עזים לחסאת ועגל וקבש בני
 שנה המימם לעלה : ושור ואיל לשלמים לזבח לפני
 יהוה ומזבחה פלילה בשמן פי היום יהוה נראה אליכם :
 ויקחו את אשר ענה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל
 העדה בעמדו לפני יהוה : ויאמר משה זה הדבר אשר
 צוה יהוה פאשר ענה יהוה : ויאמר משה את משה
 אל אהרן קרב אל המזבחה ועשה את חסאתו ואת עלמתו
 וכפר בעדה ובעד העם ועשה את קרבנו העם וכפר בעדם
 פאשר ענה יהוה : ויקרב אהרן אל המזבחה וישחש את
 עגל חסאת אשר לו : ויקרבו בני אהרן את הדם אליו
 ויסל אצבעו בדם ויטו על המזבחה ואת הדם ויצו
 אל יסוד המזבחה : ואת חלב ואת הקלית ואת הימרת
 מן הקבד מן חסאת הקמיר המזבחה פאשר ענה יהוה
 את משה : ואת הכפר ואת העור שרת פאש מהניז
 למזבחה : וישחש את העלה וימחשו בני אהרן אליו את
 הדם ויזקרוהו על המזבחה סביב : ואת העלה המזבחה
 אליו

אליו לתקחה ואת הראש ואת המזבח : ויקח
את המזבח ואת הפרעים ויקח על העלה המזבח :
ויקרב את ריבון העם ויקח את שיעור המזבח אשר לעם
וישקפהו ויחפאהו בראשו : ויקרב את העלה וישקח
על המזבח מלבד עלת הקור : וישקח את השול ואת
הפיל וכן השלמים אשר לעם וימחה בלי את העם
אליו ויזקקהו על המזבח סביב : ואת החלבים מן השור
וימחהו על העלה והמזבח והפליה ויתרת הקדו : וישמי
את החלבים על הקזית ויקח החלבים המזבח : ואת
הקזית ואת שוק תלמי הגוף אשרו המזבח לפני יהוה
כאשר צוה משה : וישא אתו אתו אל העם ויבדקם
ויגד מעשר המזבח והעלה והשלמים : ויגד משה
ואשרו אל העל מויד וישא ויבדקו את העם ויהא כבוד
יהוה אל פניהם : ויבא אש מלפני יהוה והאכלו על
המזבח את העלה ואת החלבים ויהא פני העם ויקחו
על פניהם :

ויקחו בני ישראל לבב ויבדקו את סוהנתו ויבדקו
אש וישמי עליה הקזית ויתרבו לפני יהוה אש ויהא
לא צוה אדם : ויבא אש מלפני יהוה והאכלו אתם
ויחיהו לפני יהוה : ויאמר משה אל אחיו היה אשר
יהוה ו לאמר בחרני אהרן ועל פני כל העם אהרן וידם
אחרו : ויקרא משה אל ישראל ואל אלצו בני ישראל
יד אחיו ויאמר אליהם הנה ישא את החיבת מנת פני
העז אל מתיח לפניה : ויתרבו וישאם בפתחם אל
מתיח לפניה כאשר צוה משה : ויאמר משה אל אחיו
גלאלצו וליאמר ו בניו ראשיכם אל תפרעו ויבדקם
לא תפרעו ולא תהרו ועל פניהם ויהוה ויחיהו על
עז ישראל ויבדקו את ישראל אשר שרת יהוה : ומפתח
אמר מויד לא תבאו פדפתיהו פיהם מפתח יהוה
עלכם ויעשו כדבר משה :
אל אחיו לאמר : הן ושכר אל פשתו ואתה ויבדקו אתם
בבצקם אל העל מויד ולא תהרו תחת עולם לדומים :
ולתבדל בני העז וכן תהל וכן תפאז וכן תהרו :
ויהוה את בני ישראל את פניהם אשר יהוה :
ויבדקו את פניהם וישא את פניהם אשר יהוה
ויבדקו משה אל :

אשרו ואל אלצו ואל איתמר ו בניו המזרחים קחו את
המזבח המזבח ואתו ואתו ואתו ואתו ואתו ואתו
כי קדש קדשים הוא : ואלתם אתה במקום קדוש כי
קדוש וקדו בלוי הוא מאשי ויהוה בידו צוה : ואת
זה המזבח ואת שוק המזבח תאכלו במקום סוהר
אתה ובניו ובנותיה אתה קריחה וקדו בלוי נתנו מזבח
שלמי בני ישראל : שוק המזבח ואת המזבח על
אשי החלבים וביאו להקח המזבח לפני יהוה והלה לה
ילבדו אתה לתקיעולם כאשר צוה יהוה : ואת שיעור
המזבח קדש קדש משה ויהוה שרת ויקח על אלצו
ועל איתמר בני אהרן המזבח לאמר : מדוע לא אכלתם
את המזבח במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה ו
בנו לכם לשאת את עוונת הקדש לכפר עליהם לפני יהוה :
הן לא יהיה ארצותה אליהקדש פניהם אכלו תאכלו
אתה פקדש כאשר צוהו : ויבדקו אתו אל משה הן
חיים הקריבו את המזבח ואת עלתם לפני יהוה והקריבה
אתי פאלה ואכלתי חסאת חיים היטב בעיני יהוה :

וישמע משה וייטב בעיניו :
ויבדקו יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם : ויבדקו
אל בני ישראל לאמר זאת חסיה אשר תאכלו מכל המזבח
אשר על המזבח : כל ו מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת
מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו : אך את זה לא תאכלו
מפעלי הגדה ומפרסי הפרסה את תבטל קרימעלה גרה
היא ופרסה איבני מפרים סמא הוא לכם : ואת השפון
קרימעלה גרה הוא ופרסה לא יפרים סמא הוא לכם :
ואת התרנגול קרימעלת גרה הוא ופרסה לא הפרסה
סמאה הוא לכם : ואת החזיר קרימפרים פרסה הוא
ושסע שסע פרסה ויהוה גרה לא יגר סמא הוא לכם :
מפשרם לא תאכלו ובבבלתם לא תגעו סמאים הם לכם :
את זה תאכלו מכל אשר בפנים כל אשר לו סנפיר
וקטףשת בפנים בפנים ובתלים אתם תאכלו : וכל
אשר אירלו סנפיר ומשקשת בפנים ובתלים מכל אשר
הפנים ומכל גחש חסיה אשר בפנים שמו הם לכם : ושמו
יהוה לכם מפשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקעו : כל
אשר אירלו סנפיר ומשקשת בפנים שמו הוא לכם : ואת
אלה תשקעו מן העוף לא תאכלו שמו הם את הנשר ואת

הפרס ואת העונות : ואת הנזחה ואת הקדשה למינה : את
 פל-ערב למינו : ואת פת הקערה ואת הפתקים ואת השלחן
 ואת הכסף למינהו : ואת הכנס ואת השלחן ואת הנזחה
 ואת התולשמת ואת הקמח ואת הקדש : ואת הקסידה
 העולה קהלך על-ארבע שמשותף הוא לכם : את ארבעה האכלו
 מכל שרץ העוף קהלך על-ארבע אשר לא כרעם מפעל
 לרגליו לפתר בןו על-הארץ : את-אלה מהם האכלו את
 הארבה למינו ואת-הסלעם למינהו ואת-החרול למינהו
 ואת-החגב למינהו : וכל שרץ העוף אשר-לו ארבע רגלים
 שמשותף הוא לכם : ואלה תסמאו עליהם פגבלתם וסמאו
 עדי-הערב : וכל-הנשוא פגבלתם וכבס בגדיו וסמאו עדי-
 הערב : לכל-הבהמה אשר הוא מסקרת פרוסה ושסע ו
 איגפה שסעת וגרה איגפה מפעלה סמאים הם לכם על-
 הפגע בהם וסמאו : וכל-החיה על-פניו פגבלת-החיה קהלכת
 על-ארבע סמאים הם לכם עליהם פגבלתם וסמאו עדי-
 הערב : והנשוא את-גבולתם וכבס בגדיו וסמאו עדי-הערב
 סמאים קפה לכם : וזה לכם הסמא בשרץ
 השרץ על-הארץ חלדו והעקב והחב למינהו : והאקה
 והקם והלפאה והחמש והתולשמת : אלה הסמאים לכם
 פגבלת-השרץ עליהם פגבלתם וסמאו עדי-הערב : וכל
 אשר-יפל עליו מהם ופגבלתם וסמאו מפעל-עליו או בגד
 או עור או שן פל-עליו אשר-עשה מלאכה בהם פגבלתם
 יבאו וסמאו עדי-הערב וסמאו : וכל-פלי-הרש אשר-יפל
 מהם אל-הוכו כל אשר פתוהו וסמאו ואתו תשברו :
 מפעל-האכל אשר יאכל אשר עליו פגבלתם וסמאו וכל-
 משקה אשר ישקהו פגבלתם וסמאו : וכל אשר-יפל
 מפגבלתם עליו וסמאו תגורו וכי-יגעו סמאים הם וסמאים
 יתנו לכם : את מעני הבזר מקודשים יהיה שחור ונגע
 פגבלתם וסמאו : וכי יפל מפגבלתם על-פגבלת זרע אשר
 יזרע שחור הוא : וכי יפגלו על-גבע ופגבלתם
 עליו סמא הוא לכם : וכי ימות מדי-הבהמה
 אשר-היא לכם לפגלה הפגע פגבלתה וסמאו עדי-הערב
 והאכל מפגבלתה וכבס בגדיו וסמאו עדי-הערב והנשוא את-
 גבולתה וכבס בגדיו וסמאו עדי-הערב : וכל-השרץ השרץ
 על-הארץ שמשותף הוא לא יאכל : פל-החיה על-גורו וכל

א' מ' ט' י' כ' ו' רנתי והיא חצי העורה באותיות
 הולך

חלה על-ארבע עד פל-מרגה רגלים לכל-השרץ השרץ
 על-הארץ לא תאכלום קרי-שחור הם : אל-תשקצו את-
 נפשתיכם פגבלת-השרץ השרץ ולא תסמאו בהם ונמפתם
 בהם : כי אפי יהיה אלהיכם והתקדשםם והייתם קדשים
 כי קדוש אני ולא תסמאו את-נפשתיכם פגבלת-השרץ קהלכם
 על-הארץ : כי ו אפי יהיה הפעלה אתכם מארץ מצרים
 להית לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני : זאת
 הברית הפקמה והעוף וכל נפש החיה קהלכם פגבלתם וכל-
 נפש השחבת על-הארץ : להבדיל בין הסמא ובין השחור
 ובין החיה הפגבלת ובין החיה אשר לא תאכל :

ויבגר יהיה אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל
 לאמר אשר כי תורע וגולה זכר וסמא שבעת ימים פגמו
 בדת דוקהו הסמא : וכיום השמיני ופול אשר ערלהו :
 בשלשים יום ושלשת ימים משב פדמי סהרה פגבלת-הרש
 לא-תגע ואל-תפקדש לא רבא עדי-מלאות ימי סהרה : ואם
 נגבה חלד וסמא שבעים פגבלתה וששים יום וששת ימים
 משב על-דמי סהרה : ובמלאות ימי סהרה לבו או
 לבת תבוא פגבלתו לעלה יבדו-יגה ארתי לחפאת
 אל-פתח אהל-מועד אל-הפנתו : והקריבו לפני יהיה
 וכפר עליה וסהרה מסקר דמיה זאת הברית הילדות לזכר
 או לנגדה : ואם-לא תמנא דה גי טה ולקחה שפתי-הרים
 או שני בני יתה אחד לעלה ואחד לחפאת וכפר עליה
 חפנתו וסהרה :

ויבגר יהיה אל-משה ואל-אהרן לאמר : אדם פג-
 יהיה בעור-בשרו שאת ארספתת או בהרת והנה בעור
 בשרו לנגע צרעת והובא אל-אהרן חפנתו או אל-אחד
 מסבניו הדקנים : ורצה חפנתו ואת-הנגע בעור-הבשר
 ושער פגבלת חפד לבו וסמא הנגע עמו מעור בעור נגע
 צרעת הוא ורצהו חפנתו וסמאו אתו : ואם-בהרת לבנה
 הוא בעור בשרו ועמו אור-מראה מדי-עור וסמא לא
 חפד לבו והסגיר חפנתו את-הנגע שבעת ימים : ורצהו
 חפנתו פגמו השביעי והנה הנגע עמו בעליו לא-פשה
 הנגע בעור והסגירו חפנתו שבעת ימים שנית : ורצהו
 חפנתו אתו פגמו השביעי שנית והנה בנתה הנגע ולא-פשה
 הנגע בעור וסמאו חפנתו מספחת הוא וכבס בגדיו וסמאו :
 ואם-פשה תפשה מספחת בעור אהרי הראתו אל-חפנתו
 לטהרתו

לטהרתו ונראה שנית אליהם : וראה הפלו והפך
 ששתה המפסחת בעור וסמאיו הפלו צרעת הוא :
 גגע צרעת פי התורה פאדם והנבא אליהם :
 וראה הפלו והנה שאת לבנה בעור והיא הנבא שער לבן
 ומתת בעור חי בשאת : צרעת נושנת הוא בעור בשאי
 וסמאיו הפלו לא יסגרו פי סמא הוא : ואם פרוח תפכה
 הצרעת בעור וכשתה הצרעת את כל עור הגגע קראשו
 ועד רגליו לכל מראה עיני הפלו : וראה הפלו והנה
 כשתה הצרעת את כל פשו וסתר את הגגע שלו הפה
 לבו סתור הוא : גבוים הראות בו בעור חי וסמא
 וראה הפלו את הבעור החי וסמאיו הבעור החי סמא הוא
 צרעת הוא : או כי ישגב הבעור החי והפכה ללבן נבא
 אליהם : וראה הפלו והנה גהפה הגגע ללבן וסתר
 הפלו את הגגע סתור הוא :
 וראה בו בעור שחור ונראה : וראה במקום השחור שאת
 לבנה או כהת לבנה אדממת ונראה אליהם :
 וראה הפלו והנה מראה שער מרעור ושערה הפה לבן
 וסמאיו הפלו גגע צרעת הוא בשחור פרוח : ואם
 וראה הפלו והנה אור פיה שער לבן ושפלה אענה מר
 הצור והיא כהה והסגור הפלו שבעת ימים : ואם
 פשה תפשה בעור וסמא הפלו אלו גגע הוא : ואם
 פחמיה פועלו הפנת לא ששתה אלו גגע הוא : ואם
 וסתר הפלו : או בעור פריהתה בעור סבות
 אש והיתה סתת המנה פנת לבנה אדממת או
 לבנה : וראה אתה הפלו והנה גהפה שער לבן
 בפנתה מראה עמק מרעור צרעת הוא בשנתה פרוח
 וסמא אלו הפלו גגע צרעת הוא : ואם וראה הפלו
 והנה אור פנתה שער לבן ושפלה אענה מרעור והוא
 כהה והסגור הפלו שבעת ימים : וראה הפלו והוא
 השביעי ואם פשה תפשה בעור וסמא הפלו גגע צרעת
 הוא : ואם פחמיה פועלו הפנת לא ששתה בעור והוא
 לטה שאת המנה הוא וסתר הפלו פריהתה סבות
 אש והוא : וראה הפלו את הגגע והנה מראה עמק מר
 העור גבו שער צלב גבו וסמא אלו הפלו גמא הוא צרעת
 תראה או תעור הוא : וכי וראה הפלו את הגגע והנה

ע' ל' ס' ה'

אדממתה עמק מרעור ושער שחור או בו והסגור הפלו
 את הגגע תפכה שבעת ימים : וראה הפלו את הגגע
 פנים השביעי והנה לא פשה תפכה ולא תהיה בו שער
 צלב ונראה תפכה או עמק מרעור : והתנלה ואת
 תפכה לא יגלה והסגור הפלו את תפכה שבעת ימים
 שנית : וראה הפלו את תפכה פנים השביעי והנה
 לא פשה תפכה בעור ונראה אענה עמק מרעור וסתר
 אלו הפלו וכגס בגדיו וסתר : ואם פשה וסמא תפכה
 בעור אתה סתרתו : וראה הפלו והנה פשה תפכה
 בעור לא יפכה הפלו לשער שחור צמוד בו נראה תפכה
 בעינו עמד תפכה ושער שחור צמוד בו נראה תפכה סתור
 הוא וסתר הפלו : ואם או אשה פריהתה
 היא וסתר הפלו : וראה הפלו והנה
 בעור פשה תפכה פנת לבנה קמה הוא פרה בעור
 בעור פשה תפכה פנת לבנה קמה הוא פרה בעור
 סתור הוא : ואם ספאת פניו ישגב ראשו גבה הוא
 סתור הוא : וכי יהיה בענת או בענת גגע לבן
 אדממת צרעת פנתה הוא פנתה או בענתה : וראה
 אלו הפלו והנה שאת הגגע לבנה אדממת פנתה
 או בענתה פנתה צרעת עור בעור : איש צרוע הוא
 סמא הוא סמא וסמאיו הפלו פראשו גגעו : והצרוע
 אשר בו הגגע בגדיו יהיו פרטים וראשו יהנה פרוץ ועל
 פשם נעמה וסמא סמא יקרא : פלי ימי אשר הגגע בו
 יסמא סמא הוא פרו יאב מהניז לפנתה מושבו :
 וסתר פריהתה בו גגע צרעת בגדיו אשר או בגדו
 פשתים : או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור
 או בכל מלאכת צור : והנה הגגע וקמה או אדממת
 בגדיו או בעור או בשתי או בערב או בכל פל-סור גגע
 צרעת הוא ונראה את הפלו : וראה הפלו את הגגע
 והסגור את הגגע שבעת ימים : וראה את הגגע פנים
 השביעי פריהתה הגגע פגדו או בשתי או בערב או בעור
 לכל אשר יעשה העור למלאכה צרעת ממארת הגגע
 סמא הוא : ושכת את הגעד או את השתי או את
 הערב בעמור או בפשתים או את פלי פלי העור אשר יהיה
 בו הגגע פריהתה ממארת הוא פאש השוקה : ואם וראה
 הפלו והנה לא פשה תפכה פגדו או בשתי או בערב או

ע' ל' ר' ה'

בכל קליוור : וצנה הפהו ולכסו את אשרו הנגע
 שבו והסגירו שבעת ימים שנית : ודעה הפהו חסריו הנגעים
 ארתי הנגע והפה לא ירפח הנגע את עינו והנגע לא יפשה
 שטח הוא באש תשרפו פהת הוא פהתו או בנבחהו :
 אם רעה הפהו והנה פהת הנגע אתו והנגע אתו והנגע
 אתו מרפחיו או מרפחיו או מרפחיו או מרפחיו :
 ואם פהתה עוד נגעו או בשתי או בערב או בכל פליוור
 פהתה הוא באש תשרפו את אשרו הנגע : והנגע
 או השתי או הערב או כל פליו העור אשר הנגעים וקר מהם
 הנגע וקרם שנית וסחר : זאת הנה נגע צרעת פהו
 הנגסו או השתים או השתי או הערב או כל פליוור
 לפהו או לפהו :

וידבר יהוה אל משה לאמר : זאת פהת הנה יד
 המעצב גיום פהתו והנה אל הפהו : ויצא הפהו אל
 מהויץ לפהתה נראה הפהו והנה נרפא נגע הצרעת מן
 הפורע : וצנה הפהו ולקח לפהתו שתי צפרים חיות
 סהרות וצץ ארו ושני תולעת ואזב : וצנה הפהו ושטח
 את הפפור הצפר אל פליוור על ימים חיים : את
 הפפר סהרה יקח אתה ואת צץ הארז ואת שני התולעת
 ואת האזב ושכל אותם ואת הפפר סהרה פדם הפפור
 השחפה על פנים סהרים : והנה על הפפור מרפחיה
 שבע פעמים וסגרו ושלח את הפפור סהרה על פני הסנה :
 ודגם הפפור את פהו ונגח את פליוור ודגם בפום
 וסחר וסחר יבוא אל הפהתה וישב מהויץ לאחלו שבעת
 ימים : והנה ביום השביעי נגח את פליוור את ראשו
 ואת קנה ואת פהת עינו ואת פליוור את ראשו
 פהו ורחץ את פהו בפנים וסחר : יבוא הפפור את
 שני דגשים תמימים וכבשה אחת בת שנהה תמימה
 ושלשה צפרים סלת מנהה בלילה בשמן ולג אחד שמן :
 והעמיד הפהו המסחר את האיש המסחר ואגם לפני
 יהוה פהת אהל מועד : ולקח הפהו את הפפור האחד
 והקריב אתו לאשם ואת רגל השמן והקריב אתם הפפור
 לפני יהוה : ושטח את הפפור בפנים אשר ישטח את
 הפפוח ואת העלה במקום הנהו לי פהתה האיש הוא
 לפהו ולשם הדשים הוא : ולקח הפהו פנים האשם ומהו
 הפהו על פהתו או הפפור הימנית ועל פהו יד הימנית
 ועל

ועל פהו רגלו הימנית : ולקח הפהו מלג השמן וצפה
 על פה הפהו השמאלית : ושכל הפהו את אשרו הימנית
 מרפחיו אשר על פהו השמאלית והנה מרפחיו באצבעו
 שבע פעמים לפני יהוה : ומיתר השמן אשר על פהו ומהו
 הפהו על פהתו או הפפור הימנית ועל פהו יד הימנית
 ועל פהו רגלו הימנית על פה האשם : והפפור בשמן
 אשר על פה הפהו ומהו על ראש הפפור וכפר עליו הפהו
 לפני יהוה : וצפה הפהו את הפפוח וכפר על הפפור
 מרפחיו וסחר ושטח את העלה : והעלה הפהו את
 העלה ואת הפפוח המפפוח וכפר עליו הפהו וסחר :

ואם נל הוא ואין ידו מועדת ולקח כבש אחד
 האשם לתנקה לכפר עליו ועשרו סלת אחד קליל בשמן
 למנחה ולג שמן : ושני תרים או שני בני יונה אשר
 פשוט ידו והנה אחד הפפוח והאחד עלה : והביא אותם
 ביום השמיני למנחה אל הפהו אל פהת אהל מועד לפני
 יהוה : ולקח הפהו את כבש האשם ואת רגל השמן והקריב
 אתם הפהו לתנקה לפני יהוה : ושטח את כבש האשם
 ולקח הפהו פנים האשם ומהו על פהתו או הפפור
 הימנית ועל פהו יד הימנית ועל פהו רגלו הימנית :
 ומרפחיו השמן אשר על פה הפהו השמאלית : והנה
 הפהו באצבעו הימנית מרפחיו אשר על פהו השמאלית
 שבע פעמים לפני יהוה : ומהו הפהו מרפחיו אשר
 על פהו על פהתו או הפפור הימנית ועל פהו יד הימנית
 ועל פהו רגלו הימנית על פהתו פנים האשם : והפפור מר
 השמן אשר על פה הפהו ומהו על ראש הפפור וכפר
 עליו לפני יהוה : וצפה את הפפור מרפחיו או מרפחיו
 הנהו באשר פשוט ידו : את אשר פשוט ידו את הפפור
 הפפוח ואת הפפור עלה על הפפור וכפר הפהו על
 הפפור לפני יהוה : זאת הנה אשרו נגע צרעת אשר
 לא תשיג ידו פהתו :

וידבר יהוה אל משה לאמר : פי תבא אל צרע פגעו אשר
 צני נתו לכם לצרעה ונתתי נגע צרעת פהת צרע
 אתה ומהם : יבא אשרו הפהו והקריב לפהו לאמר נגע
 נראה לי פהת : וצנה הפהו ופני את הפהו פהתו ומהו
 הפהו לראות את הנגע ולא יפחא פליוור פהת וסחר
 מן יבא הפהו לראות את הפהת : ודעה את הנגע והנה
 הנגע פהת הפהו שפפוח ונתחשת או צרעת
 ומראהו

ויקראו שאל מרתמיר : ויבא הפהו מרתמיר אל פתח
הבית והסגיר את הבית שבעת ימים : ושבע הפהו ימים
השביעי וקרא והנה פשה הנגע בקולת הבית : ויצא
הפהו והלגע את האבלים אשר בקו הנגע והשליכו אתו
אל מחוץ לעיר אל מקום סמא : ואת הבית והנע סגור
סגור ושמעו את הקול אשר הקנע אל מחוץ לעיר אל
מקום סמא : ולקחו צבצים צהובים וקביאו אל פתח
הצבצים וצפר צפר יקח וסח את הבית : ואם ישוב הנגע
יקנה בבית שחר הלעז את האצבעים ואת הקולות את
הבית ואת היסוד : וכל הפהו וקרא והנה פשה הנגע
בבית צרעת סמארת הוא בבית סמא יבא : ונתן את
הבית את אבניו ואת עליו וארץ על צפר הבית והוציא
אל מחוץ לעיר אל מקום סמא : וקרא אל הבית כל ימי
הסגיר ארץ יסמא עדי הערב : והשגב בבית וכבס את
בגדיו והאכל בבית וכבס את בגדיו : ואם יבא לבא הפהו
וקרא והנה לא פשה הנגע בבית אחר הפהו את הבית
וסחר הפהו את הבית פי נקמא הנגע : ולקח לתמא את
הבית שמי צבצים וצץ ארץ ושני תולעת ואזב : ושחט
את הצפר הקחת אל פלי החרט על מים חיים : ולקח את
עצ החרט ואת האזב ואת ושני התולעת ואת הצפר הקחת
וסבל אותם בדם הצפר השחטה ובמים חמים והנה
אל הבית יצבע פעמים : והסמא את הבית בדם הצפר
ובמים חמים ובצפר קתרה יבצע הקנה יבאזב בבשן
התולעת : ושלה את הצפר הקנה אל מחוץ לעיר אל
מקום סמא עדי הערב : וקבר על הבית וסחר : זאת התורה לכל נגע
הצרעת ולבית : ולצרעת הבגד ולבית : ולשאת ולשפחת
הצרעת : להזהר פנים הסמא ובגדים הבית : זאת תורה
הצרעת :

ונדבר יהיה אל משה ואל אהרן לאמר : ודברו אל בני
ישראל ואמרתם אליהם עיש איש פי הנה נב מבשלו זוב
סמא הוא : וזאת הקנה סמאתו וזובו בר בשורו את זובו
אל החמים בשורו מזובו סמאתו הוא : כל המשפב אשר
ישפב עליו הזב יסמא וכל הקלי אשר ישפב עליו יסמא :
ואיש אשר יגע במשפבו וכבס בגדיו ונתן במים וסמא
עדי הערב : והישפב על הקלי אשר ישפב עליו הזב וכבס
בגדיו ונתן במים וסמא עדי הערב : והלגע בצפר הזב

יבס

וכבס בגדיו ונתן במים וסמא עדי הערב : וקריאה
הזב בפשהו וכבס בגדיו ונתן במים וסמא עדי הערב :
וכל המשפב אשר ירפב עליו הזב יסמא : וכל הלגע
בכל אשר יהיה תחתיו יסמא עדי הערב והפשה אותם
וכבס בגדיו ונתן במים וסמא עדי הערב : וכל אשר יגע
בו הזב והיו לא שטף במים וכבס בגדיו ונתן במים וסמא
עדי הערב : וכל חרש אשר יגע בו הזב ישגר וכל קלי
עץ ישטף במים : וקריאתו הזב מזובו וספר לו שבעת
ימים לסהרתו וכבס בגדיו ונתן בשורו במים חיים וסחר :
ובגדים השמיני יקחלו שמי תרים או שני בגי יזב וקרא ו
לפני יהיה אל פתח אהל מועד ויתנבם אל הפהו : ועשה
אותם הפהו אתד הסאת והאחד עלה וכפר עליו הפהו לפני
יהיה מזובו :

ובע ונתן במים את קלי בשורו וסמא עדי הערב : וכל
בגד וכל צור אשר יהיה עליו שכבת צרע וכבס במים
וסמא עדי הערב : ואשה אשר ישפב איש אותה שכבת צרע
והנצי במים וסמא עדי הערב : ואשה
כרתה זכה גם יהיה זכה בכשחה שבעת ימים תתנה
בנדתה וכל הלגע בה יסמא עדי הערב : וכל אשר משפב
עליו בנדתה יסמא וכל אשר משפב עליו יסמא : וכל הלגע
במשפבה וכבס בגדיו ונתן במים וסמא עדי הערב :
וכל הלגע בקלי קלי אשר משפב עליו וכבס בגדיו ונתן
במים וסמא עדי הערב : ואם על המשפב הוא אז על הקלי
אשר הוא ישבת עליו בגדיו יסמא עדי הערב : ואם
שלב ישפב איש אותה ונתן נדתה עליו וסמא שבעת ימים
וכל המשפב אשר ישפב עליו יסמא : ואשה
כרתה זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה אז כרתה
על נדתה קלי ימי זוב סמאתה פימי נדתה תתנה סמאתה
הוא : כל המשפב אשר משפב עליו קלי ימי זובה
במשפב נדתה יהיה לה וכל הקלי אשר משפב עליו סמא
יהיה סמאת נדתה : וכל הלגע גם יסמא וכבס בגדיו
ונתן במים וסמא עדי הערב : ואם סמאתה מזובה וספחה
לה שבעת ימים ואחר הסחר : ובגדים השמיני יקחלו
שמי תרים או שני בגי יזב וקרא והנה אותם אל הפהו
אל פתח אהל מועד : ועשה הפהו אתד הסאת וקרא
והוא אתד עלה וכפר עליו הפהו לפני יהיה מזוב

סמאתה

169

מסעי ספואה : והתקם את בני ישראל מספואם ולא ידעו
במספואם מספואם את משפני אשר בתוכם : זאת היתה
הקדוה והקדוה שכתובתה לשפואה קדוה : והתקדו
עם ספואה :

ו ו ו ו ו

וידבר יהוה אל משה אחרי מות אשר בגן אהלו בקרבכם
לפני יהוה נקמה : ויאמר יהוה אל משה ופי אל
אהלו אחיו ועל ידו נקל עת אל הקדוש טעית לפרכת
אל פני הפלרת אשר על הארץ ולא ימות מי בעינו אצלה
על הפלרת : בואת ימי אהלו אל הקדוש אשר ברפאת
לחפאת ואל לעלה : שתתמיד לךש לבש עקבס
יהי על פשרו נענגס פד והזר נכמנגת פד יגלה בעדו
לדש הם ורקס בפנים את בשרו לבשם : נפאת ערת בגי
ישאל יקח שגי שיערו עזים לחפאת ואל אחד לעלה
והקדוב אהלו את פיר החפאת אשר לו וכפר בעדו בעד
ביתו : ולקח את שני השערים והעמיד אתם לפני יהוה
פחה אהל מועד : וקמו אהלו על שני השערים גללות
גזרל אחד ליהוה וגזרל אחד לעזאזל : והקריב אהלו את
השעיר אשר עלה עליו הגזרל ליהוה ועשהו חפאת את
השעיר אשר עלה עליו הגזרל לעזאזל ועמדתי לפני יהוה
לכפר עליו לשפוא אתו לעזאזל המדברה : והקריב אהלו
את פיר החפאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט
את פיר החפאת אשר לו : ולקח מלא תיפתחה גחלת אשר
בעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו הקרת סמים בקח
והביא טבית לפרכת : וקמו את הטהרת על האש לפני
יהוה וכפח ו ענו הקרת את הפלרת אשר על הקדוה ולא
יקוה : ולקח מים ספר והזה באצבעו על הקדוה ולא
קדוה ולפני הפלרת יזה שבע פעמים מרהם באצבעו :
ושחט את שעיר החפאת אשר לעם והביא את דמו אל
מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם ספר והזה
אתו על הפלרת ולפני הפלרת : וכפר על הקדוש מספואה
בני ישראל ומשפיעיהם לכל חפאתם וכן יעשה לאהל מועד
השעור אשם בתוה ספואתם : וכל אדם לא יקדוה ו פאקה
מועד בבואו לכפר בקדוש עד אהלו וכפר בעדו ובעד ביתו
שני ובעד על האהל וישראל : וישא אל חפואת אשר לפני

ה בראש עמוד ספר ביה שט

יראה

168

יהוה וכפר עליו ולקח מים ספר והפך השעיר וקמו על
הקלות החפואת סביב : והזה עליו מרהם באצבעו שבע
פעמים וקמו והדשו מספואת בני ישראל : ולקח ספפר
את הקדוש ואת אהל מועד ואת חפואתם והקריב את
השעיר הקי : וקמו אהלו את שפני ידו על ראש השעיר
חמו והתעבדו עליו את קל עזרת בני ישראל ואת קל
פשיעהם לכל חפאתם וקמו אהם על ראש השעיר ושלה
בגד אשר עמי המדברה : וקשא השעיר עליו את קל
עזרתם אל ארץ גזרה ושלה את השעיר במדבר : וקא
אהלו אל האהל מועד וקשט את בגדיו הקד אשר לבש
בבואו אל הקדוש והקריב שם : ורחץ את בשרו בפנים
במקום קדוש ולבש את בגדיו וקשא ועשה את עלתו ואת
עלת הקים וכפר בעדו ובעד הקים : ואת חלב החפאת
נקשרי החפואת : והקשלה את השעיר לעזאזל ובעס
בגדיו ורקס את בשרו בפנים ואחריו קמו אל חפואתה
ואת פיר החפאת ואת ו שעיר החפאת אשר הקריב את
דמם לכפר בקדוש וישא אל מתיקן למפתח ושקפו באש
את עלתם ואת בשרם ואת פרשם : וחשורת אתם ובעס
בגדיו ורקס את בשרו בפנים ואחריו קמו אל חפואתה
והקדוה לכם לחקת עולם בתדוש השביעי בעשור לתדוש
העני את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרה והזר
הזר בתוכם : קריבום הנה וכפר על יכם לטהר אתכם
מכל חפאתיכם לפני יהוה המקדש : שפלת שבתוה היא
לכם ועייתם את נפשתיכם חקת עולם : וכפר הפלו
אשר ושפח אתו ואשר ומלא את ידו לכתו פחת עביו
ולבש את בגדיו הקד בגדיו הקדוש : וכפר את מקדוש הקדוש
ואת אהל מועד ואת חפואתם וכפר ועל הקדוה ועל קל
עם הקהל וכפר : והקדוה זאת לכם לחקת עולם לכפר
על בני ישראל מכל חפאתם אהת בשנה ופעם באשר ענה
יהוה את משה :

וידבר יהוה אל משה לאמר : ודבר אל אהלו ואל בגדיו וביש
ואל קל בני ישראל ואמרתי אליהם זה מדבר אשר ענה
יהוה לאמר : איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור
או בקשב או עז במפתח או אשר ישחט מקדוש למפתח :
ואל מפתח אהל מועד לא הביאו להקריב מרדו ליהוה
לפני משענו יהוה גם קושב לאיש חיהא גם שקדו ונכבת

ה בראש עמוד ספר ביה שט

יראה

האיש ההוא מקרב עמו : למען אשר יליא פניו ושאל
את זבובים אשר הם זבובים על פני השדה והזבובים ליהוד
אל פתח אתו מוצא אל הפסוק והנה זבובי שלטים ליהוד
מקום : ויהי הפסוק את הדין על סמכות הנה פתח אל
מועד והקפיד החלבו לביים ניהם ליהוד : ולא יזבובי עוד
את זבוביםם לשעלים אשר הם זבובים הקר עלים
פתחו ואת להם ליהודים : בעלמם פלשו אש אש מועד
ישאל נסרהו אשר יגור ביהודים אשר עלה עלה על
גכה : ואל פתח אתו מועד לא יליא פניו לעשות את
ליהוד ונכתת האיש ההוא מעמו : לא יש אש מועד וישאל
גמרהו הנה עולםם אשר יגל פלגים ונחמי קלי פלגים
האלה את יתים והקרמי אתם מקרב עמי : פי גיש
הפסוק פגים הוא יחמי להם על הפסוק להקר על
פסוקים פיהם הוא פלגים יגור : על גזו עתה לבי
ישאל על גיש מים ליהודים הם וכוה הנה פרוקים
לא יאכל הם : ואיש אש טבעו ישאל נסרהו הנה
בתים אשר יאנו יד הנה אז עתה אשר יאכל ונספח את
זמן ופתה מעמד : פרוקים על פשוה זמן נקטו ההו
והוא לבי ישאל הם על פשוה לא האכלי פי גיש על
פשוה זמן הוא פלגים יגור ויהי : וכל גיש אשר האכל
נבילה נסרה פתחה נגור גלים גורו ונהם פנים וקח
עוד עתה וסני : ואם לא יגים יפשו לא ירחב נפשו
עוני :

ונדבר יתה אל משה לאמר : וגל אל בני ישראל ח
ועמדם אלהם אז יתה אלהים : פסוקה אזי מעמד
אשר ישבתם פיה לא תעשו ובעמשה אזי פתחו אשר על
מדי איתנם אשר לא תעשו בהלמיהם לא תעטו : את
תעשו והנה יתה פתחה ואת הלהים לא תעטו : את
ישמכם את הלהים ואת הלהים פגים את יתה
תעשו ונת עתה אז יתה : אש אש
ישאל לא תהרבי לפתח ערה אז יתה :
ערת מעדי וערת אשה לא תגלה אשה הוא
תגלה ערתה : ערת אשת אהיה לא
אשה לא תאשה סולת פית אז סולתה תיא לא תגלה
ערתה : ערת פת פתח אז בת פתחה לא תגלה
ערתה פ' ערתה הקר : ערת פת אשת אהיה
סולת

סולת ערוב אהיה אהיה הוא לא תגלה ערתה :
ערת אהיה אהיה לא תגלה אשה אהיה הוא :
ערת אהיה אשה לא תגלה פ' ישאר אשה הוא :
ערת אהיה אהיה לא תגלה אל אשתו לא תקרב לברת
הוא : ערת פתחה לא תגלה אשת פתח הוא
לא תגלה ערתה : ערת אשת אהיה לא
תגלה ערת אהיה הוא : ערת אשה וכתה
לא תגלה את פת פתה ואת פת פתה לא תקח לבלות
ערתה שארה הקר ומה הוא : ואשה אל אהיה לא
תקח לשיר לבלות ערתה עתה פתחה : ואל אשה
פנתה מטמאה לא תקרב לבלות ערתה : ואל אשת
עמיתך לא תקחו שכבתה לגור לסמאה קר : נסרה
לא תקחו להעביר לפתח ולא תחלל את שם אהיה אז
יהי : ואני ידור לא תשפך משפכי אשר תעבה הוא :
גבול פתחה לא תקחו שכבתה לסמאה קר ואשה לא
תעבד לג' בהמוך לרבעה תבל הוא : אל תשפך פתח
ארה פי תכל אלה נסמיה הולים אשר אזי משלם סמיהם :
והסמיה הארץ נאכל עונה עליה ויקרא הארץ את ישראל :
ישמרתם אשם את הלהים ואת הלהים וכל תעשו מכל
המועדת האלה והנה הנה הנה פרוקים : פי את
פל המועדת האל עשו אזי אשר יהא אשן לפניהם והסמיה
הארץ : ולא תקרא הארץ אהלם פסמיהם אלה פתחה
האה את הנה אשר לפניהם : פי על אשר גשמה מכל
המועדת האלה ונכתה הפשיות העשר מקרב עמם :
ישמרתם את משמרת לבלתי עשות פחיות המועדת
אשר מעשי לפניהם ולא תשפך פגים את יתה אלהים :

וידבר יתה אל משה לאמר : וקר אל בני ערת בני
ישאל ועמדם אלהים קדשים מהיו פי קדוש את יתה
אלהים : אש אש ואני תינא ואת שבתתי תשמרו
אז יתה אלהים : אל תפכו אל האלילים ואלה מסכה
לא תעשו להם את יתה אלהים : ונו הוהי זכה
שלימים ליהודה לרובכם פזחה : גלים זבובים וכל
תשמרת והפותר עדים השלישי פאש יתרה : ואם
האלל וכל גלים השלישי מכל הוא לא יהיה : ואל ל
עוני ישא פי את קדוש יהודה חלל ונקרתה האש הוא
מסכה . ובערבם את חיי ארצם לא תכלח את

אדם לחפר ולקטת קהילות לא תלקטם : וכנסת לא תסולל
תקום כנסת לא תלקט לעני וללד מעני אתם אתי יהוה
אלהיכם : לא תגזר ולא תנקש ולא תשפוט אדם
בשמיתו : ולא תשבע בשפי נפש לשפוט את
אחיו אתי יהוה : לא תעשה את דעת ולא תהלך
תלוי פועל לפני אתה עד דבור : לא תהלך תלוי ולא
עיר לא תמן מלשל וקראת קהילות אתי יהוה : לא
תעשה עול בשופטם לא תשפוט עני ולא תהדר עני גדול
בשוק השופט עמיתו : לא תלך תלוי בעמיתו לא תעמו
עליכם ראש אתי יהוה : לא תשבע את אחיך על דעת
הוי"מ תלוי את עמיתו ולא תשפוט עליו הסא : לא תעש
ולא תפס את בני עמיתו וקראתם עליו הסא : לא תעש
את חקתי בשופט עמיתו לא תרביע על צד אתי יהוה :
הודע על צד עמו ולא תעשה עמו : לא תעשה אתי יהוה
כי יושע את אשה שכבת זכור והיא שכבת זכור אשה
והשעה לא נקמה אז השעה לא נפרדה בענין פתח
לא ויקרה כי לא תפסו : וקרא את אשמו להודע אל
פתח אהל מעד אל עשם : וכפר עליו הפלו מעל העשם
לפני יהוה על השאתו אשר הוא וכסלה לו כחשאתו
על צד פועל ועברתם עלתו את פתח שלש פנים יהוה
לכם ערלים לא תעשו : ובשבת הרביעת יהוה על פתחו
על הלולים ליהוה : ובשבת המשיח תאכל את פתחו
להוסיף לכם תבואתו אתי יהוה אלהיכם : לא תעלה על
הם לא תנקשו ולא תענונו : לא תפסי שאת השבעים
ולא תשחית את פאת זרעו : ושפט לבש לא תפסי
בשולכם ותקבר קצת לא תפסי פנים אתי יהוה : אל
תחלל את ביתו להקנותו ולא תגזר הארץ על הארץ
הארץ זרה : את שפתתי השמתי וקראתי את עמית
יהוה : אל תפסי את האלת ואל תהידיעם אל תעשה
לשמה בים אתי יהוה אלהיכם : מפני שיעבד פתחים
והודע בני זמן וקראתם אתי יהוה : מפני שיעבד פתחים
ויקרא אתה גר בארצם לא תפסי אתי : פאורה ענין
יהוה לכם הנר והקר אתכם והחבט לך פסוח קריבים
הוי"מ בארץ מאדים אתי יהוה אלהיכם : לא תעשה עול
בשופט עמיתו בשפוטל וכשאתה : מפני שיעבד פתחים
אשר זבד וזיו אדה יהוה לכם אתי יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי

הוצאתי אתכם בארץ מצרים : בשמרתם את פל חקתי
ואת פל משפטי ועשיתם אתם אתי יהוה :
ונדבר יהוה אל משה לאמר : ואל בני ישראל הוצאתי
איש איש מבני ישראל ומוקדור והר הרר בישורל אשר וקרו
מדרעו לפלח מות וימח עם הארץ וימחה בארץ : ואת
אמנו את פני באיש הוא והקרתו אתו מקרב עמו כי
מדרעו נתן לפלח למען סמא את מקדשי תחלל את דמם
מדיני : ולא העלם ועל מו עם הארץ את עיניהם מן
האיש הוא פתחו מורס לפלח לכלי המית אתו :
ועמיתו אתי את פני באיש הוא נכמספתו והקרתו או
זאת כל המים אתיו לזכות אתי חלף מקרב עמם :
והקצש אשר מפנה אל האלת ואל תהידיעם לזות אחריהם
ונתתי את פני בגמס חיה והקרתו אתו מקרב עמו :
והקדשתיכם והייתם חזאים כי אתי יהוה אלהיכם :
בשמרתם את חקתי ועשיתם אתם אתי יהוה מהדשכם :
כי איש איש אשר תלל את אביו ואת אמו מות ימח אתיו
ואשר תלל דמו בן : ואיש אשר ימח את אשת איש אשר
ימח את אשת רעהו מות ימח ומהפאת : ואיש
אשר יושב את אשת אביו ערות אביו גלה מות ימחה
אחיהם ודמיהם : ואיש אשר יושב את אשת אביו
אחיהם תלל עשו דמיהם בים : ואיש אשר יושב את זכר
משבבו אשה תושבה עשו שניהם מות ימחה דמיהם בים :
ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא בלש ישראל
אתו ואתו ולא יקחה זמה בתוכם : ואיש אשר יקח
שכבתו כהמה מות ימח ואתי כהמה סהרתי : ואשה
אשר מקרב אל כל בהמה לרבעה אמה ותכנה אתי אשה
ואתי כהמה מות ימחה דמיהם בים : ואיש אשר יקח
את אחיו בת אביו ארבת אמו וקרא אתי ערוכתו והיא
תראה את ערותו חסד הוא ולקרתי לשיגי בני עמם ערות
אותו גלה עליו פסא : ואיש אשר יושב את אשה זנה
וגלה את ערוכתו את מלקחה הערה והוא גלסה את מקור
דמה ונכרתי שניהם מקרב עמם : וערות אבות אמה
והרות אבד לא תעלה כי את שארו הערה עונם פסא :
ואיש אשר יושב את דתו ערות דרו גלה הסאם פסא :
ערוה ימרו : ואיש אשר יקח את אשת אביו זנה הוא
ערות אביו גלה ערוה יהוי : בשמרתם את פל חקתי
ואת פל משפטי ועשיתם אתם ולא תמח אתכם הארץ
אשר

לא לרצונו יהיה לכם : ולא יש פירותיו זבח שלמים ליהוה
 וכלא ידור מי לנדבה פקדון לא בעצמו פקדים יהיה לרצונו
 כל-מים לא יהיה פו : ענין לא שטור או חרוץ או נדבה
 או נדב לא יקח לא יתקדשו אלה ליהוה ואשה לא תתקדש
 מכם על-הסופר ליהוה : ושור ושה שרבע וקלוט נדבה
 מעשה אלו ולבדור לא ירעה : ובעדה וכתור וקתור וקרת
 לא תקדשו ליהוה בעצמם לא תעשו : וביד דרנגור לא
 תקדשו את-לכם אלהים מפני-אלה פי משחתם קדם
 פים עם לא ירעה לכם .
 מעשה אלו : שור או נטע או צי פי ידבר יהוה אל
 וים פתח אלו נעים השמימי וכלא ידור לרצונו אשה
 ליהוה : ושור או אשה אלו ואת-בנו לא תשחטו ביום
 אחד : ויהי חוקו זבח תורה ליהוה לרצונם תבדו :
 ביום ההוא יעל לא תוותרו פקדו עד-אמר אני יהוה :
 בשמכם מצוה ועשיתם אתם אני יהוה : ולא תחללו
 את-שם קדשי וקדושותי עתה בני ישראל אני יהוה
 מהשמים : הוסיף אתכם בלעז מצרים להיות לכם
 לא-אלהים אני יהוה

ויבדור יהוה אל-משנה לאמר : ופני אל בני ישראל כג
 ואמרתי אליהם מושגי יהוה אשר-תקראו אתם מקרא
 קדש אלה הם מצוה : ששת ימים תעשה מלאכה ובימים
 השביעי שבת שבתו מקרא-קדש כל-מלאכה לא תעשו
 שבת הוא ליהוה בכל מושבתים :
 אלה מושגי יהוה מקרא קדש אשר-תקראו אתם
 בקצונם : בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש פיו
 חצונם שנה ליהוה : וקחמשה עשר יום לחדש החד
 חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות פאגלי : ביום
 הראשון מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכה עבודה לא
 תעשו : והקרבנם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי
 מקרא-קדש כל-מלאכה עבודה לא תעשו :

ויבדור יהוה אל-משנה לאמר : ופני אל בני ישראל
 ואמרתי אליהם פירותיו אלו יהיו פירותי ופירותי יהיו
 ויהיו את-הקדוה והבאתם את-לפני גאמית קדוה
 אל-הפיו : והקית את-העמר לפני יהוה לרצונם משחת
 השבת יניסני הפיו : ועשיתם ביום הקצונם את-העמר
 קדש פקים בדרשתו לעלה ליהוה : ומקחתו של
 עש-לים סלת בגילה בשמן אשה ליהוה ביום יהוה
 ונסכה

ונסקה יגו רביעת הקיו : ולכם ומלי וכרמל לא תאכלו
 עד-עצם היום הזה עד תביאכם את-קרבן אלוהים
 תקח עולם לדרתיכם בכל מושבתים :
 ויסקפתם לכם מקחבת השבת מיום הביאכם את-עמר
 התנוקה שבע שבתות תמימת תהינה : עד מקחבת
 השבת השביעית תסקרו חמשים יום והקרבכם מקחה
 חדשה ליהוה : ממושבתים תביאו לחם תנוקה שמים
 שני עש-לים סלת תהינה חמץ מאפינה בפנים ליהוה :
 והקרבכם עליהם שבעת כבשים תמימת בני שנה ופר
 בדגמר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומקחתם
 ונספתים אשה ביחידות ליהוה . ועשיתם שיער-ענים
 אחד לחמאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים : והקית
 הפיו ואתם עלי לחם הפקדים תנוקה לפני יהוה על-שני
 כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן : ויקראתם בעצם היום
 הזה מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכה עבודה לא תעשו
 תקח עולם בכל-מושבתים לדרתיכם : וקחמשה את-
 קצו ארבע לא תחלה סאת שדה בגזרה ולקח קצירה
 לא תלקט לעני ולגר מעוב אתם אני יהוה אלוהים :

ויבדור יהוה אל-משנה לאמר : ופני אל בני ישראל
 אל-בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה
 לכם שבתו וקרן תרועה מקרא-קדש : כל-מלאכה עבודה
 לא תעשו והקרבכם אשה ליהוה : וידבר
 יהוה אל-משנה לאמר : אף בעשור לחדש השביעי הנה
 יום הפקדים הוא מקרא-קדש יהיה לכם ועניתם את-
 גשמתים והקרבכם אשה ליהוה : וכל-מלאכה לא תעשו
 בעצם היום הזה פי יום פקדים הוא לכפר עליכם לפני
 יהוה אלוהים : פי כל-הקפס אשר לא תעשה בעצם היום
 הזה ונקרתה מעמית : וכל-הקפס אשר תעשה כל-מלאכה
 בעצם היום הזה והבאתי את-הקפס הוא מקרב עשה :
 כל-מלאכה לא תעשו תקח עולם לדרתיכם בכל מושבתים :
 שבת שבתו הוא לכם ועניתם את-נפשתיכם בתשעה
 לחדש בערב מערב עד-ערב תשבתו שבתכם :

ויבדור יהוה אל-משנה לאמר : ופני אל בני ישראל
 וישראל לאמר בקמשה עשר יום לחדש השביעי הנה חג
 הספות שבעת ימים ליהוה : ביום הראשון מקרא-קדש
 כל-מלאכה עבודה לא תעשו : שבעת ימים תקדשו אשה
 ונסכה

ליהודה ביום השמיני מקרא הקדש יהיה לכם והקרבנים
אשה ליהודה עצרת הוא כל מלאכת עבודה לא תעשו
אזה סעודי יהיה אשר תקראו אתם מקרא קדש להקלוב
אשה ליהודה עלה ומקרה גבה נקבים ובריום ביום
מלבד שבת יהיה ומלבד מהותיקים ומלבד כל ידושים
מלבד כל ידושים אשר תתנו ליהודה : אזה בתמשה
עשר יום לתדש השביעי באספקל את הבמות הארץ תהגו
את הבריהודה שבעת ימים ביום הראשון שבתון גבולם
חשמיני שבתון : ולמחרתם לכם ביום הראשון פול עץ
קדר פפת תמרים וענף עץ עלה וערבי רחל ושמחתם
לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים : והחם אתו הג ליהודה
שבעת ימים בשנה תחת עולם לדושים בתדש השביעי
תהגו אתו : בפלת תשבו שבעת ימים כל הבריהודה
בישראל ישבו בשבת : לפעול ידעו דושים כי בשבות
הושבתו את בני ישראל בהוציא אתם מארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם : ונדבר משה את בני ישראל ויהוה אל בני
ישראל :

וינדב יהוה אל משה לאמר : עו את בני ישראל ט
וקחו אליה שמו זרת קחו לפיכך להעלות גר תמיד :
מחוי לפיכך העדת באתל מועד יצרו אתו אהלו מערב
עד צמר לפני יהוה תחת עולם לדושים : על
הפלתה השנה יצרו את הגרות לפני יהוה תמיד :
ולמחרת סלת ואיית אתה שמים עשנה
חלות שני עשרים יהיה חקלה האחת : ושפת אותם
שמים מערכות אשר הפערכת על השלתו השנה לפני
יהוה : ונתת על הפערכת לבנה גבה והיתה ללחם
לאיזנה אשה ליהודה : ביום השבת ביום השבת יערכו
לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל בקרת עולם : והיתה
לאהרו ילבנו ובקלהו בקתום קדש לי קדש קדשים היא
לי מאשי יהוה חקדולם : ויגיא בראשונה
ישראלית והיא בראש מערי בורה בני ישראל ויגיא
אפסלה בו הישראלית ואיש הישראלי : ויקב ברהאשה
הישראלית את השם ויהלל ויגיא אתו אל משה ואמ
אפו שלמית פתדברי למשהו : ויגיהו בפשטר לקדש
לקם עליי יהוה : ונדבר יהוה אל
משה לאמר : הוצא את המקלל אל מחוץ לפתחה וסמנו
כל האמצעים את ידוהם על ראשו ונתנו אתו על העדה :

אל

140
ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש קיימקל אלהיו
וכשא חסאו : וקב שם יהוה מות ימות רבום ורמברו
כל הקדש בגל האזנה בקבו שם ימות : ואיש כי גבה
כל נפש אדם מות ימות : ימכה נפש ביהמה ושלמנה
נפש תחת נפש : ואיש קיימתו מים בעמירו קאשר עשה
בו יעשה לו : אשר תחת אשר עזו תחת עזו שון תחת
שון קאשר יתו מים בעדם בו ימתו בו : ימכה בהמה
שלמנה ימכה אדם ימת : משפט אחר יהיה לכם
בגל האזנה יהיה כי אני יהוה אלהיכם : ונדבר משה
אל בני ישראל ויגיא את המקלל אל מחוץ לפתחה
ויגממו אתו אהו ובני ישראל עשו פאשר צוה יהוה את
משה :

ה פ פ פ לב

כה ונדבר יהוה אל משה בחר סיני לאמר : דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם כי תבוא אל הארץ אשר אני נתנו
לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה : שש שנים תרבע שנה
ואש שנים תזכר ברמז ואספת את תבואתה : ובשנה
השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שנה לא
תזע ובקדש לא תזמר : את ספיה קשירה לא תקפור
ואת ענבי זיתך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ :
ותיה שבת הארץ לכם לאכלה לה ולעבדו ולאמנות
ולשכיריה ולתועבדי תגרים עמה : וללכתמה ולסתר
אשר בארצה קהנה כל תבואתה לאכל :
וספרת לה שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים
וקחי לה ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה :
והעברת שופר תרועה בתדש השבעי בעשור לתדש ביום
הפסלים מעבדיו שופר בכל ארצכם : והדשם את שנת
הקמשים שנה יקראתם דורו בארץ לכל וישביה יובל הוא
תהיה לכם ושבתם איש אל אחירו ואיש אל משפחתו תשבנו :
יובל הוא שנת הקמשים שנה תהיה לכם לא תזעו ולא
תקצרו את ספיהו ולא תבצרו את ענביו : כי יובל הוא
לדש תהיה לכם מרהשנה תאכלו את תבואתה : בשנת
היובל תזאה תשבנו איש אל אחירו : וקיימתו ממקל
לעמיתו או קנה מיד עמיתו אל תונו איש את אחיו :
במספר שנים את היובל תקנה מאת עמיתו במספר שנה

הבואה

ה ר ספס בוק

התפלות יתפרקו: לוי רב השנים תרצה מקולו ילפי
 קולו השנים המעט מקולו כי מספר תפלות הוא מטר
 לה: וקול חובו איש את צמיתו וקולו מאלתו כי אני
 יהיה אליהם: ועשייתם את דברתי ואת משפטי תשמרו
 ועשייתם אתם וישבתם על הארץ לבטח: ונתתם הארץ
 פורה וצלתם לשבע וישבתם לבטח עליה: וכי תבאו
 מדי מצרים בשנה השביעית הו לא תזרע ולא תאסף את
 תבואתה: ושנתו את ברכתה לכם בשנה השביעית
 ועשית את התבואה לשלש השנים: וירדפתם את השנה
 השמינית וצלתם מדי התבואה יצו עו השנה השביעית
 עד פוא תבואתה הארץ יצו: והארץ לא תשקל לעמלת
 פירלי הארץ פירנים ותושבים אתם עשוי: וכלל ארץ
 צד ארצכם הארץ תתנו לארץ: וכלל ארץ
 נקבר מצותיהו וקולו תרוב אלו וכלל את מספר
 אהיו: והשבי את שני מספיו והשבי את חלוקת לאיש
 אשר קברלו ושבע לאחיהו: ואם לא אחיהו לו
 השבי לו והיה מספיו פול התנה אלו עד שנת היובל
 ויצא פירלי ושבע לאחיהו: ואיש פירוקו בית
 מושב עיר היתה ויתנה אלו עירתם שנת מספיו ימים
 תהיה מאלתו: ואם לא ימצא ערמלת לו שנה
 תמימה וקם היות אשר פירי אשר לא תהיה לעמלת
 לקנה אתו לדתו לא יצא פירלי: ויהי חסדו אשר
 אירלתם חזה סביב על שנה הארץ השבע האלה תהיה
 לו ופירלי יצא: ועיר קלום פירי עיר אהיהם הארץ
 עולם תהיה ללום: ועצור נאל מוחלום ויצא מספר
 בית ועיר אהיהו פירלי פירי עיר קלום הוא אהיהם
 ביתו פירי ישראל: ושנה מנבש עירתם לא יפיר
 פיראית עולם הוא לקום: וכי יבאו
 אהיו תפסה לו עמו והחוקו פו ער ותושב נתי
 עמו: אליהם מאלו נשעו ותרפית וקראת הארץ
 נתי אחיה עמו: את כספה לאיתתו לו כנשה ובמרבית
 לאיתתו אלה: אני יהיה אלילים אשר הוצאתי אתכם
 מארץ מצרים לתת לכם את הארץ קבצו להיות לכם
 לאילנים: וכי יבאו אתו עמו וקברלו

כה ל מסין חוק

לא

ל

לא תעלז בו עבד עבד: פשקיר פתושב יהיה עמו
 עד שנת היובל יעלז עמו: ויצא מעצמו הוא ובניו עמו
 ושב אל משפחתו ואל אחות אבתו ושוב: פירי עבדו
 הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא יאכרו ממכרת
 עבד: לא תרדה בו פקרה וקראת מאלתו: ועבדו
 וקראת אשר יהיה לקו מאת חזוים אשר סביבתים מהם
 תהיה עבד ואמה: וכן מבלי תהוושבים חקרים עשכם
 מהם תהיו ומשפחתם אשר עשכם אשר הולידו פארצכם
 והיו לכם לאחיה: והתקחלתם אתם לבניכם אחריכם
 להשת אהיה לעלם פתם מעבדו ובלחיקם פני ישראל
 איש פאתו לא תרדה בו פקרה: וכי תשיג
 יד ער ותושב עמו וקרא אתו עמו ונמפר לגר תושב עמו
 אל לעקר משפחת ער: אחרי נמפר האלה תהיה לו אחד
 פשקיר ואלפיו: אהיו או בודדו ואלפיו או משאך פשקיר
 משפחתו ואלפיו או השונה לו ונקאל: ותושב עם חגיה
 משנת הפכרו לו עד שנת היובל והיה קסח ממפרו ממספר
 שנים פירי שקיר יהיה עמו: אם עור רבות פשנים לפיהו
 ישוב האלו מנסח מקהו: ואם מצט נשאר פשנים עד
 שנת היובל והשוב לו פירי שניו ושוב את האלו: פשקיר
 שנה פשנה יהיה עמו לא ירדפו פקרה לעיניו: ואם
 לא ימצא פאלה ויצא פשנת היובל הוא ובניו עמו: פיר
 לי בני ישראל עבדו עבדו הם אשר הוצאתי אתם מארץ
 מצרים אני יהיה אלילים:

פ פ פ פ

לא תעשו לכם אלילים וקסל ומצבה לא תקומו לכם
 ואנו משפית לא תתנו פארצכם להשתקות עליה כי אני
 יהיה אליהם: את שבתתי השמרו ומקדשי תיראו
 אני יהיה:

7

אלילים

אלהם והפירתי אתכם והרבייתי אתכם ותקומתי את בריתי
 אתכם : ונאכלתם ישן כושן וישן מפני חדש תושבתי :
 ונתתי משפתי ברוככם ולא תבעל נפשי אתכם : והתחללתם
 בתוקכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם : ואת
 יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות
 לכם עבדים ואשפיל מסת עלכם ואולח אתכם והממית
 לאסילא תשמעו לי ולא תעשו את
 קל-הפירות האלה : ואם-בחתתי תמאסו ואם את-משפטי
 תבעל נפשכם לבלתי עשות את-קל-מצותי להפדכם את-
 בריתי : את-אלי אעשה-לחם לכם והפחדתי עליכם בהלח
 את-השפחה ואת-הפחיתות מכלות צינים ומדולת נפש
 וירצתם לריו ורצתם ואלהי איביכם : ונתתי פני קלם
 ונפשתם לפני איביכם ורדו בקם שנאליכם ונסתם ואיר-תח
 אתכם : ואם-עד-אלה לא תשמעו לי ונסתתי לנפשה אתכם
 אבוע על-השאתים : ושברתי את-גולו צדכם ונתתי את-
 שומכם כפרול ואת-ארצכם כפחשה : ותם לריו לבכם
 ולא תתנו ארצכם את-יבולה וצץ הארץ לא יפן פרוי :
 ואם-תלכו עמי חרי ולא תאבו לשמע לי ונסתתי עליכם
 מכה אבוע כחפלותיכם : והשלחתי כלם את-תחת השדה
 ושפלה אתכם והכריתם את-ביתם ואת-המשיכה אתכם
 ונשפתי וירביכם : ואם-באלה לא תנסרו לי ונחלתם עמי
 חרי : ונחלתתי את-צעי עשכם בחרו והייתי אתכם גם-
 חרי אבוע על-השאתים : והבאתי עליכם חרב לנחל
 נחם-ביות ונאספתם אל-צורכם ושלחתי לרם בתוקכם
 ונתתם גיד-אויב : בשברו לכם משה-לחם ואבו עשו
 נשים לחמכם בתפיר אחד והשיתו לחמכם בפושקל
 נאכלתם ולא תשבעו : ואם-בזאת לא תשמעו
 לי ונחלתם עמי חרי : ונחלתתי עשכם בחמת-חרי
 ויפרתי אתכם את-אלי אבוע על-השאתים : ונאכלתם בשר
 בעינים יבשור דלמים האכלו : והשפדתי את-בית-הימים
 והכרית את-הצנינים ונתתי את-פגריכם על-פגרי גליליכם
 ונגעלה נפשי אתכם : ונתתי את-צריכם חרבה והשפדתי
 את-מקדשיכם ולא איתם ברים ירחקם : והשפדתי את-
 הארץ ונאספתי עליה איביכם הישבים קה : ואתכם
 אגדה בעוים ונתתי את-רובם חרב והייתה ארצכם שפחה
 וצריכם יהיו חרבה : ואת-הארץ את-שבתותיה פל

וימי השפחה ואתם בארץ איביכם את השפחה הארץ והרצח
 את-שבתותיה : פל-וימי השפחה השפחה את אשר לא-שבתה
 בשבתותיכם בשבתותם עליה : והנשואים פכם והבאתי
 מרה בלבכם בארצות איביכם ונתתי אתם חול עלה נחם
 ונטי מנסת-חרב וגפלי ואיו רחם : וקשלו אשר-באתי
 כמפגרי-חרב ונתתי את-ולא-תהיה לכם תקוה לפני איביכם :
 ונצדפתם בעוים ונאכלה אתכם ארץ איביכם : והנשואים
 פכם יפקו בעינים בארצות איביכם ואת בעולת עינים אתם
 יפקו : והתנהו את-עונם ואת-עונו אתכם כמשעלם אשור
 כמשעל-בני ואם אשר-תקלכו עמי חרי : את-אלי אלה עשם
 גמרי ונבאתי אתם בארץ איביכם את-אלי ונעע לבכם
 הקרני ואת ירצו את-עונם : ונכרתי את-בריתי וקחוב ואת
 את-בריתי וצדק ואף את-בריתי ואתכם אפיר והארץ
 אפיר : והארץ תעזב מכם ותרוץ את-שבתותיה בהשפחה
 מכם ומה ורצו את-עונם ועונו בקיצו כמשפטי מלכיו ואת
 חקתי בעלה נפשים : ואת-בס-אלת בהיותם בארץ איביכם
 לא-מאספים ולא-נעלמים לכלתם להפיר בריתי אתם פי
 אפי יהוה אלהיכם : ונכרתי להם ברית ראשונים אשר
 הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הנוים להיות להם
 לאלהים אפי יהוה : אלה חקמים והמשפטים והתורה
 אשר נתנו יהוה בינו ובינו בני ישראל בחר סיני פיר
 משה :

כז ויודבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל כי
 ואמרתם אלהם איש כי יפלא בדר ערפדה נפשות ליהוה :
 והנה ערפדה תזכר מפני עשירים שנה ועד גרששים שנה
 והנה ערפדה חמשים שנה פסח בשנה חרדש : ואם-תמנה
 היא והנה ערפדה שלשים שנהל : ואם מבודחמש שנים ועד
 גרששים שנה והנה ערפדה תזכר עשירים שנהלים ולמנה
 עשרת שנהלים : ואם מבודחמש ועד גרששים שנים והנה
 ערפדה תזכר חמשה שנהלים פסח ולמנה ערפדה שלשת
 שנהלים פסח : ואם מבודחמש שנה למעלה אבוד והנה
 ערפדה חמשה עשר שנהל ולמנה ערפדה אבוד והנה
 פנה הוא מערפדה והעמידו לפני הפנה והעריה אתו הפנתו
 על-פי אשר תשיג יד חפדו וצריקו הפנתו :
 ואם-בהקרה אשר יקריבו מנחה חרפו ליהוה פל

אלה יתן מקדו ליהנה ויהנה קדוש : לא תכליפני ולא ימיר
אתו טוב בקדש ארבע פסוה ואם תלך למיר ביהמה בבהמה
והנהיגה ותמורתו יהנה קדוש : ואם של ביהמה טמאה
אשר לא יקדו בו מנחה קדשו ליהנה ותעמיד את הבהמה
לפני הפתח : והעבירה הפתח אנה בין טוב ובין רע בערפך
הפתח בין יהנה : ואם יאל ונאלפה וקפה ומישתו על
ערפך : ואיש קרובו את ביתו קדש ליהנה והעריכו
הפתח בין טוב ובין רע כאשר יערה אתו הפתח בין קדוש :
ואם הפקדתי ונאל את ביתו וקפה ומישתו קפה ערפך
ספר עליו ונהי לו : ואם משנה אהנתו יקדש איש ליהנה
והנה ערפך לפי דרכו ורע קמר שעלים במקמים שאל
קפה : אם משנת היכל יקדש שדהו בערפך קדוש :
ואם אתר היכל יקדש שדהו וחשבילו הפתח את חפסו
על פי השנים הנותרות עד שנת היכל ונגרע מערפך :
ואם יאל ונאל את השדה הפקדתי אתו וקפה ומישתו
קפה ערפך עליו קדש לו : ואם יאל את השדה ואם
קמר את השדה לאיש אחר לא יקדש לו : והנה השדה
בארתו היכל קדש ליהנה בשנה חתום לפתח הנה
ספר אהנתו : ואם את שדה מקדו אשר לא משנה אהנתו
יקדש ליהנה : וחשבילו הפתח את מקפת הערפך עד
שנת היכל ונתו את הערפך ביום ההוא קדש ליהנה :
בשנת היכל ישוב השדה לאשר קדו קדו לאשר לו
אהנת הארץ : וכל ערפך ונהו בשנה קדוש עשנים קדש
והנה השנה : אה בבור אשר יבקר ליהנה בבהמה לא
יקדש איש אתו אם יקדו אם יקדו ליהנה הוא : ואם
בבהמה הפקדתי ונאל וקפה בערפך וקפה ומישתו עליו ואם
לא יאל ונמפר בערפך : אה של חתום אשר יקדש לו
ליהנה מקדו אשר לו מאדם ובהמה ומשנה אהנתו לא
ישקו ולא יאל של חתום קדש קדשים הוא ליהנה : של
חתום אשר חתום מן האדם לא יקדו מות יקדו : וכל
מעשר הארץ מרבע הארץ מקדו קדש ליהנה הוא קדש
ליהנה : ואם יאל ונאל איש ממעשרו ומישתו יקפה עליו :
ספר וכל מעשר קדו ונאל על אשר יעלה פתח השנה העשירי
והנה קדש ליהנה : לא יקמר ביד טוב לקדש ולא יקדש
ואם קמר ימירנה והנה היא ותמורתו יהנה קדש לו ונאל :

אלה המעשר אשר צוה יהנה את מלואו אל יקדש
בדור סיני :

חוק :

סגס ססוקי דסר ויקרא שסונה סאות חמשים והשעה כמף סמן : חמס
והנגע בנשר חוב : ופרשיותו עשרה כא גר סמן : וסדרו כג
ובערתו יהנה יוסם וללה סמן : ופרקו כז והיה עפר
ואטיך סמן : מנין הסתודות שנים וחמשים
הסעסוסה שש וארבעים הכל שמנה
ותשעים פרשיות : יהו צח
ואדום סמן

בני לוי בשמחתם גרשונו יקחת ימקרי: ואלה שמות בני
 גרשונו למשפחתם לבני ושמעי: ויבני קחת למשפחתם
 עמרם ויזקרי חכרו ויעזיאל: ויבני מררי למשפחתם מחלי:
 ומישי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם: לגרשונו
 משפחת הלכני ומשפחת השמעי אלה הם משפחת
 הגרשני: פקודיהם במספר כל זכר מברוך ומועלה
 פקודיהם שבעת אלפים וחמש מאות: משפחת הגרשני
 אחרי המשכן יחגי יהיה: וישיא בית יאב לגרשני אלסם
 גד-לאל: ומשמרת בני-גרשונו באלהל מועד המשכן
 והאלהל מכהו יקסו פתח אהל מועד: והלוי קהת
 ואת-קסו פתח הקבר אשר על-המשכן ועל-המזבח סביב
 ואת מרתיו לכל עבדתו: ולקחת משפחת
 העמרמי ומשפחת הויזחוי ומשפחת הקברני ומשפחת
 הקדו-אלי אלה הם משפחת הקהתי: במספר כל-זכר מבר
 החדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמונים
 הקדש: משפחת בני-קחת יחגי על-ההה המשכן תמנה:
 וישיא בית-יאב למשפחת הקהתי אלעזר בן-יעזר:
 ומשמרתם האלו והשלחו ומשמרתם וכל-החדש
 אשר ישרתו בהם והקסו וכל עבדתו: וישיא יחגי
 אלעזר בן-אמרן הכהן פתח שמימי משמרת הקדש:
 למררי משפחת המחלי ומשפחת המישי אלה הם משפחת
 מררי: ופקודיהם במספר כל-זכר מברוך ומועלה ששת
 אלפים וימאתים: וישיא בית-יאב למשפחת מררי צור-אל
 גד-אביהל על-ההה המשכן יחגי עזר: ויפתח משמרת
 בני מררי תרשי המשכן ובריהו ועמדי ואדני וכל-בניו
 וכל עבדתו: ועמדי הקצור סביב ואדניהם ויתחם
 וימיתיהם: וחקנים לבני המשכן תדמה לפני אהל-מועד
 מרחה משה ואתרו ויבניו שמרים משמרת המקדש
 למשמרת בני ישראל והגר חרוב יקח: כל-פקודי
 הלויים אשר פקד משה ואהרן על-ידי יהוה למשפחתם כל-
 זכר מברוך ומועלה שנים וישיא אלה: וישיא
 בני-יאמר יהוה אל-משה פקד כל-בכור וכל לבני ישראל:
 מברוך ומועלה ושיא את מספר שמותם: וקחת את
 הלויים לי בני יהוה פחת כל-בכור בברכי ישראל ואת
 הלויים פחת כל-בכור בברכה ואת-המקדש ואת-המקדש
 פקודי משה ואת-המקדש ואת-המקדש ואת-המקדש
 פקודי משה ואת-המקדש ואת-המקדש ואת-המקדש

כל-בכור זכר במספר שמות מברוך ומועלה לפקודיהם
 שנים וישיא אלה שלשה ושבעים וימאתים:
 ויזקרי יהוה אל-משה לאמר: קח את-הלויים
 פחת כל-בכור בברכי ישראל ואת-המקדש הלויים פחת
 בהמקם והיו-לויי הלויים בני יהוה: ואת פדויו השלשה
 וחשבעים וימאתים הקדשים על-הלויים מברוך בני ישראל:
 ולמחם חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח
 עשקים גרה השקל: ונתתה חקם לאהרן וילבנו פדויו
 הקדשים חקם: ויקח משה את חקם פדויו מאת
 הקדשים על פדויו הלויים: מאת בכור בני ישראל לקח
 את-החקם חמשה וששים ושלש מאות ואלה בשקל הקדש:
 וישנו משה את-חקם הפדוים לאהרן וילבנו על-ידי יהוה
 פקודי משה ויהוה את-משה:
 ויזקרי יהוה אל-משה ואל-אמרן לאמר: ושיא את-סביב
 ראש בני קחת מהוה בני לוי למשפחתם לבית אבתם:
 מברון שלשים שנה ומעלה ועד גרות משנים שנה כל-בכור
 לבכור לעשות מלאכה באלהל מועד: ואת עבדת בני-
 קחת באלהל מועד קדש הקדשים: וכל אהרן ויבניו בנסע
 המקדש והורדו את פרכת חקם ולכר-הה את אלו הקדש:
 ונתנו עליו כסוי צור תחש ויכרשו בגד-כליל תכלת מלמעלה
 ושמו בדיו: ועלו שלתן חקנים ויכרשו בגד תכלת ונתנו
 עליו את-הקערה ואת-הכפת ואת-המנקה ואת חשור
 חקם ולחם חקם עליו יהיה: ויכרשו על-ההם בגד
 תולעת שני וכסוי אהרן במקסה צור תחש ושמו את-בדיו:
 ולקחתי בגד תכלת וכסוי את-מנחת הפאור ואת-גרתיה
 ואת-מלמחיה ואת-מחמתיה ואת כל-כלי שמנה אשר
 ישרתו-לה חקם: ונתנו אתה ואת-כל-כליך אל-מקסה
 צור תחש ונתנו על-המקדש: ועלו מנחה חקם ויכרשו
 בגד תכלת וכסוי אהרן במקסה צור תחש ושמו את-בדיו:
 ולקחתי את-כל-כלי השנרת אשר ישרתו-בהם ביקדש ונתנו
 אל-בגד תכלת וכסוי אהרן במקסה צור תחש ונתנו על-
 המקדש: ודשנו את-המזבח ויכרשו עליו בגד ארזמן:
 ונתנו עליו את-כל-כלי אשר ישרתו עליו חקם את
 המנחה את-המזבלת ואת-החיצים ואת-המזבלת כל-כלי
 המזבח ויכרשו עליו כסוי צור תחש ושמו בדיו: וכקח
 אהרן ויבניו לכפת את-המקדש ואת-כל-כלי המקדש בנסע

הספקה ואתה יבוא בניהקת לשאת ולא יעני אל
הקדש ואתה יבוא בניהקת לשאת ולא יעני אל
אלעזר ודרמיו הכלו שמו הסאור וקפדת הפסים
ונקחת הממיד ושמו המשקה קפדת כל המשקין וכל
מזבחו יבוא בידו וכליו :
אל משה ואל אהרן לאמר :
משפחת הקהתי מתוה קלונים :
ולא ימתי בגשמים את קדש הקדשים אהרן וכל
ושמו אהרן איש איש על עבדתו ואל משה :
לראות בבלע את הקדש נמתי :

פ פ פ

ונדבר יהוה אל משה לאמר :
גסהם לבית אבתם למשפחתם :
ומעלה עד גרממשים שנה תפקד אותם כליהבא לשנה
לשנה לעבד עבדה באהל מועד :
תקדשי לעבדו ולמשה :
אהרן מועד מכלהו ומקדש הקדש אשר עליו מלמעלה
ואת מסוד פתח אהל מועד :
מסוד פתח ופער הקצר אשר על המשקין ועל המזבח
סביב ואת מיתריהם ואת כל קלי עבדתם ואת כל אשר
יעשה להם ועבדו :
בני הקדש לכל משקם וכלל עבדתם וקדושתם עליהם
במשקת אהרן כל משקם :
הקדש באהל מועד ומשקתם בני
הכלו :
בני מררי למשפחתם לבית אבתם
תפקדו אהרן :
מפן שלשים שנה ומעלה ועד גרממשים
שנה תפקדו כליהבא לעבד את עבדת אהל מועד :
ואת משקתו משקם לכל עבדתם באהל מועד קדש
המשקין וקדושו ועמדתו וקדושו :
ואדניהם ויתרם וקדושתם לכל קליהם וכלל עבדתם
גבשמת תפקדו את קלי משקת משקם :
משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל מועד
באמת חפון :
בני הקהתי למשפחתם לבית אבתם
ומעלה ועד גרממשים שנה כליהבא לעבדה
באהל מועד :
בני מררי למשפחתם אלפים שבע
מאות קממשים :
אלה קהתי משפחת הקהתי כל העבד
באהל

באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד
משה :
אבתם :
מפן שלשים שנה ומעלה ועד גרממשים שנה
כלייהבא לשנה לעבדה באהל מועד :
למשפחתם לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים :
אלה קהתי משפחת בני מררי כל העבד באהל מועד אשר
פקד משה ואהרן על פי יהוה :
למשפחתם לבית אבתם :
מפן שלשים שנה ומעלה ועד
גרממשים שנה כליהבא לשנה לעבדה באהל מועד :
בני מררי למשפחתם אלפים וקממשים :
אלה קהתי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי
יהוה ביד משה :
כלייהבא לשנה לעבדה באהל מועד :
בני מררי למשפחתם אלפים וקממשים :
אלה קהתי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי
יהוה ביד משה :
כלייהבא לשנה לעבדה באהל מועד :
בני מררי למשפחתם אלפים וקממשים :
אלה קהתי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי
יהוה ביד משה :
כלייהבא לשנה לעבדה באהל מועד :
בני מררי למשפחתם אלפים וקממשים :
אלה קהתי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי
יהוה ביד משה :

ה

ונדבר יהוה אל משה לאמר :
וישלחו מדהקסמה כל יריע וכלייהבא וכל סמא לקדש :
מזבן עד נקבה תשלחו אל מריוץ למקנה תשלוחם ולא
ישפא את מחגיתם אשר בני שכן פתוחם :
בני ישראל וישלחו אותם אל מריוץ למקנה פתוחם ודבר
יהוה אל משה בן פשו בני ישראל :
ונדבר יהוה אל משה לאמר :
דבר אל בני ישראל אל איש
אד אשה כי יעשו מבלי חטאת האדם למעל מעל ביהוה
ואשמה הקדש הקדש :
והתנדו את חטאתם אשר עשו
והשיב את אשמו בראשו וקמשתו יקח עליו וכלו לאשר
אשם לו :
ואם לאו לאיש באל להשיב האשם אליו האשם
המקדש ליהוה לפון מלבד אל הקדשים אשר נקדשו
עליו :
וכלייהבא לכל קדושו בני ישראל אל אשר יקדשו
לפון לו יהיה :
ואיש את קדושו לו יהי איש אשר יקדשו
לפון לו יהיה :
דבר אל בני ישראל ואמרתי אליהם איש איש כי
לאמר :
השטה אשמו ומעלה בו מעל :
ועל איש אתה שכבת
בע ועלם מעיני אשה ונסתרה ותיה נסתרה ועד אין פיה
וקווא לא תקשח :
ועבר עליו ריחוקה והוא את אשתו
והוא

והוא נשמה ארבער עליו והחמשה והוא את אשתו
 והוא לא נשמה : והוא האיש את אשתו אל הכהן
 והוא את חרבוהו עליו עשירת האשה המה שלשים לא
 עליו שמו ולא יתנו עליו לבנה פרימיתת האלה הוא
 מקבת זכרו מוקבת עון : והקריב אתה הפתו והקמתה
 לפני יהוה : ולקח הפתו מים קדשים בכלי כרש יבין
 הצפר אשר יהיה בקרקע הפתון יקח הפתו ונתן אל
 המים : והעמיד הפתו את האשה לפני יהוה ופרע את
 ראש האשה ונתן על פניה את כנתת הזכרו וקחת האלה
 הוא יקרב הפתו יהיו מי המים הקדשים : והשליש אתה
 הפתו והמר אל האשה אם לא שטנב אש אלה ואם לא
 שפית שמה פחת אשך הפתו טמי המים המזבחים
 האלה : ואת מי שפית פחת אשך וכל נשמת ויפיו אש
 פת את שכתבו מפלעני אשך : והשליש הפתו את
 האשה פלשבעת האלה והמר הפתו לאשה ופיו יהוה אלה
 לאלה ולשבעה בתוה עשה פחת יהוה את ויבנה נפלה
 ואת פסקה צרה : וקרא המים המזבחים האלה במצוד
 לצבות פתו ולנקל יהוה והמרה האשה אמן וקטב
 את האלה האלה הפתו בפספר וקחה אל מי המים :
 והשקה את האשה את מי המים המזבחים וקרא מה המים
 המזבחים למים : ולקח הפתו מיד האשה את מקבת
 המזבחים והגיע את המזבחה לפני יהוה והקריב אתה אל
 המזבחים : וקמצ הפתו מרהמזבחה את המזבחה והקפיד
 המזבחה ואתר ישקה את האשה את המים : והשקת את
 המים והיכה אמן נשמה והמקל מעל פא אשה וקרא מה
 המים המזבחים למים : וקבתה בעלה ונקלה ורבה והיכה
 האשה לאלה בקרב עשה : ואם לא נשמה האשה
 ישחקה הוא ונקחה וקוצה דע : זאת תורת הקבלת
 אשר תשמה אשה פחת אשך והשמה : את אש
 אשר מפעל עליו ריח הנזה והוא את אשתו והעמיד
 את האשה לפני יהוה וצפה לה הפתו את כל המזבחה
 האלה : וקחה האיש מעו והאשה תחזו השא את
 עניה :

ונדבר יהוה אל משה לאמר : וכל אל בני ישראל
 אמרו אלכם אש את אשך כי יפלא לכהן נדב קור
 לחזיר ליהוה : מני ושכל יזיר המצ עו והמצ שער לא
 ישנה וכל משנה עבדים לא ישנה ועבדים לתים ויבשם
 לא

לא יאכל : כל ימי נדו מפלי אשר יעשה מקחו הפיו
 המזבחים ועדו לא יאכל : כל ימי נדו קחו מעד לא
 יעבר על ראשו עד מלאת המים אשר יזיר ליהוה קדש
 יהוה בכל פני שער ראשו : כל ימי נדו ליהוה על
 פניו פת לא יבא : לא יבאו ולא יפיו לא יפיו לא
 ישמה להם במתם כי נדו אלהיו על ראשו : כל ימי
 נדו קדש הוא ליהוה : וקרימות מת עליו בפתע פתאם
 ושמא ראש נדו ונלה ראשו ביום סהרתו ביום השביעי
 וכל ימי : בביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה
 אל הפתו אל פתח אהל מועד : ועשה הפתו אחד
 לחסאת ויחד לעלה וקפר עליו מאשר קטא על הפתו אחד
 והבש את ראשו ביום ההוא : והזיר ליהוה את ימי נדו
 וסביא קבש פושנתו לאשם ותקיים הראשנים ופלו כי
 סמא נדו : וזאת תורת הקור ביום מלאה ימי נדו יבא
 אתו אל פתח אהל מועד : והקריב את הקרבנו ליהוה
 קבש פושנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת שנתה
 תמיכה לחסאת ואל אחד תמים לשלמים : וכל מצות
 סלה חלת בלילת בשמו ויקחו מצות משתים בשמו
 ומקבתם ונסקיהם : והקריב הפתו לפני יהוה וצפה את
 חסאתו ואת עלתו : ואת האיל יעשה זבח שלמים ליהוה
 על כל המצות ועשה הפתו את מנתו ואת נספו :
 ונלה חזיר פתח אהל מועד את ראש נדו ולקח את
 שער ראש נדו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים :
 ולקח הפתו את חזרש בשלה מרהמזבחה וחתל מצה אחת
 מרהמזבחה וקחה אחד ונתן על פני חזיר אחר החבלתו
 את נדו : והגיע אותם הפתו ו תנפה לפני יהוה קדש
 הוא לפתו על חנה התנפה ועל שוק התרימה ואחר
 ישמה חזיר יו : זאת תורת חזיר אשר יהוה קרבנו
 ליהוה על נדו מלבד אשר מפעל יו כפי נדו אשר יהו
 פו יעשה על התורה נדו : ונדבר יהוה
 אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו לאמר פה
 תבדכו את בני ישראל אמור להם : וקחה
 יהוה וישמרה : ואת יהוה ופניו אלהיו
 ויהנה : וישא יהוה ופניו אלהיו וישם לה
 שלום : ושמא את שמי על בני ישראל וצמי
 אהרנם :

ויהוה ביום פלות משה לתקום את הפתון וימשה אלו המים
 ויקדש

וַיִּמְשָׁךְ וַיִּמְדָּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־קַלְבָּלְיוֹ וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־קַלְבָּלְיוֹ
 וַיִּמְשָׁךְ וַיִּמְדָּשׁ אֹתָם : וַיִּקְרִיבוּ נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל רֹאשֵׁי בָיִת
 אֲבֹתָם הֵם נְשִׂאֵי הַמִּשְׁכָּן הַסֵּם הַעֲמִידִים עַל־הַמִּזְבֵּחַ :
 וַיִּבְרָאוּ אֶת־הַקָּרְבָּנִים לִפְנֵי יְהוָה לְשֵׁשׁ־עֶגְלוֹת זָב וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵן
 עֶגְלוֹת עַל־שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים וְשֹׁר לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם
 לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : הֲזֶה מֵאֲתָם
 וְהָיִי לְעֹבֵד אֶת־עֲבֹדַת אֱהִל מוֹעֵד וְנִתְּתָה אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם
 אִישׁ כְּפִי עֲבָדוֹ : וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֶגְלוֹת וְאֶת־הַבָּקָר
 וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם : אֵת וּשְׁנֵי הָעֶגְלוֹת וְאֵת אַרְבַּעַת
 הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי גֵרְשֹׁן כְּפִי עֲבָדָתָם : וְאֵת וְאַרְבַּע הָעֶגְלוֹת
 וְאֵת שְׁמֹנֶת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבָדָתָם כִּי־וְאֵת מְרָרִי
 בְּדוֹחָלוֹ הַכֹּהֵן : וּלְבְנֵי קָהָת לֹא נָתַן כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ
 עֲלֵיהֶם בְּדָבָר יִשְׂאָה : וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת חֲבֵצֵת הַמִּזְבֵּחַ
 בַּיּוֹם הַמִּשְׁחָה אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת־הַקָּרְבָּנִים לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְשִׂאֵי אֶחָד לַיּוֹם נְשִׂאֵי אֶחָד לַיּוֹם
 וַיִּקְרִיבוּ אֶת־הַקָּרְבָּנִים לַחֲבֵצֵת הַמִּזְבֵּחַ : וַיְהִי
 הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הַרְאִישֹׁן אֶת־הַקָּרְבָּנִים בַּחֲשׂוֹן בְּדַעַשְׁמִינָדָב לַמִּשְׁחָה
 יְהוּדָה : וַתִּרְבְּנוּ מַעֲרַת־בְּסֹפֶה אַחֶת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
 מִזָּהָב אֶחָד בְּסֹפֶה שְׁבַע־עִים שֶׁהָיָה לַחֲדָשׁ שְׁבִינִתָּם ו
 מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשִׁמּוֹן לַמִּנְחָה : בָּהּ אַחַת עֶשְׂרֵה
 זָהָב מִלֵּאֵה הַקָּהָת : פֶּר אֶחָד בְּדָבָר אֵיל אֶחָד בְּבֶשֶׂת
 אֶחָד בְּדָשְׁנָתוֹ לַעֲלָה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲסֹאֵת : וַיִּלְבַּח
 הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה בְּבָשִׂים
 בְּגִישְׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָּן וַחֲשׂוֹן בְּדַעַשְׁמִינָדָב :
 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי הַקָּהֵב נִתְּנָל בְּדַעַשְׁמִינָדָב נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל :
 מִזָּהָב אֶחָד בְּסֹפֶה שְׁבַע־עִים שֶׁהָיָה לַחֲדָשׁ מִשְׁקָלָהּ
 מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשִׁמּוֹן לַמִּנְחָה : בָּהּ אַחַת עֶשְׂרֵה
 זָהָב מִלֵּאֵה הַקָּהָת : פֶּר אֶחָד בְּדָבָר אֵיל אֶחָד בְּבֶשֶׂת
 אֶחָד בְּדָשְׁנָתוֹ לַעֲלָה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲסֹאֵת : וַיִּלְבַּח
 הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה בְּבָשִׂים
 בְּגִישְׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָּן נִתְּנָל בְּדַעַשְׁמִינָדָב :
 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נְשִׂאֵי לִבְנֵי זְבִילֹן וְאֵלִיָּאֵב בְּדוֹחָלוֹ :
 קָרְבָּנוֹ הַמַּעֲרַת־בְּסֹפֶה אַחֶת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּהָב אֶחָד
 בְּסֹפֶה שְׁבַע־עִים שֶׁהָיָה לַחֲדָשׁ מִשְׁקָלָהּ מִלֵּאִים סֵלֶת
 בְּלוּלָה בְּשִׁמּוֹן לַמִּנְחָה : בָּהּ אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאֵה
 הַקָּהָת : פֶּר אֶחָד בְּדָבָר אֵיל אֶחָד בְּבֶשֶׂת אֶחָד בְּדָשְׁנָתוֹ
 לַעֲלָה

לַעֲלָה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲסֹאֵת : וַיִּלְבַּח הַשְּׁלָמִים
 בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה בְּבָשִׂים בְּגִישְׁנָה
 חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָּן וְאֵלִיָּאֵב בְּדוֹחָלוֹ :
 קָרְבָּנוֹ הַמַּעֲרַת־בְּסֹפֶה אַחֶת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּהָב אֶחָד בְּסֹפֶה
 שְׁבַע־עִים שֶׁהָיָה לַחֲדָשׁ מִשְׁקָלָהּ מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה
 בְּשִׁמּוֹן לַמִּנְחָה : בָּהּ אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאֵה הַקָּהָת :
 פֶּר אֶחָד בְּדָבָר אֵיל אֶחָד בְּבֶשֶׂת אֶחָד בְּדָשְׁנָתוֹ לַעֲלָה :
 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲסֹאֵת : וַיִּלְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
 אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה בְּבָשִׂים בְּגִישְׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
 קָרְבָּן וְאֵלִיָּאֵב בְּדַעַשְׁמִינָדָב : בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי
 נְשִׂאֵי לִבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֵמִיאֵל בְּדַעַשְׁמִינָדָב : קָרְבָּנוֹ הַמַּעֲרַת־
 בְּסֹפֶה אַחֶת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּהָב אֶחָד בְּסֹפֶה שְׁבַע־עִים
 שֶׁהָיָה לַחֲדָשׁ מִשְׁקָלָהּ מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשִׁמּוֹן
 לַמִּנְחָה : בָּהּ אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאֵה הַקָּהָת : פֶּר אֶחָד
 בְּדָבָר אֵיל אֶחָד בְּבֶשֶׂת אֶחָד בְּדָשְׁנָתוֹ לַעֲלָה : שְׁעִיר־עִזִּים
 אֶחָד לַחֲסֹאֵת : וַיִּלְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
 עֶתְדִים חֲמִשָּׁה בְּבָשִׂים בְּגִישְׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָּן וְאֵלִיָּאֵב
 בְּדַעַשְׁמִינָדָב : בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי נְשִׂאֵי לִבְנֵי
 גַד אֶלְיָסָף בְּדַעַשְׁמִינָדָב : קָרְבָּנוֹ הַמַּעֲרַת־בְּסֹפֶה אַחֶת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּהָב אֶחָד בְּסֹפֶה שְׁבַע־עִים שֶׁהָיָה לַחֲדָשׁ
 מִשְׁקָלָהּ מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשִׁמּוֹן לַמִּנְחָה : בָּהּ אַחַת
 עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאֵה הַקָּהָת : פֶּר אֶחָד בְּדָבָר אֵיל אֶחָד
 בְּבֶשֶׂת אֶחָד בְּדָשְׁנָתוֹ לַעֲלָה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲסֹאֵת :
 וַיִּלְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה
 בְּבָשִׂים בְּגִישְׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָּן וְאֵלִיָּאֵב בְּדַעַשְׁמִינָדָב :
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נְשִׂאֵי לִבְנֵי
 מִשְׁקָלָהּ מִזָּהָב אֶחָד בְּסֹפֶה שְׁבַע־עִים שֶׁהָיָה לַחֲדָשׁ מִשְׁקָלָהּ
 מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשִׁמּוֹן לַמִּנְחָה : בָּהּ אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב
 מִלֵּאֵה הַקָּהָת : פֶּר אֶחָד בְּדָבָר אֵיל אֶחָד בְּבֶשֶׂת אֶחָד
 בְּדָשְׁנָתוֹ לַעֲלָה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲסֹאֵת : וַיִּלְבַּח
 הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה בְּבָשִׂים
 בְּגִישְׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָּן וְאֵלִיָּאֵב בְּדַעַשְׁמִינָדָב :
 בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נְשִׂאֵי לִבְנֵי אֶפְרָיִם וְאֵלִישַׁמֶע
 מִשְׁקָלָהּ מִזָּהָב אֶחָד בְּסֹפֶה שְׁבַע־עִים שֶׁהָיָה לַחֲדָשׁ מִשְׁקָלָהּ
 מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשִׁמּוֹן לַמִּנְחָה : בָּהּ אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב
 מִלֵּאֵה הַקָּהָת : פֶּר אֶחָד בְּדָבָר אֵיל אֶחָד בְּבֶשֶׂת אֶחָד
 בְּדָשְׁנָתוֹ לַעֲלָה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲסֹאֵת : וַיִּלְבַּח
 הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה בְּבָשִׂים
 בְּגִישְׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָּן וְאֵלִיָּאֵב בְּדַעַשְׁמִינָדָב :
 בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי נְשִׂאֵי לִבְנֵי מְנַשֶּׁה בְּמִלְיָאֵל בְּרִי
 מִזָּהָב אֶחָד בְּסֹפֶה שְׁבַע־עִים שֶׁהָיָה לַחֲדָשׁ מִשְׁקָלָהּ
 מִלֵּאִים סֵלֶת

104

סלח בולגה בשמון למנקה : פה אחת עשרה זקב מלאה
הקרת : פר אחד גד בקור איל אחד גבש אחד גד שנתו
לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ילזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתנים חמשה פבשים בגר שנה
חמשה זך קרבן במליאל גרדח צור :

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבינו גד דעני : קרבנו
קצרת פסח אחת שלשים ומאה משקלה מזבח אחד פסח
שבעים שקל בשקל הקדש שגיתם ו מלאים סלת בולגה
בשמון למנקה : פה אחת עשרה זקב מלאה הקרת : פר
אחד גד בקור איל אחד גבש אחד גד שנתו לעלה : שעיר
עזים אחד לחטאת : ילזבח השלמים בקר שנים אילים
חמשה עתנים חמשה פבשים בגר שנה חמשה זך קרבן
ביום העשירי נשיא

לבני בני אהיצור גרענישבי : קרבנו קצרת פסח אחת
שלשים ומאה משקלה מזבח אחד פסח שבעים שקל בשקל
הקדש שגיתם ו מלאים סלת בולגה בשמון למנקה : פה
אחת עשרה זקב מלאה הקרת : פר אחד גד בקור איל
אחד גבש אחד גד שנתו לעלה : שעיר עזים אחד
לחטאת : ילזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה
עתנים חמשה פבשים בגר שנה חמשה זך קרבן אחיצור
ביום עשתי עשר יום נשיא

לבני אשר פנציאל גרעקו : קרבנו קצרת פסח אחת
שלשים ומאה משקלה מזבח אחד פסח שבעים שקל בשקל
הקדש שגיתם ו מלאים סלת בולגה בשמון למנקה : פה
אחת עשרה זקב מלאה הקרת : פר אחד גד בקור איל
אחד גבש אחד גד שנתו לעלה : שעיר עזים אחד
לחטאת : ילזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה
עתנים חמשה פבשים בגר שנה חמשה זך קרבן פנציאל
ביום שנים עשר יום נשיא

לבני גפמלי אחיצר גרעקו : קרבנו קצרת פסח אחת
שלשים ומאה משקלה מזבח אחד פסח שבעים שקל בשקל
הקדש שגיתם ו מלאים סלת בולגה בשמון למנקה : פה
אחת עשרה זקב מלאה הקרת : פר אחד גד בקור איל
אחד גבש אחד גד שנתו לעלה : שעיר עזים אחד
לחטאת : ילזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתנים
חמשה פבשים בגר שנה חמשה זך קרבן אחיצר גרעקו :
זאת חקפת המזבח ביום השפחה אחת מאת
נשיא

160

בשאי ישראל קצרת פסח שנים עשרה מזרח לקח שנים
עשר פסח זקב שנים עשרה : שלשים ומאה הקצרת
האחת פסח ושבעים המזבח האחד כל פסח הכלים אלפים
וארבע מאות בשקל הקדש : פסח זקב שנים עשרה
מלאה הקרת עשרה עשרה הקפ בשקל הקדש כל זקב
הפסח עשרים ומאה : כל חבקר לעלה שנים עשר פרים

אילים שנים עשר פבשים בגר שנה שנים עשר ומנחתם
ושעירי עזים שנים עשר לחטאת : וכל בקר ו זבח השלמים
עשרים וארבעה פרים אילים ששים עתנים ששים פבשים
בגר שנה ששים זאת חקפת המזבח אחרי השפחה אחת :
יבבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את תהייל
מדבר אליו מעל חפפתו אשר על ארון הקדש מגיו שני
הפרים וידבר אליו :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואמר
אליו בהעלתך את חפרת אל מל פני המזבח ואירו שבעת
הקרות : וישש בן אהרן אל מל פני המזבח העלה ברתח
פאשר צנה יהוה את משה : וזה מעשה חפפתו מלשח
זקב עדי וזקב עדי חקפה מלשח הוא פפדאה אשר הראת
יהוה את משה בן עשה את חפפתו :

וידבר יהוה אל משה לאמר : קח את חלונם מהוה
בני ישראל וספרתם אתם : וקדח עשה להם למחלם חנה
עליהם מי חמור והעבירו מעל על כל בשכם וכבשו
בניהם וספרו : וקחו פר גד בקור ומנחתו סלת בולגה
בשמון ופר שני גד בקור חקח לחטאת : וחברת את חלונם
לפני אהל מועד וחקח להם את כל צבת בני ישראל : וחברת
את חלונם לפני יהוה וסמכו בגר ישראל את ידיהם על
חלונם : והגיה אהרן את חלונם תניפה לפני יהוה מאת
בני ישראל והי ללצבד את עבדת יהוה : וחלונם וסמכו
את ידיהם על ראש חפרים וצשה את חקח חטאת ואת
האחד עלה ליהוה לכפר על חלונם : וספדת את חלונם
לפני אהרן ולפני בני וקנפת אתם תניפה ליהוה : והקדח
את חלונם מהוה בני ישראל והיו לי חלונם : ואחברו

בבאי חלונם לעבד את אהל מועד וספרת אתם וקנפת
אתם תניפה : כי נחלים נחנים חספה לי מהוה בני ישראל
מאת פסרת כל דתם בקור כל מבני ישראל לקחתי אתם
לי : עני לי כל בקור בבני ישראל באתם וכבדתם ביום
הכתי

לשתי חתני כל-בכול בארץ מצרים הקבשתי אתם לי : ואתם
את-הלויים פחת כל-בכור בכני ישראל : ואתנה את-
הלויים נתנים : ולאחריו ילכו סתוהו בני ישראל לעבד את-
עבד בני ישראל באהל מועד ולכפר על-בני ישראל ולא
יהיה בכני ישראל גוף פגשת בני ישראל אל-הקדש :
ויצט משה ואהרן וכל-עדת בני ישראל ללויים לכל אשר-
צוה יהוה את-משה ללויים כדעשוי להם בני ישראל :
וינתחשאי קלויים ויכבסו בגדיהם ויגפו אתרן אתם תמנקה
לפני יהוה ויכפר עליהם אתרן לסחבם : ואתחריכו באוי
קלויים לעבד את-עבדכם באהל מועד לפני אתרן ולפני
בניו פאשר צוה יהוה את-משה על-הלויים כן עשוי להם :
וידבר יהוה אל-משה לאמר : זאת אשר
ללויים מקו חלוש ועשירים שנה ופעלה כזוא לכבא זכא
בעבדת אהל מועד : ומקו חמשים שנה ישוב משבא
העבדה ולא יעבד עוד : ושבת את-חמיו באהל מועד
לשקור משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללויים
במשמרתם :

וידבר יהוה אל-משה במדבר סיני בשנה השנית
לאתם מארץ מצרים בתדוש הראשון לאמר : ויעשו בני-
ישראל את-הפסח במועדו : בארבעה עשר יום בתדוש
הזה ביו הערבים תעשו אותו במועדו ככל-החתיו וככל-
משפטיו תעשו אותו : וידבר משה אל-בני ישראל לעשות
הפסח : ויעשו את-הפסח בראשון בארבעה עשר יום
לתדוש ביו הערבים במדבר סיני לכל אשר צוה יהוה
את-משה כן עשו בני ישראל : ויהי אנשים אשר היו
סמאים לגפש אדם ולא-יכלו לעשות-הפסח פנים ההוא
ויקרבו לפני משה ולפני אהרן פנים ההוא : וילאמרו
האנשים החסה אליו אצחני סמאים לגפש אדם למד
גדע לבלתי הקריב את-מרפנו יהוה במועדו בתוה בני
ישראל : ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה מה-יצוה יהוה
לכם : וידבר יהוה אל-משה לאמר :

ידבר אל-בני ישראל לאמר איש איש כיריהוה סמא ולקפש
או בדרוה רחוקה לכם או לרחיקים ועשה פסח ליהוה
בתדוש השלי בארבעה עשר יום ביו הערבים עשו אתו
על-מצות גמריים ואכלהו : לא-ישארו מאפו עד-פוקר
ועצם לא-ישארו-כו ככל-תקת הפסח יעשו אותו : והאיש

ט ב' קסז במדבר י נקד על ה

אשר-הוא טחור ויבנה לא-יהיה וחדל לעשות הפסח
ונכרתה הגפש ההוא מעמך פי וקרפו יהוה לא הקריב
במועדו חסאי ושא האישי ההוא : וכריגור אתכם גר
ועשה פסח ליהוה בתקת הפסח ובמשפטו כן יעשה תקוה
אחת יהיה לכם ולגר ולא-יבנה הארץ :
ויביום תקום את-המשפכו פסה קצו את-המשפכו לאהל-
העדר ובערב יהוה על-המשפכו כמראה-אש עד-פוקר :
כז יהיה תמיד קצו ויכפיו וכפיו וכפיו ויכפיו ויכפיו ויכפיו
הקלות קצו מעל האהל ואתרי כז יסעו בני ישראל
ובמקום אשר ישפן-שם קצו שם יחני בני ישראל :
על-פי יהוה יסעו בני ישראל ועל-פי יהוה יחני על-ימי
אשר ישפן קצו על-המשפכו יחני : ובהאריה קצו על-
המשפכו ימים רבים ושמרו בני-ישראל את-משמרת יהוה
ולא יסעו : ולא אשר יהיה קצו ימים מספר על-המשפכו
על-פי יהוה יחני ועל-פי יהוה יסעו : ולא אשר יהיה
קצו מערב עד-פוקר ובעלה קצו בלמר וקסעו או יום
ולילה ובעלה קצו וקסעו : או-ימים או-תדוש או-ימים
בהאריה קצו על-המשפכו לשפן עליו יחני בני-ישראל
ולא יסעו ובהעלתו יסעו : על-פי יהוה יחני ועל-פי
יהוה יסעו את-משמרת יהוה שמרו על-פי יהוה ביד
משה :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : עשה לה שתי חצוצרות
בסוף מקשה תעשה אתם ויהי לה למקרא קעוה ולמפע
את-המקנות : והחצויה בזהו וקויעדי אליה כלי-תענה אל-
פתח אהל מועד : ואם-באתם לתקעו וקויעדי אליה
הנשיאים ראשי אלפי ישראל : ותמקעם תרועה וקסעו
המקנות החנים קדמה : ותמקעם תרועה שנית וקסעו
המקנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם :
ויבהקעיל את-הסהל תתקעו ולא תקיעו : ויבני אתרן
הכחנים ותקעו בתצרות ותני להם לתקת עולם לרחיקים
וכי-תבאו מלחמה בארצכם על-חצר הצר אתכם ובהעלתם
בתצרות ונזפרתם לפני יהוה אלהיכם וקושעתם מאיביכם :
ויביום שמחתכם ובמועדיכם ובהאשי חדשכם ותמקעם
בתצרות על עלותיכם ועל זבתי שלמיכם וחי להם
לזכרון לפני אלהיכם בני יהוה אלהיכם :
ויהי בשנה השנית בתדוש השני בעשרים בתדוש בעלה קצו חסיו

ט ז' סז במדבר

מכל משקו העדה : ויסעי בגי' ישראל למסעותם מסדבר
 סיני וישלח העגן מסדבר פארן : ויסעי בראשונה על-פי
 יהודה ביד-משה : ויסע בגל מחנה בגי' יהודה בראשונה
 לצבאתם ועל-צבאו נחשון ברעמי-נגב : ועל-צבא משה
 בני ישראל נתנאל ברעוער : ועל-צבא משה בני זבולן
 אלעזר ברחלן : והיה המשקו ונסעי בגי' גרשון ובני
 מררי נחמני המשקו : ונסע בגל מחנה ראיהו לצבאתם
 ועל-צבאו אליעזר בורשוואר : ועל-צבא משה בני שמעון
 שלמאל ברעמי-שני : ועל-צבא משה בני אפרת בר
 דעגל : ונסעי הקהלים לשלח המהבש והקומו את-המשקו
 עד-באם : ונסע בגל מחנה בני-אפרים לצבאתם ועל-
 צבאו אלישפא ברעמיהוד : ועל-צבא משה בני מנשה
 במלואל ברעמיהוד : ועל-צבא משה בני בנימין אבירן
 ברעמיעני : ונסע בגל מחנה בגידו מאסר לכל-המחנות
 לצבאתם ועל-צבאו אחיעזר ברעמי-שני : ועל-צבא משה
 בני אשר פנעאל ברעמיהוד : ועל-צבא משה בני נפתלי
 אחיהע ברעמיהוד : אלה מסעי בגי' ישראל לצבאתם ונסעי :
 ויאמר משה לרחב ברעמיהוד המדבר אתו
 משה לסעים ונחמני אל-המקום אשר אמר יהודה אתו אפני
 לכם לכה אפני והסבנו לה כי יהודה דבר-טוב על-ישראל :
 ויאמר אליו לא אלה כי אם-אל-אדני ואל-מולדתי אלה :
 ויאמר אל-צבא העזוב אתנו כי ועל-פי נדעתי חללנו במדבר
 והיה לנו לעניים : והיה כירחלה עמנו והיה הטוב ההוא
 אשר ייטיב יהודה עמנו והסבנו לה : ויסעי מתר יהודה
 ברע שלשת ימים נצלו ברית-יהודה נסע לפניהם ברה
 שלשת ימים לתיר להם מנהח : וצנו יהודה עליהם
 ימים בנסעם מרהסתנה : ויהי בקלע
 האלו ויאמר משה קומה ו יהודה וישלח אליהו ונסעו
 משעריהם מפרו : ויגדלוהו יאמר שובה יהודה רבבות אלפי
 ישראל :

ויהי העם כמתאבלים רע פאזני יהודה וישמע יהודה ויחר
 אפו ותבער-בם אש יהודה ותאכל בקצה המנהח : וישע
 העם אל-משה ויהפגל משה אל-יהודה ותשקע האש :
 ויקרא שם המקום ההוא מבצרה כיר-בצרה גם אש יהודה :
 והאספסה אשר בקרבו התאזני פאזנה וישבו ויבנו גם בני
 ישראל ויאמרו כי נאכלנו בשר : וברנו את-הדנה אשר

מכל במערים תכם את הנשאים ואת האכסרים ואת
 הקצרי ואת הכפלים ואת השונאים : ועתה נפשונו ונשח
 ציו כל בלתי אל-הפון עינינו : ותפון פורע-גד הוא ועינו
 בעינו תדלח : שסר העם ולהטו וסחני ברחים או דכו
 במדכה ובשלו בפרור וקשו אתו צרות והיה מצמו פסעם
 לשד השמן : וברדת הסל על-המנהח לגלה ובר הפון
 עליו : וישמע משה את-הקום בכה למשפחותיו אשר
 לפניו אהלו ויחר-אף יהודה מאד ובעני משה רע : ויאמר
 משה אל-יהודה למה תרעל לעבדו ולמה לי כפאתי הו
 בעגרו לשום את-משה כל-העם הזה עלי : האלכי הריני הו
 את כל-העם הזה אם-אלכי ידעתיהו כיר-אמר אל שאתה
 בחימה פאשר יאמר האמו את-הנה על המדכה אשר
 לשפעת לאכלתי : מאז לי בשר לחת לכל-העם הזה כי
 וברו עלי לאמר תגדלנו בשר ונאכלה : לא-אכל אכלי
 לבדי לשאת את-כל-העם הזה כי גבר מפני : ואם-
 ברה ואת-עשה לי הרגני נא הריג אם-מפאתי הו בעיגרו
 ויאמר יהודה אל
 ואל-ארח ברעתי :
 משה אספד-לי שבעים אש מזהו ישראל אשר ודעת כי
 תם זוג העם ולשבריו ולקחתם אתם אל-החל מועד
 והתעבדו שם עמו : ויגדתי ודברתי עיפה שם והאזיני
 מדרתם אשר עליה ושמתני עליהם ונשאו אתה בנסע
 העם ולגדת-שם אתה לבקש : ואל-העם תאמר התמדשו
 למחר ונאכלתם בשר לי בכיחם פאזני יהודה לאמר כי
 נאכלנו בשר כי טוב לנו במערים ונתו יהודה לכם בשר
 נאכלתם : לא יום אחד תאכלו ולא ימים ולא חמשה
 ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום : עד וחדש ימים
 עד אשר-תאמרו מאכלם והנה לכם לנה יצו כיר-מאסרם את-
 יהודה אשר בהר-בלם ותבדו לפניו לאמר למה זה נאמנו
 מספרים : ויאמר משה שש-מאות אלף רגלי העם אשר
 אכלי בקרבו ואתה אפרקי בשר אפני להם ונאכלו היום
 ימים : תצאו יגור וישחט להם וימצא להם עם את-פל-
 דג הים יאסר להם וימצא להם :

ויהי היום יאסר להם וימצא להם : והיה מקצר עתה תראה
 ויאמר יהודה אל-משה הו יהודה משה ונדבר אל-העם את
 מזהו דברי אס-ל : ויצא משה ונדבר אל-העם את
 דברי יהודה ויאסר שבעים אש מזהו העם ויבטו אתם
 כעילת סחל : ויגד יהודה ובענו ונדבר עלי ויאמר

מדרגות אשר עליו ויטו על שבעים איש הזקנים ויהי
 פניהם עליהם הדיח ויתנבא ולא יספו : וישארו שני
 אנשים בפתח שם החמד ואלו ושם השלי מיד ופתח
 עליהם הדיח והמה בפתחים ולא יצא האלה ויתנבא
 בפתחה : וקצ חלער ונקד למשה ויאמר אלדו ימרו
 מתנבאים בפתחה : וישו הוושע בדתו משנה משה
 מפתחו ויאמר אלני משה פלגם : ויאמר לו משה
 המנא מהה לי ימי וטו כל עם יהוד נביאים פריפו יהוד
 אתי רחוק עליהם : ויאמר משה אל המנהג הוא והנה
 ישראל : ויהי נסעו מאת יהוד ויני שלום מרהים וישו
 על המנהג בדרה יום פה ויבנה יום פה סביבות המנהג
 ויבא פתחם על פני הארץ : ויהם העם פליהים הווא וכל
 הלילה וכל יום המנהג ויאספו את השלף הפמליט
 אסף עשרה חקנים וישמחו להם שמות סביבות המנהג :
 הכשר ערפו פיו שניהם טרם יבנה ואת יהוד חכה
 בעם נהג יהוד בעלם מנה בנה מאד : ויקרא את שם
 המקום ההוא מקברת המנהג קישם הקרי את העם
 פתחאים : מקברת המנהג נסעו העם סגרות ויהי
 פתחות :

ונדבר מרים ואתרו במשה על אדות האשה הנשית יב
 אשר לקח פיה אשה נשית לקח : ויאמר חכה אדמשה
 דבר יהוד חלע נסבנו דבר וישמע יהוד : והואיש משה
 עלו מאד מפל האדם אשר על פני המנהג :
 ויאמר יהוד פתחם אל משה ואל אהרן ואל מרים אה
 שלשתכם אל אהל מועד ויצא שלשתם : ויהי יהוד
 בעמות עלו ונעמד פתח האהל ויקרא אהרן ימרים ויצא
 שניהם : ויאמר שמעיה דברו אהרנה נביאם יהוד
 בפתחה אלני אתנו בעלום אדברנו : ליהו עבדי
 משה בכל ימי נאמו היא : פה אל פה אדברנו ויבנה
 וכל בחינת ויתבנה יהוד נביט ויהי לא נאמם לדבר
 בעבדי במשה : ויבנה את יהוד עם וילה : והעניו סר
 מעל האהל ויהי מרים מעצרת פלגל ויגו אהרן אל
 מרים ותנה מעצרת : ויאמר אהרן אל משה פי אה
 אליה תשת עליה חסאת אשר נעלנו נאמן המנהג :
 אליה יהי פתח אשר באתו פתחם אמן ויאמר יהוד
 קשור : וינעק משה אל יהוד לאמר אל נא נסא נא

אל מרים

לה

לה : ויאמר יהוד אל משה ואלה ילקח
 יתן בפתח חלע חקלים שבעת ימים הפנה שבעת ימים
 מתוץ למנהג ואתר מאמר : ויתפנה מרים מתוץ למנהג
 שבעת ימים והעם לא נסע עד האמר מרים : ואתר נסעו
 העם מתחזות ונתנו במדבר פארן :

ונדבר יהוד אל משה לאמר : שלח לה אנשים ויתרו
 את ארץ נסעו אשר אני נתן לבני ישראל איש אחי איש
 אחד למשה אהרן כל נסעו בהם : וישלח
 אתם משה ממדבר פארן על פני יהוד עלם אנשים נאמי
 בני ישראל חסיה : ואלה שמותם למשה ראובן שמעון
 בן זבור : למשה שמעון שמעון בן זבור : למשה יהודה
 קלב בן יפנה : למשה יששכר ונאל בן יוסף : למשה
 אפנים הוושע בדתו : למשה בנימן פלטי בן רפוא :
 למשה זבולון בדיאל בן סווי : למשה יוסף למשה מנשה
 בני ברום : למשה דן עמיאל בן גמלי : למשה אשר
 בתי בן יוסף : למשה נפתלי חפני בן גופסי : למשה
 סתור בן מיכאל : למשה שמות האנשים אשר שלח משה
 דן מאואל בן מיכא : אלה שמות האנשים אשר שלח משה
 לחקר את הארץ ויקרא משה להוושע בדתו הוושע :
 וישלח אתם משה לחקר את ארץ נסעו ויאמר אליהם עלי
 זה נסעו ועליהם אתי חקר : וראיתם את הארץ מה היא
 ואת העם הישב עליה החזק היא חלפה המעט היא אה
 נב : ומה הארץ אשר היא יושב פה חסונה היא אסרנה
 ימה הערים אשר היא יושב בהנה חקנים אה
 ב מנבצרים : ומה הארץ השמלה היא אסרנה תשרפה
 על אסמו והתחזקתם ויחזקתם מפני הארץ והימים ימי
 בכנני ענבים : ויעלי בנימן ויקרא עד סברו ושם
 רחב לבא חסיה : ויעלי בנימן ויקרא עד סברו ושם
 אחימו ששני ותלמי ילדי העניו ויבדלו שבע שנים נבנה
 לפני עלו מערים : ויבאו עד עתה אשפל ויבדלו משם
 ומורה ואשפול ענבים אחד וישארהו בשוט בשנים ימר
 הרפנים וימדהתאנים : לפתוח ההוא קרא נתל אשפול
 אל אדות האשפול אשר ברתה משם בני ישראל : ויבאו
 מתני הארץ מעץ ארבעים יום : ויבאו ויבאו אל משה
 ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל אל מדבר פארן והשח
 נאשים אהם דבר ואת פלי העדה וראים את פני הארץ :

ויספרו

ל ה סקן ברחמי
 ה

ויספרו לו ויאמרו וישמעו אל ה' אשר שלחתי וגם זבת
 הלב יודש הוא וזה פירוש : אדם קרעו העם הישע
 פארץ וחסדים פארות גדלת מאד וגם ילדי העדה נאני
 שם : עמלקו יושב פארץ חגב ורחמי ורחמי והחמור
 יושב בקר והקנעני יושב על הים ועל יד הירדן : ויחם
 קלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה ונראנו את
 פיכול נקל לה : והאנשים אשר עליו עמו אמרו לא
 נקל לעלות אל העם כי חזק הוא מאד : ויאמר משה
 הארץ אשר תראה אל פני ישראל לאמר הארץ אשר
 עברנו בה לתור אלה ארץ זבת חלב וזשית היא וכל העם
 אשר ראינו בתוכה אנשי מדות : ושם נאני את הפסלים
 בני ענה מרהפלים ופתי בעינינו פסגים וגו חיינו
 בעינינו :

והשם קל העדה ויחם את קולם ויבני העם פלילה
 והוא : וילכו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו
 אלכם קל העדה להחנות פארץ מצרים או בפחד הנה
 להחנות : ולקח הנה מבני אהרן אל הארץ הזאת
 לקל פתח נשינו ופסנו והיו לנו חלוא טוב לנו שוב
 מצרימה : ויאמרו איש אל אחיו נקח ראש ונשכח
 מצרימה : ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל העדה
 עת בני ישראל : ויהושע ברטו וכלל בדיקה מו
 חסרים את הארץ קרעי בגדיהם : ויאמרו אל של ענת
 בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אלה טובה
 מאד : אם תפס עני הנה ויהי אלהי אלהי אל
 הארץ הזאת נתנה לנו ארץ זבת חלב וזבת חלב וזבת
 חלב פתחה אל פתחה ואסם אל פתחה את עם הארץ
 כי להטו הם כר אדם מעליהם ויהיה אלהי ישראלם :
 ויאמרו קל העדה לרדום אדם פסגים נבדו והנה נראה
 פתחל מוצא אל פתח ישראל : ויאמר
 יהוה אל משה עז ארץ עממי העם הזה ועד אשר לא
 יאמינו כי כל הארות אשר עשיתי בתוכו : אעפני בדבר
 ואורשמי ואעשה אלה ללוי גדול ועצום מאד : ויאמר
 משה אל יהוה ושמעו מצנים כיהעליתם בלחם את העם
 הזה מתוכו : ואמרו אל יושע הארץ הזאת שמעו
 פי אמה יהוה בקרב העם הזה אשר עליו נראה ואתה
 יהוה נעננו עמך עלתם בעצמך עני אמה ואתה לפניהם
 יום יבטחו איש לילה : והטפה את העם הזה

כאשר

פאים אחד ואמרו הויום אשר שמעו את שמעך לאמר :
 סבלתי וכלת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר
 נשבע לתם וישחטם בפחד : ועמך יגדל את פת
 ארץ אשר דברת לאמר : יהוה אלהי אפנים ורכינס
 נא עני ופסע ומה לא יקח פחד עני אבות על פנים
 על שלשים ועל רבעים : קלחיה לעני העם הזה פנדל
 חסדו וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה :
 ויאמר יהוה סלחתי בדברך : ואולם חראני ויפלא נבדו
 יהוה את פל הארץ : פי כל האנשים הרעים את פל
 ואת אהתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר ונפסי אתי זה
 אשר פעמים ולא שמעו בקולי : אם יראה את הארץ אשר
 נשבעתי לאבותם וכל מצאני לא יראו : ועבדי קלב ערב
 קויה ויהי אחרת עמו וימלא אהרי וקבאיתו אל הארץ
 אשר פא שמה ורעו וירשפה : והצולמו והקנעני יושב
 בעמק סחר פני יסעו לקב הפחד הנה ויסתוו :

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : ויע
 ערפתי לעדה הקצה הזאת אשר תפח מלינים עלי את
 תלוצות בני ישראל אשר תפח מלינים עלי שמעתי : אשר
 אלהם חראני נאס יהוה אם לא פאמר דברתם באוני פו
 אעשה לקם : בפחד הנה יפלו פגריכם וכל פקודים לכל
 מספרכם סגו עשרים שנה ומעלה אשר תלינהם עלי :
 אם יראם תבאו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשפן אתכם
 פה פי אם קלב בדיקה ויהושע בדיקו : ושפלים אשר
 אפרתם לבו יהיה וקבאיתו אלהם וידעי את הארץ אשר
 פאסתם פה : ופניכם אהם יפלו בפחד הנה : ויבניכם
 יהיו רעים בפחד ארבעים שנה וקשאי את זונותכם עד
 תם פניכם בפחד : במספר חמשים אשר מדתם את
 הארץ ארבעים יום לשנה יום לשנה תשא את עיניכם
 ארבעים שנה וידעתם את הקיאתי : אני יהוה דברתי אם
 לא זאת אעשה לכל העדה הקצה הזאת הנועדים עלי
 בפחד הנה ופסו ואם יאמי : והאנשים אשר שלח משה
 לתור את הארץ וישבו וילכו עליו את פל העדה להוציא
 דבה על הארץ : ונאיתי האנשים קוצני דבר הארץ דבה
 בפסוק לפני יהוה : ויהושע ברטו וקלב בדיקה הוי מו
 האנשים ההם החללים לתור את הארץ : וידבר משה
 את הדברים האלה אל כל בני ישראל וינחמו את העם מאד :

וישכמו

וישפטו בכפר ויעלו אל-ראש-הקר לאמר הֲפֹנֵנו וְעָלֵינוּ אֵל-
 הַסְּמֹתִים אֲשֶׁר-אָמַר יְהוָה כִּי הִסָּאֵנוּ : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפָנָה
 זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-דֵּי יְהוָה וְהוּא לֹא תִשְׁלַח : אֵל-מַעְלֵי
 כִּי אִין יְהוָה בְּמִרְבָּבִים וְלֹא תִקְרָפוּ לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם : כִּי הִצַּמְלִי
 וְהִפְנַעְנִי שָׁם לִפְנֵיכֶם וַיִּפְלַחְם בְּקֶרֶב קִי-עַל-פְּנֵי שְׂבָתֶם מֵאֲחֵרֵי
 יְהוָה וְלֹא יִתֵּן יְהוָה עִמָּכֶם : וַיַּעֲלֵנוּ לְעֻלּוֹת אֱלֹהֵי-רָאשׁ
 הַקֵּר וַנִּזְרֹן בְּרִית-יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא מָשׁוּ מִקֶּרֶב הַסְּמֹתִים :
 וַיִּגַּד הַצַּמְלִי וְהִפְנַעְנִי הַיֹּשֵׁב בְּקֶרֶב תְּהוּא וַיִּבְרָא וַיִּבְרָאם וַיִּבְרָאם
 עַד-הַסְּמֹתִים :

וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : וַיִּבֶל אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל טו
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כִּי תֵבֵאוּ אֶל-אֲרֶץ כּוֹשֵׁבֵי-חַיִּים אֲשֶׁר אֵין בְּתוֹ
 לָבָם : וְעַשִּׂיתֶם אִשָּׁה לַיהוָה עֵלְיָה אוֹ גִבּוֹחַ לִפְלֹא-גִבּוֹחַ אוֹ
 בְּנִדְוָה אוֹ בְּמַעְדֵיכֶם לַעֲשׂוֹת בְּיַחַד לַיהוָה מִדְּהַבְּתָה
 אוֹ מִדְּחִצָּן : וְחִמְקִיב הַמִּתְקַרֵּב קִרְבֵּנוּ לַיהוָה מִקְּדוֹחַ סֵלֶת
 עֲשׂוֹנוּ כְּלִיל עֲשׂוֹרִים כְּלִילָה בַשָּׂמֶן שְׁלִישִׁית הַחַיִּין : וַיִּזֵּן
 מַעֲשֵׂה עַל-הַעֲלָה אוֹ לְגִבּוֹחַ לִכְבֹּשׁ הַקָּדוֹד : אוֹ לְאֵיל מַעֲשֵׂה
 מִקְּדוֹחַ סֵלֶת שְׁנֵי עֲשָׂרִים כְּלִילָה בַשָּׂמֶן שְׁלִישִׁית הַחַיִּין : וַיִּזֵּן

לְגִשּׁוֹ שְׁלִישִׁית הַחַיִּין מִתְקַרֵּב בְּיַחַד לַיהוָה : וְכִי-מַעֲשֵׂה
 בְּדַבָּר עֵלְיָה אוֹ גִבּוֹחַ לִפְלֹא-גִבּוֹחַ אוֹ שְׁלֵמִים לַיהוָה : וְחִמְקִיב
 עַל-בְּדוֹתֵיכֶם מִקְּדוֹחַ סֵלֶת שְׁלִישֵׁה עֲשָׂרִים כְּלִיל בַשָּׂמֶן חֲצִי
 הַחַיִּין : וַיִּזֵּן מִתְקַרֵּב לְפָסוֹ חֲצִי הַחַיִּין אִשָּׁה בְּיַחַד
 לַיהוָה : כִּכָּה וַעֲשֵׂה לַשּׁוֹר הַקָּדוֹד אוֹ לְאֵיל הַקָּדוֹד אוֹ לְאֵילֹת
 כְּבָבָשִׁים אוֹ בָּעֲזִים : כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי כִכָּה מַעֲשֵׂי
 לְאֵילֹד כַּמִּסְפָּרם : כִּל-הָאֲזִיחַ וַעֲשׂוֹת-כִּכָּה אֶת-אֵילֹת הַחִמְקִיב
 אִשָּׁה בְּיַחַד לַיהוָה : וְכִי-יִגַּד אֶתְכֶם זֶר אוֹ אֲשֶׁר
 בְּתוֹכְכֶם לְדַרְמִיכֶם וַעֲשֵׂה אִשָּׁה בְּיַחַד לַיהוָה כַּאֲשֶׁר
 תַּעֲשִׂי כִן וַעֲשֵׂה : מִתְקַל תִּקַּח אֶחָת לָבָם וְלִגְר חֶגֶר חֲמֹת
 עוֹלָם לְדַרְמִיכֶם כַּכֶּם כַּכֶּן יְהוָה לִפְנֵי יְהוָה : תִּזְכֶּה אֶחָת
 יִמְשַׁשׁ אֶחָד יְהוָה לָבָם וְלִגְר חֶגֶר אֶתְכֶם :

וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : וַיִּבֶל אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם בְּבֹאֲכֶם אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֵין מִקְּדוֹ אֶתְכֶם
 שָׂשָׂה : וְהָיָה בְּבֹאֲכֶם מִלְּחָם הָאָרֶץ תִּרְיִמוּ תִרְוַחָה לַיהוָה :
 בְּאִשִּׁית עֲרֹסְתֶכֶם חֵלָה תִרְיִמוּ תִרְוַחָה בְּתִרְוַחַת עֲרֹן בֶּן
 תִּרְיִמוּ אֶתְהָ : מִבְּאִשִּׁית עֲרֹסְתֶיכֶם תִּתְקַן לַיהוָה תִּתְוַחַח
 לְדַרְמִיכֶם : וְכִי תִשְׁנֵי וְלֹא תַעֲשִׂי אֶת-כִּיל-
 הַמַּעֲזוֹת הַאֵלֶּה אֲשֶׁר-דִּבַּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה : אֵת כִּיל-אֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּיַד-מֹשֶׁה מִדְּהִיּוֹם אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 וְחֵלָה

וְחֵלָה לְדַרְמִיכֶם : וְהָיָה אִם מָעִינֵי הַעֲדוּה גַעֲשִׂיתָה לְשִׁנְיָה
 וְעָשִׂי כִל-הַעֲדוּה כִּרְבִיבֵנוּ אֶחָד לַעֲלָה לְבִיחַ נִיחָם לַיהוָה
 וּמִבְּחֵרָתוֹ וּנְסִיבֵנוּ כַּמִּשְׁפָּחָה וּשְׂעִיר-עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת : וְכַפֵּר
 חֵלָהוּ עַל-כָּל-עֲדוּת בְּכֵן יִשְׂרָאֵל וּנְסִלַח לָהֶם כִּי-שִׁנְיָה הוּא
 וְהֵם הִבְיִאוּ אֶת-חֲרָבָתָם אִשָּׁה לַיהוָה וְחַטָּאתָם לִפְנֵי יְהוָה
 עַל-שִׁנְיָתָם : וּנְסִלַח לְכָל-עֲדוּת בְּכֵן יִשְׂרָאֵל וְלִגְר חֶגֶר בְּתוֹכְכֶם
 כִּי לְכָל-הַעֵם בְּשִׁנְיָה : וְאִם-נִפְשׁ אֶחָת מִחַטָּאת שְׂעִיר

בְּשִׁנְיָה וְחִמְקִיבָה עַד בְּתִשְׁנֵיתָה לְחַטָּאת : וְכַפֵּר חֵלָהוּ עַל-
 הַנִּפְשׁ חֵלָהוּ בְּחַטָּאתָה כִּשְׁנָה לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו
 וּנְסִלַח לוֹ : הָאֲזִיחַ בְּכֵן יִשְׂרָאֵל וְלִגְר חֶגֶר בְּתוֹכְכֶם תִּזְכֶּה
 אֶחָת יְהוָה לָבָם לַעֲשׂוֹת בְּשִׁנְיָה : וְהַנִּפְשׁ אֲשֶׁר-תַּעֲשֵׂה וּ
 בְּיַד רִשָּׁה מִדְּהַבְּתָה וּמִדְּהַגֵּר אֶת-יְהוָה הוּא מִבְּחֵר וּנְקִדְתָה
 תִּנְפֹשׁ הַחַיִּין מִקֶּרֶב עֲשֵׂה : כִּי דַבַּר-יְהוָה בָּיָה וְאֶת-מַעֲזוֹתָיו
 הַקֵּר הַקִּבְרָה וְהַבְּכֵר תִּנְפֹשׁ הַחַיִּין עוֹבְרָה קֵה :

וַיְהִי בְּכִי-יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר וַיִּמְצָאוּ אִישׁ מִקְּדוֹשׁ
 עֲזִים בְּיַחַד חֲשִׁבָה : וַיִּקְרָבוּ אֹתוֹ חַמְצָאִים אֹתוֹ מִקְּדוֹשׁ
 עֲזִים אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן וְאֵל כָּל-הָעֲדוּה : וַיַּגִּדוּ אֹתוֹ
 כַּמִּשְׁפָּחָה כִּי לֹא חָרַשׁ מִדֵּי-יַעֲשֵׂה לוֹ : וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה מוֹת יִסַּח הָאִישׁ לָבָם אֹתוֹ בְּאֲבָנִים כִּל-
 הַעֲדוּה מִחוּץ לַמִּסְכָּה : וַיִּבְיִאוּ אֹתוֹ כָּל-הָעֲדוּה אֶל-מֹחִיץ
 לַמִּסְכָּה וַיִּרְבְּוּ אֹתוֹ כַּאֲבָנִים וַיָּמָת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-
 מֹשֶׁה :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : טו
 דַּבַּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-
 כַּפְּתֵי בְּגֵדֵיהֶם לְדַרְכֵם וְהָיִינוּ עַל-צִיצִית חֲכִימָה כְּתוּב כְּתוּב חֵלָה
 וְהָיָה לָבָם לְצִיצִית בְּרָאִיתֶם אֹתוֹ וַיִּזְכַּרְתֶּם אֶת-כִּיל-מַעֲזוֹת
 יְהוָה וְעַשִּׂיתֶם אֹתָם וְלֹא-תִחַדְדוּ אֲחֵרֵי לְבַבְכֶם וְאֲחֵרֵי
 עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זֵימִים אֲחֵרֵיהֶם : לִמְעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
 אֶת-כִּיל-מַעֲזוֹתֵי וְהִייתֶם קוֹדְשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם : אֲלֵי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצִאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵעֲבֹדִים לַחֲלוּת לָבָם
 לְאֱלֹהִים אֲלֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

טז
 וַיִּקַּח תְּרַח בְּרִי-יִצְחָר בְּדוֹחָת בְּדוּלָיו וְדָלָו וַאֲבִירָם כֶּהֱ
 אֵלֵיָב וְאִין בְּרַפְלָת בְּכֵן רֵאיוֹנוּ : וַיִּלְמְדוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְנַאֲשִׁים
 מִבְּנֵי-יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמֵאֵתִים נָשִׂיאוֹ עֲדוּה מִרְיָו מוֹעֵד
 אֲשֶׁר-יָשָׁם : וַיִּמְחֲלוּ עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם רַב-
 לָבָם כִּי כִל-הַעֲדוּה כָּלְם קוֹדְשִׁים וּבְתוֹכְכֶם יְהוָה וַיַּדְרִיעַ

ויבדלו את ישראל על קהל יהוה : וישמע משה ויפל על פניו :
 ויבדלו את ישראל ואל כל עדתו לאמר בחרו ויבדלו את ישראל
 ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחרו
 וקריב אליו : זאת עשו קהר לבם מחמת לנה וכל
 עדתו : יתנו בתו איש ושימו עליו ו החרת לפני יהוה
 מקר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש וכל
 בני לוי : ויאמר משה אל קהר שמעני בני לוי : המעט
 מכם בייחודי אלתי ישראל אתכם מעבר ישראל להקריב
 אתכם אליו לעבד את עבודת משכן יהוה ולעמד לפני
 הקדש לשונכם : וימרב אתו ואת כל עדת בני לוי אתה
 יקשטם ויספרהם : לנו אמה וכל עדתו הנעדים על-
 יהוה ואתו מה הוא כי תלנו עליו : וישלח משה לקרא
 לדתו וקאבנים בני אל אב ויאמר לא בעלה : המעט כי
 העלינו מארץ צרת חלב ידבש להטינו בעדבר כי
 כי תשפר עלינו בסהפמר : אם לא אל ארץ צרת חלב
 ידבש תביאתנו ותסור לנו נחלת שדה נבנים ונשבע
 הקים נבנו לא בעלה : ויחר למשה סוד ויאמר אל יהוה
 אל-הסו אלי מנחתם אם חסור אחד מהם בשאתי ולא
 תרצתי את אחד מהם : ויאמר משה אל יהוה וכל
 עדתו היו לפני יהוה אמה נחם ואמרו מקר : יהוה איש
 מחפשו ינתנם עליהם הקרת והקריבם לפני יהוה איש
 מחפשו איש מחפשו וקאבנים מחתה ואתה ואתו איש מחפשו :
 ויקחו איש מחפשו וינתנו עליהם איש וישמי עליהם הקרת
 בעמדו אתה אהל מועד ימשה ואתו : ויחמל עליהם
 לנה את כל עדתו אל פתח אהל מועד ויגא כבוד יהוה
 אל כל עדתו : ויבדלו את ישראל על משה ואל-
 אתו לאמר : הבודלו מהוה קעדה הלאה ונאכלה אתם
 כרבע : ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלתי הרהות לכל-
 עדתו האיש שקו יחפא ועל כל עדתו תקדש :
 ויבדלו את ישראל על משה לאמר : דבר אל קעדה לאמר
 קעלו מסגבי למשפדנה דתו ונאבנים : ויגם משה ויגלו
 אל דתו ונאבנים וכל בני אהרן ויגו ישראל : ויבדלו אל-
 קעדה לאמר סורי נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה
 ואל תבני ככל אשר להם כד תספוי ככל תפארתם : ויעלו
 מעל משפדנה דתו ונאבנים מסגבי ודתו ונאבנים ויגו
 בעבים פתח אהלם וישתחו ויבניו וישם : ויאמר משה

קעלה נדפנו קריחה שלחני לעשות את כל הפעשים
 האלה כילא מלכי : אמרמור כל הקדש ונתנו אלה
 נכדור כל הקדש ופקד עליהם לא יהוה שלחני : ואם
 ערצה וברא יהוה נקדמה הקדמה את פיה וקלעה אתם
 ואת כל אשר להם ונודי חיים שאלה וידעתם כי נאמי
 האנשים האלה את יהוה : ויהי ככלתו לדבר את כל-
 הדברים האלה ונתקע הקדמה אשר תחפיקם : ונתקע
 הארץ את פיה ונתבלע אתם ואת דפתיכם ואת כל הקדש
 אשר לנה ואת כל הקדש : ויבדו הם וכל אשר להם
 חיים שאלה ונתנס עליהם הארץ ויאבדו מהוה הקהל :
 וכל ישראל אשר סביבם נסו ואלהם כי אמרו קר
 תבלענו הארץ : ואש יצאה מאת יהוה ונאכל את
 הקמטים ואתם איש מקריב הקמרת :
 ויבדלו את ישראל על משה לאמר : אמר אל אהרן קר
 אתו חפשו ונחם את הפחות מבו השרפה ואתה הש
 ויהי הלאה כי נאשו : את מחמות הקמטים האלה
 כנכשתם ועשו אתם רצני פחים צפוי לפזיח ביהקריבם
 לפני יהוה ויהיו ויהיו לאות לבני ישראל : וישח אלעזר
 חפשו את מחמות הפחות אשר הקריבו השרפים ונחשם
 כצפוי לפזיחם : וזכרו לבני ישראל למען אשר לא יקרב
 איש זר אשר לא מצע אתו הוא להקטיר קשרת לפני
 יהוה ולא יתנה קלחה וכעדתו פאשר דבר יהוה ביד
 משה לו : וילנו כל עדת בני ישראל
 קמרת על משה ועל אהרן לאמר אתם תמסו את-
 עמם יהוה : ויהי כהקהל קעדה על משה ועל אהרן ויפנו
 אל אהל מועד והנה כשהי קעגו ויגא כבוד יהוה : ויגא
 משה ואתו אל בני אהל מועד : ויבדלו את ישראל
 אל משה לאמר : הרינו מהוה קעדה הלאה ונאכלה אתם
 כרבע ויפלו על פניהם : ויאמר משה אל אתו קח את
 הפוחתה ותדלליה איש מעל הפזיח וישם הקרת והולכה
 מהרה אל קעדה וכפר עליהם כרצא הקדש מלפני יהוה
 חתל תגנף : וישח אתו פאשר ודבר משה וידל אל יהוה
 הקהל והנה חתל תגנף ויחן את הקמרת ויכפר על-
 העם : ויעמד ביד הפוחים ויגו חתים וקעדר הפזיח :
 ויהיו חתים בפזיח ארבעה עשר אלה ושב מן
 מלבד חתים על דבר קנח : וישב אתו אל משה אל-
 פתח אהל מועד ותפגפה בעצרה :

וידבר יהוה אל משה לאמר : ודבר אל בני ישראל
 וקה מאלהם משה משה לביט אל משה על נפשם לביט
 אבתם שנים עשר משה איש את שמו התקב על משה :
 ואת שם אחר התקב על משה לנו כי משה אהו לראש
 בית אבותם : והפרתם פאהל מועד לפני העדות אשר
 אצעד לכם שמה : וקה האיש אשר אבחר בו משה
 יקח וישפתי מעלי את תלפוח בני ישראל אשר הם
 מליכם עליכם : וידבר משה אל בני ישראל ויהי עלי
 כל נפשיתם משה לנשיא אהו משה לנשיא אהו לביט
 אבתם שנים עשר משה ויפחה אהו בתוך מותכם :
 ויקח משה את המפתח לפני יהוה באהל העדה : ויהי
 כמחורת ויקבא משה אל אהל העדות וקה פנה משה
 אהו לביט לנו ויקבא פנה ויקבל שנים : ויקבא
 משה אתי פלה המפתח מלפני יהוה אל בני ישראל ויהי
 ויקחו איש משה : ויאמר יהוה אל
 משה חשב את משה אהו לפני העדות למשמרת לאה
 לבני ישראל ויקבל מלכתם מעלי ולא יקחו : ויעש משה
 כאשר צוה יהוה אתו כן עשה :
 ויאמר בני ישראל אל משה הן נעצנו אבדנו פלנו
 אבדנו : כל הקרב ו הקרב אל משכן יהוה נמרת האם
 קמנו לנפש :
 ויאמר יהוה אל אהו וקח את בני ישראל וקח את
 תשאר את עולו המהות ואתה יבנה אתה תשאר את עולו
 פהנתכם : וגם את אהו משה לוי שנים עשר הקרב
 אהו וקחו עליה וישתתף ואתה יבנה אתה לביט אהל
 העדות : ושמה משמרתה ומשמרת פלה אהו אהו
 פלי המהות ואל המהות לא יקחו ולא יקחו גם הם גם
 אהם : וקחו עליה ושמו את משמרת אהל מועד לאל
 עבדת האהל וזה לא יקחו עליכם : ישמרתם את
 משמרת הקודש ואת משמרת המהות ולא יקחו עוד קחו
 על בני ישראל : קחו הפה לקחת את אהו קחו
 מהות בני ישראל לקח ממנה נתיב ליהוה לעבד את
 עבדת אהל מועד : ואתה יבנה אתה תשאר את
 פהנתכם לכל ידבר המהות וקח אתה לפרדת וקחו
 עבדת ממנה אהו את פהנתכם וקח הקרב יקחו :
 וידבר יהוה אל אהו וקח אתה נתיב ליהוה לביט
 את משמרת הקודש לכל אהו בני ישראל ליהוה נתיב
 למשה

למשחה ולבנה לכה עולם : זה יהוה לך מקדש הקדשים
 מקדש אשר כל ידבכם לכל מקדשם ולכל חפצתם ולכל
 אשכם אשר ישבו לוי קודש קדשים לך הוא ולבנה :
 מקדש הקדשים תאכלו כל ידב לאהו קודש יהוה
 לך : וזה יהוה תרומת מתנם לכל הנהלות בני ישראל לך
 בתמים ולבנה ולבנתיה אהו לכה עולם פל שחור בביתו
 יאכל אהו : כל חלב וקח וכל חלב תירוש ודגו
 האשיתם אשר יקחו ליהוה לך נתמים : בכורי פל אשר
 בכורתם אשר יקחו ליהוה לך יהוה פל שחור בביתו
 וכל ידב : כל חכם בישאל לך יהוה : כל פשר חכם
 לכל ידב אשר אשר יקחו ליהוה פתם ובכמה ויעדו לך
 אהו פה תפדה את בכור האדם ואת בכור המה
 תשמה תפדה : ופדו מבורש תפדה בערפה פשה
 חמשת שקלים בשמל הקודש עשרים גרה הוא : אה
 בכור שור ארבעה קשב ארבעה עז לא תפדה קודש
 הם את דכם פנה על המהות ואת חלקם מקטיר אהו
 לביט ניהו ליהוה : ובשם יהוה פנה המהות
 יקחו חמיו לך יהוה : כל תרומת הקדשים אשר
 יביטו בני ישראל ליהוה נתמי לך ולבנה ולבנתיה
 אהו לכה עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך
 ולבנה אהו : ויאמר יהוה אל אהו בארצם לא תקח
 וקח לא יהוה לך בתוכם אהו חלקו וקח אתה בתוה בני
 ישראל : ולבני לוי חנה נתמי פל מעשר
 בישאל לכה חלה עבדתם אשר הם עבדים את עבדת
 אהל מועד : ולא יקחו עוד בני ישראל אל אהל מועד
 לשאת חסא למות : ועבד הלוי הוא את עבדת אהל
 מועד והם ישאו עונם חנה עולם לדתים בתוה בני
 ישראל לא יקחו חנה : פל מעשר בני ישראל
 אשר יביטו ליהוה תרומה נתמי ללוים לכה על פו
 אהו לקח בתוה בני ישראל לא יקחו חנה :
 וידבר יהוה אל משה לאמר : ואל חלוקים תבדו
 ואתם אהו פל יהוה מאת בני ישראל את המעשר
 אשר נתמי לכם מאתם עבדתכם ותרמתם מפני תרומה
 יהוה מעשר מן המעשר : וקח לבכם תרומתכם
 פדו מדהוה וכמלה מדהוה : פו תביטו גם אתם
 תרומת יהוה מפל מעשרתים אשר תקחו מאת בני

ישראל ונתתם מפניו את תרומות יהוה לאהרן הכהן :
מכל מהלכתכם תלוימו את כל תרומת יהוה מפליחלבו
את מקדשו מפניו : ואמרתי אליהם בתרומתם את החלבו
מפניו ונתתם ללויים כתבואת גור וכתבואת גרב :
ונתתם אתו בקל מקום אדם ויתתם פרישקר המה לכם
סלה עלותכם באתל מועד : ולא תשא עליו חסד
בתרומתם את חלבו מפניו ואת קדושי בני ישראל לא תחללו
ולא תמיתו :

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר :

ההורה אשר נתת יהוה לאמר דבר ואל בני ישראל ויקחו
אליה קדש ממונה אשר יתקבץ מכם ויתקבץ לא
עלה עליה לל : נתתם אתה אל על עזר הפתח והוציאו
אתה אל מחוץ לפתח ושקט אתה לפניו : ולקח אל עזר
הפתח ממונה באמצעו והיה אל לבנה פני אהל מועד ממונה
ואת דמות על פשוטה ישרה : ולקח הפתח עז גור ואזוב
ישני תולעת והשליהו אל יהוה שרפת הפרה : וכבס בגדי
הפתח וכחץ בשור בפנים ושקר יבא אל הקמחה ושמו
בשור בפנים ושמו עדיה ערב : ואסף איש סהור את
אפר הפרה והציה מחוץ לפתח במקום שהור והיתה
לעזר בני ישראל למשמרת לפי נדה חסאת הוא :
וכבס האספ את אשר הפרה את בגדיו ושמו עדיה ערב
והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם :
והקבצו בשר לכל גוש אדם ושמו שבעת ימים והוא
יתחפאו בו פנים השלישי ובלים השביעי ימים והוא
לא יתחפאו ביום השלישי ובלים השביעי לא יסתר והוא
כל הילע בנות בגוש האדם אשר ימות ולא יתחפאו את
משכן יהוה סמוך ונכרתה הקבש שהוא מושבאעל פי פי
נדה לא יתקו עליו סמוך יהוה עזר סמנתו בו : והוא
ההורה אדם פריקות באתל כל חפא אל האהל וכל אשר
באתל יסמו שבעת ימים : וכל אשר יבש על פני השנה בחלל
פחיל עליו סמוך הוא : וכל אשר יבש על פני השנה בחלל
נדה על בשר את דמם אדם אל בשר ושמו שבעת
ימים : ולקחו לשמו מצפר שרפת חסאת ונתו עליו מים
ותים אל עלי : ולקח אזוב ושבל בפנים איש סהור והיה
על

על האהל ועל כל חבלים ועל הנפשות אשר חירשם ועל
הנעז בלגים או בחלל או בשר או בקרד : והנה חסדו
על חסמו ביום השלישי ובלים השביעי והסאו ביום
השביעי וכבס בגדיו וכחץ בפנים ושקר שערב : והוא
אשר יסמו ולא יתחפאו ונכרתה הקבש שהוא מתוך הקהל
פי את מקדש יהוה סמוך מי נדה לא יתקו עליו סמוך
הוא : והיתה להם לחקת עולם וסנה מרהפדה וכבס
בגדיו והילע בפי הפדה ושמו עדיה ערב : וכל
אשר יבש בפי חסדו ושמו ונתקש הפערת תסמו עד
הערב :

וכבא בני ישראל כל העדה מדבריו בחדש הראשון
ונשבו העם בקולש ותמת שם מרים ותקבר שם : ולא
תה מים לעדה ונקחלי על משה ועל אהרן : ונדה העם
עם משה ויאמרו לאמר ולי ננענו בגנע אחינו לפני יהוה :
ולמה תבאתם את חקל יהוה אליהם ונתת למות שם
אחוננו ובעינינו : ולמה קהל יתנו ממצרים להביא אותנו
אל חסדו חרע הנה לא מקום נדע והאנה ונפול ורמוז
ימים אין לשמות : ונבא משה ואתו מפני חקל אל
פתח אהל מועד וישלו על פניהם ונרא כבוד יהוה אליהם :
וידבר יהוה אל משה לאמר : קח ספר
את חסדו וחקתל את העדה אמה ואתו ונתתם
אל חסדו לעיניהם ונתו סימיו והוציאו להם פנים מר
חסדו והשקית את העדה ואת בעיניהם : ונקח משה את
הספר מלפני יהוה כפאר צהרי : ונקחלו משה ואתו
את חקל אל פני חסדו ויאמר להם שמעו נא חסדו
חמרה חסדו הנה מוציא להם מים : והם משה אתו
ויהו את חסדו במטהו פעמים נמצאו מים רבים ומשפת
העדה ובעיניהם : ויאמר יהוה אל משה ואל
אהרן עזר לא תהייתם פי לחקדו ישני לעיני בני ישראל
לכן לא תביאו את חקל יהוה אל הארץ אשר נתתי
להם : הקה מי מרידה אשר רבו בני ישראל את יהוה
ויקחש בם : וישלח משה מלאכים מקדש אל
מלך אדום פה אמר אהיה ישראל אמה ונדע את כל
החלואה אשר מצאתני : ובגדי אבתינו מצריתו נשבו
במצרים ימים רבים ונרעו לנו מצרים ולאבתינו : ונצטק
אל יהוה וישמע קולנו וישלח מלאכה ויצאנו ממצרים והנה
אחוננו בקדש עיר קנה ונבולח : בעצרה פא במדבר לא
נעבר

נעלה בשנה ובקרבם ולא נשמה מי באר גרה המלה גלה
לא נשמה מיין ושמהול עד אשר נעלה בקרב : ויאמר אליו
אזים לא נעלה כי פד פתחב אצא לקראתה : ויאמר
אליו בני ישראל במסלה בעלה ואם מימיה נשמה אצו
ימיה ונתתי מרגם רק אודדקר בקרלי אצלנה : ויאמר
לא נעלה ויאמר אליו לקראתו בעם פדו יבדו חוקה :
ויאמר ו אזים נתן את ישראל עבר בנגלו ונט ישראל
ויסעי סמגש ויבא בני ישראל
פלוסעה תר הקר : ויאמר יהוה אל משה ואליהם
באר הקר על נביל ארץ אדם לאמר : יאמר אהרן אל
עפון כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על
אשר סריתם אתי לפי מריבה : מה אתם עושים ואת
אלהם בלו וחסל אדם תר הקר : והפסח את אהרן
את בניו ואת בנישם את אלעזר בנו ואת אהרן את בניו
שם : ונעש משה פאשר צנה יהוה נעלה אל תר הקר
לענין פלוסעה : ויפסח משה את אהרן את בניו
ונלכש אתם את אלעזר בנו ואת אהרן שם בראש הקר
ונגד משה ואלעזר מרחהר : וירא פלוסעה כי נעש
אהרן ויבגו את אהרן שלשים אום על בית ישראל :
וישמע קנעני מלה ערד ישב הנגב כי פא טא
וישראל גרה האחרים וילחם בישראל וישבו מנפשו טב :
ויהר ישראל גרה ליהוה ויאמר אהרן תמו את העם
הזה בני והחנמתי את עריתם : וישמע יהוה בקול
ישראל ויפון את קנעני ויחכם אתם ואת עריתם ויקרא
אסיהקום קרמה : ויסעי מהר הקר
הקד יס סוף לסבב את ארץ אדם ויפקדו קש העם בקרה :
ויבדו העם באלהים וימשה למת העליתנו ממצרים למות
במדבר כי איו לחם ואיו מים ונפשונו קצה בלחם הקהל :
וישלה יהוה בעם את הפהשים השורפים וינשכו את העם
ונמת עמנו מן האל : ייטא העם אל משה ויאמר
השמנו קידברנו ביהוה נכה התפלל אל יהוה ונסר מעלינו
את הפהש ויתפלל משה בעד העם : ויאמר יהוה אל
משה עשה לך שנה ואים אתו על גס ויהוה פלוסעה
וראה אתו וחי : ונעש משה נחש נחשת וישמהו על
הגס ויהוה אסנשש הפהש את אש והביט אל נחש הפהש
והי : ויסעי בני ישראל ויחגי באבת : ויסעי מאבת ויחגי

פלוסעה

בעני העברים במדבר אשר על פני מואב מפניה השמש :
משום נסעו ויחגי בקהל זרד : משום נסעו ויחגי מעבר ארנון
אשר במדבר היצא מנגל האמרי כי ארנון נביל מואב ביו מואב
יבדו האמרי : על גס אמר בספר מלחמת יהוה את יתב
בסופה ואת הפהלים ארנון : ואשר הפהלים אשר נסח
לשבת ער ונשעו לנביל מואב : ומשם בארה הוא הפאר
אשר אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים :
אז ישיר ישראל את השירה הזאת על באר
ענולה : באר תדרנה שרים פרוה נדבי העם במחנה
במשענתם ומפד מפתח : ומפתחה קח יאמר ויפחליאל
במרות : ומבמות הניא אשר בשנה מואב ראש הפסחה
ולשפחה על פני השומן : וישלה ישראל
מלאכים אל סיון מלה האמרי לאמר : אעברה בארץ
לא נשמה ובקרבם לא נשמה מי באר גרה המלה
גלה עד אשר נעלה בקרה : ולא נתנו סיון את ישראל
עבר בנגלו ויאסח סיון את פלוסעה ויאמר לקראת ישראל
המדבר ויבא יהודה וילחם בישראל : ויבדו ישראל לפי
הרב וירש את ארצו מארנו עד נפול עד בני עפון כי עו
ה בקול בני עפון : ויחא ישראל את פלוסעה האלה וישב
ישראל בקרב ערי האמרי בקשבו ויבכל פנתיה : כי
השפון עיר סיון מלה האמרי הוא ותוא נלחם בקלה
מואב קראשון ויחא את קל ארצו מרו עד ארנון : על גס
ויאמר הפשלים באו השפון תבנה ותפונו עיר סיון :
ביראש וצאה קשפון להבה מחרית סיון אכלה ער
מואב בעלי במות ארנו : אזילה מואב אבדת עם פמוש
נלוו קניו פליטס ויבנתיו בשבית למלה אמרי סיון :
ויקרב אבד השפון עדידו ונשים עד נפח אשר עד
מירבא : וישב ישראל בארץ האמרי : וישלה משה לבגל
את יעזר וילכדו בנתיה ויירש את האמרי אשר שם :
ויפנו ויעלו גרה תפשו ונצא עוז מלה תפשו לקראתם
הוא וכל עשו למלחמה אדרעי : ויאמר יהוה אל משה
אל תירא אתו כי בהרה נסתי אתו ואת פלוסעה ואת ארצו
ועשית לו פאשר עשית לסיון מלה האמרי אשר יושב
ההשפון : ויפנו אתו ואת בניו ואת פלוסעה עד בלתו
השפון ויירשו את ארצו :

כל יחסי

ויסע בני ישראל ונתנו פסוקות מואב מעבר לירדן כב

וירא בלק בן בעור את כל ישראל עמה ישראל לאמרי :
 וירא מואב מפני העם הזה כי רבו מאד ויחזק מואב מפני
 בני ישראל : ויאמר מואב אל חושי מדו עתה לחבני
 הקהל את בל-סבי-יתני עלהו השור את רעה השדה
 עלה בן בעור מלך מואב בעת ההוא : וישלח מלכאים
 אל בלעם בן בעור שתורה אשר עלה הפה הזה בגרו עשו
 לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הזה כסל את ציו
 הארץ והיא יושב טפילי : ועמד לכהניא אהרלי את
 העם הזה כרעצום הוא מאפי עלי אעל נכדתי ויבשמי
 מדואצי פי ודעתי את אשר תבדח מדו ויאמר מאר
 יתני : וילכי וזוגי מואב וזוגי מדו והססים נדום ונלא
 אל בלעם ויודעני אלני דברי בלק : ויאמר אליהם למה
 סוה תללנה והשבתני מתכם דבר פלאי ודבר יהוה אלי
 וישבתי את מואב עם בלעם : וירא אליהם אל בלעם
 ויאמר מי האנשים האלה עמה : ויאמר בלעם אל
 האנשים בלה בן בעור מלך מואב שלח אלי : הנה העם
 הוציא מספרים ויבא את ציו הארץ עמה להנה קבדלי
 את בלעם לא אעל להלחם בו וברשותי : ויאמר אליהם
 הוא : ונאם בלעם עמרי לא תאל את בלעם כי ברנה
 אדעם כי מעו יהוה להתי להלחם ויאמר אל שני בלה לכה אל-
 מואב ונבא אל בלה ויאמרו להלחם עמכם : ויקמו שני
 ויסת עוד בלה שלח שליחם ויבא בלעם הלה עמה :
 אל בלעם ויאמרו לו עוה אשר בלה בן בעור אל-נא ונבא
 הקהל אלי : כי כפי מצדך סוד ועל אשר פלאי אל
 אעשה על כהניא קבדלי את העם הזה : ויעו בלעם
 ויאמר אל שני בלה אסיפדלי בלה מלך ביתו עשה ונתנו
 לא אשר לעבד את פי יהוה אלהי לעשות השפה אל
 גדולה : ועתה שנו נא עוה עםכם הלה ומוצא
 מד-יפה יהוה דבר עשו : ילה אלהים אל בלעם ללה
 ויאמר לו אסלקניא לך עוה האנשים קום לך עמה ויאמר
 את הודני אשר מצדך אליה אתה תצא : ונאם בלעם

ע ה' עמ' ט

בבקר

בבקר ובחבש את-חמיו וילה עם שני מואב : ויקראת
 אלהים כיהולקו הוא ויתעב מואב ויהוה בדרה לשמו לו
 והוא לבב על-חמיו ושני נערו עמו : וקרא הארון את-
 מואב יהוה כעב בדרה וחרפו שלמה בידו ופס הארון
 כרבעוה ובלחם בשדה נהו בלעם את-הארון להסתה
 הדרה : ויצמד מואב את-מלאך יהוה ותלחץ אל-
 ודבר מואב : וקרא הארון את-מלאך יהוה ויסת להסתה :
 חמיר ותלחץ את-רני בלעם אל-חמיר ויסת להסתה :
 ויסת מלאך-יהוה עבור ויצמד במקום יר אשר חיר
 הנה לבסות ימיו ושמאור : וקרא הארון את-מלאך
 יהוה ותקפץ פחה בלעם ויקראת בלעם נהו את-הארון
 בפוקל : ויסת יהוה את-פי הארון ופלאר לבלעם
 מה עשיתי לך כי הכיני זה שלש רגלים : ויאמר בלעם
 לארון כי חזעלתי פי לי יש-חרב בידו כי עתה סתתתי :
 ופלאר הארון אל-בלעם הלא אנכי מתנה אשר-דבקם
 עלי מעודה עד-היום הנה סתקו הסתתתי לעשות לך עוה
 ויאמר לא : ויגל יהוה את-עניו בלעם וירא את-מלאך
 יהוה כעב בדרה וחרפו שלמה בידו ויחד וישפתי לאמרי :
 ויאמר אלי מואב יהוה עליה הפיל את-חמיו וזה
 שלוש רגלים הנה אנכי יאמתי לשון כיהנס סדרה לנגדי :
 ותראני הארון ופס לפני זה שלש רגלים אילי נסתה
 מפני כי עתה בס-אתנה חכמי ואותה חכמי : ויאמר
 בלעם אל-מלאך ועתה אסרע בעיניו אשיבך לי : ויאמר
 לקראתי בדרה ועתה אסרע עמ-האנשים ואסם את-הדבר
 מ מואב יהוה אל-בלעם לך עם-האנשים ואסם את-הדבר
 אשר-צדך אליה אתו תדבר וילה בלעם עם-שני בלה :
 וישמע בלה כי בא בלעם ונבא לקראתו אל-עיר מואב
 אשר על-גבול ארנו אשר בקצה הגבול : ויאמר בלה
 אל-בלעם הלא שלחם שלחתי אליה לקרא לך למה לא
 הלכת אלי האנשים לא אביל בדרה : ויאמר בלעם אל-
 בלה הנה-באתי אליה עמה תולל אביל דבר מאומה
 הדבר אשר ושם אלהים דפי אתו מדבר : וילה בלעם
 עם-בלה ויקרא חרבת חיות : ויזבח בלה דמר ויאמר וישלח
 לבלעם ולשנים אשר אתו : ויהי בבקר ונבא בלה את-
 בלעם ויצלחיה בסות בעל וירא משם קצה העם :
 ויאמר בלעם אל-בלה קבדלי עוה שכעם מוכלת ודכו

ע ה' עמ' ט

בבקר

עני אבד : ויקם בלעים ונגלה נגשבו למקומו וגם צלה חלה לו לדרכו :

וישבו ישראל פושטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב : ויחזקו לעם לזנות ולהיותו ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן : ויגזרו ישראל לבשל בעור הנכרי את יהודה בישוראל : ויאמר יהודה אל משה קח את כל ראשי העם והקע אותם ליהודה נגד השמש ולשם היום את יהודה מישראל : ויאמר משה אל שפטי ישראל הריני איש אנשי הפושטים לבשל בעור : והנה איש מבני ישראל פה ויחבב אל אחיו את הפדגית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל וימשה בלנים פתח אהל מועד : וירא פינחס בן יעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח ברז : ויבט אחר איש ישראל אל הקרבה וידקף את שניהם את איש ישראל ואת הקרבה ויפוצץ הפגפה מעל בני ישראל : ויהיה הפתחים בפגפה ארבעה ועשרים אלה :

וידבר יהודה אל משה לאמר : פתחם בראשית ביד אבנן הפתח השני את חבתו מעל בני ישראל בקרא את הנאמי בתוכם ולא תליתי את בני ישראל בקרבתו : לבן אמי קלני נתנו לו את בריתי שלום : והיתה לו ילדיו אחריו ברית פהת עולם תחת אשר הניח לאלקיו ויכפר על בני ישראל : ואם איש ישראל הפגפה אשר הפך את הפדגית ומתי בראשית נשאו ביתו אב לשמעוני : ואם הפגפה הפגפה הפדגית עזבי בתינו ראש אמות בית אב במונו היא :

ויאמר יהודה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר : שמי את ראש ו כל עדת בני ישראל מן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם פלי יצא צבא בישוראל וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על ידו ויהו לאמר : מהו עשרים שנה ומעלה פאשר צוה יהודה

יהו' ויצא

וי' פיסטא באמצע ססוק

אה

את משה ובני ישראל הנאמים מארץ מצרים : ראובן בכוור ישראל בני ראובן חנוף משפחת קחנל לפלגא משפחת הפלגי : לחצרו משפחת קחצרוג לכרמי משפחת הפרמי : אלה משפחת הראובני ויהיו קהותיהם שלשה וארבעים אלה ושבע מאות ושלשים : ובני פלגא אלעזר : ובני אליאב נמואל ודנו ואבירם הוידתו ואבירם קרוני העדה אשר הני על משה ועל אהרן בעדת הרח בהתקם על יהודה : ומפגתם הארץ את יידיה ומבלע אתם ואת הרח במות העדה באכל האש את המשיים ומאמתם איש ויהיו לבם : ובג' הרח לא יקרו : בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי ליליו משפחת הנמיגי ליליו משפחת הנמיגי : לזרח משפחת הנדתי לשאל משפחת השאילי : אלה משפחת השמעוני שבנים וקטנים אלה ומאיתים : בני נד למשפחתם לזפון משפחת הזפוני לחי משפחת החגי לשוני משפחת השוגי : לזלתי משפחת הזלתי לערי משפחת הערי : לזרוד משפחת הזרודי לזרחלי משפחת הזרחלי : אלה משפחת בני נד לפקודיהם ארבעים אלה נחמש מאות :

בני יהודה ער ואוגו ויגת ער ואוגו בארץ לכרעו : ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני לכרע משפחת הכרעי לזרח משפחת הנדתי : ויהיו בני כרע לחצרו משפחת קחצרו לחמוגל משפחת הקמולי : אלה משפחת יהודה לפקודיהם ששה ושבעים אלה נחמש מאות : בני וששכל למשפחתם חולע משפחת החולעי לפנה משפחת הפוגי : לישוב משפחת הנשי לשמון משפחת השמרני : אלה משפחת וששכר לפקודיהם ארבעה וששים אלה ושלש מאות :

בני זבולן למשפחתם לסנד משפחת הסנדי לאליו משפחת האלעי לזחלאל משפחת הזחלאל : אלה משפחת הזבולני לפקודיהם ששים אלה נחמש מאות : בני יוסף למשפחתם בנימין ואפרים : בני בנימין למכור משפחת המקורי ומכור הוליד את גלעד לגלעד משפחת הגלעדי : אלה בני גלעד אלקור משפחת האוקורי לחלה משפחת החלחי : ואשוראל משפחת האשוראלי ושכם משפחת השכמי : ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי : וצלפחד בן חפר לאיחיו לו בנים עי

מ'ס' ד'א' ק

ט

אה

אִסְרוּתָם וְשֵׁם בָּנוֹת זֶלְפָחָד וְנָעִה חֲגִלָּה מִלֶּחֶם
 וְהַרְצֵהָ : אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה יִפְתָּחִים שְׁנַיִם וְחַמֵּשִׁים
 אֵלֶּה וְשִׁבְעַת מֵאוֹת : אֵלֶּה בְּנֵי־אֶפְרַיִם לְמִשְׁפַּחַתָּם
 לְשֹׁמְרֵי־לַחַם מִשְׁפַּחַת הַשְּׂמֵלֹחַי לְזָבִיר מִשְׁפַּחַת הַבְּכָרִי לְחִטּוֹן
 מִשְׁפַּחַת קַחְמִי : וְאֵלֶּה בְּנֵי שִׁמְלוֹן לְעִזֹּן מִשְׁפַּחַת הַקְּרָנִי :
 אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־אֶפְרַיִם לְפָחֲדִיָּה שְׁנַיִם וְשִׁלְשִׁים אֵלֶּה
 נְחֻשׁ מֵאוֹת אֵלֶּה בְּנֵי־יוֹסֵף לְמִשְׁפַּחַתָּם :
 בְּנֵי בְנֵימִן לְמִשְׁפַּחַתָּם לְגֹלַע מִשְׁפַּחַת הַבְּלָעִי לְאֶשְׁמֵל
 מִשְׁפַּחַת הָאֶשְׁמֵלִי לְאֶחָיִים מִשְׁפַּחַת הָאֶחֱיָרָמִי : לְשֵׁנִיָּה
 מִשְׁפַּחַת הַשְּׂוֹפְרִי לְחֵיָּלָם מִשְׁפַּחַת הַחֹרְפִי : וַיְהִי בְּנֵי־
 גֹלַע אֶרֶד וְנֶחְמֹן מִשְׁפַּחַת הַקְּרָנִי לְנַעֲמָן מִשְׁפַּחַת הַנְּצֻמִי :
 אֵלֶּה בְּנֵי־בִנְיָמִן לְמִשְׁפַּחַתָּם וַיְהִי־הֵם חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֵלֶּה
 וְשֵׁשׁ מֵאוֹת : אֵלֶּה בְּנֵי־דָדָן לְמִשְׁפַּחַתָּם לְשִׁיחָם
 מִשְׁפַּחַת הַשְּׂוֹחֵמִי אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת־הֵן לְמִשְׁפַּחַתָּם : כָּל־
 מִשְׁפַּחַת הַשְּׂוֹחֵמִי לְפָחֲדִיָּה אֶרְבָּעָה וְשִׁשִּׁים אֵלֶּה וְאַרְבַּע
 מֵאוֹת : בְּנֵי אֲשֵׁר לְמִשְׁפַּחַתָּם לִימְנָה מִשְׁפַּחַת
 הַיִּמְנָה לִישׁוּי מִשְׁפַּחַת הַיִּשְׁנִי לְבִרְיָה מִשְׁפַּחַת הַבְּרִיעִי :
 לְבִנְיָן בְּרִיעָה לְזָבִיר מִשְׁפַּחַת הַחֲבָרִי לְמִלְכִיאֵל מִשְׁפַּחַת
 הַפְּלִקִיאֵלִי : וְשֵׁם בְּתֹאֶשֶׁר קָרַח : אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־
 אֲשֵׁר לְפָחֲדִיָּה שְׁלֹשָׁה נְחֻשִׁים אֵלֶּה וְאַרְבַּע מֵאוֹת :
 בְּנֵי נַחֲלִי לְמִשְׁפַּחַתָּם לְנַחֲשָׁאֵל מִשְׁפַּחַת
 הַחֲזַאֲלִי לְנַחֲשֵׁי מִשְׁפַּחַת הַגִּנְיָ : לְזָבִיר מִשְׁפַּחַת הַיִּזְרִי
 לְשֵׁלֶם מִשְׁפַּחַת הַשְּׁלֵמִי : אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת נַחֲמֵלִי לְמִשְׁפַּחַתָּם
 וַיְהִי־הֵם חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֵלֶּה וְאַרְבַּע מֵאוֹת : אֵלֶּה
 פָּחֲדִיָּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁשִׁי־מֵאוֹת אֵלֶּה וְאַלֶּה שִׁבְעַת מֵאוֹת
 וְשִׁלְשִׁים :
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר :
 לֹא־לַחַם תִּחְלַק הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת : לְזָבִיר תִּרְפַּח
 נַחֲלָתוֹ וְלַמַּעֲשֵׂה תִמְצִיט נַחֲלָתוֹ אִישׁ לְפִי פָחֲדִיָּה וְכֹן בְּנַחֲלָתוֹ :
 אִישׁ בְּנֵי־לֵי : וְחֵלֶק אֶת־הָאָרֶץ לְשְׁמוֹת מִסֹּת־אֲבֹתָם וַיְחַלְוּ :
 אֵלֶּה פָּחֲדִיָּה הַחֵלֶק לְמִשְׁפַּחַתָּם בְּיוֹן רַב לַמַּעֲשֵׂה :
 לְקַחַת מִשְׁפַּחַת הַקְּרָנִי לְמַרְלִי מִשְׁפַּחַת הַקְּרָנִי : אֵלֶּה וְ
 מִשְׁפַּחַת לֹוי מִשְׁפַּחַת הַלְבָּעִי מִשְׁפַּחַת הַחֲבָרִנִי מִשְׁפַּחַת
 הַפָּחֲדִיָּה מִשְׁפַּחַת הַשְּׂוֹחֵמִי מִשְׁפַּחַת הַקְּרָנִי וְקַחַת הַחֲלִידִי אֶת־
 עַמְמֵם : וְשֵׁם אֲשֶׁת עַמְמֵם יוֹלָדוֹ בְּתִלְוִי אֲשֶׁר הָיָה
 אִתָּה לְלֹוּ בְּמַעֲרֹמָם וְתִלְדוּ לְעַמְמֵם אֶת־עַמְרֹן וְאֶת־מֹשֶׁה
 וְאֶת מְרֹמֵם אַחֲתָם : וַיִּגְדְּלוּ לְאֶחָיו אֶת־זָבִיר וְאֶת־זִינְיָה

אֵת

אֶת־זִלְזָד וְאֶת־אֵיתָמָר : וַיָּמָת זָבִיר וַאֲבִיהָ בְּהַקְרִיבָם
 אֶת־זִבְדָּה לְפָנָי וַיְהִי : וַיְהִי פָחֲדִיָּה שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים
 אֵלֶּה כָּל־זָבִיר מִבְּנֵי־דָדָן וְנִמְלָה כִּי לֹא הָיָה פָחֲדִיָּה בְּתוֹךְ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא־יָמְנוּ לָהֶם נַחֲלָה בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
 אֵלֶּה פָּחֲדִיָּה מֹשֶׁה וְזִלְזָד חֲפָזוֹ אֲשֶׁר פָּחֲדִיָּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּעֵרְבַת מוֹאָב עַל יַד־וַיְהִי : וַיְבָלְהוּ לֹא־יָמְנוּ אִישׁ
 מִפָּחֲדִיָּה מֹשֶׁה וְאֶת־רֹדֵף חֲפָזוֹ אֲשֶׁר פָּחֲדִיָּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כִּי בְּמִדְבַר סִינַי : כִּי־אָמַר יְהוָה לָהֶם מוֹת זָכָרִי בְּמִדְבַר
 וְלֹא־יָמְנוּ מִחֵם אִישׁ כִּי אֶסְבֹּג בְּרִישׁוֹתָי וַיְהוֹשֶׁעַ בְּדֹ
 קָיו :
 וַתִּקְרַבְהָ בָּנוֹת זֶלְפָחָד בְּרוּחָם בְּרִגְלָעוֹ בְּדַמְכִיר בְּדֹ
 מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה בְּרוּחָם וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּתִלְוֵי נַחֲלָה
 נָעִיָּה וְנַחֲלָה וְנַחֲלָה וְהַרְצֵהָ : וְנִמְצְאוּהָ לְפָנָי מֹשֶׁה
 וְלְפָנָי זֶלְזָד חֲפָזוֹ וְלְפָנָי הַשְּׂוֹחֵמִי וְכָל־הַעֲבָדָה כְּתוּבָה לְאֵלֶּה־
 מוֹעֵד לְאֵתָם : אָבִינָה מִת בְּמִדְבַר וַיְהִי לֹא־יָמְנוּ בְּתוֹךְ
 הַעֲבָדָה הַקְּרָנִי עַל־יְהוָה בְּעֵבֶר־לַחַם כִּי־בָחֲטוּ מִת יָבִיגִים
 לֹא־יָהִי לוֹ : לָפָה יִבְרַע שְׁמֵי־אֲבִינָה מִתוֹךְ מִשְׁפַּחַתוֹ כִּי
 הָיוּ לוֹ כֹּן הַמְדַלְּגִי אֶת־זִבְדָּה בְּתוֹךְ אֶחָיו אָבִינָה : וַיִּקְרַב
 מֹשֶׁה אֶת־מִשְׁפָּחָן לְפָנָי יְהוָה :
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : כֹּן בָּנוֹת זֶלְזָד וְזָבִיר לָהֶן תִּתֵּן
 לָהֶם אֶת־נַחֲלָת נַחֲלָה בְּתוֹךְ אֶחָיו אָבִינָה וְהַעֲבַרְתָּ אֶת־נַחֲלָת
 אָבִינָה לָהֶן : וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבֹר לֵאמֹר אִישׁ כִּי־יָמְנוּ
 וַיָּבֹאוּ אִין לוֹ וְהַעֲבַרְתָּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְבָתוֹ : וְאִם־אִין לוֹ
 בֵּת וְיָתָמָם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְאֶחָיו : וְאִם־אִין אֶחָיו לְאֶבְיָד וְיָתָמָם
 אֶת־נַחֲלָתוֹ לְאֶחָיו אָבִיו : וְאִם־אִין אֶחָיו מִשְׁפַּחַתוֹ וַיָּבֹא אִתָּה
 וְהָיָה לְבִנְיָן יִשְׂרָאֵל לְקַחַת מִשְׁפָּחָתָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה :
 וַיִּלְמָד יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַל־אֵלֶּה :
 כִּי הַעֲבָרִים הָיָה יִרְאָה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל :
 וְהָיְתָה אִתָּה וְהִאֲסַפְתָּ אֶל־עַמְיָד גַּם־אִתָּה כַּאֲשֶׁר נִאֲמַר
 אֶתְּלֹו אֶחָיו : כַּאֲשֶׁר מְרִיָּהם כִּי בְּמִדְבַר־כֹּן בְּמִדְבַר־בֵּת הַעֲבָדָה
 לְקַחַת שְׁנַיִם בָּמֹם לְאֶבְיָתָם תָּם מִי־מִרְיַת מֹשֶׁה מִדְבַר־כֹּן :
 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר : וַיִּקַּח יְהוָה
 אֶת־וַיְהִי בְּהִרְדוֹת לְכָל־צָעִיר אִישׁ עַל־הַעֲבָדָה : אֲשֶׁר־נִאֲמַר
 לְפָנָיִם נִאֲמַר כִּבֹּא לְפָנָיִם נִאֲמַר וַיִּצְאָם וְאֲשֶׁר יִצְאָם
 וְלֹא תִתֵּן עֲבֹת יְהוָה כַּאֲשֶׁר אִירְלָהֶם לְעֵדָה : וַיִּלְמָד

יְהוָה

כִּי הָיוּ יְהוָה

יהוה אל-משה וחדל את-יהושע ברננו איש אשר-רחם
 בו וסמכת את-ידו עליו : וקצפת אתו לפני אל-עזר
 הפלח ולפני כל-העדה וצויתם אתו לעיניהם : ונתתם
 מהודו עליו למצו ושמוני על-עדת בני ישראל : ולפני
 אל-עזר הפלח ועמו ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה
 על-פני יצא ועל-פני יבא הוא וכל-בני ישראל אתו וכל-
 העדה : ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ונתת את
 יהושע ונעמדהו לפני אל-עזר הפלח ולפני כל-העדה :
 ויסמך את-ידיו עליו ונענה כאשר דבר יהוה ביד
 משה :

ס

וידבר יהוה אל-משה לאמר : צו את-בני ישראל
 ואמרת אליהם את-קרבני לחמי לאשי ריח ניחח תשמיש
 לתקריב לי במועדו : ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו
 ליהוה כבשים בגר-שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד :
 את-הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה
 ביו הערבים : וצפירית האמה סלת למנחה בלילה
 בשמן פתית רביעת הקו : עלת תמיד תעשה ביד סיני
 לריח ניחח אשה ליהוה : ונספו רביעת ההין לכבש
 האחד פקודש הקו נסח שנה ליהוה : ואת הכבש השני
 תעשה ביו הערבים פמנחת הבקר ונספו תעשה אשה
 ריח ניחח ליהוה : וביום השבת שנה-
 כבשים בגר-שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה בלילה
 בשמן ונספו : עלת שפת בשפתו על-עלת התמיד
 ונספה : ובראשי הודשיכם תקריבו עלה
 ליהוה פרים בגר-בקר שלים ואיל אחד כבשים בגר-שנה
 שבועה תמימם : ושלושה עשרנים סלת מנחה בלילה
 בשמן לבד האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלילה בשמן
 לאיל האחד : ועשרו עשרו סלת מנחה בלילה בשמן
 לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה : ונספיהם חצי
 ההין יהיה לבד ושלושת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש
 גו זאת עלת הודש בחדשו לחדשי השנה : ושעיר עזים
 אחד לחטאת ליהוה על-עלת התמיד תעשה ונספו :
 וברננו הראשון בצרבעה עשר יום לחדש ססח ליהוה :
 ובחמשה עשר יום לחדש תהיה חג שבועת ימים מצות וצבול
 ביום הראשון מקרא-תודש כל-מלאכת עבודה לא תעשו :
 והתקרבם אשה עלה ליהוה פרים בגר-בקר ושנים ואיל

אחד ושבועה כבשים בגר שנה תמימם יהיו לכם :
 ונתתם סלת בלילה בשמן שלשה עשרנים לבד ושני
 עשרנים לאיל תעשו : ועשרו עשרו תעשה לכבש
 האחד לשבועת הכבשים : ושעיר חטאת אחד לכפר
 עליכם : מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו
 את-האשה : כאלה תעשו ליום שבועת ימים לכם אשה
 היתניחם ליהוה על-עלת התמיד תעשה ונספו : וביום
 השביעי מקרא-תודש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא
 תעשו : וביום הפסחים בזהרובכם מנחה
 תבשול ליהוה בשבלתיכם מקרא-תודש יהיה לכם כל-
 מלאכת עבודה לא תעשו : והתקרבם עלה לריח ניחח
 ליהוה פרים בגר-בקר שנים איל אחד שבועה כבשים בגר
 שנה : ומנחתם סלת בלילה בשמן שלשה עשרנים
 לבד האחד שני עשרנים לאיל האחד : ועשרו עשרו
 לכבש האחד לשבועת הכבשים : ושעיר עזים אחד לכפר
 עליכם : מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיו
 לכם ונספיהם :

כט

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא-תודש יהיה לכם
 כל-מלאכת עבודה לא תעשו יום תרוצה יהיה לכם :
 וצפיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בוד-בקר אחד איל
 אחד כבשים בגר-שנה שבועה תמימם : ומנחתם סלת
 בלילה בשמן שלשה עשרנים לבד ושני עשרנים לאיל :
 ועשרו עשרו תעשה ליהוה : ושעיר עזים
 אחד חטאת לכפר עליכם : מלבד עלת החדש ומנחתה
 ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם במשפחם לריח ניחח
 ועשור לחדש השביעי יהיה אשה ליהוה :
 מקרא-תודש יהיה לכם ועינכם את-נפשותיכם כל-מלאכת
 לא תעשו : והתקרבם עלה ליהוה ריח ניחח פר בוד
 בקר אחד איל אחד כבשים בגר-שנה שבועה תמימם יהיו
 לכם : ומנחתם סלת בלילה בשמן שלשה עשרנים לבד
 שני עשרנים לאיל האחד : ועשרו עשרו לכבש האחד
 לשבועת הכבשים : ושעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת
 הפסחים ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם :
 ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא-תודש יהיה לכם שבועה
 כל-מלאכת עבודה לא תעשו והגתם חג ליהוה שבועת
 ימים : והתקרבם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פרים בגר-
 בקר שלושה עשר אילים שנים כבשים בגר-שנה ארבעה
 עשר

הפסוק לכתוב יכלי הקדש וכן צוהו המרגישו ידו :
 ויבא על מדו פאשר צנה יהיה את משה וימרני על
 זכר : ואת מלכי מדו קרני על חלליהם את בני ואתי
 להם ואת צנה ואת חור ואת רבע המשת מלכי מדו ואת
 בלעם בן בעור הרני בחרב : וישפי בני ישראל את
 נשן מדו ואת ספסם ואת פל פהמם ואת פל מקנסם
 ואת פל חלם בנזי : ואת פל גריתם בקושבתם ואת
 פל סירתם שרפי פאש : ויקחו את פל השלל ואת
 פל הפלוחים פאדם בפכהה : ויקאו אל משה ואל
 אלעזר הפסו ואלעזר בני ישראל את השפי ואת
 הפלוחים ואת השלל אל הפכהה אל ערלת מוצב אשר
 על ידיתו ויהו : ויבאו משה ואלעזר הפסו
 וכל נשיא העדה לחרתם אל משה ואלעזר הפסו
 משה על פקדני החיל שני האלפים ושני המאות הפאדים
 כשכא הפלכהה : ויאמר אליהם משה חתיתם פל פכהה :
 הן הנה היו לבני ישראל בידו בלעם לקסר מעל פיהנה
 על דבר פצור ותתי הפכהה בערת יהנה : ועשה הרני
 בלעזר בנזת וכל אשה יבעת איש למשכב זכר הרני :
 וכל הפנה פנשים אשר לא ידעו משכב זכר הרני :
 ואתם חני מדיני לפכהה שבעת ימים על הרני לפש וכלו
 לנע החלל תתחטאי פיום השלשיל ביום השביעי אתם
 ושביכם : וכל פגדו וכל כלי צור וכל מעשה עזים וכל
 פל יעז תתחטאי : ויאמר אלעזר הפסו אל
 אלפי השכא הפאדים לפלכהה ואת חקת הפנה אשר
 צנה יהנה את משה : אה את הנהב ואת הפכהה את
 הפחשת את הפדול את הפדיל ואת הפכרת : פל דבר
 אשר יבא באש תעבירו באש ושהר אה פמי קנה ותחטאי
 וכל אשר לא יבא באש תעבירו בפיום : וכפסותם פגדיתם
 פיום השפיעי ושהרפם ואת פגדו אל הפכהה :

ויאמר יהנה אל משה לאמר : שם את
 לאש מלוחם השפי פאדם יכבהמה אמה ואלעזר הפסו
 ונאשי אבות העדה : וקצית את הפלוחים ביו תפסו
 הפלכהה היצאים לשכא יבנו פל העדה : ותקמת מכם
 ליהנה סאת אלפי הפלכהה היצאים לשכא אהו נפש
 פחמש הפאות מרהאדם ימרהפדור למכה אהו נפש
 הפאו : פמסותים תקחו ונתתה לאלעזר הפסו
 פרימת יהנה : ימסותת בני ישראל פקח אהו ואתו
 פו

מרהמשים מרהאדם מרהפדור מרהמקים ומרהאזאו
 מקל הפכהה ונתתה אתם ללוחים שפרי משמת משפן
 יהנה : ונעש משה ואלעזר הפסו פאשר צנה יהנה את
 משה : ויהי הפלוחים יתו הפי אשר בנזי עם השכא
 פאו שש מאות אלה ושבעים אלה וקמשת אלפים : ויבאו
 פשנים ושבעים אלה : וכתרים אהו וששים אלה : ונעש
 אדם מרהמשים אשר לא ידעו משכב זכר על נפש שנים
 בשלשים אלה : ותתי הפכהה חלק היצאים פצהה מספר
 הפאו שלש מאות אלה ושלשים אלה ושבעת אלפים וקמשת
 מאות : ויהי הפכהה ליהנה מרהאזאו שש מאות פחמש
 ושבעים : והפדור ששה ושלשים אלה ומכסם ליהנה שנים
 ושבעים : וכתרים שלשים אלה וקמשת מאות ומכסם ליהנה
 אהו וששים : ונעש אדם ששה אשר אלה ומכסם ליהנה
 פנים ושלשים נפש : ויבאו משה את מכם פרימת יהנה
 לאלעזר הפסו פאשר צנה יהנה את משה : וקמשת פני
 ישראל אשר חנה משה מרהמשים הפכאים : ותתי
 פכרת העדה מרהאזאו שלש מאות אלה ושלשים אלה
 שבעת אלפים וקמשת מאות : ויבאו ששה ושלשים אלה :
 וכתרים שלשים אלה וקמשת מאות : ונעש אדם ששה
 פשר אלה : ונתה משה פמסות בני ישראל את הפאו
 אהו מרהמשים מרהאדם ומרהפכהה ויבאו אתם ללוחים
 שפרי משמת משפן יהנה פאשר צנה יהנה את משה :
 ויקרבו אל משה הפדורים אשר לאלפי השכא שני האלפים
 ושני הפאות : ויאמר אל משה עבדתי קסאי את רבאש
 אהו הפלכהה אשר פדנתי ולא נפקדו מפני איש : ויקרבו
 את הרפנו יהנה איש אשר סכא כלי זנה פאצנה ופמיד
 פבעת עניל וכמוני לכפר על נפשתינו לפני יהנה : ויקחו
 משה ואלעזר הפסו את הנהב מאתם לל פלי פכשה :
 ויהי פל יתוב התרופה אשר הריטו ליהנה ששה פצור
 אלה שבע מאות וקמשים ששל סאת שני האלפים וקמשת
 שני הפאות : אלפי השכא בנזי איש לו : ונתה משה
 ואלעזר הפסו את הנהב מאת שני האלפים והפאות
 ויקאו אתו אל אהל מוצד זכרון לבני ישראל לפי
 יהנה :

ויקחה רב הנה לבני ראובן ולבגדוד פצום סאי ויבאו
 את ראש ועול ואת ראש גלעד ואת הפקח פקח סקנה :
 ויבאו בגדוד יבאו ויאמר ויאמר אל משה ואלעזר
 חכהו

הפלו ואלו שאי הענה לאמר : עשרות ודילו ועוד
 ונקמה וחסדו ואלעלה ושלום נבנו וכלו : הארץ אשר
 הקה יהיה לפני ענת ישראל אשר מקנה הוא ולעבדו
 מקנה : ויאמר אם מצאנו חן בעיניו יאמר
 את הארץ הנאת לעבדו לאחיה על קעברנו את הנהו :
 ויאמר משה לבניו ולבני ראובן האחים נבאו למלקמה
 ואתם תשובו לה : ולמה תלואו את לב בני ישראל מעבר
 אל הארץ אשר נתנו להם יהוה : הן עשו אלהים בשלתי
 אתה משה ברנע לראות את הארץ : ועליו עדין
 אשפול וירא את הארץ וילוא את לב בני ישראל לבתי
 טע אל הארץ אשר נתנו להם יהוה : וקראת יהוה ביום
 ההוא וישבע לאמר : אם יראה הצללים העלים ממעורם
 מן עשרים שנה ומעלה את הארץ אשר נשבעתי
 לעבדכם לראותה ולעלות פי לא מלא אחר : בלתי לב
 בראשית הנהו יהושע ברנע פי טלוי אחר יהוה : ויחר
 את יהוה בישראל ונבע פסדו ארבעים שנה עדותם
 על הנהו העשה הכע בעיני יהוה : והנה מקום פחת
 ארבעים מרבית אנשים חטאים לספות עוד על חרו את
 יהוה אל ישראל : פי תשובו מאחרי וקם עוד לחינהו
 עשדור ושלוםם לכל העם הנה : וישבו
 אליו ויאמרו דלות יאו נכה למקמי פה וערים לספני :
 ונאמנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אסדו אים
 אל מקום נשב טפני בעני הפדור טפני אשר הארץ :
 לא נשוב אל פנינו עד התחל בני ישראל איש נחלתו :
 פי לא נחל אים מעבר לנהו והלאה פי נאור נחלתנו
 אליו מעבר הנהו מנהה : ויאמר
 עליהם משה אסדו אים את הנהו הנה אסדו אים לפני
 יהוה למלקמה : ועבר להם על חלוץ את הנהו לפני
 יהוה עד הוריש את איו טפני : ונכבשה הארץ לפני
 יהוה ואחר תשובו והייתם נהם מנהו ומשאל והיתה
 הארץ הנאת להם לאחיה לפני יהוה : ואם לא תעשונו
 הנה חטאים ליהוה דכר חטאים אשר נשבע אתכם :
 בני לים ערים לספני ונדרת לנאמם והיא מנהה
 מעשי : ויאמר בניו ראו אל משה לאמר עבדו
 עשו פאשר אליו מענה : טפני נשני מקנה וכל ביהמותנו
 תביישו בעני הילעד : ועבדו יעבדו על חלוץ פה

טפני

לפני יהוה למלקמה פאשר איו דבר : וישו להם משה
 את אלעד הפלו ואו יהושע ברנע ואת ראשי מקות
 חמסות לבני ישראל : ויאמר משה אלהם אם יעבדו בני
 נד ונבראבו ואתכם את הנהו על חלוץ למלקמה לפני
 יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את הארץ הילעד
 לאחיה : ואם לא יעבדו חלעים אתכם וקאמו בתכם
 פארץ קצו : וישני ברנע ויבני ראובן לאמר את אשר
 דבר יהוה אל עבדו הן נעשה : קחנו מעבר חלעים
 לפני יהוה ארץ קצו ואמנו אחיה נחלתנו מעבר לנהו :
 ונתנו להם משה לבניו ולבני ראובן ולחצי ו לשכטו
 מנשה בריוסף את ממלכת סיון מלך האמרי ואת ממלכת
 עוג מלך הקנען הארץ לערוך פנבלת עני הארץ סקוב :
 ויבני ברנע את דיבו ואת עשרת ואת עליו : ואת
 עשרת שוקו ואת יעור ונכחה : ואת בית נהה ואת
 בית הנו עני טפני ונדרת יאו : ויבני ראובן פני את
 השבון ואת אלעזר ואת חרונים : ואת נבו ואת בעל
 מעור מוספת אים ואת שבמה ויחראו בשמות את שמות
 הקנים אשר קני : וילכו בני סקוב פדמנשה ולעד
 וילקחו וירש את האמרי אשר בה : ונתנו משה את
 הילעד לסקוב פדמנשה וישב בה : ויאמר פדמנשה
 קלח וילעד את חלמיהם ויקרא אתהו סנת יאיר : ונכה
 קלח וילעד את נפת ואת בנתיה ויקרא לה גכח פשמו :

לג

מאילם

לפני

מאילם נחגו על ים סוף : ויסעו מיס סוף נחגו במדבר
 סין : ויסעו מפרסין נחגו בדרקה : ויסעו מדפחה
 נחגו בצלש : ויסעו מאלש נחגו ברסיהם ולא ידעו
 שם מים לצם לשקות : ויסעו ארפינם נחגו במדבר
 סיני : ויסעו ממדבר סיני נחגו בהקלת המצודה :
 ויסעו מהקלת המצודה נחגו בקמרת : ויסעו בהקלת
 נחגו ברתקה : ויסעו בהרתקה נחגו ברפון פרץ : ויסעו
 ברפון פרץ נחגו בלבנה : ויסעו מלבנה נחגו ברפה :
 ויסעו מרפה נחגו בהקלתה : ויסעו מהקלתה נחגו
 בחרשפר : ויסעו אחרשפר נחגו בקרדה : ויסעו
 בקרדה נחגו בפתחלת : ויסעו מפתחלת נחגו בפתח :
 ויסעו מפתח נחגו בקרה : ויסעו מקרה נחגו במתקה :
 ויסעו ממתקה נחגו בחשמקה : ויסעו אבחשמקה נחגו
 בקסרות : ויסעו מקסרות נחגו בבני יצקו : ויסעו מבני
 יצקו נחגו בחד החדגו : ויסעו מחד החדגו נחגו
 בקשבמה : ויסעו מקשבמה נחגו בעבלקה : ויסעו
 מעבלקה נחגו בעציון גבר : ויסעו מעציון גבר נחגו
 במדברסין הוא קדש : ויסעו מקדש נחגו בחד הקר
 בקמה ארץ אדום : ויעל אהרן הכהן אל החר הקר על
 פי יהוה וקטל שם בשנת הארבעים לאת בני ישראל
 מארץ מצרים בחדש חמשי באחד לחדש : ואחריו קר
 שלש וצטרבים נקמת שנה במתו בחד הקר :
 וישמע הכהן מלך ערד והוא יושב פגב בארץ פגב בחד
 בני ישראל : ויסעו מתר החר נחגו בעלמנה : ויסעו
 מעלמנה נחגו בפסונו : ויסעו מפסונו נחגו פאלת :
 ויסעו פאלת נחגו בעני העברים בנבל מואב : ויסעו
 בעני נחגו בדילו קד : ויסעו מדילו קד נחגו בעלמנו
 דבלתימה : ויסעו מעלמנו דבלתימה נחגו בקרי
 העברים לפני נבו : ויסעו בקרי העברים נחגו בערב
 מואב על יהוה ויהו : נחגו על חנודו מפית השמים עד
 אהל השמים בערב מואב :
 ונדבר יהוה
 אל משה בערב מואב על יהוה ויהו לאמר : ויבן אל
 בני ישראל ואמר אליהם פי אתם עברים את יהוה
 אל ארץ פגשו : והורשתם את פל ישיה הארץ מפניהם
 ואבדתם את כל משפחתם ואת כל ילדי מפתח המצוד
 ואת כל בנותם משמידו : והורשתם את הארץ וישבתם
 בה פי לכם נתתי את הארץ לרשת אהיה : והתקבלתם

סל

את

את הארץ בנולל למשפחתיהם לרב פרפי אתי תחלת
 ולמעט פמעים אתי תחלתו אל אשר יצא לו שמה הנהל
 לו יהוה למנות אבותיהם התקבלו : ואסלף תוליש
 אתי ישיבי הארץ מפניהם ויהו אשר תותירו מהם לשנים
 בעיניהם ולענינם בעיניהם ודרי אתכם על הארץ אשר
 אתם ושבים בה : והיה כאשר דמית לעשות להם אעשה
 להם :
 ונדבר יהוה אל משה לאמר : יו את בני ישראל
 ואמר אליהם פיראתם פאים אל הארץ פגשו זאת הארץ
 אשר הפל לכם פנתלה ארץ פגשו לנהלתי : והיה לכם
 פאת נגב ממדברסין על ימי אדום והיה לכם נבול נגב
 מהנה יסהלח חדמה : וקב לכם הנבל מואב למעלה
 עמקבים ועבר צרה והיה הוצאתיו נגב לחדש פרצע
 ויצא מפרציה ועבר עמקנה : וקב הנבל מעציו
 נחלה פגרים והיו הוצאתיו תימה : ויבול ים והיה לכם
 תים הנדול ויבול ויהיה לכם נבול ים : ויהיה
 לכם נבול פסו מרהם הנדול תתא לכם הר הקר : מתר
 החר תתא לבא חמת ויהי תוצאת הנבל חדה : והיא
 הנבל ופניה והיו תוצאתיו ספר עינו ויהיה לכם נבול
 ציו : והתאיתם לכם לנבל חדמה מספר עינו שפחה :
 ויבן הנבל משיפם הרבלה מחדם לציו ויבן הנבל ויהי
 על פתח הספנה חדמה : ויבן הנבל חדמה ויהי
 תוצאתו ים המלה יאת פתחה לכם הארץ לנהלתי
 סרוב : ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר
 התקבלו אהיה בנולל אשר צרה יהוה לתת למשעה
 המפשות נחצי המפה : פי לקחי מטה בני הראובל לבית
 אבותם ופסה בני חגדי לבית אבותם נחצי מפה מנשא
 לקחי גתלתם : שיג המפשות נחצי המפה לקחי גתלתם
 מעבר ליהו : והיו חדמה ביהודה :
 ונדבר יהוה אל משה לאמר : אלה שמות האנשים אשר נתתי
 ינקחו לכם את הארץ אלעזר מנשה תקחי לנחל את הארץ :
 ונשיא אחד נשיא אחד מפתח תקחי קלב בדרשמה :
 ואלה שמות האנשים למפה ויהיה קלב בדרשמה :
 ואלמנה בני שמעון שמואל בדרשמה : למפה בנימן
 אליזר בדרשמה : ולמנה בני דן נשיא בן דרשמה :
 לבני יוסף למפה בני מנשה נשיא הנחל בדרשמה :

לד

ולמשה

לד וישיב

למספר בני ישראל נשיא אל משה ונשיא בני ישראל
 גבריאל נשיא אל משה ונשיא בני ישראל
 נשיא אל משה ונשיא בני ישראל
 נשיא אל משה ונשיא בני ישראל
 נשיא אל משה ונשיא בני ישראל
 נשיא אל משה ונשיא בני ישראל

וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ידו ויהוה לה
 לאמר : הן את בני ישראל ונתנו ללויים מנחלת ארצותם
 ערים לשבת ומגדלים לערים סביבותיהם תתנו ללויים : והיו
 הערים להם לשבת ומגדלים ויהיו להם מקום ולרבותם
 יללל חתם : ומגדלים הערים אשר תתנו ללויים מקרי העיר
 ורוביה אלה אמה סביב : ומהם מחיצו לעיר את שפת
 הקדמה אלפים באמה ואת שפת ימין אלפים באמה ואת
 שפת ימין אלפים באמה ואת שפת צפון אלפים באמה
 והעיר בתוכה יהי ויהי להם מגדלי הערים : ואת הערים
 אשר תתנו ללויים את אשר עירי המהלל אשר תתנו להם
 ששה קרייתם ובעליהם תתנו ארבעים ושתים עיר : כל
 הערים אשר תתנו ללויים ארבעים ושתים עיר : ואת
 מגדליהן : והערים אשר תתנו מאחת בני ישראל מאת
 הרב תרפו ואת המעט תמעיטו : איש כפי בחלוו אשר
 יבדלו יפנו מערי ללויים : וידבר יהוה אל
 משה לאמר : וכל אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם
 עבדים את יהוה ארצה כנען : והקדחתם להם ערים ערי
 מקלט ותתנו להם וגם ששה רצח מכה נפש בשנגה :
 והיו להם הערים למקלט מפני ולא ימות הרצח עד עמדו
 לפני העדה לפשט : והערים אשר תתנו שש ערי מקלט
 והערים לשש : את שלש הערים תתנו מעבר לירדן
 ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה :
 לבני ישראל ולגר ולהושב בתוכם תהיינה שש הערים
 האלה למקלט לנפש ששה כל מכה נפש בשנגה : ואם
 בכלי ברזל והקנה וקנה רצח הוא מות יימת הרצח :
 ואם באבן יי אשר ימות בה הקנה וקנה רצח הוא מות
 יימת הרצח : או בכלי עץ יי אשר ימות בו הקנה וקנה
 רצח הוא מות יימת הרצח : וכל חכם הוא יימת את
 הרצח כפניו : והוא יימת : ואם בשנגה יחטא או
 השליח עליו בשנגה וקנה : או באבן הקנה ידו וקנה
 מות יימת המכה רצח הוא גל חכם יימת את הרצח
 כפניו

כפניו : ואם בשנגה כל אבן הקנה ידו וקנה יימת את הרצח עליו
 כל כלי כלי כלי כלי : או בכלי אבן אשר ימות בה כלי
 האבן וקנה עליו וקנה וקנה : ולא ימות הקנה :
 וקנה הקנה יימת הרצח : ולא ימות הקנה :
 והשליח הקנה את הרצח מיד גל חכם והשליח
 את הקנה אל עיר מקלטו אשר יימת הקנה וקנה יימת
 מות הקנה הקנה אשר יימת אתו קנה הקנה : ואם יימת
 יימת הקנה את הרצח עיר מקלטו אשר יימת הקנה :
 יימת אתו גל חכם מוחץ לקנה עיר מקלטו וקנה גל
 חכם את הרצח יימת : כי בעיר מקלטו יימת עיר
 מות הקנה הקנה וקנה מות הקנה הקנה יימת הרצח
 אל ארץ אחרת : ויהי אלה להם לתקן משפט ללויים
 כל קנה מושבתם : כל מכה נפש לפי עדים וקנה את
 הרצח ועד אחד לא יצטרך בנפש למות : וקנה הקנה
 לנפש רצח אשר הוא רשע למות ביימות יימת : וקנה
 הקנה כפר לנפש אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עיר
 מות הקנה : ולא יחטא את הרצח אשר אפס קנה כי
 חכם הוא וקנה את הרצח וקנה לא יצטרך לנפש אשר שפח
 קנה ביימת חכם : ולא תשפח את הרצח אשר אפס
 ושבבים קנה אשר יימתו בתוכה כי יימתו שבו בתוך
 בני ישראל :

ויהרבו ראשי האבות למשפחת בני ישראל
 משנה משפחות בני ישראל לפני משה ולפני הנשיאים
 ראשי אבות לבני ישראל : ולא ימותו את אביו וקנה יימת
 למת את הרצח כפניו וקנה לבני ישראל וקנה יימת
 ביהודה למת את הרצח כפניו וקנה לבני ישראל : והיו לאחד
 סביב שבט בני ישראל להשום ונרצה קחלתו משפחת
 אבותיו ונפח על קחלת המטה אשר תהיינה להם ומגדל
 קחלתו וקנה : ואם יימת היי לבני ישראל וקנה קחלתו
 על קחלת המטה אשר תהיינה להם ומשפחת מטה אבותיו
 יימת קחלתו : וישו משה את בני ישראל על יימתו לאמר
 הן מטה בני ישראל וקנה : ויהי הדבר אשר יימתו וקנה
 לבנות יימתו לאמר לשוב בעיניהם תהיינה לנשים או
 למשפחת מטה אבותם תהיינה לנשים : ולא ימותו קחלתו
 לבני ישראל משפח אל מטה כי איש כפחלת מטה אבותיו
 יימת בני ישראל : וכל בית יימת קחלת משפחת בני
 ישראל לאחד משפחת מטה אבותם תהיינה לאימה למצו
 יימתו

ירשנו בני ישראל אִישׁ נחלת אבתיו : וְלֹא־תִשָּׁב נחלה
 מִמִּטָּה לַמִּטָּה אַחַר כִּי־אִישׁ נְחֻלָּתוֹ יִדְבְּלוּ מִסּוֹת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל : כִּי־אִישׁ צִנְהָ יִהְיֶה אֶת־מִטָּתוֹ בְּעַשְׂי בְּנֹת אֶלְפֶקֶד :
 וְהַתְּלִיָּה מִחֵלֶה תִּרְצֶה וְהַגִּלָּה וּמִלְּבָה וְנִעָה בְּנֹת אֶלְפֶקֶד
 לְבָנֵי זְדִיחֹו לְנָשִׁים : כִּמְשַׁבְּחַת בְּנֵי־בְנִשָּׁה בְּרִיּוֹסָה הִיָּה
 לְנָשִׁים וְהָיָה נְחֻלָּתוֹ עַל־מִטָּה מִשְׁפַּחַת אַבְיָהוּ : אֱלֹהֵי
 הַמִּצְוֹת וְהַמְשַׁבְּחִים אֶשְׂרֵי צִנְהָ יִהְיֶה בְּיַד־מִטָּה אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מִלְּבָב עַל יָדָיו יִרְחֹו :

חזק :

סבוב מסעי דספר במדבר אלה ומאמרים ושמנים ושמחה • ארפח סמן : חזק
 מזה האיש אשר אבחר בו מסדור יסרה : ושיחותיו עשרה • " בדרך יום סמן
 וסדרו לב • לב סדור טרא לי אלהים סמן : וסקו לו • לו חבטו שכלו
 יתן סמן : מנין הפזחות שתים ותשעים • והסתומות
 ששים ושש • הל מאה וחמשים ושמנה פרשיות •
 אי חלקך ונהלך סמן :

عبد الله يوسف عن وري
 عبد الله يوسف عن وري

عبد الله يوسف عن وري
 عبد الله يوسف عن وري
 عبد الله يوسف عن وري

אלה הדברים :

11
 רעאן عبد الله يوسف عن وري

1960
0321
12

אלה הדברים: 190

טז

אלה הדברים אשר דבר משה אל בני ישראל בעת תירגו
 בפחדו בערבה מול סניף בני ישראל ויבדלו וילכו
 ויסעו ויניחו ויבנו: אלה אשר יום קדוש הנה הירשעו עד
 הגש ברע: ויהי כאשר יעשו שנה בעשתי עשר הנה
 ליהושע דבר משה אל בני ישראל ללל אשר הנה יהיה את
 אלכם: אבני חפלו את סודו מלך הממלי אשר יעשו
 פחשפון ויהי עוג מלך הפשו אשר יושב בעשפולת במדבר:
 בעת תירגו פתחו סוגו הוהל משה בעת התהרה
 הוהל לאמר: יהיה אליכם דבר אלני פתח במה רב
 לכם שנת דבר הנה: פני ונסעו לכם בלא תר הממלי ואל
 פלישטיני בערבה דבר נכשלה נכנע נהוה הם ארץ
 הפנעו ויחבטו עד דבדו הוהל נהר פרת: והנה נתתי
 לפניכם את המצד בלא יושג את המצד אשר נשבע יהיה
 לאבותיכם לאמרתם ליעקב ולעלף לתת להם עליונים
 אמת ארנם: והנה אליהם הנה לאמר לא אכל לני
 בקובני השמים לרב: והנה אלתי אבותיכם יספ עליכם
 פנים אלה שמים ויברך אתכם: ודבר לכם: אנה
 יושג לבי סרסנים נשפטים ויבני לכם מעשים
 חכמים נכבדים וידעים ליעבדיכם נאמרים בראשיתם: ופעני
 אלה ונאמרו טוב הדבר אשר יעברו לעשות: ואלה את
 ראשי שבטכם אשר יבנו וידעים נאמן ארנם נאמרים
 עליכם אתי מעלים ושרי טאות ושרי חסמים ושרי עשיר
 ושרים ליעבדיכם: ונאמר את שפטיכם בעת ההוא
 לאמר שמש בראשיתם נשפטים ונה בראש גיראחו
 גירו נה: לא תלכו פנים פשפוש נהוה כגדל השמעון
 לא תלכו טפריש פני השפוט לאלהים הנה ודבר אשר
 והוא טנם מקובניו אלי ושמעתי: ונאמר אתכם בעת
 חתום את פלי הדברים אשר פגעתי: ונסע קדוש ילכו

אז

197

דברים ז

את פלי המצד הוהל והפולא הוהא אשר ראיתם בראש
 הנה הממלי ונאמר עליהם יהיה אליהם נפלא עד הגש
 שרע: ואלמר אליהם פתחם עד הנה הממלי ונאמר
 אליהם נתנו לני: נאמר נתנו יהיה אליהם לנפשו את המצד
 עלה נש פאשו דבר יהיה אלתי אבותי לך אליהם
 ואלהם: ונאמר את המצד ונאמר ונאמר ונאמר ונאמר
 לפניו ונאמר לט את המצד ונאמר ונאמר ונאמר ונאמר
 אשר בעלה פיה ואת העדים אשר נבא עליהו: ונאמר
 פעני הדבר והנה מכם שנים אשר מעשים אש אנה
 ליעבד: ונסע ונעלי הנה נבא עד חתל ונאמר ונאמר
 ארבה: ונאמר גודם ספרי המצד ויבדו אלני ונאמר ארבה
 דבר ונאמר טובה המצד אשר יהיה אליהם נתנו לני:
 ואל אבותי לעלות ונאמר אתי יהיה אליהם: ונאמר
 נאמרתם ונאמר ונאמר ונאמר ונאמר ונאמר ונאמר
 מצרים לתת אתני עד המצד לחשמדני: אנה ונאמר
 עלים ארתי חסמו את רגלי לומר עם גדול נים ספרי
 ערים גדלות נכבדות פשמים ונאמר נאמר נאמר נאמר
 ונאמר עליכם לאמר ונאמר ונאמר ונאמר ונאמר ונאמר
 אליהם חולו לפניכם הנה ילכם לכם פלי אשר עשה
 אתכם בעשבים לעיניכם: ונאמר אשר נאמר ונאמר
 נאמר יהיה אליהו נאמר ונאמר ונאמר ונאמר ונאמר
 אשר חלכם עד בראשם עד השקום הנה: ונאמר הנה
 מנכם נאמרים ביהנה אליהם: החלף לפניכם בנה
 לתור לכם מקום לחתכם בראש ולילה לראותכם בנה
 אשר חלכרנה נעשו יום: ונאמר יהיה אתי ודברכם
 ונאמר ונאמר לאמר: אמרוהו אים פאמרים חלפה
 הוהל הנה את המצד חפובה אשר נאמרת לתת
 לאבותיכם: ונאמר קרב ברהמה הנה ונאמר ונאמר
 את המצד אשר בנה ונאמר ונאמר ונאמר ונאמר ונאמר
 נאמר המצד יהיה בגלכם לאמר נאמרת לראותכם פם:
 והוא בנהו חמדי לקוד הנה נבא שפת אתי חנה פרי
 הנה ונחלפה את ישראל: ונאמר אשר אמרתם לני ונאמר
 יהיה ונאמר אשר לא ידעו היום טוב ונאמר הנה נבא
 אמה ולכם אנה ונאמר ונאמר: ונאמר פני לכם נסעו
 הפדנה הנה נאמר: ונאמר ונאמר ונאמר ונאמר ונאמר
 ליהנה אנה בעלה ונאמר פלי אשר עני יהיה אליהם
 נאמר אים אתי פלי מלחמה ונאמר ונאמר ונאמר ונאמר
 ונאמר

מאתם ששים עיר פליחבל מצב ממלכת צוג בפשו :
 פל-אלה ערים בעלת הומה נבחה דלתים וברית לבד מערי
 חפרו הרבה מאד : ונתתם אותם פאשר עשינו לסיון
 מלה חשגון חחרם פליעיר מתם העשים והפח : וכל
 הפחמה ישלל הערים פלוט לכו : יפה בעת ההוא את-
 הפרץ מיד שלי מלכי האמרי אשר בעבר חרבו ממחל
 ארלו עדה חרמו : ידעים יראו לחרמו שרנו והאמרי
 וקראלו שקיר : פלו ערי הפישר וכלי-הגלעד וכלי-הפשו
 עד-סלכה ואורעי ערי ממלכת צוג בפשו : פי וקעוג
 מלה הפשו נשאר מחר הרפאים הגה ערשו ערש פחל
 הלה הוא ברפת פני עפון תשע אפות ערפה וארבע אפות
 רחפה באמת-איש : ואת-הארץ הלאה גשנו בעת ההוא
 מערער אשר-על-נחל ארנו חמי הרהגלעד וערו נתתי
 לראבגי ולבני : ויתר הגלעד וכל-הפשו ממלכת צוג
 נתתי לחמי שבט המנשה פל חבל הארצ לכל-הפשו
 הלאה וקרא ארץ רפאים : ואיר דרמנשה להו את-
 פליחבל מצב עד-גבול הפישר והפפנתי ויקרא אתם
 ערשיו את-הפשו חית ואיר עד היום הנה : וילמדי
 נתתי את-הגלעד : וקראבגי ולבני נתתי מרהגלעד
 ועד-נחל ארנו תוה הפחל ונגל ועד נכה הפחל ונגל פני
 עפון : והערבה ותתנו ונגל מפגרת ועד ים הערבה ים
 הפלח פחת אשנת הפספה מוחה : נאצו אתכם בעת
 ההוא לאמר יהנה אלתיכם נתו לכם את-הארץ הלאה
 לרשתה חלוצים מעבדי לפני אתכם בני-ישראל פלי-בני-
 חיל : לה לשוקם וטפכם ופחכם פועמי קרמחה נב-
 לכם נשבו בערבים אשר נתתי לכם : עד אשר-יניח
 ונהו וליחתיכם פכם ורשו גסותם את-הארץ אשר יהנה
 אלתיכם נתו להם בעבר תתנו ושבתם איש לרשתו
 אשר נתתי לכם : ואת-יהושע עליתי בעת ההוא לאמר
 עיניו הראת את פלי-אשר עשה יהנה אלתיכם לשגל
 הפלעים הלאה פרעשה יהנה לכל-הפמלכות אשר
 אפה עבר שפוח : לה תיראים פי יהנה אלתיכם הוא
 הילתם לכם :

והתחנן אלי-יהנה בעת ההוא לאמר : ודני יהנה אפה
 קהלות לתנאות את-עבדי את-גולו ותתנו חממה

ד ס ס ס

אשר מראל בשמים ובארץ אשר יעשו למעשיו ונבגריהו :
 אעברה לא ואראה את-הארץ הפוכה אשר בעבר חרבו
 חחר הפוכה מנה ותלכו : ויתעבר יהנה פלי למענכם ולא
 שמש עלי ולאמר יהנה עלי רב-לח אלה-הוספה דבר אלי עוד
 בדבר הנה : עלה וראש הפסכה ושא ציגיה : ופה ופפנה
 ומנקה ומנקה יראה בעיניו פירלא מעבר את-חירבו
 הנה : ופני את-יהושע וחזקו ואפעהו קיהוא יעבר
 לפלי העם הנה והוא יחיל אותם את-הארץ אשר תראה :
 ונשב פניו מל בית פניו :

ועפה ישראל שמש אל-הקום ואל-המשפטים אשר
 אנכי מלמד אתכם לעשות לפעו תהיו וקאתם וירשתם
 את-הארץ אשר יהנה אלתי ואתיכם נתו לכם : לה
 חספו על-הדבר אשר אנכי מצפה אתכם ולא חרצו מפני
 לשמר את-מצות יהנה אלתיכם אשר אנכי מצפה אתכם :
 עיניכם הראות את אשר-עשה יהנה בעל-פניו יהנה
 כל-האיש אשר הלה חסרי בעל-פניו השמינו יהנה
 אלתי מערשו : ואפם הדבחים ביהנה אלתיכם חלים
 גלכם היום : ראה ו לפדתי אתכם חקום ומשפטים
 פאשר עני יהנה אלתי לעשות פו פתרב הארץ אשר
 אפם פאים שפח לרשמה : ושמרתם ועשייתם פי הוא
 חממתכם בניתיכם לעיני העמים אשר ישמעו את פלי-
 חקום הלאה ואמרי רח עיחכם וכוון חפוי חדור
 חנה : פי מרני גדול אשר-לו אלהים חרבים אליו
 ביהנה אלתינו בכל-קראנו אליו : ומו פוי גדול אשר-לו
 חקום ומשפטים צדיקים פכל התורה הלאה אשר אנכי
 נתו לפניכם היום : לה חספר לה ישמר נפשו מאד פון
 תשפח את-הדברים אשר-ראו עיניו ופד-סורה מלככה
 פל ופני חנה והודעתם לבנה ולבני בגיה : יום אשר
 צדקת לפני יהנה אלתי בנתב באמר יהנה אלי חקול-
 לי את-העם והשמעם את-דברי אשר ילמוני ליראה
 אלי פליחמים אשר הם חיים על-האדמה ואת-בניהם
 ולפדיו : ומחרבו ומצדו פחת חחר וחחר פער באש
 עד לב השמים השוד עגן נערבל : ונדבר יהנה אליכם
 מפה האש חול דברים אפם שפלים ותמונה אונכם
 ראים עלתי חול : נגד לכם את-בריתו אשר ענה אתכם
 לעשות עשרת הדברים נקבתם על-שגל לחות אבנים :
 ואלי ענה יהנה בעת ההוא ללמד אתכם חקום
 ומשפטים

ומשפטם לעשותם אתם אשר אתם עבדים ששה
 לרשותם : ולשפתם מאד לנשמתכם כי לא ראיתם
 כל-תמונה ביום דבר יהוה אליכם ברחב סתור האש :
 פדתם אתם ועשיתם לכם ככל תמונת כל-סמל תבנית
 זכר או נקבה : תבנית כל-בהמה אשר בארץ תבנית כל-
 צפור כנה אשר תעוף בשמים : תבנית כל-דוש בארץ
 תבנית כל-דגה אשר בשמים טמחת לארץ : וקדושת
 ציור השממה וראית את-השמש ואת-הירח ואת-
 הכוכבים כל עבד השמים ונדחת והשפחות להם
 ועבדתם אשר הלה יהוה אלהיך אתם לכל העמים
 פחתו כל-השמים : ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם
 מקר הסוד ממצרים להיות לו לעם נחלה ביום הזה :
 ויהוה התאמת כי על-דבריהם וישבע לבלתי עבד את-
 תורתו ובלל-מיתא אלה-הארץ הסוכה אשר יהוה אלהיך
 נתן לה נחלה : כי אנכי את הארץ הזאת אנני עבד
 את-היהוה ואהם עבדים וירשם את-הארץ הסוכה
 הזאת : השמתי לכם פדתם את-תבנית יהוה אלהיכם
 אשר בקר עמכם ועשיתם לכם ככל תמונת על אשר
 ברא יהוה אלהיך : כי יהוה אלהיך אש אלהה הוא אל
 הנפ : כירוליד בנים יבני בנים
 וירשם בארץ והשחתם ועשיתם ככל תמונת כל
 ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו : קדושת
 כלם היום את-השמים ואת-הארץ כירוליד האבות
 מה מעל הארץ אשר אתם עבדים את-יהוה הסוכה
 לרשותה לראיתו ימים עליה כי השמד את-יהוה ששה
 וחקי יהוה אתכם בעמים ונשאתם כתי מספר בנזים
 אשר יתק יהוה אתכם ששה . ועבדתם שם אלהים
 מצפה יו אדם עש ואבו אשר ליראנו ולא ישמענו ולא
 יאכלנו ולא ירחו : ובהשחתם שם את-יהוה אלהיך במצות
 כי תדרשנו בקבל-לבבך ובכל-כפשי : בעיר לה ובעצות
 כל מדברים המלה באתרות הים ושבת עדי-יהוה אלהיך
 ושמעתה קלוי : כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפה ולא
 ישחיתך ולא ישפח את-תבנית אבותיך אשר נשבע להם :
 כי שאל-נא לים ראשלים אשר-היו לקרית למדינת אשר
 בנא אלהים : אדם על-הארץ ולמחצה השמים ועד-קצה
 השמים הנהיה בדרך הגדול הנה או הנשבע קמחי :
 שבע עם ליל אלהים מדבר סתור האש באשר-שמעת

אמה ויחי : או הנסה אלהים לבוא לחת לו מן מקרב
 בני כמסות בארות ובקופותים ובמלכותיה ובדן סתור וכוונע
 נסויה ובמקוראים גדלים לכל אשר-עשה לכם יהוה אלהיכם
 במצרים לעיניך : אמה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים
 אין עוד מלבדו : מדהשמים השמייעה את-קלוי לישנה
 ועל-הארץ הראת את-אישו הגדולה ודבריו שמעת מתוך
 האש : ומחת כי אהב את-אבותיך ויבחר בנצרו אחריו
 ויצאך בעניו בלתי הגל ממצרים : להוריש ביום גדלים
 ובעמים מספר מפנה להבא לך את-הארץ הנלה
 ביום הזה : ונדעת היום והשבת אל-לבבך כי יהוה הוא
 האלהים פשמים מפעל ועל-הארץ טמחת אין עוד : ושפרת
 את-הקני ואת-מדותיו אשר אלי מצוה היום אשר יצא
 לך וקדושת אברהם ולמען מאריה ימים על-האדמה אשר
 יהוה אלהיך נתן לך פל-הנמים :
 וקדל משת שלש עדים בעיר תרבו מורקה שמש : ללם
 ששה רועם אשר רעה את-רעהו בקל-דעת וקמ לא-
 שנה לו מתפל שלשם ונס אל-אחת מדהשמים האל וחי :
 את-באר פסוד בארץ המישר לראובני ואת-ראמת בגלעד
 לבני ואת-גולן בפסון למנשי : והאת חמורה אשר-שם
 משה לבני בני ישראל : אלה קדושת וחקים ומשפטים
 אשר דבר משה אל-בני ישראל בשאתם ממצרים : בעבר
 הנהו בניא מל בית פעור בארץ סודן מלך האמרי אשר
 יושב בחשבון אשר הקד משה ובעי ישראל בשאתם
 ממצרים : ויירשו את-ארצו ואת-ארץ עוב מלך-הפסון
 שני מלכי האמרי אשר בעבר הנהו מנכה שמש : מצרער
 אשר על-שפת-נחל ארלו ועד-תר שיאו הוא קרבון : וכל-
 הקרבה עבר הנהו מורקה ועד גם הקרבה פחת אשנת
 הספיקה :
 ויקרא משה אל-כל-ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל יחי
 את-החקים ואת-המשפטים אשר אלכי דבר בנזיכם היום
 ולמדתם אתם ושמרתם לעשותם : יהוה אלהינו ברת עמנו
 בקרית ברחב : לא את-אבותינו ברת יהוה את-התבנית הזאת
 כי אמת אנחנו אלה פה היום פלנו חיים : פנים ופנים
 ה דבר יהוה עמכם בקר מתוך האש : אלכי עלו כיר-יהוה
 וביניכם בעת שהוא להגיד לכם אמדבר יהוה כי נבא-מעו
 מפני האש ולא-עליהם בקר לאמר :
 יהוה אלהיך אשר הראיתו מארץ מצרים טמחת אשנת

לא יתנה לך אלהים אחים על פני : לא תעשה לך פסל
 על המזבח אשר בשמים : מפעל נאמר פארץ מחמת אשר
 בעצם : מחמת לארץ : לא תשפחנה להם ולא תעבדם
 כי אנכי יהוה אלהיך על המזבח עליו אבות על פני
 ועל שלשים ועל רבעים לשנתי : ועשה חסד לאנשים
 לא תבוי גלשמי מצותי : לא תפא את השם
 יהוה אלהיך לשוא כי לא יקח יהוה את אשר יפא את
 שמו לשוא : שמור את יום השבת למען
 פאשר צוה : יהוה אלהיך : עשית ימים מעבד ועשית כל
 מלאכתך : ויום השביעי שבת : ליהוה אלהיך לא תעשה
 כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך ובהמה
 וכל בהמתך וגרו אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך
 פקוח : וזכרתי פירעון הים : פארץ מצרים ויהוה
 אלהיך משם בגו חזקה ובזרע נטויה על פני צוה יהוה
 אלהיך לעשות את יום השבת : פבד את אבירי
 ואת אשה פאשר צוה יהוה אלהיך למען : וארבו ימי
 גלפזו ייטב לה על המדמה אשר יהוה אלהיך נתן לה :
 ולא תרצה : ולא תנאח :
 עו שוא : ולא תנב : ולא תחמד אשת רעה
 ולא תהאח ביר רעה שוהי ועבדו ואמתו שורו וזמורו
 וכל אשר ברעה : את הדברים האלה דבר
 יהוה אל כל מחוללם בזה משה האיש חזקו והצדק קול
 גדול ולא נחם ויכתבם על שני לוחות אבנים נתתם אלי :
 ויהי פשעכם אתי מחולל משה האיש וחקר בער פאש
 ותקרבני אלי כל דאשוי שבטיכם וחקיכם : והאמרתי תו
 הראני יהוה אלהיני את פניו ואת גדלו ואת ידו שבענו
 משה האיש חזקו ויהי ראיני פירדבר אלהים את האדם
 וחי : ועתה לפה נבחר כי תאכלני האיש הגדלה הזאת
 אם יספים : אצחני לשמע אתי קול אלהים את האדם
 כי מי כל פאשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר משה
 האיש פקני נחוי : תב אתה ושמע את כל אשר יאמר
 יהוה אלהיני ואת : מדבר אליני את כל אשר ידבר יהוה
 אליני אלהי ושמעני ועשיתי : ושמע יהוה אתי קול
 פיריכם פזרבים אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול
 פאשרי תעם הזה אשר דברי אליה היטיב כל אשר דבר :

חסי

מיינו והיו לבכם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל
 מצותי כל חקמים למען ייטב להם ולבניהם לעלם : לך
 אומר להם שובו לכם לאהליכם : ואמה פה עמד עמד
 ובדברה אליה את כל חפציה וחקמים והמשפטים אשר
 תלמדם ועשו כארץ אשר אנכי נתן להם לרשקה :
 ושמרתם לעשות כארץ אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא
 תסרו רמיו ושמאל : בכל דברה אשר צוה יהוה אלהיכם
 אתכם תלכו למען תחיו ויטוב לכם ותארכתם ימים פארץ
 אשר תירשנו :
 ותה המצוה חקמים והמשפטים אשר צוה יהוה
 אלהיכם ללמד אתכם לעשות כארץ אשר אתם עבדים
 שמה לרשקה : למען תירא את יהוה אלהיך לשמר
 את כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוה אתה ונכה בך
 בגו כל ימי חגה ולמען יארכו ימי : ושמעתי ישראל
 ושמרתם לעשות אשר ייטב לה ואשר תרצו מאד פאשר
 דבר יהוה אלהי אלהיך לה פארץ זבת חלב ודבש :
 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :
 ואתכם את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל
 מאדך : והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה תיום על
 לבבך : ושמנתם ללבך ודברתם גם בשבתם בביתך
 ובקחתך בדרך ובשכבה ובקומתך : וקשרתם לזות על
 ידך וחי לשלח ביו ציוה : וכתבתם על מצות ביתך
 ובשעריך : ויהי פיריאת : יהוה אלהיך
 אל הארץ אשר נשבע לאבותי לאמר לא יעלה
 לתר לה ערים גדלות וסלת אשר לא בנות : וקתים
 מלאים פל סו אשר לא מלאה וכלת חצובים אשר לא
 העבית ערים ויתים אשר לא נמצת וכלת ושבעת :
 השמר לך פדתשפה את יהוה אשר הוציאת מארץ מצרים
 ספר עבדים : את יהוה אלהיך תירא ואתו בעל ובשמו
 תשבע : לא תלכו אחרי אלהים אחרים פאלהי העמים
 אשר סביבותיכם : כי אל נפא יהוה אלהיך פחרה פו
 חרה את יהוה אלהיך פו והשמידה מעל פני הארצה :
 לא תכפו את יהוה אלהיכם פאשר נסיתם
 בפסח : שמור תשמרו את מצות יהוה אלהיכם ושמרתו
 וחקיו אשר צוה : ועשיתם חסד ויטוב בעיני יהוה למען
 ייטב לה ויאת גרשם את הארץ הטובה אשר נשבע יהוה

לאבתיך : למחא את-פל-אליהו מסגרה כאשר גבר יהוה :
 כ-י-ישאלת בקוץ פחד לאמר מיה הערה
 והקמים והמשפטים אשר ענה יהוה אליהם אתכם :
 ואמר לבנה עבדים סיניו לפרעה במצרים ויציאני יהוה
 ממצרים ב-ת-חוקה : ויתן יהוה אותה וקפתיים גדלים
 ורעים ו במצרים בפרעה ובל-ביתו לעיניו : ואותני
 הוציא משם למצו קבא אמינו למחא לנו את-הארץ
 אשר נשבע לאבותינו : ויצננו יהוה לעשות את-פל-
 הקמים האלה ליראה את-יהוה אליהם למוב לנו כל-
 הימים לחינה פתיים חנה : וצדקה פתחה לנו פרשת
 לעשות את-פל-המצוה הזאת לפני יהוה אליהם כאשר
 צננו :

כי יביא יהוה אליהו אלי-הארץ אשר-אתה בא-שמה
 לרשתה ונשל גויים רבים ו מסגרה קחתי והרגשתי והאמתי
 וקפצני והפדתי וקחתי ומיבסי שבועה גוים רבים ועשיתי
 מסת : ונתת יהוה אליהו לפניך והייתם חתום פתחי
 אתם לאת-קולת לחם פתית ולא חתום : ולא תתחמו
 גם פתח לאת-תו לבנו וכתו לאת-תח לבנה : פריסיר
 את-בנה מאת-י וקבוי אלהים אחרים וקחה את-יהוה בכלם
 והשמידו פחד : פרי-אסדה תעשו לחם מזה-חיתם
 תמצו ומצבתם תשברו ונאשרתם תגדלו ויסליתם
 תשרפו באש : כי עם גדול אתה ליהוה אליהו ש
 פחדו : ויהוה אליהו לתיות לו לעם סגלה מפל העמים
 אשר על-פני האדמה : לא מרפכם מפל-העמים חסון
 יהוה גם ויבחר גם פראתם קצט מפל-העמים :
 כי מתחנת יהוה אתכם ומשמרו את-השבועה אשר
 נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ב-ת-חוקה ויפדה
 סגית עבדים מיד פרעה מל-מצרים : ויצעתי פרי-יהוה
 אליהו הוא האלהים האל המצאנו שמר הפתית והחסד
 לאת-בני ישראל מזהו האלה דור : ומשלם לשנאו
 אל-פניו לתפידו לא יאחר לשנאו אל-פניו ישלם לו :
 ושמרת את-המצוה ואת-הקמים ואת-המשפטים אשר צננו
 מצות היום לעשותם :

ותרה ו עקב תשמעו את המשפטים האלה ושמרתם
 בעיניכם אתם ושמר יהוה אליהו לה את-הפתי ואת-

ו' ס' מצוה י

החכר

חיסד אשר נשבע לאבתיך : ואת-הה וברכה והרבה
 ובה פרי-בטנת ופרי-אדמתה דגנה ותירשת ויצדקה שבר
 אל-הי ועת-תלך אל-ה על האדמה אשר-נשבע לאבתיך
 לתת לה : פריה פתחה מפל-העמים לא-יהיה בה עמר
 וצדקה וצדקה : והסיר יהוה מפיה כל-חלי וכל-מדון
 מצרים הרעים אשר ידעת לא ישיכם פה ויתכם בכל-
 שנה : ואכלת את-פל-העמים אשר יהוה אליהו נתן לה
 לאת-חוס עינה עליהם ולא תעבד את-אלהיהם פרימוש
 הוא לה : כי תאמר על-קבה רבים חגוים
 האלה טעני אבה אפל להורישם : לא תרה מהם ובר
 תופר את אשר-עשה יהוה אליהו לפרעה ולכל-מצרים :
 הפסת חבלות אשר-רמי עיניו וקאתת ומשפתים ותנ
 חסוקה ותקלע המטה אשר הוצאת יהוה אליהו פרי-עשה
 יהוה אליהו לכל-העמים אשר-אתה גרא מפניהם : ונס
 את-הצדקה לשלח יהוה אליהו גם עד-אבד הפשאים
 ומספתיים סגנה : לא תצר מפניהם פרי-יהוה אליהו
 בקרבה אל גדול ונרא : ונשל יהוה אליהו את-הגוים
 האל סגנה מעט מעט לא תוכל פלתם פחד קר-תרה
 עליה סנת השנה : ונתת יהוה אליהו לפניך והקם
 מהקנה גדלה עד השמים : ונתו מלכיהם בנה ומצדות
 את-שכם מתחת השמים לא-יתגב איש פגנה עד
 כי השמדו אתם : פסילי אלהים תשרפו באש לא-תחמו
 לסמ ותקב עליהם ולמחת לה פו תקש בו כי תועבת
 יהוה אליהו הוא : ולא-תבא הוצדה אל-ביתו והיית
 חרם פמחי שקץ ו תשקעני ותעב ו תסעבני פרי-תכם
 הוא :

כי תחמו את-העמים ואת-המשפטים האלה ושמרתם
 בעיניכם אתם ושמר יהוה אליהו לה את-הפתי ואת-

את

ה' ב' מצוה כ

אתי סגור יהוה אלתיך ללכת בדרךיו וליראה אתו : כי
יהוה אלתיך בקימה אל ארץ טובה ארץ בחלי טים עולה
יתחמת וצאים בעמקה יבקר : ארץ חסה ישעיה וגפו
יהאמר ורמיו ארצות שמו ירכש : ארץ אשר לא
במספנת תאכל בנה לחם לא תחסר על בנה ארץ אשר
אבניה בחיל ובסדריה תחשב קהשת : ואכלת ושבעת
יברכת את יהוה אלתיך עליה ארץ הטבה אשר נתתה :
השקר לה שרתשנה את יהוה אלתיך לבדתי שקר מצותי
גמשפטיו וחסותיו אשר אלי מצותה חיים : שרתאכל
ושבעת בקתים טבים תבנה וישבת : יבחרת ויאמר ויבן
וקמו וקב ויבחרוהו וכל אשר לה יבנה : וגם לבנה
ושכחם את יהוה אלתיך המצויהת מארץ מצרים מצות
עקבים : הפוליקה בפדורו הפגל והפגל קחש ושרה
ועקב וצמחו אשר אירבים הפוגיא לה טים מצור
החלמיש : הפגללה מן בפדור אשר לא יצאו אבתיך
למען עתה ילמעו כפחה להשיבה באחריתך : ואמר
בלבבה פחל וצמח יד עשה לי אתי החיל הזה : וזכרת
את יהוה אלתיך כי הוא חפנו לה פח לצשות חיל ללמעו
הקים את בריכו אשר לשבע לאבתיך פלים העה :
והיה אם שלח תשיבה את יהוה אלתיך
והקלה אתי אלטים אחרים בעבדתם והשתחית להם
העלתי בקם היום כי אגד האבדו : פגלים אשר יהוה
מצביד מפגלים מן האבדו עקב לא השטעו בקול יהוה
אלטיכם :
שמע ושמאל אמה עבר חיום אתי חפנו לבא לרשת
גולם גדלים וצמחים מאה ערים גדלות יבגרת בשמים :
עס גדול וגם פני צמחים אשר אמה ירעה ואמה שפעת
פי ותבא לפני בג ענה : הודעת חיום כי יהוה אלתיך
הוא העבר לפניה אש אכלה הוא ישמדם והוא יכניעם
לפניה והורשתם והאבדכם מהר פאשר דבר יהוה לה :
אל המצר בלבבה קהשת יהוה אלתיך אתם ו מלפניה
לאמר בעדתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת
יבדעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניה : לא בעדתי
יבישר לבבה אמה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים
האלה יהוה אלתיך מורישם מפניה ילמעו הקים אתי הדבר
אשר לשבע יהוה למען יצארתם לידחק ולעקב :

וידעת כי לא בעדתי יהוה אלתיך נמו לה אתי הארץ
הטובה הזאת לרשתה כי עסקוה ערה אמה : וכל
אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלתיך בפדור למד
חיים אשר צאת מארץ מצרים ערפאכם ערשקום חיה
ממרים היותם עס יהוה : ובחב הקצפתם את יהוה
ונחצת יהוה בקם להשמיד אתכם : בעלתי הקרה
לחמת לחות האבנים לחות הקרית אשר קרת יהוה עמכם
נאשכ בקר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי
ימים לא שתיתי : וימו יהוה אלי את שני לחות האבנים
פתיים פאצבע אלטים ועליתם ככל הדברים אשר דבר
יהוה עמכם בקר מהנה האש פגום הקהל : ויהי מהר
ארבעים יום וארבעים לילה נמו יהוה אלי את שני לחות
האבנים לחות הקרית : ויאמר יהוה אלי קום הד מהר
מה כי שחת עמה אשר הוצאת מפמצים סרו מהר מר
הארץ אשר צויתם עשו להם מסבה : ויאמר יהוה אלי
לאמר ראיתי את העם הזה והנה עסקוה ערה הוא :
הנה מפני ואשמדם ואמחה את שמם מפתת השמים
והאש אתה למוי צדדים נהב מפני : נאמן נאמר מרדקה
והקר פער באש ושני לחות הקרית על שפני דו : נאמר
והנה חסאתם ליהוה אלתיכם עשיתם להם עגל מסבה
כרתם מהר מרדקה אשר צה יהוה אתכם : והאפס
בשני לחות האש להם מעל שפני דו ואשככם לעיניכם :
והתנפלי לפני יהוה קראשנה ארבעים יום וארבעים לילה
לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חסאתכם אשר
חסאתם לעשות תבע בעיני יהוה לחכעסו : פי גרתי
מפני האש והחמה אשר קהשת יהוה עליכם להשמיד אתכם
כי ישמע יהוה אלי גם בפעם הקוא : ובחפנו החצפת
יהוה מאד להשמידו והתפלל נסבעד אחרו בעת הקוא :
ואתי חסאתכם אשר עשיתם את העגל לחמה ואשר אתו ו
באש נאפת אתו טחול היטב עד אשר בנה לעפר ואשלה
את עצמו אל החול היגר מרדקה : ובחפנה ובמסה
יבגרת המאנה מהצעים היותם את יהוה : ובשלה
יהוה אתכם מבגש פרלע לאמר עלו ירשו את הארץ אשר
צאתי לכם וסמרו את פי יהוה אלתיכם ולא האמתם לו
ולא שמעתם בקלו : ממרים היותם עס יהוה מיום בעתי
אתכם : והתנפל לפני יהוה את ארבעים חלים ואח

עשב בשדה לבקמתה ואכלתה ושבעת: השמרני לכם פד
 יספה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם
 להם: ותרה אחי יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה
 קשר ותאדמה לא תהו את יבולתה ובאדתם מחלה מעל
 הארץ הפכה אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את דברי
 אלה על לבבכם ועל נפשכם והשיתם אתם לאות על-
 ידכם והיו למופת ביו עיניכם: ולפדתם אתם את-
 בניכם לדבר עם בשבתה בביתו וגלתה בדרך ובשבתה
 ובקומה: ובתבתם על מזוזות ביתו ובשעריה: למען
 ירבו ימכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם לתת לכם פרי השמים עליה ארץ: ס

כי אם ישמר השמרני את כל המצוה הזאת אשר
 אנכי מצוה אתכם לעשותה לא תהיה את יהוה אלהיכם
 ללכת בקל דרכיו ולדקדקו: וחוקי יהוה את-כל
 חגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים וצמחים מסם:
 כל השמים אשר תדורו פתחכם בן לכם יהיה מר
 המדבר ותלבנו מרחקת נהרפת ועד הים האחרון
 יהיה גבלכם: לא יתעצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם
 ותו: יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר תדרכנה
 כאשר דבר לכם:

סביע
סעוד

ד ס ד מ ז

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: את הברכה
 אשר תשמעו אלי מצוה יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה
 אתכם היום: ותקללה אם לא תשמעו אלי מצוה יהוה
 אלהיכם וסרתם מר מצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום
 ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ס

ויהוה כי בראת יהוה אלהיך אליה ארץ אשר תפתח
 בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על ידו ואת
 הקללה על ידו עיבל: ולא תפתח בעבר תהוה אחר
 דרו מקבא השמש בארץ הפגעני הישב בערבה מול
 הגלגל אצל אלוני מרה: כי אפתח עיניו את-היהוה
 לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם
 וירשתם אותה וישבתם בה: וישמרתם לעשות את כל
 חקוים ואת המצוות אשר אנכי נתן לפניכם היום:
 אלה חקוים והמשפטים אשר תשמעו לעשות בארץ יב
 אשר נתן יהוה אלהי אבותי את הברכה על השמים אשר
 אתם היום עליה מצוה: אבדו המצוה את כל המצוות
 אשר

אשר עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים אתם את-אלהיכם
 על-ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת פלעז בענו:
 ונתתם את מזבחתם ושבתם את מצבתם ואשרתם
 תשרפון באש ופסילי אלהיכם תבדעו ואפדתם את שמם
 מן הארץ: לא תעשו כן ליהוה אלהיכם: כי
 אם אלהי פלוקים אשר יבחר יהוה אלהיכם מפל-שבטים
 לשום את-שמו שם לשכנו הדרשי וקמאת שמה: נתתם
 שמה על-מיתכם וזבחתם ואת מעשלימכם ואת מריפת
 ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכלת בקרכם וצאנכם:
 ובכלת-בשם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלה
 ידכם אתם ובתיכם אשר ברכה יהוה אלהיך: לא תעשו
 כלל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל-הישר בעיניו:
 כי לא באתם עד-עתה אליהפניחה ולא הפלחה אשר
 יהוה אלהיך נתן לך: ובבתם את-היהוה וישבתם
 בארץ אשר יהוה אלהיכם מתיל אתכם ותלית לכם מפל-
 אלהיכם מסביב וישבתם בשם: והיה חקוים אשר יבחר
 יהוה אלהיכם בן לשבן שמו שם שמה תבוא את כל-
 אשר אנכי מצוה אתכם על-מיתכם וזבחתם מעשלימכם
 ותרמת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדור ליהוה:
 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם
 ועבדתיכם ואמהותיכם ותלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלה
 ונחלה אתכם: השמר לך פתחצלה עלתה בכל-חקוים
 אשר תראה: כי אם פלוקים אשר יבחר יהוה באחד
 שבטים שם תעלה עלתיה ושם תעשה כל אשר אנכי
 מצוה: רה בקל-אוח נפשו הנופה ואכלת בשר בברכה
 יהוה אלהיך אשר תדורו בכל-שעריה תשמא ותשהו
 יאכלנו בפני וקמאת: רה חכם לא תאכלו עליה ארץ
 תשפגפו פנים: לא תחולל לאכל בשעריה מצשך דגור
 ותירשת וישהוה ובכלת בקורה וצאנה וכל-נדריה אשר
 תבחר ונדבתיה יתרימת יד: כי אם לפני יהוה אלהיך
 תאכלנו בפוקים אשר יבחר יהוה אלהיך בן אמה ובנה
 ובתה ועבדת ואמה ותלני אשר בשעריה ושמחת לפני
 יהוה אלהיך בכל משלח יד: השמר לך פתחצלה את-
 חלני כל-ימיה על-אדמתה: ס
 אלהיך את-גבלה כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי
 האנה נפשו לאכל בשר בקל-אוח נפשו תאכל בשר:
 כי-ירחק מפה חקוים אשר יבחר יהוה אלהיך לשום
 שמו

שמעו קול ודברתי ספרתי נסאמתי אשר נתנו יהוה לה
 פאשר צויתו ואכלתו עשיתו בכל אשר נקשר : את
 פאשר יאמר את דברי ואת המעלה בן המעלה השמא
 והשחור והחור האכלתו : זה סוף לבית אכל הבס פי
 הבס הוא הפסח ולא האכל הפסח עתה הפסח : לא
 האכלתו על הארץ השמחה פנים : לא האכלתו למען יאמר
 לה ילבנה אחריו עתה הפסח הפסח פניו יהוה : זה
 הפסח אשר יהיה לה עתה הפסח הפסח פניו יהוה : זה
 ואת יהוה : ועתה עלתו הפסח והבס על מזבח יהוה
 אליו וכן יהיה ושמח על מזבח יהוה אליו והפסח
 האכל : שמח ושמחה את כל הדברים האלה אשר אכלו
 מעתה למען יאמר לה ילבנה אחריו עתה הפסח פי הפסח
 הפסח והפסח פניו יהוה אליו : ^{לש} פניו יהוה
 והוה אליו את העולם אשר אמה את הפסח להשת אתם
 מפנה גרשת אתם וישבת אתכם : הפסח לה שרת אתם
 אחרים אתם השמחה מפנה גרשת אתם להשת אתם
 אלה יעבדו העולם האלה את אלהים ושמחה פי
 אזי : לא תעשה לו ליהוה אלהיו פי כל המעלות יהוה
 אשר שגה עשו לאלהים פי גם את בניכם ואת פניכם
 ישרים באש לאלהים :

את של הנהג אשר אכלי מענה אתכם אתו השמחה
 לעשות לא תסת עליו ולא תרע מפניו :
 פי יתקם בחרבה נבוא או חלם חלום ונתן אלה את
 אז ספר : נבוא האור והפוסת אשר יבין אלה לאמר
 גללה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעם ויעבדו : לא
 תשבע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא
 פי מפנה יהוה אלהיכם אתכם לזעת השבע אחרים
 את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם : אחר
 יהוה אלהיכם מלכו ואתו תבוא ואת מעשיו תשמחו
 וכללו תשמחו ואתו תעבדו וכו' הדפוקו : והנביא ההוא
 או חלם החלום ההוא יאמר פי דבר סרה על יהוה אלהים
 הפסח אתכם : מארץ מצרים ומפנה מפני עבדים
 להקיים מחרבה אשר צוה יהוה אלהיו ללכת בזה עבדות
 הרע ספרה : פי יסירה אתיו גרשת
 או בנה את ביתו או אשת סוהו או הפסח אשר פנפשה
 פסחה לאמר גללה ועבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת

114

אתה נאמתי : מאלתי העמים אשר סביבתים הקרובים
 אליה או הקרובים סגת סגרת הארץ ועד מנה הארץ :
 לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תהום עיני עליו ולא
 תהמל ולא תפסה עליו : פי הרע ספרתי ונתן ספרתי
 בקרבות להפיתו עד פל העם פאחרת : וספרתי פאחרים
 ונתן פי בראש להקיים מעל יהוה אלהיו הפסח אשר מארץ
 מצרים מפני עבדים : וכל ישראל ישמעו ויראו ולא
 יוספו לעשות פדבר הרע הזה פהרה :
 פי תשמע פאחת עתה אשר יהוה אלהיו נתנו לה לאמר
 פס לאמר : וזאת אלהים פניו יהוה פהרה ונבדו את
 ישבי עינם לאמר גללה ועבדה אלהים אחרים אשר לא
 ידעם : ודברתי והמרתי ושמחת סגת ונתן אמת וכו'
 פדבר געשמה הפועלה הזאת פהרה : הנה מנה את
 ישבי עיני הנה לפי סגת פהרה אמה ואת כל אשר פה
 ואת פהרה לפי סגת : ואת כל שללה מקפץ אל תוה
 רדבה ופריה פאש את מעור ואת כל שללה פליל ליהוה
 אלהיו והיה פל עולם לא תפנה עוד : ולא תפנה פדבר
 סגת מרסרת למען יאמר יהוה סגתו אפו והמלח
 בקום ורסרת והרעה פאשר נשבע לאבתו : פי תשמע
 פקול יהוה אלהיו לשמר את פל סגתו אשר אכל סגת
 היום לעשות הפסח פניו יהוה אלהיו :

דברים אלה ליהוה אלהיכם לא תהוודו ולא תשימו
 נדחה פני עיניכם למת : פי עם קדוש אמה ליהוה
 אלהיו ונתן פתו יהוה להיות לו לעם סגלה מפל העמים
 אשר על פני הארץ : לא תאכל פל תעבדה :
 זאת הפסחה אשר האכלו שור אה כשבים ושח עדים :
 אזל יצו והחמיר ואקו ודישו יהוה ונמר : וכל פהרה
 ספרת פרה ושבעת פסע שמי פסות מעלת גרה
 פהרה אמה האכלו : אה אתוה לא האכלו מפעל הגרה
 וספרתי פהרה השמחה את הכול ואת פהרה ואת
 השפן פהרה גרה פהרה ופסח לא הקייסו ספאים
 הם לבס : ואת חמור פהרה פהרה הוא ולא גרה
 סגת הוא לבס מפסח לא האכלו אשר פנים פל אשר
 אתוה האכלו מפל אשר פנים פל אשר
 לו ספיר ומשחת האכלו : וכל אשר מירלו ספיר
 ומשחת לא האכלו סגת הוא לבס :
 כל צפור סגת האכלו : וזה אשר לא האכלו סגת הפסח
 והפסח

והפרס והקצונה : והקדש ואת הקדמה והדנה למינה :
 ואת פליעקב למינו : ואת בנת הנענה ואת התחמס ואת
 השמחה ואת המעז למינהו : את החקום ואת הנשמה
 והתנשמה : והקצנת ואת התקומה ואת השלח : והתחכמה
 והאגדה למינה והדויקפת והעמלה : וכל אשר העוה שמא
 הוא לכם לא יאכלו : כל עוה שחור האכלו : לא תאכלו
 כל לבנה לגר אשר בשעריה תמננה ואכלה או סבל לבקרי
 פי עם קודש אמה ליהנה אלתיה לא תבשל גרי שחלב
 אפו : עשר העשר את כל תבואת
 זרעה היגה השנה שנה שנה : ואכלה לפני : יהנה אלתיה
 במקום אשר יבחר לשגן שמו שם מעשר דגה מירשת
 ויבחרה ויכלה בקורה ובאגה למען תלמד ליראה את
 יהנה אלתיה כל הימים : וקירינה מסה הנכה פי לא
 תוכל שאתו קירינה מסה המקום אשר יבחר יהנה אלתיה
 לשגן שמו שם פי וברכה יהנה אלתיה : ונתנה בקמה
 וצרת הקמה גדה וחלקה אליהם מקום אשר יבחר יהנה
 אלתיה בו : ונתנה הקמה בכל אשר תאנה בששם בקור
 ובשמן ובבין ובשקר ובכל אשר תשאלה בששם ובחלקה שם
 לפני יהנה אלתיה ושפחה אמה ובינה : ובחגו אשר
 בשעריה לא תעצנו פי או לו חלה ונחלה עמה :
 מקצה ו שלש שנים מוציא את כל מעשר
 תבואתה בשנה הקור והפחה בשעריה : ובה חלוי פי או
 לו חלה ונחלה עמה והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריה
 ואכלו ושבעו למען וברכה יהנה אלתיה בכל מעשה ידה
 אשר תעשה :

מקצ שבע שנים תעשה שמחה : וזה דבר השמחה טו
 שמום כל בעל משה יזו אשר ושה ברעה לא יגש את
 רעהו ואת אחיו קרמא שמחה ליהנה : את הנכרי העש
 ואשר יהנה לה את אחיה תשמט גה : אדם פי לא יהנה
 גה אביו קרמא וברכה יהנה אשר יהנה אלתיה
 לתורוה נחלה לרשמה : רה אם שמוע תשמע בקול יהנה
 אלתיה לשקר לעשות את כל המענה הזאת אשר אנכי
 מצוה היום : קירינה אלתיה ברכה באשר דברתה
 והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים
 יבך לא ומלוי : קירינה גה אביו מאחד
 אחיה פאתו שעריה בארצה אשר יהנה אלתיה לתו לה לא
 חמץ את לבנה ולא תחפץ את גדה מאחד האביו : קר

פחה תפתח את ידה לו והעבט תעביטנו פי מחסרו אשר
 יחסר לו : השמר לה פד יהנה דבר עם לבנה בלעל
 לאמר וברכה שנת השבע שנת השמחה ורעה עינה פאתיה
 האביו ולא תמו לו וקרא עליה אלי יהנה ותה גה חסא :
 נתנו תמו לו ולא יבוע לבנה בתחת לו פי בגלו והדבר
 יהנה וברכה יהנה אלתיה בכל מעשיה ובכל משלה
 גה : פי לא יחבל אביו מערב הארץ עליו אנכי מצוה
 לאמר פחה תפתח את ידה לאחיה לענה ולא ימנה בארצה :
 קירינה לה אחיה העברי או העבריה בעדה
 שש שנים ובשנה השביעית תשלחנה חפשי מעמה : וקר
 תשלחנה חפשי מעמה לא תשלחנה רוקם : תענה מעניו
 לו מצאנה וברכה וימנה אשר ברכה יהנה אלתיה תמו
 לו : וברכה פי עבד היום בארץ מצרים ויהנה יהנה
 אלתיה עליו אנכי מצוה את בעד יהנה היום : ותה
 קירינה לא אצא מעמה פי אהבה ואת ביתה פי
 טוב לו עמה : ולקחה את המרצע ונתנה באזנו ובכלת
 ויהנה לה עבד עולם ואת לאמחה תעשה בו : לא יקחה
 בענה בשלחה אתו חפשי מעמה פי משגל שבר שריו
 עדה שש שנים וברכה יהנה אלתיה בכל אשר תעשה :
 כל הבלור אשר יגד בקורה וברכה
 הנקר תהיש ליהנה אלתיה לא תעבד בקר שונה
 י ולא תלו בקור אגה : לפני יהנה אלתיה האכלה שנה
 בשנה בשקום אשר יבחר יהנה אמה ובינה : וקירינה
 בו טום פסח או עור כל טום הע לא תזכרנה ליהנה
 אלתיה : בשעריה תאכלה חמץ ותסור יהיו פגיו
 וכאיל : הו את דמו לא האכל על הארץ תשכרנה
 פסחים :

שמול את הדש הקבוב ועשית פסח ליהנה אלתיה פי
 בתדש הקבוב הוציאה יהנה אלתיה מפסחים לילה :
 והקחם פסח ליהנה אלתיה צאו וקור בשקום אשר יבחר
 יהנה לשגן שמו שם : לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים
 תאכל עליו פירות לחם עני פי בחפזו יצאת מצרים ימים
 למען תזכר את יום צאתה מארץ מצרים על ימי תניה :
 ולא יראה לה שאר בכל נחלה שבעת ימים ולא יליו מר
 הפשר אשר תזכה בערב פיום הראשון לקור : לא תוכל
 ליקח את החמץ פחתו שעריה אשר יהנה אלתיה פמו
 לה : פי אם אל המקום אשר יבחר יהנה אלתיה לשגן
 טמו

שמו שם תזבח את תוספתו בערב בקרב השמש מוצד
 אמתו במצותיו : ובשלה ואכלת בפיהו אשר יבחר
 יהוה אלהיו בו ויפיקו בקרב וקללת לאהליה : וישת
 ימים תאכל מצות ובלים השביעי עצרת ליהוה אלהיו
 לא תעשה מלאכה : שבעה שבועות תספורנה
 מהחל חרמש בקצח החל לספור שבועה שבועות : ועשית
 חג שבועות ליהוה אלהיו מספר נדבת ידו אשר תפון
 באשר יברכה יהוה אלהיו : ושמחת לפני יהוה אלהיו
 אמה ובגת ובסוף ועבדת באמתו וחלוי אשר בשעריה
 והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך בפיהו אשר יבחר
 ויהוה אלהיו לשבן שמו שם : וזכרת קראת היום במצות
 ושמרת ועשית את המצות האלה : חג
 הסוף תעשה לח שבועת ימים באספה מרובה ומרבה :
 ושמחת בקרוב אמה ובגת ובסוף ועבדת באמתו וחלוי
 והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריה : שבועת ימים תחל
 ליהוה אלהיו בפיהו אשר יבחר יהוה כי יברכה יהוה
 אלהיו בקל תבואתו ובעלל בעשה ידו ויפיקו את שמה :
 שלוש פעמים בשנה יראה כל יבנה את פניו יהוה
 אלהיו בפיהו אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות
 ובחג הסופות ולא יראה את פני יהוה ריקם : איש כמתנת
 גזו בברכת יהוה אלהיו אשר נהגלה :

שפטים ושטרות תסדר לה בקלשעריה אשר יהוה אלהיו
 נתן לה לשבטיו ושפטו את העם משפט צדקה : לא תפנה
 משפט לא תפיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני
 חכמים ויסלח דברי צדיקים : אנה אנה תרצה למען תתנה
 וברשת את החרץ אשר יהוה נתן לה :
 לא תפגע לה אשרה בלעז אצל מוצה יהוה אלהיו
 אשר תעשה לה : ולא תתום לה מצבה אשר שנה יהוה
 אלהיו :

לא תזבח ליהוה אלהיו שור ושה אשר יתנה בו מום יז
 כל דבר בע כי תזבח יהוה אלהיו היא :
 כרישמה בהרבה באחד שעריה אשר יהוה אלהיו נתן לה
 איש איהוה אשר יעשה את ידו בעיני יהוה אלהיו
 לעבד בריחו : ואלה נעבד אלהים אחרים וישתחו להם
 ולא יראו אי ליהוה אי לכל צבא השמים אשר לא יראו :

והגדלה ושערת היטב ותנה אמת בקבו הדבר
 בעשתה המועדה הזאת בישראל : והוצאת את האיש
 ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע
 הזה אל שעריה את האיש או את האשה וסלקתם
 באבנים וקתו : על פי ושנים עדים או שלשה עדים וימת
 המת לא ימת על פי עד אחד : יד העדים תהיה ביו
 בראשונה לחמיתו ויד כל העם באחרונה וקצרת המע
 סקרקה : כי יפלה מפה דבר למשפט
 בידים ולם בידיו לדון וגיו ונע לנע דברי ריבת
 בשעריה ומת ועלית אל המזוזות אשר יבחר יהוה אלהיו
 בו : ויאת אל המזוזות הללו ולא תשפט אשר יהוה
 ביימים הקם והרשת והגידו לה את דבר המשפט :
 ועשית על פי הדבר אשר יגידו לה מרמקום שהוא אשר
 יבחר יהוה ושמת לעשות ככל אשר יורה : על פי
 המורה אשר יורה ועל המשפט אשר יאמר לה בעשה
 לא תסור מרובך אשר יגידו לה ימיו ושמאל : והאיש
 אשר יעשה כדון לבלתי שפוע אל חכמו העמד לשבת שם
 את יהוה אלהיו או אל השפט ומה האיש ההוא ובערת
 המע מישראל : וכל העם יאמרו ויבאו ולא יודו עוד :

כי תבא אל החרץ אשר יהוה אלהיו נתן
 לה וירשמה וישבתה בה ואמרת איהוה עלי מלה בקל
 חפזים אשר סביבתי : שום פטים עליה מלה אשר יבחר
 יהוה אלהיו בו מקרב אחיו פטים עליה מלה לא תוכל
 לתת עליה איש נכרי אשר לא יאחיה הוא : רה לא ירצה
 לו סוטים ולא ישוב את העם מצרימה למען הרבות סוס
 ניהוה אפר להם לא תספון לשוב בערה חנה עוד : ולא
 ירצה לו נשים ולא יסור לבנו ובסוף ויחב לא ירצה לו
 מאד : ותנה כשבתו על פסא ממלכתו ולחב לו את
 משלה המורה הזאת על ספר מלפני הקדמים חלונים :
 והיתה עמו וקרא בו בלוימי חינו למען ולמד ליראה את
 יהוה אלהיו לשמר את כל דברי המורה הזאת ואת
 י סתקים האלה לעשתם : לבלתי רום לבנו מאחיו לבלתי
 סור מרמקום ימיו ושמאל למען יאריח ימים על ממלכתו
 היא יגדו בקרב ישראל :

לא תהיה לכהנים חלונים כלישבת לנו חלה ובחלה עם סלש
 ישראל אשר יהוה ונקלתו יאכלו : ונקלה לא יתנהו
 בקרב אחיו יהוה היא נקלתו כאשר דבר לו :

וזה דבר קרוב אשר יקום שפחה וחי אשר יבנה את רגלו
 בקל ידעת והוא לא שפחה לו מתקל שלום : נאמר יבא
 את רגלו ביער לחטב עצים ונדחה ידו בברזל לכתת העץ
 ונשל חבדל מדהעץ ונמצא את רגלו ונתה הוא יקום אל
 אמת העצים האלה וחי כד ידעה על כל היום אתני קרוב
 כי נתם לבני והשניו כד ידעה קרוב ונתה גגש וכו' עז
 משפחה קרוב כי לא שפחה הוא לו מתקל שלום : על
 עז אלבי מצד לאמר שלש ערים תבדיל לה : ואם ירדוב
 יהנה אלחיה את גבלה באשר נשבע לאבתיך ונתן לה
 את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך : כד ידעה את
 כל המצודה הזאת לעשותה אשר אלבי מצד חיוס לאבתיך
 את יהנה אלחיה ולקבת בדרבני כל המצודים והספסל לה עז
 שלש ערים על השלש האלה : ולא יספחו עם גזו קרוב
 ארצה אשר יהנה אלחיה נתן לה בתלה ונתה עליו עמים :
 וקד ידעה איש שפחה לרעה ונרב לו
 עז עליו והנה גגש נתן ולם אל אמת הערים האלה :
 ושלח וקני עיר ולחמה ארו משום ונתנה ארו בעד גאל
 היום ומה : לא תהום עיקר עליו יבדעו ום תבדעו
 מישראל וסוב לה : לא תסיל בקבל בעד אשר
 בקלו ראשנים בקלחיה אשר תבול בארץ אשר יהנה
 אלחיה נתן לה לרשמה : לא יקום עד אמת
 באיש לכל עזו ולכל חפאת בקלחיה אשר תבול עליו
 שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר : כד ידעה
 עד חכם באיש לענות בו סרה : ועמדו שני ראשנים
 אשר להם קרוב לפגי יהנה לפגי הקרובים והשפטים אשר
 יהיו בעמים הקים : ודרשו השפטים יסוב והנה עד אשר
 קעד אשר ענה באחיו : ועשיתם לו כאשר זמם לעשות
 לאחיו יבדעו תרע מתרעה : והשפטים ישמעו והנא
 ולא יספוי לעשות עוד כדבר תרע תנה מתרעה : ולא
 תהום ענה גגש עזו בעזו שני בשו גז קנד הגל
 בקבל :

כ
 כד ידעה ללחמה על אלה וראית סוס וקרוב עם כב
 משה לא תירא מהם כד ידעה אלחיה עמה המעלה בארץ
 מצרים : ותלה קרובכם אל המלחמה ונגש חפזו ודבר
 אל העם : ואמר אליהם שמעו ואלה אמתם קרובים היום
 ללחמה על אביכם אל יתנה לבדכם אל יתראי ואל
 תחפזו ואל ימערצו מפניהם : כי יהנה אליהם קהל
 עמכם

וזה יהנה משפט חבדלים מאת העם מאת זכני
 חבבה אם שור אבדו ונתן לפשו חרע וחלחלים וחמקה :
 ראשית הגנה תירשח ויחנה וראשית גז צאנה תמלו :
 כי בו דבר יהנה אלחיה מכל שפחה לעמד לשבת בשם
 עז יהנה הוא וקניו על חמקים : וקניו לא הלוי
 מאחד שערוה מכל ישראל אשר הוא ער שם יבא בקל
 אמת נפשו אל המקום אשר יבחר יהנה : ושלת בשם
 יהנה אלחיו בקל אחיו הלוים העמדים שם לפני יהנה :
 תלק סחלק יאכלו לבד מסבניו על חמקות :
 כי אמה בא אל הערץ אשר יהנה אלחיה נתן לה
 לא תלמד לעשות פתועת היום הקים : לא יפצה כד
 מעביר בקרובו באיש חסם חסמים מעזו וינחש ויכחש :
 ודבר דבר ואל אויב ודלני ודלש אל חמקים : כד
 תועבת יהנה על עשה אלה וקבלל הפועלת האלה יהנה
 אלחיה מוריש אותם מסנה : פטים תהלה עם יהנה
 חסם אלחיה : פיו היום האלה אשר אמה יחש אותם אל
 מעבדים ואל חסמים ישמעו ונתה לא גז נתן לה יהנה
 אלחיה : גבוי מתרעה מעמיה בעמי קום לה יהנה אלחיה
 אליו משמעו : ככל אשר שלח מעלם יהנה אלחיה כד ידע
 פיום תהלה לאמר לא אספ לשמע את קול יהנה אלחיו
 ואמת האיש תבדלה תאמר לא יתראה עוד ולא עמית :
 ויאמר יהנה אליו היסעני אשר דברי : גבוי אקום לחם
 מתרב אחיהם פתוע ונתתי דברי פליו ודבר אליהם את
 פל אשר מצעני : ונתה האיש אשר לא ישמע אל דברי
 אשר ידבר פתוע אלבי אדרש מעמי : אתה תבלי אשר
 יזר לומר דבר פתוע את אשר לא צויתו לומר על אשר
 ידבר בשם אלתיים אחרים נתה תבלי חרמא : וקי האמר
 בלענה אמה גרע את חבדני אשר לא ידברו יהנה : אשר
 ידבר תבלי בשם יהנה ולי יתנה תבלי ולא תנא
 תבלי אשר לא ידברו יהנה עזו ודברו תבלי לא תביר
 מסנה :

כ
 כד ידעה ללחמה על אלה וראית סוס וקרוב עם כב
 משה לא תירא מהם כד ידעה אלחיה עמה המעלה בארץ
 מצרים : ותלה קרובכם אל המלחמה ונגש חפזו ודבר
 אל העם : ואמר אליהם שמעו ואלה אמתם קרובים היום
 ללחמה על אביכם אל יתנה לבדכם אל יתראי ואל
 תחפזו ואל ימערצו מפניהם : כי יהנה אליהם קהל
 עמכם

עשיתם להלכתם לכם עם איביכם להושיע אתכם : ודברתי
השפירים אליהם לאמר כיהאיש אשר ענה ביתו
ולא חילו גלו וישב לביתו כדומה עסקתה ואיש אחר
יהנהגו : ויהאיש אשר נטע פרי ולא חילו גלו וישב
לביתו כדומה עסקתה ואיש אחר יחללנו : ויהאיש
אשר אגש אשה ולא להקמה גלו וישב לביתו כדומה
עסקתה ואיש אחר יתקנה : והספי השפירים לדבר אל
העם ואמר כיהאיש הנרא ובה הלך גלו וישב לביתו
ולא יס את לבב אחיו שלבו : והנה פקלת השפירים
לדבר אל העם ויקחו שרי עבדות בראש העם :

כט

כיהתקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום :
והנה אם שלום תענה וקמתה לך וקלה על העם תמטא
בה יחני לה למס ועבדות : ואם לא תשלם עשה ועשתה
עמה מלחמה וצרת עליה : ותקמה יהנה אליה עיר
והפיה את כל זמנה לפרק : ויה תשלום והפיו
ותבטחה וכל אשר יהנה בעיר על שללה תבו לך ואכלת
את שלל גוי אשר נמו יהנה אליה לך : פה תעשה
לכל הערים הנחלת מסה טאו אשר לא תענו הערים
האלה קנה : ויה חצוי העמים האלה אשר יהנה אליה
נמו לה נחלה לא תתנה על נשמה : כיהתקם מסריהם
החסי והאמרי סכנני והפרי קחי והינסי פאשר צוח
יהנה אליה : למען אשר לא ילפניו אתכם לעשות כלל
תועלתם אשר עשו לאלוהים ותשאם ליהנה אלומים :
כיהצד אל עיר למים רבים להלחם עליה
להפשה לא תשחית את עצה לגח עליו ברוי מי טמנה
חבל ואתי לא תגרת מי האדם עז השנה לבא מסנה
בפניו : ויה עז אשר פוע כי לא עז סאכל הוא אתו
תשחית ונתת נבנית מצור על העיר אשר הוא עשה עשה
מלחמה עד ודמה :

כיהיפגדו חלל במדנה אשר יהנה אליה נמו לך כט
לרשמה נפל בשנה לא נודע מי הפיה : והאיש הנחיה
ושפחה יגדו אל הערים אשר סבולת החלל : והנה
העיר תקרה אל החלל וקחו וקחו העיר החוא עקלת
בקר אשר לא עפל בה אשר לא משנה בעל : והנדי
וקחי העיר החוא את העולה אל ביתו אשר לא יצד
בו ולא יגש וצד השם את העולה בעל : ונגשו
הקנים בני לו כי הם בחר יהנה אליה לשדו ולבנה
בשם

באם יהנה ועל פיהם יהנה פל ריב וכל נגע : וכל זקני
העיר החוא הקורים אל החלל ויחפו את ידיהם על
העולה הערובה בעל : ועני ואמרו ויני לא שפכה את
הדם הזה ועינינו לא ראי : פפול לעפוש ישראל אשר
פדו יהנה ואל תסו גם גלו בקרב עפוש ישראל ונפטר
לכם העם : והנה תבער העם הנפו במקרה כיהעשה
האשר בעני יהנה :

מט

כיהצא למלחמה על איביה ונתלו יהנה אליה בנה
ושבית שבוי : והאיו בשוכה אשת ופתיאר וקשתה בה
וקמתה לה לאשה : ותבאתה אל תוף ביתה וקלחה את
ראשה ועשתה את צדקה : והסירה את שמלת שוכה
משליה והצדו בבית ונכתה את אביה ואת אמה ובה
במים ואחר פו תבוא אליה ובעלתה והיתה לה לאשה :
והנה אם לא תפנה פה ושלחתה לנפשה וקלר לא
תסרנה בפסח ליתר עפר פה פחת אשר עיתה :

ס

כיהחלו לאיש שפתי נשים האחת מהבה
והאחת שנהא וילדלו ביום תאהבה והשנאה והנה
חמו הפלר לשנאה : והנה ביום תחילו את בני את
אשר יהנה לו לא יוכל לבד את דהאנה על פניו כד
השנאה הפלר : פי את הפלר דהשנאה עיר לחת
לו פי שנים כלל אשר ימצא לו כיהוא באשית אלו לו
משפט הפלרה : כיהתנה לאיש בן סור
ובורה ארני שמש בקול אביו בקול אמו ויפרי אתו ולא
ישמע אליהם : ותפשו הו אביו ואמו והוציאו אתו אל
י והנ עיר ואל אשר מקחו : ואמרו אל וקני עיר כגני זה
סורר ונדה ארני שמש כללנו וכל וסבא : וקנדה על
אנשי עיר באבנים וחר ובערת הקע מקרה וכל ישראל
ישמעו וקבו :

ט

כיהתנה וקלית אתו על עץ : לא תליו נבלתו על
העץ כיהבור תקברנו ביום החוא כיהללת אלהים
תליו ולא תספא את אדמתה אשר יהנה אליה נמו לך
נחלה :

כב

כיהתראה את שור אחיה או את שניו נדחים והתעלמת
מהם השב תשיבם לאחיה : ואם לא מרוב אחיה אליו
ולא ידעתו תספתו אל תוף ביתה והנה עשה עד ורש

מעם אליו : עמה ישוב בקרבך פסקום אשר יבחר באחד
 שערכו פשוט לו לא תזכרו : לא תזכרו חסד
 מבנות ישראל ולא יזכרו גדש מבני ישראל : לא תביאו
 אתנו זונה וסחיר קלב בית יהודה אלתיך לכל יבקר פי
 הועבת יהודה אלתיך במשגיחם : לא תשיח
 לאחיה גשוח פסח גשוח לכל גשוח כל דבר אשר ישוח :
 לפקדי תשיח ולא תשיח למען יבדקו יהודה אלתיך
 בכל משלח גדה על הארץ אשר אמתה בא שפחה לרשעה :
 ביהודו גור ליהודה אלתיך לא תאחר
 לשלמו כדדש ורשפה יהודה אלתיך בעצמה ויהיה בך
 חסא : וכי תחבל לגדל לא יהיה בך חסא : מוצא
 שפחה השומר ועשית פשע בידים ליהודה אלתיך נדבך
 אשר דברת בקיפו : כי תבא ברכם רעה ואכלת
 עינים בפשעה שבעה ואל תלית לא תפון :
 כי תבא דגפת רעה ותפוט מלילת ביהוד וחרש לא
 תלית על המה רעה :
 כריקה איש אישה בעולה ויהי אסלא תמצאחן בעיניו כד
 כריקה בה ערות דבר וכתב לה ספר בריית ונתן פניה
 ושלחה מביתו : ונצאה מביתו וזלכה ויהיה לאיש
 אחר : וישאנה האיש האחרון וכתב לה ספר בריית ונתן
 בניה ושלחה מביתו אז כי ימות האיש האחרון אשר
 לקחה לו לאשה : לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה
 לשוב לקחה להיות לו לאשה אחר אשר תשאנה
 הועבת היא לפני יהודה ולא תסויה אתה ארץ אשר יהודה
 אלתיך נתן לה מקלה : כריקה איש אישה
 כדשה לא יצא בעיקה ולא יעבר עליה לכל דבר גלו יהודה
 לביתו שנה אחת ושמה את אשתו אשר לקח : לא יחבל
 בתים ורכב כריקש הוא חבל : כריקה איש
 קלב גשוח מאחיו מבני ישראל והתעוררו ומקרו ימת תעב
 חזויה ובערפת הרע מתרפח : השמר בנגע
 הצרעת לשמר מאד ולעשות בכל אשר יורו אתכם הנהגים
 תלויים פאשר צויתם תשמרו לעשות : גור את אשר עשה
 יהודה אלתיך למרגם ביהוד בעיתכם מפיצרים :
 כריחה גרעוה משאת מאמה לא תבא אל ביהוד
 לעבל עבטו : כריח תעמד והאיש אשר אמה נשה לו
 יצויה אליו את העבדים החוצה : ואם איש עני היה לא
 תשכב בעבטו : השב תשוב לו את העבדים כבוא השמש

ושכב

ממנו בטמא ולא ינתתי ממנו למת שבעתי בקול יהודה
 אלתי עשיתי ככל אשר צויתני : השקפה ממצויו קדש
 מדישמים ובה את עמך את ישראל ואת האדמה אשר
 נתתה לנו פאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש :
 היום הזה יהיה אלתיך מצוה לעשות את
 החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל
 לבבך ובכל נפשך : את יהודה האפרים היום להיות לה
 לאחים וללכת בדרךיו ולשמר חקו ומצותיו ומשפטי
 ולשמע בקלו : ויהיה האמירה היום להיות לו לעם
 סגולה פאשר דבר לה ולשמר כל מצותיו : ונתתה עליו
 על כל הנהגים אשר עשה לתחלה ולשמר את האמת ולהיות
 עם קדש ליהודה אלתיך פאשר דבר :
 כו ויצו משה ויהי ישראל את העם לאמר שמעו את דברי
 הבעיה אשר אלתי מצוה אתכם היום : ויהי ביום אשר
 מעברתי את הנהגים אל הארץ אשר יהיה אלתי נתן לה
 נחמתי לה אבנים גדולות ושדת אותם פשיד : וכתבת
 עליהם את דברי התורה הזאת בעברת למען אשר
 תבא אל הארץ אשר יהיה אלתי ונתן לה ארץ זבת
 חלב ודבש פאשר דבר יהודה אלתי ונתן לה ארץ זבת
 בעברתם את הנהגים הקדשים האלה אשר אלתי
 מצוה אתכם היום בחר עיגל ושדת אותם פשיד : וכתבת
 שם מזבח ליהודה אלתי מזבח אבנים לא תבנה עליהם
 ברזל : אבנים שלמות תבנה את מזבח יהודה אלתי
 והעלית עליו עולות ליהודה אלתי : וכתבת שלמים
 ואכלת שם ושמתם לפני יהודה אלתי : וכתבת על
 האבנים את דברי התורה הזאת פאר היסב :
 ונתת משה ותכתובם תלויים אל פל ישראל לאמר
 חסרתו ושמעו בקול יהודה אלתי ועשית את מצותיו
 אלתי : ושמעת בקול יהודה אלתי ונתת לה
 ואת העם ביום ההוא לאמר : אלה נעמדו לבה את העם
 את העם ביום ההוא לאמר : אלה נעמדו ולנו ויהיה
 על יד גרזים בעברתם את הנהגים שמעו ולנו ויהיה
 ויששכר ויוסף ויהודה וזבולונו ונפתלי : ועני תלויים
 עיגל ראובן גד ואשר וזבולונו ונפתלי : ועני תלויים
 ושמעון אל פל איש ישראל קול הם : ארור
 האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהודה מצוה יגי

כסין בוק מ ח ב סתוח מ קסין בוק מצוה סין חרש

בנים ובנות תוליד ולא יהיה לך פי ילדו בשבי : כל צדק
 ויפרי אדמתה ייגש השלל : ודבר אשר בקרבך עלה
 עליה מעלה מעלה ואתה סכד משה משה : הוא ילד
 ואתה לא תלדנו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב :
 וקני עליה כל החללות האלה ודפחה והשיגה עד השמדה
 כי לא שמת בקול יהוה אלהיה לשקור מצותיו וחקיו
 אשר צוה : והני בך לאות ולמופת בשמחה ובקצף עד עולם :
 פחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיה בשמחה ובקרב לב
 מלב כל : ועבדת את אלהיך אשר ישלחני יהוה בך בקרב
 ובקצף ובקצרים ובחוסר כל ונתנו על פרול על צמאך עד
 השמידו אותך : וישא יהוה עליה נוי מרחוק מהנה הארץ
 כאשר ידעה הנשר נוי אשר לא השמע לשנו : נוי צו
 פנים אשר לא ישא פנים לזנו ונער לא ידו : וכל פני
 דהמתה ויפרי אדמתה עד השמדה אשר לא ישאיר לה דב
 מירוש ויפרי שבר אלקיה ועשתרת צמא עד האביו
 אלה : ונחצר לה בכל שגריה עד דדת חמיה הגבחת
 והבאות אשר אתה פסח בקו בכל ארצה ונחצר לה בכל
 שגריה בכל ארצה אשר נתו יהוה אלהיה לה : ואכלת
 פרי בטנה בשור פניה ובכחיה אשר נתולה יהוה אלהיה
 במצור ובמצוק אשר יציה לה אלה : האיש קנה בך
 והצג מאד מלע עינו באחיו ובאשת חילו וביתו בניו אשר
 יהיה : ממתו לאתו מהם מבשר בניו אשר יאכל מפלי
 השאירלו כל במצור ובמצוק אשר יציה לת אלה בכל
 שגריה : הרבה בך והעגנה אשר לא נסתה כהרגלה הנג
 על הארץ כהתענג וברך מרע עינה באיש חיוה ובנה
 ובבחה : ובשלתה היוצתו מניו רגליה ובגליה אשר
 מלד קיהאכלם בחסר כל פסתה במצור ובמצוק אשר יציה
 לת אלה בשגריה : אם לא תשמר לעשות את פלי דברי
 התורה הזאת הפתקים בספר הזה לראיה את השם הנכבד
 והנורא הזה את יהוה אלהיה : והפלא יהוה אתי מפתח
 ואת מפור ורעה מפות גדלת ונאמנות וכלים רעים
 ונאמנים : וחשוב בך את כל מדנה מצוים אשר ידפי
 מפניהם ודכו קו : גם פלי חלי וכל מפה אשר לא כתוב
 בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליה עד השמדה :
 וכל אשרם במתי מעט פחת אשר הייתם פדוכי השמים
 ללב קר לא שמת בקול יהוה אלהיה : ותיה פאשר שש

יהוה עליכם להטיב אתכם ולהרבות אתכם בן ישיש
 יהוה עליכם להאביד אתכם ולהשמיד אתכם ופסחכם
 מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשקה : והפיצה
 יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד מקצה הארץ ועבדת שם
 אלהים אחרים אשר לא יבצת אתה ואתה עץ ואבן :
 ובעיני ההם לא תרוע ולא תליון וצנים ונאבון גפש : והני
 יהוה לה שם לב רני וכליון צנים ונאבון גפש : והני
 חיה תלאים לה מגדו ופחדת לילה ויוקם ולא חמיו
 בחיה : בפקר הממר מיומו לרב ובקרב הממר מיומו
 בקר מפתח לבבך אשר תפסד ומפתח עיניך אשר
 תראה : והשיבך יהוה ו מצרים באניות פדרו אשר
 אפרתי לה לא רסית עוד לראתה וחתמפתם שם
 לא יבדך לעבדים ולשפחות ואיו קנה :
 אלה דברי הפרות אשר צוה יהוה את משה לכת את
 בני ישראל בארץ מואב מלכד הפרות אשר צוה אתם
 ברחב :

כט

וילקא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם אתם ראיתם שבע
 את כל אשר צוה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה
 ולכל עבדיו ולכל ארצו : המסות הגדלות אשר בא עיניה
 האלה והפפתים הגדלים ההם : ולא נתו יהוה לכם לב
 לזעזע וצינים לראות ואינים לשמע עד היום הזה : ואלוה
 אתכם ארבעים שנה במדבר לא יבלי שלבתיכם מעליכם
 ובעלה לא בלתה מעל רגלך : לחם לא אכלתם וגו ושקר
 לא שתייתם למעו מדעו פי בני יהוה אלהיכם : ותבוא
 אל המקום הזה ויצא סיוו מלך השבון ועוג מלך הבשן
 להראתנו למלחמה נכסם : ונקח את ארצם ונתקנה לנחלה
 לראובני ולגדי ולחצי שבט בנימין : ושפרתם את דברי
 הפרות הזאת ועשיתם אתם למעו תשליחו את פלי אשר
 תעשיו :

ס פ ס נא

אתם נצבים היום שלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיתם
 שבטיכם וזרעם ושטריכם כל איש ישראל : שפרתם נשיתם
 ונרה אשר בקרב פתחה קחטב עליה עד שאב מיתה :
 לעברה בפרות יהוה אלהיה ובאלתו אשר יהוה אלהיה
 פרת עפה היום : למעו תקום אתה היום לו לים והיא
 יהיה לה לאלהים כאשר הברלה וכאשר נשבע לאבותיה

לעברתם לזכותה יליעזב : ולא אמתם לבדכם אלתי פחד
את העקרת הזאת ואת האלה הזאת : כי את אשר ישאו
פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר אנחנו
פה עמנו היום : קראתם ודעתם את אשר ישבנו בצרץ
מצרים ואת אשר עבדנו בקרב הגוים אשר עברתם :
והראו את שפתיכם ואת גליתם צד ואלו קספ וזנב
אשר עשיתם : פדיתם קדם אלו אשר לא משפחה אל
שבת אשר לבבו טנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת
לעבד את אלהי הגוים חסם פדיתם קדם אשר פחד ראש
ולענה : ותהו בשמעו את דברי האלה הזאת והתבררו
בלבבו לאמר שלום ותהילי פי בשחרות לפי אלה למען
סקורי הקנה את השמחה : לא יאבה יהוה סלח לו כי אז
יעשו את יחוד והנאתו פאיש שהוא ורבה פל של האלה
הקתבה בספר הנה וקחה יהוה את שמו מקחת השמים :
ותברלו יהוה לרעה מפל שבטו ושראל כלל אלות הגויות
הקתבה בספר התורה הנה : ואמר הנזיר האחרון בגלים
אשר להמו מאחריכם ותברו אשר יבא מצרץ רחוקה
וראי את מפורת הצרץ שהוא ואת המלאכה אשר חלה
יהוה קה : גפרית וכלה שרפה כל ארצה לא תזנע ולא
תשמה ולא יעלה קה של עשב קמהפלת סגום ועמרה
אדמה וצבאים אשר חפז יהוה פאפו וקמתו : ואמר
לליתגוים על מה עשה יהוה קנה לצרץ הזאת מה חרי
האף הגדול הנה : ואמר על אשר עזבו את ברות יהוה
אלתי אבתם אשר פרת עפים שהוציאו אהם מצרץ
מצרים : ויגלו ועבדו אלהים אחרים וישפחוני להם
אלהים אשר לא ידעום ולא חלה להם : ויחראף יהוה
בצרץ שהוא לתבוא עליהם את פלחלה הקתבה בספר
הנה : ויחשם יהוה מעל אדמתם פאף וקמה וקמה
גדול וישלכם אל ארצ אחרת פנים הנה : הקסרת ליהוה
אלתנו והפלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את פלדברי
התורה הזאת :

ויהוה כי יבוא עליה פליתדברים האלה הקתבה והקללה
אשר נתתי לפניה ותשבת אל לבבה בכל הגוים אשר
הדיחה יהוה אלהיה שמה : ושבת עדי יהוה אלהיה
ושמעת בקלו פכל אשר אנכי מצוה היום אמה ובניה
בקל לבבה ובכל נפשה : ושב יהוה אלהיה את שביה

וקחמו ושב והקצה מפלחעפים אשר קיצו יהוה אלהיה
שמה : אם יהוה קתה פמנה השמים משם ומפצה יהוה
אלהיה ומשם יקחה : ונתתי יהוה אלהיה אל הארץ
אשר ירשו אבותי וירשמה ותיבדו ורעה מאבותיה : וכל
יהוה אלהיה את לבבה ואת לבב ורעה לאתבה את יהוה
אלהיה בקל לבבה ובכל נפשה למען חיה : ונתן יהוה
אלהיה את פלחלות האלה על אלהיה ועל שנתיה אשר
רדפה : ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל
מצותיו אשר אנכי מצוה היום : והותר יהוה אלהיה
פכל ומעשה ידו בפלי במנה ובפרי בחמה ובפרי אדמתה
למנה פי ו ישוב יהוה לשמש עליו לטוב פאשר שש על
אבותיה : פי השמע בקול יהוה אלהיה לשקור מצותיו
וחקתי הפתחה בספר התורה הנה פי תשוב אל יהוה
אלהיה בקל לבבה ובכל נפשה : פי השמעת
הזאת אשר אנכי מצוה היום לא תפלות הוא מפנה ולא
רעה הוא : לא בשמים הוא לאמר פי בעלת לנו השמחה
ויקחה לנו וישמענו אמה ובעשה : ולא מעבר לגם הוא
לאמר פי יצבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אמה
ובעשה : כי קרוב אלהי הדבר מאד פניה וכלבה
לעשהו : ראה נתתי לפניה היום את
חסים ואת הסוב ואת חפז ואת חרע : אשר אנכי
מצוה היום לאתבה את יהוה אלהיה ללכת בדרך ולשקור
מצותיו וחקתי ומשפטיו וחקיה ורביה וברכה יהוה
אלהיה מצרץ אשר אמה באשפה לרשמה : ואם יקחה
לבבה ולא תשמע וכדחת והשפחתי לאלהים אחרים
ועבדתם : הדתי לכם היום פי אבד קאבדו לא תפרידו
ימים על האדמה אשר אמה עבר את הנהו לבוא שמה
לשמה : קדתי קדם היום את השמים ואת הארץ
חסים והפתי נתתי לפניה הקתבה ומקלה וקחת פחיים
למען תחיה אמה ורעה : לאתבה את יהוה אלהיה לשמע
בקלו ולדברתו פי הוא חיה ורעה ימיה לשבת על
האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיה לאתבתם לזכותה וליעזב
לתה להם :

ויגלה משח ויבפר את הדברים האלה אל כל ישראל :
ויאמר אלהם בדממה ועשורים שנה אנכי היום לא אובל
עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את הנהו
הזה

הנה : יהוה אלהיך הוא | עבר לפניך הנה-ישמיד את
הבנים האלה מלפניך וירשפם והושע הוא עבר לפניך
פאשר דבר יהוה : ועשה יהוה להם פאשר עשה לסיחון
ילעג מלכי האמורי ולא רצם אשר השמיד אתם : ונתתם
יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי
אתכם : חזקו ואמפו אל תיראו ואל-תפחדו מפניהם כי |
יהוה אלהיך הוא קהלך עמך לא ירפך ולא יעזבך :
ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל-
ישראל חזק ואמץ כי אמה פבוא את-העם הזה אל-הארץ
אשר נשבע יהוה לאבותם לתת להם ואמה פתחילפה
אתם : ביהוה הוא | קהלך לפניך הוא יהוה עמך לא
ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת : ויכתב משה
את-התורה הזאת ויתנה אל-הקמנים בגי לוי הנשואים
בני ישראל חזקו ואל-תל-והו | ישראל : ויצו משה
אתם לאמר מקוץ | שבע שנים בשבע שנת השמיטה בשני
השפלות : פבוא כל-ישראל לראות את-פני יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר תקרא את-התורה הזאת נקד כל-
ישראל באזניהם : תקהל את-העם האנשים והנשים והטף
ונדו אשר בשעריה למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את-
יהוה אלהיהם ושמרו לעשות את-כל-דברי התורה הזאת :
יבנותם אשר לא-נדעו וישמעו ולמדו ליראה את-יהוה
אלהיהם כל-הימים אשר אתם חיים על-הארץ אשר אתם
לבים את-היבנו שמה לרשקה :

ויאמר יהוה אל-משה חזק וימח קרא את-יהושע
והתנצחני באהל מועד ואצננו בגלח משה ויהושע ויהונתן
באהל מועד : וירא יהוה באהל בעמוד ענן ובעמוד עמוד-
הענן על-פתח האהל : ויאמר יהוה אל-משה הנה שרב
עם-אבנוד וחס העם הזה ונח | אחרי | אלהי גבר-הארץ
אשר הוא בא-שמה בקרבו ועזבני וחסל את-בריתי אשר
פתי אמו : וחקר אפי עו ביום-ההוא ועזבתים וחספתמי
פני מהם וסנה לא-כלל וקצאתו רעות רבות וצרות ואמר
ביום ההוא הלא על-קראו אלהי בקרבי מצאני הרעות
האלה : ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על-כל-
הרעה אשר עשה כי פנה אל-אלהים אחרים : ועשה
פתני להם את-השירה הזאת ולמנה את-בני ישראל שמה
ביתם למען פתיה-לי השירה הזאת לעד בבני ישראל :
כי-אביאנו אל-הארמה | אשר-נשבעתי לאבותי ונתת חלב

אלשי
חמישי

בני

חמישי
חמישי

דבש ואכל ושבע ודעו ופנה אל-אלהים אחרים ועבדוים
וכאזינו והסר את-דבריו : ויהי כיתמלאו אפי רעות
רבות וצרות וצנחה השירה הזאת לפני לא
השכח מפי זרעו כי ידעתי את-יבדו אשר הוא עשה היום
במצרים אביאנו אל-הארץ אשר נשבעתי : ויכתב משה
את-השירה הזאת ביום ההוא וילמנה את-בני ישראל :
ויצו את-יהושע בדתו ויאמר חזק ואמץ כי אמה פבוא
את-בני ישראל אל-הארץ אשר-נשבעתי להם ואנכי אהיה
עמך : ונתנו ככלות משה לכתב את-דברי התורה הזאת
על-ספר עד תמם : ויצו משה את-הלויים לשאו חרון-
פניה-יהוה לאמר : להם את ספר התורה הזאת ושמתם
אלו מצד חרון פניה-יהוה אלהיהם ויהיה-שם פה לעד :
כי אנכי ידעתי את-מרה ואת-ערפך תקשה חו בערפי חו
עפכם היום ממרים היתם עם-יהוה ואם קראתני חו
הקהילו אלי את-פל-והני שבטיכם ושמרו ואת-
באזניהם את הדברים האלה ואעזרה גם את-השמים ואת-
הארץ : כי ידעתי את-בני מותי כי-השחת פשחתינו וסרתם
מדת-הרעה אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית
הימים כיתעשו את-הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה
ידים : ונדבר משה באזני כל-קהל ישראל את-דברי
השירה הזאת עד תמם :

האזינו השמים ואדברה
יעלה פאשר לקחי
בשערים על-דשא
כי אתם יהוה אהבא
הצור מקים פעלו
אל אמנה ואני עול
שחת לו לא פניו מימם
היהוה הנמלה-זאת
הלוא-הוא אביה קדו
וכל ימות עולם
שאל אביה ויגדו
שהקהל עליון גוים
ואב גבלת עמים
כי חלק יהוה עמו

ויאמר יהוה אל-משה חזק וימח קרא את-יהושע
והתנצחני באהל מועד ואצננו בגלח משה ויהושע ויהונתן
באהל מועד : וירא יהוה באהל בעמוד ענן ובעמוד עמוד-
הענן על-פתח האהל : ויאמר יהוה אל-משה הנה שרב
עם-אבנוד וחס העם הזה ונח | אחרי | אלהי גבר-הארץ
אשר הוא בא-שמה בקרבו ועזבני וחסל את-בריתי אשר
פתי אמו : וחקר אפי עו ביום-ההוא ועזבתים וחספתמי
פני מהם וסנה לא-כלל וקצאתו רעות רבות וצרות ואמר
ביום ההוא הלא על-קראו אלהי בקרבי מצאני הרעות
האלה : ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על-כל-
הרעה אשר עשה כי פנה אל-אלהים אחרים : ועשה
פתני להם את-השירה הזאת ולמנה את-בני ישראל שמה
ביתם למען פתיה-לי השירה הזאת לעד בבני ישראל :
כי-אביאנו אל-הארמה | אשר-נשבעתי לאבותי ונתת חלב

י' ו' ה' רבו והא חז' בני עמם
ימצאו

לא כח נרשע עמוד סי' ב' ח' סטו

ומצאנו בארץ מדבר
 יסגורו כוננהו
 כגשור קפו
 ישרש כגשור יקחהו
 יתנה כדור יקחהו
 ורפכהו על צמח ארץ
 וינקחהו דבש מסלע
 חמאת קור וחלב צאן
 ואילים כגריבשן ועתודים
 ודסעגב תשמהו חמר
 שמנת עבית קשית
 וינגל צור ישעתו
 בתועלת יכעסוהו
 אלקים לא ידעום
 לא שערום אלתיהם
 ויתשפח אל מהללם
 מפעם כגור ויכתיבו
 ארצה מה אחריתם
 פעים לא יאמן עם
 כעסוהו בהבלתם
 דגלי כגל אכעיסם
 ומקוד עד שאול תחמית
 ומלחט מוסרי הרים
 חצי אכלתיהם
 וקטב מריבי
 עסחמת זחלי עפר
 ומחדקים אמה
 יתקן עם איש שיבה
 אשפיתת מאבולש זכרם
 כדויכדו צרימו
 ולא יהנה פעל פליאת
 ואין פתם תבינה
 יבינו לאחריהם
 ושבים יניסו רבבה
 ויהנה חסדיהם

וכתחו וכל ישמון
 יצרכו באישון עינו
 על צויליו ירחף
 ישארה על אכרתו
 ואין עפו אל גבר
 ויאכל תנובת שגרי
 ושמו מחלמיש צור
 עסחלב פרים
 עסחלב פליות חפה
 וישמון ישרון ויבלט
 וישל אלוה עשהו
 וימחהו עזרים
 ויבחו לשודים לא אלה
 חושים מקרב פאו
 צור ילדה מש
 ויבא יהנה וינאץ
 וילמד אסתירה פלי מהם
 כי דור תהפלת הפה
 הם הנאני בלל אלו
 ואני אהניאם בלל עם
 כיראש ירחק באפי
 ותאכל ארץ ויבלה
 אסקה עלימו רעות
 מון רעב ילחמי קשח
 ושור כהמת אשלה עם
 כחויף תשפל חרב
 גם כחול עם כחולה
 אמרתי אמהתם
 לגלי פעם איב אמר
 כדויאמר דבני למה
 כרתי אבד עצות חפה
 לי חכמי ושיבילי זאת
 אילת ירדה אהל אלת
 אמלא כרעיהם מקדם
 כי לא כצורנו צורם

כל י' יהיה קמץ בוק
 מו קמץ בוק
 כל קמץ בוק
 ויאבינו

ואבינו פלילים
 ומשדמת עמרה
 אשפלת מרדה למו
 וראש פתנים אכור
 חתום פאו צרתי
 לעת פמוט רגלם
 וקש עתרת למו
 ועל עבדיו יחנקם
 ואקם עצור ועזוב
 צור חסיו בו
 ישתי יין נסיבם
 יתי עליכם סתרה
 ואין אלקים עשתי
 מחצתי נאני ארשא
 כיראש אל שמים יד
 אסי שפתי כרתי
 אשיב קום לצדי
 אשכיר חצי מים
 מים חלל ושכיה
 הרניט מים עפו
 ונקם ישיב לצדיו

ויבא משה וינבך את כל דברי השירה
 היום הוא והולשע כדנין
 ויכל משה לדבר את
 האלה אל כל ישראל
 ויאמר אלהם שימו לב
 הדברים אשר אנוכי מציד פתם היום אשר פצוים
 לשקר לעשות את כל דברי תהוהת הולאת
 בה הוא טפס כיר הוא חייבם ויבדק תנה מאריכו
 תאדמה אשר אפם כיריים את תירדו שפיה לרשע
 ויבדק יהנה אל משה כעצם הו
 לאמר
 עלה אל הר העברים תנה הר יבנו אשר
 מוצב אשר על פני יהוה יראה את ארץ כנען אשר
 לבני ישראל לאחנה
 יסת כתר אשר אמה על
 ותאמר אל עמיה כאשר רמת אתו אחיה כתר חתר
 אל עמיו
 על אשר מעלתם כי בתוה פני ישראל
 סריבת מוש מדבריו על אשר לא תישטם אתי

אשר
 ראה ו עתה
 וא
 ואמרתי כי
 ותאמר
 ולמש
 וחרבי
 מראש פו
 כי דם
 וכפר א

כל סא קמץ בוק

